

- 187 Duo fratres vendunt rem communem, an unus possit retrahere ab emptore partem alterius. 266. nu. 256. & seq.
- 188 Vtrum autem alius pro consanguineo possit huiusmodi oblationem retractus facere sine mandato. 167. nu. 258. & multis seq.
- 189 Vtrum autem teneatur ostendere mandatum, ut emptor eum teneatur admittere. 168. nu. 264. Vtrum autem sufficiat ipsum ostendere post annum. Et an satis sit offerre cautionem rati. Et vtrum requiratur speciale, videbis postea.
- 190 Et si habuit mandatum, vtrum id satis sit, si non illud emptori exhibeat, ut ei tempus non currat. ibid. nu. 264.
- 191 Si consanguineus venditoris ei assistit tanquam eius advocatus & consiliarius ad ineundas conventiones & faciendum instrumentum, an nihilominus admittetur ad retractum eius rei, ibi. n. 277.
- 192 Quid si non sponte sua, sed iussu magistratus adnotationem praestiterit. 169. nu. 271.
- 193 Quid si tanquam procurator ei assistit, aut etiam eius nomine vendidit. ibid. nu. 270.
- 194 Quid item si consanguineus pupilli vel adulti & eiusdo tutor vel curator rem pupilli vendidit aut venditioni aut horitatem praestitit, an nihilominus poterit retrahere. ibid. nu. 271.
- 195 Quid in iudice interponente decretum & rem subhastatam adiudicante. ibid. nu. 272.
- 196 Quid de consanguineo fideiussore venditoris. 170. nu. 273.
- 197 Si emptor primum confessus est actorem, qui eum in ius vocavit super retractu, esse consanguineum, sed aliter retractum ipsum defendit, & postea videns se alius defensionibus destitutum, negat illum esse consanguineum, nec standum esse ipsius primae confessioni, an audiendus sit & quomodo. ibid. nu. 274. & seq.
- 198 Vtrum excommunicatus possit venire ad retractum. ibid. nu. 276. & seq.
- Glof. X. Dedans l'an.
- 199 Si retractui certum tempus non sit praestitutum a statuto vel consuetudine, intra quod tempus debeant venire consanguinei. 274. nu. 3.
- 200 Et si emptor alteri vendiderit, an idem tempus, an breuius requiratur ad prescriptionem retractus. 176. nu. 11. & multis seq.
- 201 Et quid in secundo emptore uniuersali omnium bonorum. ibid.
- 202 Sed quid si prior emptor possedit aliquo tempore, & secundus alio, quanto tunc tempore praescribitur retractui. 178. nu. 18.
- 203 Et cum nostra consuetudo expressim annum retractui statuerit, an post ipsum audiendus sit consanguineus. ibid. nu. 19.
- 204 Quid autem si eo tempore elapsio emptor denuntiavit consanguineo, ut veniret ad retractum, an ei venienti poterit obicere elapsum annum. ibi. nu. 20.
- 205 Sed quid si ignoranter id ipsum denunciavit, quia non putabat tempus transactum. ibi. nu. 21. & seq.
- 206 Et si scienter id fecerit intra quod tempus, postea admittitur consanguineus. 179. n. 23. & multis seq.
- 207 Et quid si post huiusmodi admissionem illum interpellat, ut veniat intra duos menses. 180. nu. 29.
- 208 An tempus praestitutum a statuto retractui possit prorogari de consensu emptoris. ibid. n. 30. & seq.
- 209 Et an id possit fieri in praedictum domini feudales. ibid.
- 210 An autem hoc casu consanguinei ipsius emptoris qui prorogauit, admittantur ad retractum eius cessionis, quam is facit post tempus consuetudinis virtute illius prorogationis. ibid.
- 211 Quid si cum consanguineus dicit emptori velle se retrahere, respondet emptor, venias toties quoties volueris, ego te admittam. Vtrum nihilominus debeat consanguineus venire intra annum, an & postea possit, & intra quod tempus. 181. n. 33. & seq.
- 212 Si inter emptorem & venditorem oriatur controversia super re vendita, an interim currat tempus consanguinei. 182. nu. 36. & seq.
- 213 Quid etiam si controversia sit inter emptorem & extraneum quempiam rem ipsam vendentem. ibid.
- 214 Sed quid si controversia sit inter emptorem & consanguineum contendente rem ad se pertinere, an ei interim currat tempus. 183. nu. 40. & seq.
- 215 Si res fuit vendita sub conditione, an ante impletam conditionem currit tempus consanguinei. ibid. nu. 44. & multis seq.
- 216 Quid si ante conditionem impletam emptor rem tradiderit. 185. nu. 55.
- 217 Quid vero si ipsa traditio facta non fuerit in ipso contractu per precarium, aut alias, sed seorsum. 186. nu. 56.
- 218 Si res fuerit vendita cum pacto legis commissoria vel additionis in diem, a quo tempore curret tempus retractus. ibid. nu. 58. & in loco ibi allegato.
- 219 Quid si vendita fuerit cum pacto de reuendendo curreret statim tempus retractus, an vero post finitum tempus reuendendi tantum. ibid. nu. 59. & latissime. 684. nu. 2. & multis seq. usque ad 84.
- 220 Vtrum remotiores consanguinei possint cogere proximiores, ut non expectato anno retrahat intra aliquod aliud tempus breuius. 187. nu. 60. & seq.
- 221 Si venditur res uxoris aut alterius ipsius nomine qui postea ratificat, an tempus retractus curret a tempore contractus, an notificationis. ibid. nu. 64. & multis seq.
- 222 Si consanguineus obtulit pretium intra annum, & quia emptor recusat, illum in ius vocat, & antequam lis contestetur, per annum cessat prosequi, an postea audietur. 190. nu. 75.
- 223 At si fuerit lis contestata, in quantum tempus perpetuabitur actio retractus, an in alterum annum tantum, an in decem vel viginti annos, an denique in aliud prolixius tempus. ibi. nu. 76. & multis seq.
- 224 Si quis tanquam procurator consanguinei, cum mandatum non haberet, faciat oblationem retractus, & post annum ipse consanguineus ratum habeat, an obtinere debeat tanquam rati habitio retrotrahatur. 193. nu. 87. & seq.
- 225 Quid vero si consanguineus intra annum id promittat facere, nec tamen aliter facit, nisi post annum, an satis sit. 194. nu. 91.
- 226 Sed quid si consanguineus madauerit alteri retractu promittentes ratum se eum retractum habiturum, an tunc necesse erit, ut alter rati habeat. 195. nu. 92.

TABVLA RETRACTVS MVNICIPALIS

- 227 Sed quid si is qui hanc oblationē facit pro consanguineo, huius rei faciendae mandatum habeat, sed de eo non docuit nisi post annum, ibi. nu. 93. & seq.
- 228 Quid autē si is qui id facit nomine alterius, offert cautionem de rato, an sit admittendus, ibid. nu. 95. & seq.
- 229 Virum autem requiratur speciale mādātum, an verò generale sufficiat ad faciendam hanc oblationem. 196. nu. 97
- 230 Virum coniuncta persona admittatur sine mādāto, ibid. & seq.
- 231 Et an saltē admittatur pro minore eodemq; prodigo aut mente capto, ibid. nu. 98
- 232 An autem procurator ad lites, ibid. nu. 97
- 233 Et si quis sine mandato specialis fecerit oblationē, an poterit eo rata haberi intra tempus, ibi. nu. 99
- 234 Et si coniuncta persona admittatur, utrū necesse sit consanguineum ratificare, ibid. nu. 100
- 235 An & pater sine mādāto hanc oblationem possit facere pro filio, ibid. nu. 101
- 236 An autem & filius pro patre, ibid.
- 237 Virum autem procurator generalis cum libera id ipsum facere possit, ibid.
- 238 Sed an sufficit, ut procurator qui mandatū legitimū habet, id ipsum ostendat sine porrigat sine lectione & traditione exempli ipsius. An verò necesse sit, ut legat aut legendum praebeat, ipsiusque exemplum tradat. 197. nu. 102. & multis seq.
- 239 Quid si emptor cui sit oblatio, aufugit, ne ei mandatum legatur, ibid. nu. 105
- 240 Quid tamen si ipse emptor, cui sit oblatio, & porrigitur mandatum, non petit lectionem, nec exemplum ipsius, ibid. nu. 106
- 241 Et si emptor petat exemplum huiusmodi, cuius expensis dari debet. 198. nu. 107
- 242 Virum autē procurator, qui alieno nomine oblationem facit, teneatur offendere mandatum, etiā si non petatur ab emptore, ibid. nu. 108. & seq.
- 243 Virum autem tempus anni praestituti retractui statim currit a vēditiōe, an tantum a traditione. 199. nu. 112. & multis seq.
- 244 Quid si vēditio ita facta fuerit ne dominū trāseat in emptorem, nisi post mortem venditoris, an tempus currit a vēditiōe, an a morte ipsius venditoris. 200. nu. 118. & seq.
- 245 Si super oblatione retractus a consanguineo facta proximiori lis orta sit inter eos, & tempore retractus elapso consanguineus renuntiet liti, an consanguineus alius remotior admittetur ad retractum, ibid. nu. 120. & seq.
- 246 Quid si de collusionē appareat, ibid. nu. 121
- 247 Quid autem si non renuntiet expressim, sed se vincipatiatur, cum possit vincere. 201. nu. 122
- 248 Si bis sextus sit in eo anno, qui consanguineo currit, an dies intercalaris ei proderit ut scilicet annus eo die anclius existimandus sit, ibid. nu. 123
- 249 Quid si cum consanguineus adiret emptorem retractus gratia, comperit iter, quod tantum patebat, obfissum hostibus vel latronibus ita ut trāfire non possit, & interim annus transsit, an ei subueniendum sit, ibid. nu. 124. & seq.
- 250 Virum consanguineus veniens ad retractum certet de damno vitando, an de lucro capiendo, ibid.

nu. 125. & seq.

- 251 Si Titius vendidit Sempronio fundum cum pacto retrahendi intra tres annos, & postea duobus mensibus ante illud tempus eidem vedit eam facultatem, an consanguineus possit intra annum huius posterioris ventionis transactis illis tribus annis redimere eam facultatem & consequenter fundum prius venditum, ibid. nu. 127. & seq.
- 252 Si emptor abest, nec reliquit domicilium, uxore, aut procuratorem, an tunc currat tempus consanguineo. 202. nu. 125

Glof. XI. Et iour.

- 253 **O**blatio retractus an possit fieri noctu. 207. nu. 10. & 12
- 254 An etiam oblatio pecuniarum, qua debet fieri intra aliquod tempus, possit fieri noctu, ibid.
- 255 An dies ventionis vel notificationis computetur in anno retractus. 108. nu. 16. & multis seq.

Glof. XII. Venir deuers l'acheteur.

- 256 **A**n satis sit consanguineum hanc oblationē retractus facere apud alia aut coram iudice, eamq; postea emptori notificare, eumq; citari facere processurū in materia retractus. 220. n. 1. & iterum 376. nu. 1. & multis seq.
- 257 Virum consanguineus suo periculo deferre debeat pretium ad emptorem, ibid. nu. 2
- 258 Quid autem si semel deuilerat, sed emptor recusant accipere, postea verò ipso emptore condemnato iterum consanguineus desert, & a latronibus spoliatur, ibid.

Glof. XIII. L'acheteur.

- 259 **A**n quilibet emptor teneatur admittere consanguineum ad retractum, ibid. nu. 1
- 260 Virum clericus emptor vel ecclesia ligetur hoc statuto, ut teneatur admittere consanguineum, cum hoc ipsum statutum sit mistum clericorum & laicorum. 121. nu. 2
- 261 Quid ante se esset laicorum tantum, ibi. n. 3. & seq.
- 262 Si clericus vendidit, an eius consanguinei poterunt retrahere. 224. nu. 11. & seq.
- 263 Virum emptor minor vel pupillus teneatur ex hoc statuto reuendere, ibid. nu. 13
- 264 Sed an possit consanguineo tempus statuti prorogare, ibid.
- 265 Si emptor minor est, aut pupillus, aut ipse emptor mortuus est, & reliquit filium infantem vel pupillum, aut etiam ipse incidit in furorem, an illis sine tutoribus, aut curatoribus possit offerri, & quid agendum sit. 225. nu. 14. & multis seq.
- 266 Virum autem interim currit tempus consanguineis. 227. nu. 21
- 267 Et quid si pupillus citetur in materia retractus sine autoritate tutoris, an tunc saltem interrumpatur id tempus, ibid.
- 268 An verò ne currat ad eundem sit index, ibid.
- 269 Virum autem & filis tutoribus aut curatoribus possit fieri oblatio, ibid. nu. 22. & seq.
- 270 Et si pupillis vel adultis cum autoritate tutorum vel curatorum facta sit oblatio, iūq; sint in ius vocati, & cum his lis contestata, an postea soli tutores vel curatores poterunt adesse ad iudicium, ut sit satis

- satis eos citari ad productionem testium, & alia huiusmodi, ibid. nu. 24*
- 271 *An e diuerso pupillus aut adultus sine tutore vel curatore possint huiusmodi oblatione facere, ibid. nu. 25. & 228. nu. 26*
- 272 *Quid vero de infante, ibid. num. 25. in fi. & 26. etiam in fi.*
- 273 *Si autem sine plures tutores vel curatores infantum adultorum furiosorum, an satis sit uni offerri ibid. nu. 27*
- 274 *Et quid si tutela in multis tutores per prouincias aut alias diuisa est, ibid.*
- 275 *Et quid si pluribus datis tutoribus uni aut alteri sit concessa administratio, an alijs possit fieri oblatio, ibid.*
- 276 *Quid item si quis uerus tutor sit, non tamen gerit tutelam, an is possit facere oblationem retractus, an & ei fieri, ibid.*
- 277 *An e diuerso unus ex tutoribus & curatoribus possit offerre, ibid.*
- 278 *Quid vero si sint plures emptores eiusdem rei, an sit etiam satis uni offerre, ibid. nu. 28. & 29*
- 279 *Et quid si unus eorum tantum possideat, 229. gl. 30*
- 280 *An autem satis sit offerre procuratori speciali vel generali cum libera, ibid. nu. 31. & seq. & iterum 378. nu. 7. & seq.*
- 281 *Et an procuratori generali ad lites etiam cum libera, 229. nu. 33*
- 282 *Et an coniuncta persona, ibid. nu. 34*
- 283 *An saltem filio pro patre, 230. nu. 35*
- 284 *An e diuerso patri pro filio, ibid.*
- 285 *An item matri, aut auie, ibid.*
- 286 *Et an prelato capituli, aut alterius uniuersitatis vel syndico, ibid. nu. 36*
- 287 *Quid autem si hereditas emptoris iaceat, cui & quomodo oblatio fieri debet, ibid. nu. 37*
- 288 *Utrum Rex qui emit rem immobilem teneatur statuto vel consuetudine retractus, 231. nu. 38. & 39*
- Glos. XIII. Ou equipollent à vente.**
- 289 **A***N retractus habeat locum in datione in solutum, ibid. nu. 2. & multis seq.*
- 290 *Utrum generaliter habeat locum in venditione improprie sumpta, 232. nu. 5. & seq.*
- 291 *Quid autem si datio ipsa in solutum fiat pro altera specie debita, 233. nu. 7*
- 292 *Et quid si datur pro specie mobili, ibi. & loco inibi citato.*
- 293 *Quid item in datione in solutum facta à iudice, ibid. nu. 8. & seq.*
- 294 *Quid vero si fiat ob debita specie antea contracta, 234. nu. 13. & seq.*
- 295 *Quid rursus si debiti necessitas habet causam uertuosiore, 235. nu. 16*
- 296 *Quid denique, si non ipsi creditori res detur in solutum, sed alteri plus offerenti adiudicetur, 236. n. 18*
- 297 *Utrum retractus habeat locum in permutatione, cum pro fundo datur alius fundus aestimatus, ibid. nu. 19. & seq.*
- 298 *Quid si natura principalis contractus repugnet, ibi.*
- 299 *Quid si quis qui dedit ante uenalem habuerat, ibi. nu. 22. & seq.*
- 300 *Quid si praecesserit tractatus venditionis, in iisdem locis.*
- 301 *Quid uero in permutatione simplici & pura, 238. nu. 28. & multis seq.*
- 302 *Sed quid si post permutationem res diutius manserit in possessione permutantis, 230. nu. 35*
- 303 *Quantum temporis in id requiratur, ibid. nu. 36*
- 304 *Quid si re tradita in causam permutationis, non longo post interuallo eandem recuperat, ibid. nu. 37*
- 305 *Quantum item temporis in id requiratur, 240. n. 38*
- 306 *Quid item si in ipso contractu permutationis, aut incontinenti post conuentum fuit, ut alter permutantem possit rem ab eo traditam recuperare, restituito aliquo pretio, ibid. nu. 39*
- 307 *Quid si permutatio fiat de re immobili cum alia re mobili, ibid. nu. 40. & multis seq.*
- 308 *Et quid si cum re mobili pretiosa, 241. nu. 43*
- 309 *Quid si detur pro marcha aut libra auri, ibidem num. 44*
- 310 *Et quid si detur pecunia in arca & tanquam pro re immobili, ibid. nu. 45*
- 311 *Utrum autem cum permutatio aut alium contractum dicitur à consanguineo factus fuisse in fraudem ipsius, & retractus, is qui vendidisse dicitur, sit testis idoneus ad probandam eam fraudem, 242. nu. 46. & seq.*
- 312 *Sed an ei soli in hoc credatur, ibid. nu. 47. & seq.*
- 313 *An autem sit testis integer, an uero fides eius non nititur ob id quod consanguineus est eius, qui retractum petit, 243. nu. 51. & seq.*
- 314 *Et an tunc sit locus delationi iuramenti in supplementum probationis, ibid. nu. 53*
- 315 *Quid si e diuerso is qui dicitur vendidisse, cum instrumentum loquatur de permutatione, testificetur veram esse permutationem, uti contractus loquitur, quantum id uirum habet contra coniecturas fraudis & simulationis, 244. nu. 54*
- 316 *An uero confessio contractus facta extra ius absente parte satis sit ad probandam fraudem, ibi. n. 55*
- 317 *Sed an hac fraude & simulatio possit probari testibus aduersus instrumentum aliter conceptum, ibid. nu. 57*
- 318 *Et an tunc sufficiant duo testes, ibid.*
- 319 *Et an in hoc quoque sufficiant coniecturae & praesumptiones, ibid. nu. 58*
- 320 *Quibus autem coniecturis & praesumptionibus id probari possit, ibid.*
- 321 *An autem sufficiat in genere dicere & probare contractum simulatum, 245. nu. 59*
- 322 *Utrum retractus habeat locum in transactione, ibid. nu. 60. & multis seq.*
- 323 *Quid si ea facta in fraude fuerit, ibid. nu. 61. & se.*
- 324 *Quomodo autem dicatur aut probetur in fraudem facta fuisse, ibid.*
- 325 *Quid autem si fundus apud eum ex transactione maneat, qui ante non possidebat, dato aliquo pretio, ibid. nu. 62. & multis seq.*
- 326 *Quid uero si maneat apud possessorem, etiam dato aliquo pretio, ibid.*
- 327 *Et si tunc sit locus retractui, quid retrahitur, an fundus, an ius siue actio transigentis, 248. nu. 74*
- 328 *An uero tunc consanguineus admissus ad retractum possidebit rem pendente controversia eius iuris: an uero is à quo retrahitur, & qui tempore transactionis possidebat, ibid.*

TABVLA RETRACTVS MVNICIPALIS.

- 329 Si ex diuisione sociorum res communis fuit adiudicata vni, qui licitatione vicit, an habeat locum retractus, ibid. nu. 6. & seq.
- 330 Quid si heredes aut alij socij ita hereditatē aut aliam societate diuidat, vt alter mobilia habeat, alter immobilia, an hic censetur emisse partē immobilium alterius, vt in ijs sit locus retractui, ibi.
- 331 Retractus an etiam habeat locum in locatione ad longum tempus, 249. nu. 79. & multis seq.
- 332 An verò in locatione perpetua, 250. nu. 84.
- 333 An in ea locatione ad longum tempus, pro qua soluitur vnum pretium pro toto illo tempore, 251. nu. 86. & seq.
- 334 Sed an in venditione ad tempus & non perpetua, ibid. nu. 88.
- 335 Vtrum etiam in donatione, 252. num. 90. & 461. nu. 1. le ij.
- 336 Et in legato, 252. nu. 90.
- 337 Et in compensatione, ibid.
- 338 Et in datione in dotem, ibid.
- 339 Et in datione in feudum, ibid.
- 340 Quid autem in hac specie, pater filiam matrimonio collocans pro dote illius vno dat mille aureos, quos vir ipse promittit reddere intra duos annos post solutum matrimonium, & nisi id fecerit constituit quinquaginta aureos annuos perpetuos, aut etiam cedit fundum quempiam pro solutione illius dotis. Vtrum moritur, nec heredes ipsius reddunt eam pecuniam, ideoq; mulieri quasitum est in illius annui reditus, aut etiam ille fundus eius manet, Vtrum consanguinei viri poterunt retrahere illum reditum, vel fundum, ibid. num. 91. & multis seq. vsque ad nu. 109.
- 341 An item retractus habeat locum in datione dotis aestimate, 256. nu. 108. & seq.
- 342 Quid si emphyteuta aut vasallus renuncianerit domino emphyteusim, aut feudum accepto pretio, 157. nu. 110. & multis seq.
- 343 Sed quid si emphyteuta vendiderit domino, ibid. nu. 111. & 113.
- 344 Quid si quis cedat rem quampiam, eo pacto vt cejjionarius eas alenum cedentis soluat creditoribus, 258. nu. 114. 115. & 116.
- 345 Quid si debitor annui reditus in illis solutum vel assignationem det creditori rem quampiam immobilem, ibid. nu. 117.
- 346 Quid autem si statim post priorem venditionem annui reditus id fiat, 259. nu. 118.
- 347 Et quod tempus in id intelligatur, ibid.
- 348 Quid item si is annuus reditus erat luibilis, id est, rei, vel ac reditus poterat, ibid. nu. 119.
- 349 Quid item si permitteretur res immobilis cum re immobili, sed qua redimi poterat à compermutante, & re vera postea earumtur, ibid. nu. 120.
- 350 Sed quid si certū erat rem redempturi, ibi. n. 121.
- 351 Quid vero si non est debitor qui dat rem immobilem pro eo annuo reditu, sed alius scilicet creditor, cui debetur, 260. nu. 122.
- 352 Et quid etiam si eo casu ille reditus redimi poterat, ibid.
- 353 Si venditor remittit pretium emptori vel inconsumenti vel ex intervallo, an erit locus retractui, ibid. nu. 123.

354 Sed quid si quis promissit vendere, deinde postea vendiderit, an tunc erit locus retractus, ibid. nu. 124. & seq.

355 Vtrum retractus habeat locum in pignoris datione, 261. nu. 127.

356 Quid si res tanti sit pignoratā, vt non sit spes lutionis, ibid.

357 Quid si quis vendat fundum pecunia à principe reprobata, ibid. nu. 128.

Glof. X V. Et les doit declarer &c.

358 **C**onsanguineus venies ad retractum an debeas declarare res quas petis, & quomodo, ibid. nu. 1.

Glof. XVI. Declarer le lignage.

359 **V**trum consanguineus venies ad retractum teneatur declarare sigillatim gradus sua consanguinitatis, 362. nu. 1. & multis seq.

360 Quomodo autē ea consanguinitas probatur, & an sufficiat mutua inter se nominatio & quasi possessio, & quod pro talibus habiti sunt, 263. nu. 7.

361 Et an etiam sufficiat probatio de auditu, & fama, ibid.

362 Et verba enuntiatiua instrumentorum, ibid.

Glof. XVII. Offrant ledict retrayant payer.

363 **V**trum consanguineus volens retrahere, debeat ultro offerre pretium emptori, etiam si non petatur, 264. nu. 1. & seq. per totam eam glo.

364 Sed vtrum hanc oblationem teneatur suis sumptibus facere, 266. nu. 7.

365 An autem consanguineus debeat pretium habere ad manum praesentis, ipsum offerre, an verò satis sit dicere se paratum id dare, ibid. nu. 8.

Glo. XVIII. Le prix que la chose aura cousté.

366 **A**n consanguineus retrahens debeat reddere pretium venditionis, an verò sufficiat offerre reddere aliud minus instum rei pretium, ibid. nu. 1. & seq. vsque ad 10.

367 Vtrum autem emptor audiatur petens à consanguineo volente retrahere maius pretium, quam quod dedit, quia sibi id maius pretium ab alio offerri dicit, ibid. & etiam 268. nu. 9.

368 Si aliquis vendidit rem certo pretio, & donat quod pluris res valet, an consanguineus retrahens teneatur reddere pretium eius quod pluris est, ibid. nu. 11. & multis seq.

369 Sed quid si emptor nolit admittere consanguineos, quod dicat id quod donatum est pluris esse, quam pretium traditum, in ijsdem locis.

370 Et quid si emptor veli tantum cedere rem usque ad concurrentiam pretij, residuum vero quia sibi donatum est, sibi quoque retinere, in ijsdem locis.

371 Quid si venditor donec id quod pluris est ob merita emptoris, 270. nu. 17.

372 Quid si is utatur verbis vniuersalibus, ibid.

373 Quid autē si ex pretio contento venditor donat, aut remittit portionem emptori, an integrū tenebitur consanguineus retrahens reddere, ibid. n. 18.

374 Quid si quis emit fundum centum aureis, & eodem

- dem instrumento donat venditori simpliciter vel pro meritis alios centum aureos, an consanguineus virosque reddere debeat, an alteros tantum, ibid. nu. 19. & seq.
- 375 Si pretium venditionis sit mille aureorum, quorum singulis temporibus ipsius venditionis xlv. solidi nostris valebant, mox vero durante anno retractus pretium eorum augetur vel minuitur. Vtrum horum temporum inspicendum est. 272. nu. 26
- 376 Quid si pretium siue estimatio aureorum eadem est quantum ad usum, sed iam en bonitate intrinseca deteriores facti sunt, quia non sunt eius lege, ut nostri vocant. 273. nu. 27
- 377 Quid vero si moneta in contractu venditionis fuerit estimata, ibid. nu. 28
- 378 Quid si genus moneta, qua pretium venditionis est solutum, postea ante tempus retractus aboletur, utrum nihilominus emptor tenebitur recipere a consanguineo retractante pretium in eo genere monetae abolita, vel quid agendum sit. 115. nu. 29
- 379 Vtrum audiatur consanguineus retractans, qui vult restituere pretium in moneta argentea, cum pretium venditionis esset in aurea, aut etiam in eodem metallo, sed non eiusdem forme. 274. nu. 30. & 31
- 380 Si in venditione non fuerit solutum integrum pretium, sed vel totius vel partis dilato data est, an consanguineus tenebitur nihilominus soluere integrum pretium, ibid. nu. 32. & seq. usque ad 49
- 381 Sed an saltem hoc casu debeat consanguineus dare cautionem de soluendo, ibid. nu. 35. & 276. nu. 435. & 277. nu. 44. 45. 46. & 48
- 382 Et cum solui debet, an solui debeat emptori an venditori, ibid. nu. 48
- 383 Et quid facere debet ut curret periculum amissionis retractus & consequatur liberationem, ibid.
- 384 Et si ex consuetudine cautio requiritur, an sufficit iuratoria. 278. nu. 49
- 385 Vtrum autem emptor post retractum maneat obligatus ad soluendum quod superest pretii venditori. 276. nu. 39. & 277. nu. 48
- 386 Si emptor post venditionem suppleuit pretium, quia pretium non satis iustum esse diceretur. 278. nu. 50
- 387 An consanguineus teneatur & illud posterius pretium, quod supplementi causa datum est, restituere, ibid. nu. 50. & multis seq. usque ad nu. 68
- 388 Et quid si id factum est rebus omnibus integris. 208. nu. 60
- 389 Et quid item si non re integra fiat ex sententia iudicis ibid. nu. 61
- 390 Et an tunc vocandus sit consanguineus, ibid.
- 391 Quid rursum si sine sententia, sed postquam emptor in ius de ea re vocatus est, cum vere laeso esset ultra dimidium iusti pretii. 281. nu. 62
- 392 Quid denique si laeso erat intra dimidium iusti pretii, & alia circa id plurima, ibi. nu. 63. & seq.
- 393 Quid si emptor ultra pretium venditionis ipso contractu mutauit venditori xx. aureos, an & eos debet consanguineus reddere, tanquam contemplatione & gratia venditionis mutatos. 282. nu. 69. & seq.
- 394 Si res vendita fuit centum libris, nec additum est, Parisiensibus, aut Turonensibus, de quibus debet intelligi, ut alteros consanguineus reddat. 383. nu. 73. & seq.

- 395 Et si ad regionem spectatur, ultra spectanda sit, an contractus, an eius, in qua res sita est. 244. nu. 75
- 396 An autem credetur contrahentibus qui dicunt de maioribus se intellexisse, & pretii de illis fuisse numeratum, ibid. nu. 76. & seq.
- 397 Si pretium integrum non fuit in venditione numeratum, sed in contractu siue instrumento fatetur venditor antea se id recepisse ab emptore, an huiusce modi confessioni statuitur in praedictum consanguineorum, ita scilicet ut non admittantur ad retractum nisi restituito etiam illo pretio sic confessio tantum, ibid. nu. 78. & multis seq. usque ad 92
- 398 Quid vero si sit presumptio fraudis ex quibusdam coniecturis. 288. nu. 85. & 287. nu. 87. 88. & 89
- 399 Sed quid si de numeratione constet per schedulam venditoris tantum. 288. nu. 92. & seq.

Glof. XIX. Luy deuement acertené du prix.

- 400 Vtrum consanguineus sit in mora restituendi pretii, cuius nondum certus est, ibid. nu. 1
- 401 Quid autem faciendum est consanguineo ita incerto, ne sit in mora, ne ve ei currat tempus. Et an necesse sit offerre fideiussores, ibid. nu. 2. & 289. num. 3
- 402 Et quid in consanguineo diuite, ibi. nu. 3
- 403 Vtrum autem eos in presentia offerre debet, an vero satis est dicere se paratum eos dare, ibid. nu. 4. & seq.
- Glof. XX. D'or ou d'argent.
- 404 An consanguineus offerre debeat aurum aut argentum non signatum, an numeratam pecuniam. 290. nu. 1. & 2. & 291. nu. 5
- 405 Vtrum autem necesse sit offerre utrumque, scilicet aurum & argentum, an vero satis sit alterum, quando statutum loquitur his verbis copulatiue, d'or & d'argent, ut in multis locis. 290. nu. 3
- 406 Quid si offeratur moneta aurea, non aurea, aut argentea, an sufficit, cum statutum nostrum his verbis utatur, d'or ou d'argent. 291. nu. 4. & multis seq.
- 407 An audiatur consanguineus offerens nummum reprobum. 293. nu. 11. & seq.
- 408 Quid si offerat nummum probae materiae, sed non legitimi ponderis. 294. nu. 13
- 409 Quid si hunc velui dare pro tanto, quanti valet, ibidem
- 410 Quid item si offerat nummum & probae materiae & legitimi ponderis, sed qui apud nos in usu non sit, ibid. nu. 14. & seq.
- 411 Quid denique si ea moneta non usualis dari possit alicui campiori, qui aliquid minus daret, an saltem pro tanto teneatur emptor accipere, ibid.

Glof. XXI. En telle quantité qu'il voudra.

- 412 An satis sit consanguineum nummum offerre consideratis his verbis nostra consuetudinis, en telle quantité. 295. nu. 1. & multis seq.
- 413 Sed quid si consanguineus simul faciat duas vel tres oblationes duarum aut trium diuersarum venditionum, an pro omnibus satis erit offerre vnum nummum. 296. nu. 10. & seq. usque ad finem eius glo.

§. II. Glof. I. Monſtrer ſon contract.

- 414 **Q**uid ſit offendere contractum conſanguineo, in caſu noſtra conſuetudinis. 300. nu. 1. & ſeq.
- 415 An autem ſatis ſit chartam ſue mēbranam inſtrumentum oſtendere, copiam autem ipſius legendi non facere, ſi petatur. 302. nu. 7
- 416 Sed quid ſi cum emptor exhiberet ipſum inſtrumentum conſanguineo, is continuo ſe ſubduxit, noluit q. legere, an eidem conſanguineo currat tēpus, ac ſi vidiffet & legiſſet ibid. nu. 8. & ſeq.
- 417 An autem ſufficit exhibere exemplum inſtrumenti. 303. nu. 10
- 418 Et ſi nullum ſit inſtrumentum de venditione cōfectum, quid hic fieri oportet, ibid. num. 11. & ſeq. uſque ad 24
- 419 Et ſi ſint teſtes qui eam aſſeuerant ita factam eſſe, ut emptor declarat, an tunc currat id tempus, ac ſi inſtrumentum oſtendat, eiur, ibid.
- 420 An vero tunc index poterit praſtituere tempus conſanguineo, ut reſtituat pretium, alioquin non amplius audiat. 304. nu. 18. & ſeq.
- 421 Quid vero ſi nec inſtrumentum nec teſtes ulli ſunt de venditione, an credetur contrahentibus de pretio. 306. nu. 24. & ſeq.
- 422 An autem tunc index de pretio ſtatuet. 307. num. 27
- 423 Quid deniq. ſi de venditione extat tantum ſcriptura priuata venditoris, ibid. nu. 29. & ſeq.

Glof. II. Il luy peut faire faire ferment.

- 424 **C**onſanguineus an ultra inſtrumentū teneatur pretium inueſtando aſſirmare. 308. n. 1
- 425 Virum haeres emptoris teneatur poſſit q. praſtare id iuramentum de vero pretio, & an tunc currat id tempus conſanguineo, ibidem, num. 2. & multis ſequen.
- 426 Sed utrum tunc haeres iurabit de veritate, an de credulitate. 310. nu. 10
- 427 Quid autem de tertio, cui primus emptor vendidit. ibid. nu. 11
- 428 Sed an in iſto caſu primus ille emptor teneatur iurare, ſi d. petat conſanguineus, ibid. nu. 3
- 429 Virum autem haeres incidit in perjurium ſic iurando de credulitate. ſi id verum non ſit, ibidem num. 12
- 430 Sed utrum conſanguineus poterit probare contrarium eius quod emptor vel eius haeres iurauit. 311. nu. 15. & l. c. ibi citatis.
- 431 Quid ſi emptor recuſet pretium aſſirmare iuramento, ibid. nu. 16

Glof. III. Sans fraude.

- 432 **V**trum conſanguineus teneatur reſtituere aliquid pretii quam verum, id eſt, verē & ſine fraude traditum, ibid. nu. 1

§. III. Glo. I. Et leſdites choſes declarees

- 433 **Q**uid requiratur ut conſanguineo pracludatur via retrahendi, niſi intra octo dies, de quibus noſtra conſuetudo loquitur, pretiū ſoluerit. 312. nu. 1. de j.

Glof. II. N'a que huiet iours.

- 434 **V**trum noſtra conſuetudo qua iubetur conſanguineus intra octo dies ſolvere pretium, intelligatur etiam ſempior à principio recuſauerit, & poſtea in ius vocatus admittit conſanguineum ibid. nu. 1. le 4. & ſeq.
- 435 Et ſi non ſic intelligatur, quid ſtatutum eſt à iudice, ut tempus currat. ibid. nu. 1. le 4.
- 436 Quid vero ſi emptor non recuſauerit, ſed captata eius abſentia ad domum citatus eſt, & comparuit, & agnouit retractum, & fecit quod in ſe eſt. An index poſſit id tempus octo dierum protrahere, ita ut conſanguineus non teneatur intra eos octo dies pretium offerre. 313. nu. 4
- 437 Virum autem in hoc tempore octo dierum comprehendatur is dies, quo emptor oſtendit inſtrumentum & iuravit, ibid. nu. 5
- 438 Quid vero ſi id tempus octo dierum incidat in diem biſſextilem, an is pro duobus, an autem pro vno computabitur, ibid. nu. 6

Glo. III. Apayer.

- 439 **A**n emptor à conſanguineo de retractu appellatus poſſit cogi habere fide de pretio. 314. num. 1
- 440 Virum autem conſanguineus compenſare poſſit debitum cum pretio, ibidem, numero 2. & multis ſequen.
- 441 Et ſi id facere poteſt, an id debeat petere ſine declarare, an vero ſit acceſſit, & labatur tempus, excludatur. 315. nu. 8. & 316. nu. 9
- 442 Et an id ſit aduendus index, an vero & extra iudicium opponi poſſit, ibid. nu. 10
- 443 Et ſi continuo probare non poſſit debitum, intra quod tempus id facere debet, ne cadat retractu, ibid. nu. 11. & 12
- 444 Et quid ſi deficientibus promptis probationibus, deferat iuramentum emptori de debito, ibidem, num. 12
- 445 Sed utrum non ſolum debitum ipſius conſanguinei proprium, ſed & creditoris emptoris, a quo ceſſionem habuit, compenſare quoque poteſt. 317. num. 13
- 446 An autem ſatis ſit, ſi conſanguineus intra tempus praſtitutum ſolutioni pretii offerat pignora aut fideiuſſores, ibid. nu. 14. & ſeq.

§. III. Glo. III. Ne ſera plus receu.

- 447 **Q**uid ſi noſtra conſuetudo qua poſt octo dies dicit amplius non eſſe audiendum conſanguineum, id non dixiſſet, ſed ſimpliciter id tempus praſtituiſſet, an ipſe conſanguineus poſt idem tempus eſſet audiendus. 318. nu. 1. & ſeq.
- 448 Sed an eo caſu poſſit conſanguineus moram purgare, ibid. nu. 2. & 319. nu. 3. & 4
- 449 Quid ſi aliquid impedimentum interuenit, quod prohibuit intra id tempus conſanguineum ſolvere, ibid. nu. 5. & ſeq.
- 450 Sed utrum ſi conſanguineus qui intra octo dies non ſoluit, ſit adhuc intra annum, poterit non am oblationem facere, ibi nu. 7. & locis ibi citatis.

§. III. Glo. II. Et cependant ne courra pas le temps.

Virum

451 **V**trum si consanguineus probauerit emptorem non declarasse verum pretium, inserim ei currit tempus ad soluendum. 329. nu. 1. le 1.

Glof. III. Aura cours contrele retrayant.

452 **S**ed quid si cum ipse consanguineus contendifset, illud non esse verum pretium, succubuit, an ei saltem curret tempus, ibid. nu. 1. le 1. & seq.

453 **Q**uid autem si probabiliter dubitabat de veritate pretij, ob idq. in controuersiam eius venit, & tamen succubuit, an & tunc ei currit tempus. 330. num. 3.

§. V. Glo. I. & vnica.

454 **C**onsanguineus an tenetur iurare retractū se facere suo nomine & comodo & sine fraude, ibid. nu. 1. & 331. nu. 6.

455 **V**trum autem de hac ipsa re cauere teneatur, ibidem.

456 **E**t quid si retractu facto compertum sit, illum in fraudem factum fuisse, an subueniendū sit emptori, ut rem repetat. 332. nu. 1. & seq.

457 **Q**uomodo autem ea fraus deprehendatur, ibid. num. 4.

458 **V**trum autē si consanguineus iurauerit ut supra, poterit emptor probare contrarium. 333. nu. 5.

459 **A**n audiendus sit emptor petens consanguineum id iurare verbis in diuini quempiam conceptis, ibid. nu. 7.

§. VII. Glof. II. Par tesmoins.

460 **V**trum citatio quæ sit in materia retractus possit probari testibus. 335. nu. 1. le 1.

Glof. III. N'est mestier de configner.

461 **S**emptor renuat accipere pretium oblatum à consanguineo, an ipse consanguineus debeat confignare & deponere, ibid. nu. 1. le 1. & seq.

462 **Q**uid si consanguineus qui non tenetur deponere, tamen deponat, & postea depositum recuperat, an videatur renuntiare retractui. 336. nu. 4.

463 **Q**uid si hoc casu legitime non deposuit, ibidem numero 5.

§. VIII. Glof. I. Requête de receuoir.

464 **V**trum omnes solennitates expressæ in nostra consuetudine obseruari necessario debeant in oblatione retractus. 338. nu. 1.

465 **A**n sit necessaria expressa requisitio consanguinei, ut emptor eum admittat ad retractū, ibid. & seq.

466 **A**n autem oblatio habeat vim requisitionis, ibid. num. 4.

467 **S**i in oblatione id fuerit omisum, aut aliud ex solennibus, an & quando poterit emendari, ib. nu. 5.

Glof. II. Adiournement.

468 **A**n satis sit consanguineum offerre ad interrompendum tempus retractus sine citatione. 330. nu. 1.

469 **A**n verò sufficiat citatio ad id interrompendum, ibidem.

470 **A**n igitur requiratur citatio fieri intra ipsum

tempus, ibid. nu. 3.

471 **S**ed quid si citatio facta fuit intra annum retractus, sed ad diem post ipsum cedentem, ibid. nu. 2.

472 **Q**uid autem si longum aliquod tempus post annum retractus fuerit assignatum. 340. nu. 7.

473 **A**n oblatio possit fieri ultimo momento ipsius anni. 339. nu. 2.

474 **V**trum citatio non legitime facta interrumpit id tempus, ibid. nu. 3.

475 **V**trum etiam citatio generalis, ibid. & iterum, 340. nu. 5.

476 **A**n autem debeat esse omnino specialis siue specifica & quomodo, ibid. nu. 6.

477 **Q**uid si consanguineus non comparuit dicta die, qua forte extra annum est, vel etiam intra eum, sed interim sine alia citatione transijt, an postea ipse consanguineus audietur, ibid. nu. 8.

478 **A**n vero poterit index aliquando eum expectare. 341. nu. 9. & multis seq.

479 **S**ed quid si consuetudo expressim prescripserit aliquod tempus citationis post annum. 342. numero 13. & 14.

480 **S**i consanguineus intra annum venditionis citari fecit emptorem, & huic interim renuntiet, & postea intra annum huius citationis renuntiata, sed post annum venditionis iterum citari fecit emptorem in causa retractus, an sit admittendus, ibid. nu. 15.

481 **Q**uid si consanguineus, qui emptorem citari fecit, non ei reliquit copiam citationis petitam, aut non petitam, & interim transijt annus, ibidem num. 16.

Glof. III. Formelen cause de retractū.

482 **S**i non fuerit obseruata forma à statuto tradita in citatione retractus, vtrum consanguineus eo cadat. 343. nu. 1. le 1.

Glof. IIII. Par commission.

483 **Q**uoniam consuetudo nostra dicit citationē in materia retractus fieri debere per nuntium ordinarium aut alium mandato iudicis, an credetur ipsi nuntio dicenti se id fecisse mandato ipsius iudicis, de quo aliter non apparet, ibid. nu. 1. le 1. & rursum 347. nu. 20.

Glo. V. Le iuge qui en peut cognoistre.

484 **Q**uod index aduendus est in materia retractus, an dominij emptoris, an rei venditæ, an vero & vterque adiri potest. 343. nu. 1. le 1. & seq. vsque ad finem glo.

485 **C**uiusmodi actio competit ad retractum, ibid. & 344. nu. 6. & 7.

486 **Q**uæ consuetudo inspicienda est in materia retractus, an loci in quo res sita est, an alterius, ibid. num. 5. & loco ibi citato.

487 **V**trum distinguendum sit, cum queritur quis index sit in causa retractus, an actio intentetur contra emptorem, an contra tertium. 346. nu. 14. & sequi.

488 **C**lericus emptor an pro retractu sit conueniendus coram iudice ecclesiastico, an seculari, ibidem num. 16.

489 **E**t si plures res diuersarum iurisdictionum sunt vendita

- dita vno contractu & pretio, an omnes iudices sint
necessario ad eundem, ibid. nu. 17
- 490 Si emptor contentus declinet iurisdictionem iudicis, quæ quidem exceptio licet dilatoria, habet tamen vim peremptoria in principali. Quid igitur hic faciendum est, & an hac exceptio impediat litis contestationem, an vero sit reiicienda in principalem causam, 347. nu. 18. & seq.
- 491 Quid autem si eo casu habita summaria causa cognitione, an res vel dominium emptoris sit eius iurisdictionis, ideoque emptor repulsus sit ab ea declinatoria, an nihilominus poterit eandem in vim declinatoria proponere, ibi. nu. 20
- 492 Sed utrum acta facta in ea summaria cognitione faciant fidem in principali, ibid. nu. 21
- 493 Quid si pæses vel cõsiliarius Parisiensis citatus fuit in hac materia retractus coram iudice domicilij paterni & proprii, ibid. fuerit facta consignatio, an valeat, 348. nu. 22

Glo. VII. Le retrayant en decherroit.

- 494 Si consanguineus non obseruauerit solennitates in eodem §. requisitas, & ideo in retractu succubuit, an poterit iterum offerre, si sit intra annum, 349. nu. 3. & multis seq. vsque ad fin. glof.
- 495 Vtrum autem ei subueniendum est ob atatem, errorem, aliamve causam, 351. num. 13. & 352. nu. 15. & 354. nu. 23
- 496 Sed utrum consanguineus postquam ei fuit oppositum, quod non obseruauit in oblatione solennitates consuetudinis, possit intra tempora retractus eadem adhibere, ibid. nu. 26
- 497 Si consanguineus succubuit in ea instantia retractus, & interim transijt tempus retractus, an nihilominus postea audietur, tanquam per eam instantiam fuerit id tempus interruptum, 355. numero 27
- 498 An autem in causa appellationis ante transactum tempus retractus poterit consanguineus obseruare solennitates, ibid. nu. 28

Glo. VIII. Pourueu.

- 499 An necesse sit ut nuntius duos testes habeat, ut ei credatur de oblatione, ibidem numero 1. le j.

Glo. IX. D'eux recors.

- 500 An credatur nuntio renuntianti oblatione fuisse factam cum solennitatibus consuetudinis, sine testibus, ibid. nu. 1. le ij. & multis seq.
- 501 Quid si sint duo nuntij sine testibus, an illis credetur, 361. nu. 33. & seq.

§. IX. Glof. I. A la femme.

- 502 An consanguineus possit facere oblationem retractus marito pro uxore absente emptore, aut hærede emptoris, 362. nu. 1. & seq.
- 503 An è diuerso uxori pro marito absente, ibid. nu. 3. & seq.
- 504 An possit consanguineus offerre ad domum, in qua uxor habitat absente marito, 363. nu. 7
- 505 Et quid si uir & uxor seorsum habitant, honorem tamen matrimonij inuicem habentes, ut solent facere principes, ibid.

Glof. II. A son domicile.

- 506 An oblatio retractus uti citatio possit fieri ad domum emptoris, ibid. nu. 1. & seq.
- 507 Et quæ tunc requirantur, ut valeat huiusmodi oblatio sine citatio, 365. nu. 8. & seq.
- 508 Quid autem si hæc obseruat a non fuerint, tamen ea oblatio & citatio permenerit ad notitiam emptoris, an id satis sit, 366. nu. 16
- 509 Et quid si emptor non recte citatus compareat, an ita purget omne vitium citationis, ib. nu. 17. & se.
- 510 In qua autem domo huiusmodi oblatio & citatio fieri possit, utrum originis emptoris, an habitationis, 367. nu. 20. & multis seq.
- 511 Quid si nuntius simpliciter refert denuntiasse & citasse ad domum, sine ea adiectione, in qua habitat vel habitare cõsuevit, an id satis sit, 368. n. 25
- 512 Quid si emptor habeat multa domicilia, in quibus habitat, nunc hic, nunc illic, in qua oblatio & citatio fieri debet, & an in utrâque, & etiam in ea in qua tunc cum sit non habitat, ibi. nu. 26. & seq.
- 513 Si emptor habitauit diutius, & nunc quoque habitat domum, in qua tamen domicilium non constituit, verbi gratia, scholasticus qui in vniuersitate habitat, an ibi possit ei offerri & citatio fieri, 369. nu. 30
- 514 Quid de domo hospitij siue diuersorij, ibid. nu. 31
- 515 Sed quid si is cui facta est oblatio in domo hospitij, non habet aliam habitationem propriam, 370. num. 32
- 516 Quid item si aliam habitationem habet, sed constituit diutius in eo hospitio morari, ibid.
- 517 Verum quid de domo non quidem emptoris propria, sed conducticia, aut precaria, in qua tamen habitat, ibid. nu. 33
- 518 Quid si emptor sit vagabundus, in qua domo quove loco ei offerri potest, ibid. nu. 34
- 519 Quid si exulat, ibid. nu. 35
- 520 Quid si sit monachus, 371. nu. 36
- 521 Quid de domo sacerdotij, id est, beneficij ecclesiastici, ibid. nu. 37
- 522 Quid si emptor detinetur in carceribus, ibid. num. 38
- 523 An necesse sit oblationem & citationem domi factam venisse ad notitiam emptoris, ibid. & 372. nu. 39. & seq.
- 524 Vtrum oblatio possit fieri ad domum emptoris, etiam si ipse personaliter reperiri potuit, 373. num. 43. & seq.
- 525 Et quid si cum cõsanguineus iret ad domum emptoris, ut ei oblationem faceret, eum reperit in itinere, nec ibi ei oblatione facit, sed iter cõtinuans vadit ad domum eius, ibid. ei oblationem facit, an valeat, ibid. nu. 44
- 526 Sed an perquirendus sit in tota ciuitate vel provincia, an vero satis sit eum domi perquisiuisse, 374. nu. 49
- 527 Vtrum autem credatur nuntio dicenti se non inuenisse emptorem, ideo oblationem & citationem domi fuisse factam, 375. nu. 50

Glof. vltima.

- 528 An consanguineus primo loco possit facere oblationem apud acta iudicis, & eam notificare

- ficare emptori. & quid si interim trāseat tempus. 376.nu.1. & multis seq.
- 329 Vtrum item possit etiam primo loco offerre procuratori emptoris. 378.nu.7
- 330 Quid verosimiliter emptor abste, an tunc salte possit offerre procuratori. ibid.nu.8
- 331 Sed an absente domino sit primum facienda procuratori. an ad domum emptoris. ibid.nu.9
- 332 Quid denique si oblatio fiat procuratori emptoris ipso emptore non ignorante. ibid.nu.10
- 333 Et quid si is procurator nomine emptoris praesentis & non contradicentis admittat consanguineum offerentem ad retractum. 379. nu.11. & multis seq.
- 334 Quid si emptor nec domicilium nec uxorem nec procuratorem habeat, ignoreturq; ubi terrarum degat. vtrum satis sit adire indicem. 380.nu.17
- 335 An & tunc necesse sit eum adire. ibid.nu.18
- 336 Sed & vtrum cum emptor non reperitur, necesse sit testato protestari. ibid.nu.18
- 337 Et si necesse sit vtrum satis sit semel tantum protestari. 381.nu.21. & 23
- 338 An autem necesse sit consignare. ibid.nu.24
- 339 Et si emptor postea comparet, an necesse sit oblationem facere. & quomodo. 382.nu.25
- 340 Et quid si temporaria retractus iam lapsa sint. ibid.nu.26
- 341 Quid si hereditas emptoris iacet. & nemo est qui eum adeat, quid tunc agendum est consanguineo. ibid.nu.27

§. X. Glof. I. & vnica.

- 342 **M**aritus an possit iure mariti pro uxore consanguinea venditoris facere oblationem, & retractum prosequi. 383.nu.3
- 343 Vtrum id possit nomine proprio & simpliciter, non tanquam maritus talis femina. ibid.nu.2. & 3
- 344 Et quid si antequam maritus declaret se facere nomine uxoris, tempus retractus transeat. ibid.
- 345 Quid autem si retrahens ita dicat, Titius maritus Meus, an satis sit, etiam si non aliter declaret se id facere nomine uxoris. ibid.nu.4
- 346 Quid vero si aliter declaret negotium ad uxorem pertinere, ut si dicat se velle retrahere rem venditam a tali consanguineo uxoris suae. 384.nu.5
- 347 Quid autem si non iure maritali, sed nomine procuratoris uxoris, cum mandatum non habeat, ibid.nu.6. & seq.
- 348 Quid autem de sponso, an & id possit facere, ut maritus. ibid.nu.8
- 349 An & maritus putativus. 385.nu.9
- 350 Quid si maritus sit filiusfam. an in id requiratur consensus patris. ibid.nu.10
- 351 Quid item si sit minor. ibid.
- 352 Quid e diversis si uxor sit minor, cum vir maior sit. ibid.
- 353 Quid si uxor intercedit, ne maritus hanc oblationem faciat. ibid.nu.11
- 354 Quid si in contractu matrimoniali expressim conventum sit, ne vir possit agere pro uxore ea iniuncta. ibid.
- 355 Quid si maritus uxorem domo exegit, an tunc poterit & hanc oblationem & retractum facere & exequi. ibid.nu.12. & seq.

- 356 Sed quid si ipsa uxor ita domo exacta vult retrahere ad suum commodum. 386.nu.15
- 357 Quid si uxor sua sponte maritum dimisit, an ipse maritus ob id priuatur hoc iure retrahendi. ibid.nu.16
- 358 Quid item si separatus sit matrimonium utriusq; consensu. ibid.nu.17
- 359 Sed vtrum maritus qui pro uxore rem retraxit, eandem teneatur reddere uxori, aut eius heredibus soluto matrimonio, & quomodo. ibid.nu.18. & 387.nu.19. & 20
- 360 Si maritus ad retractum nomine uxoris egit & succubuit, an uxori ad eundem agenti soluto matrimonio obstat exceptio rei indicatae. ibid.nu.21
- 361 Vtrum autem procurator mariti ab illo constitutus simpliciter & suo nomine possit hanc actionem retractus intentare. ibid.nu.22
- 362 Et quid si sit constitutus a marito, tanquam marito, siue iure maritali. ibid.nu.23
- 363 An autem uxor ipsa absente marito possit offerre & retrahere. 388.nu.26
- 364 Quid autem si maritus sit praesens & contradicat. ibid.nu.27

§. XI. Glof. I. Le plus prochain.

- 365 **Q**uid dicatur proximus vel proximior in materia retractus. 389.nu.1. & multis seq.
- 366 Si consanguineus veniens ad retractum, probet se esse consanguineum emptoris, non tamen probat in quo gradu, an sit admittendus. 390.nu.5. & seq.
- 367 Et si duo veniunt ad retractum, quorum alter probat se esse consanguineum simpliciter, alter certo gradu, nec tamen constat si ne proximior an remotior altero, uter praferetur, in istis locis.
- 368 Si consuetudo retractus admittit proximior tantum consanguineum, non etiam ceteros remotiores, an satis sit, venientem ad retractum probare se consanguineum intra gradum qui possit succedere, an vero debeat probare non esse alium proximior. ibid.nu.5
- 369 Sed an stante eadem consuetudine si cōstet alium proximior natus fuisse, aut alias vixisse, qui nondum excederet centum annos, si nunc viveret, vtrum alius qui se dicit proximior, petiitq; se tanquam talem admitti ad retractum, teneatur probare illum alium qui esset proximior, si viveret, esse mortuum. An vero contra emptor qui defendit, illum adhuc vivere. 392.nu.11
- 370 Vtrum autem proximior dicatur, habito respectu ad venditorem, an ad eum a quo primum res processit. ibid.nu.12. & seq. usque ad fi. glo.

Glof. II. Et preferé auant autres.

- 371 **C**onsuetudo retractus admittens consanguineos simpliciter, an ita debet intelligi ut proximior ante ceteros admittatur. 395.nu.1. le 1.
- Glof. III. Et si plusieurs lignagiers y viennent.

- 372 **S**i duo aduersus emptorem diuersis indicijis contendunt rem iure retractus, & alter eorum vicit, quid agendum sit, ne ob alterius litem impediat executionem sententiae, & quid de expensis. ibid.nu.1. le 4.

Glof. IIII. Doit receuoir le premier.

573 **A**N autem etiā remotiores admittantur an-
tequam proximior veniat, ibid. num. 1. le ij.
& sequen.

Glof. V. Ou luy a transporté la chose.

574 **S**empior vendiderit rem consanguineo ven-
ditoris, an alius proximior poterit ab eo re-
trahere. 396. 508. nu. 1

Glof. VI. S'il est le plus prochain.

575 **S**i remotior consanguineus retraxerit, an pro-
ximior poterit ab eo retrahere. 397. nu. 2

576 Sed an tunc cum remotior primum retraxerit,
& ab eo proximior postea retrahit, teneatur ipse
proximior soluere impensas a remotiore factas ad
retrahendum, ibid. nu. 3. & 4

577 Quid si res ab initio vendita fuit consanguineo
remotiori, an tunc proximior poterit ab eo retra-
here. 398. nu. 6. & seq. vsque ad 19

578 Sed quid si vendita fuit uni ex proximioribus, an
cateri eiusdem gradus poterunt vel in totum, vel
pro rata retrahere. 401. nu. 20. & seq. & 403. n. 1

Glo. VII. Il y fera receu pro rata.

579 **V**trum emptor qui est in part gradu consan-
guinitatis venditoris alijs eiusdem gradus
venietibus, possit retinere pro rata portione. 404.
num. 2

580 Quid si consanguineus qui emit primo loco, aut
etiā retraxerit ab emptore extraneo vult admit-
tere alium consanguineum eiusdem gradus, non
quidem pro rata, ut ille petit, sed in totum, an au-
diatur, ibid. nu. 3. & 4

Glo. IX. Ou ceux quiles representent.

581 **V**trum in retractu habeat locum representatio. 406. nu. 1. & 2

582 Sed utrum hac representatio quæ admittitur à
consuetudine, ita habeat locum, ut quis represen-
tet eum, quo vino nondum conceptus erat, ibidem
nu. 5. & 6

Glof. X. Tousy doyuent estre re-
ceus pro rata.

583 **Q**uid agendum, cum plures consanguinei e-
iusdem gradus simul veniunt. 407. nu. 1

584 Quid si unus est utrinque coniunctus, alter ex
altero tantum latere. 423. nu. 11

585 Ex pluribus consanguineis eiusdem gradus si unus
prius prouocauit emptorem ad retractum, an ca-
teros excludat. 407. nu. 2. & 3

586 Quis autem & quando hoc casu preoccupasse di-
catur, ibid. nu. 2

587 Vtrum idius redimendi sit indiuiduum, ibid.

588 Et utrum cuiuslibet ex consanguineis competat in
solidum, ibid.

589 Quid si res ipsa vendita indiuidua est. 408. n. 4

590 Si unus ex duobus consanguineis venditoris eius-
dem gradus alteri mandauerit, ut fundum ven-
ditum retraheret, cessurum utriusque commodo,
moxq; mandans ipse altero ignorante retrahat,
an si tempora retractus transferunt, tenebitur
communicare, ibid. nu. 6

Glof. XI. Luy seul.

591 **S**i plures sint consanguinei eiusdem gradus, an
quilibet in solidum admittatur ceteris cessan-
tibus, ibid. nu. 1 le j.

Glof. XII. Pour vne teste.

592 **C**um plures consanguinei veniunt ad retra-
ctum an veniat in stirpes, an verò in capita,
ibid. nu. 1 le ij. & seq.

§. XII. Glof. I. Transporté la cho-
se à autre.

593 **V**trum emptor durante anno retractus possit
rem alteri vendere. 412. nu. 1

594 Vtrum possessio huius secundi emptoris cedat, co-
modo consanguinei postea retrahentis ad vscu-
piendum, ibid.

595 Vtrum igitur poterit consanguineus retrahere à
secundo emptoribus, ibid. nu. 2

596 Et quid si res trāserit ad alias multas manus, ibi.

597 Quid autem si tertius nō eam rem habeat titulo
venditionis, sed donationis, aut alio non obnoxio
retractui, ibid. nu. 3. & 4

598 Quid item si donatio facta fuit post litem contesta-
tam super retractu, eod. nu. 4

599 Quid rursus si emptor aliter prauentus à consan-
guineo donauit, ibid.

600 Quid si clam ea donatio facta fuerit, ibid.

601 Quid denique si post donationem emptor reperi-
tur possidere, ibid.

602 Vtrum autem consanguineus qui retrahit à ter-
tio qui emit à priori emptore, teneatur restituere
pretium prioris venditionis, an secunda, cum hui-
us secunda maius est. 413. nu. 6

603 Et an hoc casu cum pretium secunde venditionis
tantum redditur, habeatne emptor actionem de
eiusctione aduersus priorem, ibid.

604 Quid autem si prior posteriori declarauerit rem
esse obnoxiam retractui, ibid. nu. 7

605 Quid item si posterior emptor sciens prudensq;
rem eam emerit citra declarationem prioris ibi.

606 Sed quid si sciens à sciente quozq; emit, ibid. nu. 8

607 Sed an illis postremis casibus repetit saltem pre-
tium eius quod pluris emerit. 414. nu. 10. & seq.

608 Et quid si expresse conuentum sit, ne emptor qui
prius emerat, & nunc vedit, teneatur de eiusctione,
an nihilominus tenebitur de pretio, ibid. n. 10.
& 415. nu. 14

609 Quid verò si specialiter dictum sit, ne teneatur
ob causam retractus prioris venditionis, ibidem,
nu. 14

610 Sed quid cum secundus emptor minoris emit, quā
prior emerat, an consanguineus tantum restituet
pretium secunde venditionis, an verò prioris, ibi.
nu. 15. & seq. vsque ad 24

611 Et quid si heres primi emptoris ignorans minus
vendidit, ibid. nu. 17

612 Et si maius scilicet id quod est prioris venditionis
restituatur, utrius commodum cedet id quod pluris
est, primine emptoris, an secundi. 416. nu. 20. &
417. nu. 23

613 Et quid si hoc casu secundus non ex contractu ven-
ditionis aut alio oneroso, sed ex causa lucratina
rem

- re habuit à priore venditore. 416. n. 20. 22. & seq.
- 614 Quid denique si eam rem non habet à primo emptore, aut alio qui ab ipso causam habeat, sed ab alio prius extraneo, qui ei vendidit ut res aliena vendi potest, ibid. nu. 20. & 4. 17. nu. 23. & 24.
- 615 Vtrum in ys omnibus casibus poterit consanguineus restituere pretium primo emptori inuito secundo, ibid. nu. 24.
- 616 Si consanguineus euicerit retraxeritq, à secundo emptore restituito ei pretio quod ipsemet tradiderat, an poterit ipse secundus emptor alio nomine quam pretij agere de euictione contra primum, ibid. nu. 25.
- 617 Vtrum consanguineus qui primus emptor declarauit alteri se vendidisse, poterit nihilominus se quoque ipsum primum emptorem, ibid. nu. 26.
- 618 An conuentione vnus alter libere trahatur, ibid.
- 619 Sed quid si post litem contestatam super retractu alteri vendidit, an tunc sententia obenta à consanguineo poterit mandari executioni aduersus secundum emptorem non vocatum ad id iudicium, ibid. nu. 27.
- 620 Si vendita res fuit euicta ab emptore per alium, an ab isto alio poterit consanguineus retrahere. 418. nu. 28.

Glos. II. Et ne court point le temps.

- 621 Si primus emptor alteri vendiderit, neque id consanguineo venienti ad retractum declarauerit, an interim currit tempus ipsi consanguineo aduersus secundum emptorem, ibid. nu. 1. & multis seq.

Glos. III. & vltima.

- 622 Et si eius notitiam postea aliunde habuerit, statimne eum debet conuenire, an alias quando. 419. nu. 1.

§. XIII. Glos. I. Ne soit pas du branchaige.

- 623 An admittatur ad retractum consanguineus emptoris non ex ea parte, ex qua res vendita processit. 420. nu. 1. le j.

Glos. II. in fi. eius §.

- 624 Sed an ei praferatur qui coniunctus est ex ea parte, ibid. nu. 1. le j.
- 625 Si duo fratres ita inter se diuiserunt hereditatem patris & matris, ut vni cedat integra patris hereditas, alteri matris, si vnus eorum eam hereditatem qua sibi cessit vendat, an consanguinei ex ea parte ex qua illa hereditas processit, alijs ex altera parte praferantur, an vero & illi alij admittentur. 424. nu. 15.
- 626 Vtrum consanguineus uxoris admittatur ad retractum rei mariti ab ipso vendite, aut propter affinitatem, aut quia si filij communes mariti & uxoris post mortem parentum vendidissent, is admittitur fuisse, ibid. nu. 16. & seq.

§. XV. Glos. I. Les fruits.

- 627 Vtrum in restitutione fructuum, qua sit ab emptore qui litigauit, scilicet à tempore litis contestata deducantur impendia & sumptus facti graua cultura & colligendorum ipsorum fructuum. 425. nu. 1. & multis seq.

- 628 Quid autem de impensis non ob id factis, sed ad perpetuam rei utilitatem, an & he deducantur, an vero tantum habeant rei retentionem. 430. n. 24.
- 629 Quid ite de impensis factis pro custodia villa siue fundi venditi, ibid. nu. 25.
- 630 Quid de bobus emptis pro cultura agri, & postea casu amissis, an & ij deducuntur. 431. nu. 26.
- 631 Quid veniat appellatione fructuum, ibid. nu. 27.
- 632 An autem deducendi sunt non tantum fructus percepti sed & percipiendi, ibid. nu. 28.
- 633 Quid autem si emptor percepit fructus vberiores ob industriam eius singularem, quam percepisset consanguineus retrahens, an & hos restituere debet, ibid. nu. 29.
- 634 Sed vtrum emptor non solum sumptus factos gratia fructuum, sed & pretium suarum operarum in id impensarum deduct. ibid. nu. 30.
- 635 Et si emptor restituit integros fructus sine harum impensarum deductione, an eas poterit repetere. 432. nu. 31.

Glos. II. d. §. XV. Depuis la litis contestation.

- 636 Emptor an pendente tempore competente ad retractum faciat suos fructus perceptos ante ipsum retractum. 432. nu. 3.
- 637 A quo tempore debet fructus restituere an oblationis, an citationis, an litis contestationis. 433. num. 4.
- 638 Et quia dicitur quod à tempore litis contestationis, quid si omnibus modis subterfugit, ne lite contestetur, ibid. nu. 5. 6. & 7.
- 639 Quid si in istam causam habet id faciendi. 434. num. 8.
- 640 Quid item si etiam non subterfugisset, tamen lis non fuisset contestata, obstante alio impedimento, ibid. nu. 9. 10. & 435. nu. 11.
- 641 Quid si consanguineus post litem motam & contestatam triennio cessauit, an & fructus eius temporis & precedentis restituere debent, si is obinuit gratiam cessationis, id est peremptionis instantie. 436. nu. 17. & 437. nu. 18. & 19.
- 642 Quid de fructibus pendentes tempore oblationis, an & hi ad consanguineum pertineant, & quomodo, ibid. nu. 20.
- 643 Sed quid si lite contestata victus sit emptor, an restituet fructus pendentes tempore litis contestationis integros, nulla habita ratione temporis precedentis, ibid. nu. 21.

Glos. III. d. §. XV. Doyuent estre deduits en sort.

- 644 Vtrum autem fructus percepti post litem contestatam extenuabunt siue minuent pretium, ut scilicet non teneatur consanguineus reddere nisi id quod residuum erit deductis ipsis fructibus, an vero debeat integrum pretium restituere, antequam ei fiat cessio, & fructus ipsos postea repetere. 438. nu. 1. le j.

§. XVI. Glo. II. Sera acquest commun.

- 645 Vtrum maritus acquirat dimidiam partem rei retracta ab uxore, ut consanguinea venditoris, ibid. nu. 1. le j.

TABVLA RETRACTVS MVNICIPALIS

§. XIX. Glos. II. Ne seroit pas commun.

646 **V**trum retractus qui ex multis consuetudinibus habet locum in patrimonialibus tantum, habeat locum in re patrimoniali vendita & postea recuperata à venditore vi pacti de reuendendo, si postea alteri vendatur. 44. nu. 5. iunctis precedentibus.

§. XX. Glos. I. & vnica.

647 **V**trum consuetudo quæ dat facultatem viro aut uxori, aut eorum heredibus retrahendi dimidium eius rei quæ fuit quesita dur ante matrimonio, ex consanguineis alterius restituendo intra annum soluti matrimonij dimidium totius pretij, habeat locum in alijs socijs bonorum. 442. nu. 1. & seq. per totam glos.

§. XXI. Glos. I. & vnica.

648 **V**trum retractus rei feudalis præferatur, an dominus, an consanguineus. 445. num. 1. & sequen.

649 **Q**uid verò in re emphyteutica. 446. nu. 3. & seq.

§. XXIII. Glos. I. Il ne sera pas receu.

650 **V**trum consanguineus admittetur ad retractum partis rerum venditarum. 448. nu. 1. & seq. vsque ad 16

651 **F**acultas retrahendi an in dando an faciendo consistit, an in utroque simul. 449. nu. 6

652 **Q**uid si vendita sunt multe res vno quidem contractu, sed diuersis pretijs in singulas res constitutis. 451. nu. 17

653 **S**ed quid si vno primum pretio, sed quod postea in eodem contractu diuiditur in singulas res, ibidem num. 18

654 **Q**uid autem si è diuerso primum fuit diuisum pretium in singulas res, & postea vnum ex omnibus coactum. 452. nu. 19

655 **Q**uid etiam si constaret illis tribus casibus emptorem & venditorem non nisi omnes eas res simul empturum & venditurum fuisse, ibid. nu. 20

656 **Q**uid si quis emit fundum centum ingenu constituto in singula ingera certo pretio, poteritne consanguineus fertilia retrahere soluto singulorum pretio, relictis cæteris, ibid. nu. 21

657 **S**ed quid si plures res separatim & diuersis pretijs datae sunt in solutum pro vno eodemq; debito, an & hic obtinet quod dictum est de venditione, ibi. nu. 22. & seq.

658 **Q**uid vero si quis vno contractu & pretio vendat rem suam, & simul rem consanguinei sui, an iste consanguineus volens retrahere restituat integrum pretium. 454. nu. 29. & seq.

659 **S**ed an in isto casu inspicendum sit, possidebatne venditor, an non possidebat. 455. nu. 32

660 **V**trum verò sit inspicendus euentus litis super proprietate, ibid. nu. 33

Glos. II. Pour la partie qui sera tenue de luy.

661 **S**i duo rem quampiam forte communem aut simul plures res vendiderunt vno pretio & co-

tractu, an consanguineus alterius possit partem ipsius tantum retrahere. 457. nu. 6. & seq.

662 **S**i duo fidei alter patrimonialis alter acquisitiuus eodem pretio & contractu venditi fuerint, stante statuto quod retractus non habeat locum nisi in rebus patrimonialibus, an consanguineus alterius poterit rem tantum patrimonialem petere, ibid. nu. 8. & seq. iunctis etiam præced.

663 **Q**uid autem si in illis casibus emptor vult totum siue res omnes relinquere, an tunc consanguineus tenebitur totum retrahere, vel totum dimittere, ibidem

664 **Q**uid ecotrario si consanguineus vult totum retrahere ab inuito emptore, ibid. nu. 9

§. XXIII. Glos. I. & vnica

665 **Q**uia in eo §. dicitur quod si res plures & diuersorum feudorum eodem pretio fuerint venditæ, emptoris est licitari rem quamlibet, & dominorum, postea eligere, vtrum malint, laudimiane, an retentionem rei restituito eodem pretio. **Q**uid igitur si consanguineus emit, qui ex alia consuetudine præfertur domino, ideo hic dominus optare non poterit, vtrum horum malit, quomodo igitur fiet licitatio. 458. nu. 1

§. XXV. Glos. II. Ne en donation par prouision de corps.

666 **V**trum retractus habeat locum in donatione, quæ fit ob prouisionem corporis, ut vocamus, id est, ea lege, ut donatarius alat donantem 462. nu. 2

667 **Q**uid autè in alia donatione remuneratoria, aut etiam alias ob causam, siue mutua, aut reciproca ibid. nu. 3

§. XXVI. Glos. I. Ne peut estre transporté.

668 **V**trum retractus an possit alteri cedi. 462. nu. 1. & 463. nu. 3

669 **S**i consanguineus in ius vocauerit emptorem, & lite pendente moriatur extraneo herede instituto, an is heres admittetur ad prosecutionem retractus, ibid. nu. 4

670 **Q**uid autem si is extraneus ei successisset ab intestato. 464. nu. 7. & 8

671 **Q**uid si vnus tantum sit consanguineus venditoris, an is saltè id ius retractus cedere poterit. 465. nu. 18. & seq.

672 **V**trum autem consanguineus poterit id ius creditori suo cedere in solutum sui debiti, ibid. nu. 12. & multis seq.

673 **E**t vtrum creditores id ius possunt capere in causam indicati, ibid. nu. 13

674 **Q**uid si consanguineus fame prematur, an tunc saltè potest id ius vendere, ut sibi subueniat. 466. nu. 16. & multis seq.

675 **Q**uid si alia urgente necessitate prematur, ibid.

676 **S**ed vtrum cessio huius iuris possit fieri extraneo, saltè quantum ad præiudicium cedentis, ut faciat locum cæteris consanguineis remotioribus. 472. nu. 32

677 **V**trum & in præiudicium emptoris, si alter con-

Tangu

sanguineus non veniat, ut scilicet teneatur admittere cessionarium, ibid.

678 Quid si consanguineus retrahens sit socius bonorum alterius extranei, an huic extraneo acquiratur ex consanguinei retractu. 473. num. 39. & multis seq.

679 Sed quid si de fraude appareret, quia scilicet contracta fuit societas in fraudem retractus, ibid. nu. 35. & seq.

680 Vtrum autem fraudis in dubio presumatur, ibid.

681 Sed an soluta societate poterit consanguineus retrahere a socio partem socio acquisitam. 474. n. 38

682 An ius retractus transeat in extraneum cum vniuersitate, ibid. nu. 41. & seq.

683 Que autem ratio est, ne id ius retractus extraneo cedi possit. 475. nu. 43. & seq.

684 Que item sit ratio consuetudinis retractus, ibid.

Glof. II. d. §. XXVI. Non estant du lignage.

685 Ius retractus an alicui consanguineo cedi possit, 483. nu. 1

686 Sed an cedi possit remotiori in praiudicium proximioris, ibid. nu. 2. & 3

687 Et si ipse consanguineus extraneo cesserit, quod non potest, an nihilominus poterit petere retractum, atque sic alium consanguineum remotiorem repellere. 484. nu. 5. & multis seq.

688 Si consanguineus id ius alteri suo consanguineo cesserit, quod potest, an si iste cui cessit, postea rem alteri vendat, poterit is qui ita cessit, retrahere. 486. nu. 15

689 Si hic consanguineus, cui ius cessum est, agit ad retractum ex eo iure cesso sine mentione consanguinitatis, an obtinere debet, ibid. nu. 16

690 Vtrum is qui alteri extraneo donauit omnes suos acquasus presentes & futuros, possit postea retrahere rem a suo consanguineo venditam, ibid. nu. 17

§. XXIX. Glof. I. Les ventes, & honneurs.

691 Vtrum ex venditione que fuit retracta a consanguineo debeantur laudemia. 494. nu. 1. & tribus seq. & 496. nu. 1

692 Sed virum etiam debeantur ex retractu sine redemptione facta a consanguineo, tanquam sit altera venditio. 494. 3. & 495. 4

693 Quid vero si intra annum retractus emptor vendit consanguineo, sed non tanquam consanguineo, sed ut cuiuslibet alteri, an tunc debetur laudemia, ibid. nu. 4. 5. & seq.

694 Sed virum hoc casu poterit dominus uti iure prelationis, ibid.

695 Vtrum vero hoc casu consanguineus emptoris poterit redimere ab hoc consanguineo primi venditoris, ibid.

Glof. II. d. §. XXIX. Si l'acheteur les auoit payées.

696 Si emptor nondum soluit laudemia domino, an poterit dominus illum cogere, ut ea soluat post cessionem factam consanguineo venditoris, an vero dominus debet consanguineum sequi. 496. nu.

1. & seq.

697 Sed an saltem potest emptorem in ius vocare ob contractum ab illo non declaratum nec exhibitum ipsi domino intra tempora consuetudinis. 497. nu. meo 6

698 Si dominus feudi rem emerit aut ab alio emptore iure feudi retraxerit, an si consanguineus ab eo retrahit, tenebitur ei soluere laudemia, ibid. nu. 9. & 10

Glof. III. d. §. XXI. Les cousts des lettres.

699 Vtrum consanguineus teneatur emptori refundere impensas instrumentorum venditionis. 497. nu. 1. & 751. nu. 2. 4

700 Et an non solum sumptus ipsorum instrumentorum, sed & alias impensas factas pro recuperatione ipsorum. 498. nu. 2

701 Si emptor soluit tributum aut gabellam, qua ex statuto debetur pro quolibet contractu, an id repetet a consanguineo retrahente, ibid. nu. 1

702 Quid tamen si emptor non soluit, quia clericus erat aut aliter privilegiatus, an tamen repetet, ac si soluisset, ibid. nu. 2. & 3

703 An autem consanguineus ipse sit immunis, ne eadem soluat dominus, ibid. nu. 3

704 Sed quid si ipse clericus aut aliter privilegiatus ne solueret, tamen soluit, an & a quo repetet, ibid. nu. 4

705 Quid vero si dominus donauit, aut remisit emptori laudemia, aut tributum, quod ei ex statuto debetur, an nihilominus, consanguineus debebit ea emptori reddere, ac si soluisset, ibid. nu. 5. 499. nu. 6. & 7

706 An emptor qui profert quit autiam, quam vocamus, laudemiorum solutorum domino, tenetur iurare se integra ea soluisse, ibid. nu. 7

707 Sed & an consanguineus retrahens debeat cedere quod proxenctis traditum est, ibid. num. 8. & seq.

708 Et quid de eo quod datum est uxori venditoris. 500. nu. 11

709 Si maritus nomine uxoris & promittens eam ratam habituram vendidit fundum ipsius uxoris, qua postea noluit ratificare, nisi sibi ultra pretium contractus aliquid detur. An & consanguineus id restituere tenetur, ibid.

710 Et si emptor litem quampiam sustinuit ratione rei vendita aut iurium ipsius, & vicit aut victus est, an consanguineus teneatur illi refundere sumptus litis, ibid. nu. 12

711 Quid si consanguineus qui prior obtulerat, litigauit cum emptore dicente contractum non esse obnoxium retractui, & obtinuit, deinde alius consanguineus proximior ab eo retrahit, ut potest ex nostra consuetudine, an & hic teneatur sumptus illius litis refundere, ibid. nu. 13

712 Sed quid si ipse emptor aliquid dedit proximiori volenti venire ad retractum, ne veniret, an & hoc recuperabit ab alio consanguineo remotiori postea venienti, ibid. nu. 14

713 Quid si cum ipse emptor iret ad domum venditoris conficiendi contractus gratia, ut foris conuentum

TABVLA RETRACTVS MVNICIPALIS

erat, incidit nulla sua culpa in latrones, qui eum spoliaverunt pecunia aut alijs rebus, an & id cōsanguineus retrahens refundat. 501. nu. 15
 714 Si cū castm venditū esset controuerfiosum, & contendatur a potentibus quibuscūq, qui armis id ipsum appetebant, aut vicinum erat hostibus tēpore belli, ideo emptor vt ipsum defenderet, multa pro illius tutela & custodia impendit, an & hac ipsa repetet. ibid. nu. 16

Glof. V. §. XXXI. Luy doit accorder passer lettre.

715 Vtrum emptor teneatur cōficere instrumentum retractū factū a cōsanguineo, ibidem nu. 1. & seq.

§. XXX. Glof. I. Eschange.

716 Si pro specie detur species & pecunia, an inspicitur quid principaliter contrahentes intendunt facere, scilicet emere & vendere, an permutare, vt iste contractus sit vel non sit obnoxius retractui. 503. nu. 1

717 Vtrum autem in dubio censentur partes talem contractum voluisse principaliter facere, qualem ipsi nominant. 504. nu. 7. & 8. & 506. num. 11. & 507. nu. 12

718 Et si non aliter constat, quid principaliter intendunt facere, nec id expresserint, an inspicendum sit quod plurius est. 505. nu. 9. & 10

719 Quid si species & pecunia sint pares, an potius sit censendus contractus emptionis, an vero permutationis. 506. nu. 13. & multis seq. vsque ad fi. gl.

720 An vero potius dicendi sint duo contractus, scilicet emptionis & permutationis pro portione pretij & speciei. 513. nu. 38. & seq.

Glof. II. d. §. XXX. Par le iuge.

721 Quid nostra consuetudo dicit in illis casibus esse inspicendum quod plurius est, & sic venditionem cēferi, si pecunia speciem superat, & esse locum retractui totius, quomodo igitur aestimabitur species, & a quo. 514. nu. 1

722 Vtrum autem sit locus retractui quātum ad illud fundum qui in ea consuetudine debet aestimari, & eius aestimatio emptori reddi. ibid. nu. 2

§. XXXI. Glof. I. & vnica.

723 Si maritus & uxor & quilibet eorum vēdiderunt annum aliquod vestigal, utrius cōsanguinei admittentur ad retractum, & an viriq, & quomodo. 515. nu. 1

724 Quid vero si etiam illi ipsi vel simpliciter vel in solidū aliquid vendunt, quod est alterius tantum, an cōsanguineus eius, cuius est, admittetur in solidum, an & alterius quoque admittetur, ibid. nu. 2. & 516. nu. 3

§. XXXII. Glof. I. & vnica.

725 An in rebus patrimonialibus tantum habeat locum retractus, an & rebus acquisitijs. 519. nu. 1. & multis seq.

726 Et si de iure vel consuetudine habeat tantum locum in patrimonialibus, an si quis retrahat rem patrimonialem a cōsanguineo venditam, & eandem postea alteri extraneo vendidit, sit locus re-

tractui. 520. nu. 5. & multis seq.

727 Si quis vendiderit fundum patrimonialem, & ex pecunia ex ea venditione redacta alium fundum emerit, an si postea hunc vendat, erit locus retractui. 521. nu. 10. & seq. vsque ad 25

728 Et quid si is qui id fecit, protestetur aut declaret eam se venditionem in id facere, vt pecuniam ex eo confectam eum alium fundum emat, & reponat in locum prioris quem vendidit. 524. nu. 23

729 Quid vero si confectum venditione facta pecunia alterius fundi conuertat. ibid. nu. 24

730 Quid si quis permutet fundū patrimoniale cum alio, an hic alius censetur patrimonialis vt si postea vendatur, sit locus retractui. ibid. nu. 26

731 Si vasallus aut emphyteuta ceciderunt feudo vel emphyteusi obnoxiam quam dominus eis cōdonat & remittit, an id feudi vel emphyteusis erit vice patrimonij vt prius, an acquisitus. 525. nu. 29

732 Quid autem si quis a principe restitutus fuerit bonis confiscatis, an ea cēfentur patrimonialia, an vero acquisita. 526. nu. 30

733 Quid si emsi vasallus renuntiat feudum antiquū domino, qui illum postea denuo inuestit, vtrum censendum sit patrimoniale, an non. ibid.

734 Quid si cum finita esset emphyteusis per generationem, dominus eam renouat in alios cōsanguineos. ibid.

735 An fundus emptus ex pecunia dotali, quam vir promiserat conuertere in emptionem pradiorum hereditariorum, id est, qua censerentur hereditaria sue patrimonialia, censetur patrimonialis an acquisitus. ibid. num. 31. & sequen. vsque ad num. 42

736 Si castm concedatur in feudum iure veteris feudi, an censetur feudum vetus, & ita patrimoniale, an acquisitus. ibid. nu. 31. 32. & multis seq. praesertim nu. 37. & seq.

737 Quid si diuerso si quis inuestiatur de feudo veteri tanquam de nouo. 527. nu. 33. & seq. praesertim nu. 38

738 Quid item si in renouatione veteris feudi addatur noua quapiam forma & qualitas. 529. numero 40

739 Si quis emerit fundum ab eo cui successurus est ab intestato, an is fundus censendus sit patrimonialis, vt in eo retractus locum habeat. 530. nu. 43. & multis seq.

740 Sed quid si eum fundū accepit ex donatione aut alio titulo gratuito ab eo cui successurus est, ibid. nu. 45. & seq.

741 An autem idem statuendum sit in illis portionibus, in quibus non erat successurus, atque in alijs in quibus successurus erat. 531. nu. 49. & seq.

742 Quid si donas successuro expressim declaret velle se id quod donat habere vim acquisitus. 531. nu. me. 51

743 Vtrum autem & ea procedant in rebus donatis a collateralibus, quibus etiam donatus erat successurus. 532. nu. 52

744 An adfictum factum in fundo patrimoniali censetur & ipsum patrimoniale. ibid. nu. 53

745 Si domo patrimoniali exusta alia domus in area fuerit extructa, an & hac censetur patrimonialis. vt

- lis, ut prior illa exusta, ibid. nu. 55. & multis seq.
- 746 Quid de re patrimoniali vendita & postea recuperata per restitutionem in integrum ex l. y. C. de rescin. vend. aut alio remedio. 533. nu. 56. & multis seq. usque ad nu. 70
- 747 Sed quid si quis alteri vendiderit huiusmodi restitutionem in integrum, an in ea quoque habeat locum retractus, ut in re patrimoniali. 536. nu. 71
- 748 Si fundum vel emphyteusis redit ad dominum ex aliqua causa, an censetur patrimonialis, ibid. nu. 72. & seq.
- 749 An fundus prescriptus censendus sit patrimonialis, an acquisitus, ibid. nu. 74. & seq.
- 750 Quid de iis que ultra terminos fundi patrimonialis usucapimus. 537. nu. 76
- 751 Quid de horto quem comparavi causa domus patrimonialis, ibid. nu. 77
- 752 Si venditur annuum vectigal super fundo patrimoniali, an in eo erit locus retractus, ac in re patrimoniali vendita, ibid. & nu. 78. & multis seq.
- 753 Quid si venditur generaliter super omnibus bonis. 538. nu. 85
- 754 Quid si quis concedit fundum patrimoniale in emphyteusim vel censum vel aliud vectigal annuum, an id vectigal censendum sit patrimoniale. 539. nu. 86
- 755 Vtrum fundus patrimonialis occupatus a tyranno, & postea recuperatus maneat patrimonialis, ut prius erat, ibid. nu. 87
- 756 Si ex divisione facta inter fratres uni fundus patrimonialis, alteri acquisitus adiudicetur, utrum hi fundi censeantur omnino patrimoniales, an acquisiti & pro qua parte, ibid. nu. 88. & seq.
- 757 Cum dubium est, an fundus venditus sit patrimonialis, an acquisitus, cuiusmodi in eo dubio iudicandus est. 540. nu. 91. & multis seq.
- 758 Stante consuetudine que in patrimonialibus tantum admittit retractum, si consanguineus agit ad retractum rei vendite simpliciter, nec eam allegat esse patrimoniale, utrum obtinere an succumbere debeat. 541. nu. 97
- 759 Stante autem consuetudine ut etiam in acquisitionibus habeat locum retractus, si maritus vendat acquisitiones communes sibi & uxori, ut potest, an & quibus consanguineis, & quomodo habeat locum retractus. 542. nu. 104. & seq.
- 760 Sed quid si ambo simul vendant, ibid. n. 102. in fi.

§. XXXIII. Glof. I. & vnica.

- 761 Vtrum retractus habeat locum in simplici datione in emphyteusim, censum vel libellum. 545. nu. 1. & seq.

- 762 Quid si favore eius cōcessionis detur pecunia, ibi.

§. XXXV. Glof. I. D'estroits droits.

- 763 Retractus an sit stricti iuris. 548. nu. 1. de y. & multis seq.
- 764 Actio que competit ad retractum, an sit stricti iuris, an bonæ fidei. d. nu. 1
- 765 Retractus an aduersetur æquitati. 549. nu. 4
- 766 Statutum retractus an sit huiusmodi ut ab eius verbis nullo pacto discedendum sit. 553. nu. 23

Glof. II. d. §. XXXV. Mineurs.

- 767 AN tempus retractus currat minoribus. 555. nu. 1. & seq.
- 768 An ipsi hoc casu restituantur. 556. nu. 3. & multis seq. usque ad 11
- 769 Et si restituantur intra quoddam tempus postquam maiores facti sunt, restitui debent. 558. nu. 12. & seq.

Glof. III. d. §. XXXV. Prefens ou absens.

- 770 Vtrum tempus retractus currat absentibus, ibid. nu. 1. & 559. nu. 2
- 771 Et quid si cum absentia simul sit verisimilis ignorantia, ibid.
- 772 Et verum in dubio presumatur absentia an presentia, ibid. nu. 2

Glof. III. d. §. XXXV.

Ignorans.

- 773 Vtrum tempus retractus currat ignorantibus, ibid. nu. 1. & multis seq. per totam eam gl.
- 774 Vtrum autem restituantur, per totam eam gl. prefertim vero. 564. nu. 26. & 566. nu. 35. & multis seq. maxime. 569. nu. 44. & seq.
- 775 Et an restituantur aduersus tempus longissimum. 566. nu. 36. & seq.
- 776 Quid si consanguineus sibi eam ignorantiam asseruit. 564. nu. 27. & seq.
- 777 Quid si ea ignorantia procedat ex dolo aut facto emptoris. 565. nu. 29. & seq.
- 778 Quid si contractus fuerit simulatus, ibid. nu. 32
- 779 Quid si non dolo aut calliditate emptoris, sed alterius obrusus sit huiusmodi gratia, ibid. nu. 32
- 780 Quid si ignorantia non sit iusta, verisimilis, & probabilis, ibid. nu. 33. & seq.
- 781 Quid si tempore quod datur ad restitutionem post prescriptionem sit probabilis causa ignorantie. 565. nu. 43
- 782 Et quid si fixerunt centum anni semper durante huiusmodi probabili ignorantia, ibid.

§. XXXVI. Glof. I. Court.

- 783 Vtrum ex nostra consuetudine que simpliciter dicit annum retractus currere à die notificationis, intelligatur non currere ante eam notificationem. 572. nu. 2. & 3

Glof. II. d. §. XXXVI. Notifiée au greffe.

- 784 Quid ex nostra consuetudine venditio debet notificari apud acta curiæ, ut currat tempus retractus, quid si emptor in sua notificatione non declarat verum pretium venditionis, sed aliud maius, an tempus currat consanguineo. 573. nu. 1. 2. & 3
- 785 Vtrum fieri possit per procuratorem, ibid. nu. 4. & multis seq.
- 786 Vtrum autem procurator teneatur ostendere mandatum, ibid. nu. 4. & multis seq.
- 787 An huiusmodi notificatio possit fieri per simplicem negotiorum gestorem sine mandato, ibid.
- 788 Et quid si quis emerit nomine alterius, an hanc suam emptionem poterit notificare etiam sine man-

TABVLA RETRACTVS MVNICIPALIS.

- dato, §75. nu. 11
 789 Vtrum ad id requiratur mandatum speciale, ibi. nu. 12. & seq.
 790 Et an coniunctus pro coniuncto idipsum possit facere, §76. nu. 14
 791 Et quid si is pro quo coniuncta persona denuntiat, minor est, ibid.
 792 Sed an is qui vere procurator est, mandatum tamen non suscepit, id est, ignorat, an is poterit denuntiare, ibid. nu. 15
 793 Sed quid si quis eius rei faciendæ mandatum habet, sed id non exprimit, sed simpliciter facit, ibid. num. 16
 794 Vtrum autem secundus emptor possit hanc notificationem facere sine mandato prioris. §77. numero 17
 795 An & alius dominus cuius tamen interest, ibid. nu. 18. & seq.
 796 An vero & ij possint cogere emptorem ut faciat, ibid. nu. 21
 797 Quid si emptor exhibuit domino suum contractum, & id quidem apud acta sue iurisdictionis, an satis sit ut dicatur hac notificatio facta apud acta, & currat tempus consanguineo. §78. n. 22. & se.
 798 Sed quid si in lite qua est inter emptorem & alium quempiam super re vendita, ea venditio fuit allegata, & in actis redacta, an satis sit ut currat tempus consanguineo, ibid. nu. 23
 799 Quid si hac notificatio facta non fuit, tamen consanguineus aliter de venditione certior factus est, ibid. nu. 24. & multis seq.
 800 Quid vero si ipse presens fuit venditioni. §79. n. 27
 801 Et quid si eius fuerit testis aut notarius, ibid.
 802 Si statutum loquens de retractu consanguineorum præcipit observari certam quadam formam circa notificationem contractus, & aliud statutum iubet aliam quandam formam observari etiam in notificatione alienationum bonorum pupilli, an si vendito fundo pupilli fuit observata ea forma que tradita est ad notificationem illius, sit etiam necesse observari formam traditam ad notificationem que requiritur pro retractu. §80. nu. 29
 803 Quid si notificatio qua hic requiritur, ita facta sit, ut ex ea non fuerit scientia consanguinei plena, ibid. nu. 30. & seq.
 804 Et quid si emptor in sua notificatione non fecerit mentionem pretij aut alterius clausule vel principalis instrumenti, qua habet multum momenti adjuvandum vel dissuadendum retractum, ibi. nu. 32
 805 Et si hac notificatio facta non fuerit, intra quod tempus admittetur consanguineus adversus emptorem. §81. nu. 36
 806 Quid autem adversus tertium, ibid.
 807 Si consuetudo nostra non statueret annum retractus incipere a notificatione, aut alias quo tempore annus curreret. §83. in fi. nu. 42
 808 Quid si emptor notificavit notario actorem, qui id in actis non scripsit, an currat tempus, ibi. nu. 43. & seq.
 809 An in illo casu notarius tenebitur emptori, vel consanguineo in id quod interest, ibid.
 810 Sed quid si id dolo & calliditate consanguinei id

- factum est, an tunc currat ei tempus. §85. nu. 47
 811 Sed & an ceteris quoque consanguineis, qui doli non admisserunt, currat, ibid.
 812 Si aliquis fundum comparavit non quidem titulo venditionis aut alio obnoxio retractui, & tamen eum apud acta notificavit, an postea poterit summovere consanguineum venietem ad retractum, propterea quod retractus non habet locum in eo contractu, ibid. nu. 48. & seq.
 813 Vtrum hac notificatio possit fieri diebus dominicis aut alijs id genus. §86. nu. 54. & seq.
 814 Et quia supra quaesitum est, an scientia consanguinei sufficiat, ut ei currat tempus, quid si non eius fuit simplex scientia, sed ei priuatim venditio fuit testato denunciata, an tunc satis est sine alia publica & actuaria denunciatione, ibid. nu. 56

Glos. III. d. §. XXXVI. De la iurisdiction, &c.

- 815 Si plures res uno contractu & pretio acquisita sunt, qua & ipse sunt diversarum iurisdictionum, an in omnibus debeat fieri notificatio. §88. num. 1
 816 Et quid si sit castrum aut domus cuius cetera res sunt pertinentia, sed diversarum tamen iurisdictionum an satis sit notificare in iurisdictione ipsius castri vel domus, ibid. nu. 4. & 5
 817 Quid si maior pars rerum sit in una iurisdictione. §89. nu. 6. & seq.
 818 Vtrum autem verum sit, ut repellatur consanguineus, quantum ad res qua sunt in iurisdictione, in qua notificatio facta est, si annus effluxerit, licet non quantum ad alias. §90. nu. 13
 819 Quid si venditus sit annuus redditus generalis, an sit facienda notificatio, ibid. nu. 14. & multis seq.
 820 Et quid si consuetudo statueret simpliciter notificationem fieri sine adiectione iurisdictionis rei vendite, quo in loco tunc notificatio huius annui redditus fieri debuisset. §91. nu. 15
 821 An necesse sit hanc notificationem fieri in prima proxima, iurisdictione, & an etiam in superioribus possit fieri, ibid. nu. 18. & seq.
 822 Vtrum autem debeat fieri in iurisdictione loci, unde tenetur in fundo, an in quo sita est. §92. n. 20. & se.
 823 Quid si dubitetur, cuius iurisdictionis sit res vendita, quia forte est in consinio duarum iurisdictionum, aut aliter, quid tunc agendum est. §93. nu. 28

Finis primi Tituli.

- 824 Si emptor conventus est ab alio dedicante rem venditam, & interim consanguineus venit ad retractum, an illum poterit emptor summovere ob id quod res est litigiosa. §94. nu. 1. & seq.
 825 Vtrum si testator mandavit heredi donum vendere Titio, habeat locum retractus in venditione, qua ob id secuta est, ibid. nu. 3. & multis seq.
 826 Si ex statuto alij succedunt in bonis mobilibus, alij in immobilibus, & emptor intra annum retractus moriatur relicta re subiecta retractui, qui in eare succedant, an heredes mobilium, an immobilium. §96. nu. 10. & seq.
 827 Quid autem si consanguineus eam rem retrahat, ibidem

- 828 Si consanguineus in ius vocavit emptorem recusantem eum admittit, & eadem obtinuit, fuit q̃ emptor condemnatus eam rem reddere cōsanguineo, restituito pretio. Postea autem cōsanguineus ea sententia uti nolit, an emptor poterit eum cogere ad restituendum pretium recessu. 608. nu. 24. & multis seq.
- 829 Si post oblationem res perierit, an consanguineus cogatur persistere in oblatione. 600. nu. 31
- 830 Intra quod tempus consanguineus qui sententiam contra emptorem obtinuit, debet offerre pretium post ipsam sententiam. 600. nu. 32. & seq.
- 831 Quid si contractus non erat subiectus retractui, tamen acquirens admisit consanguineum ad retractum, an penitere possit, dicens non teneri. ibi. nu. 26. & seq.
- 832 Et quid si tantum verbo agnovit, nec tamen pretium recepit. 602. nu. 37
- 833 Vtrum tempus quo emptor possedit rem accedat consanguineo retractanti ad prescriptionem eius rei. ibi. nu. 38
- 834 Si vnus consanguineorum testatō cōuenit alium consanguineum proximiorē ut retraheret rem venditam, qui respondet nolle se retrahere, an nihilominus postea poterit retrahere, & ita repellere illum monitorē. ibi. nu. 39. & seq.
- 835 Emptor a quo retrahitur, quam euictionem tenetur promittere, & prestare. 603. nu. 42
- 836 Si minor vendidit rem immobilem sine decreto, & consanguineus eius retraxit, an si ipse minor reposcat rem suam, tenebitur emptor defendere consanguineum. ibi. & multis seq.
- 837 Et quid si emptor allexit consanguineum ad retractandum. 605. nu. 50
- 838 Quid verō si & ipse emptor erat minor, ibi. nu. 51. & seq.
- 839 Quid si aliter contractus primus venditionis est vitiosus, quia forte usurarius, aut aliter reprobatus. 606. nu. 58
- 840 Titius vendidit Sempronio decem aureos annui vectigalis sibi competentis super domum Caij pretio centum aureorum. Sempronius postea vendit dimidiam partem huius vectigalis pretio quadraginta aureorum tantum, consanguineus Titij cōuenit Sempronium, petit q̃, admitti ad retractum totius vectigalis. Huc dimidiam partem vendidisse dixit xi. aureis, seq̃ paratum alteram partem ei cedere restituit 18. aureis. Consanguineus autem dicit se non teneri restituere pro ea dimidia parte, nisi etiā dimidiam partem pretij, quid iuris. 607. nu. 59. & seq.
- 841 Venetijs consuetudo est retractus, a qua iam eximuntur Veneti, quibus licet sua bona immobilia libere vendere sine onere retractus. Vtrum hac exceptio comprehendat Triuianos. ibi. nu. 61
- 842 Quia ex multis consuetudinibus Gallia fides empti sint in diuersis iurisdictionibus, omnes iudices sunt a deo. Quid igitur fin eis locis aut etiam apud nos (nam & id fieri potest) consanguineus post oblationē non admissam facit citari emptorem in duabus iurisdictionibus, in quibus sita sunt res vendite, proximis utriusq̃ assensu: & prius alterius non comparere, & annus interim labitur: alteris autem comparere, anno iam lapsō: an recipiendus sit ad res omnes, vel saltem ad eas quae sunt huius iurisdictionis, in qua nunc comparere, an ad neutras. ibi. nu. 62. & seq.
- 843 Si fundus emptus sit in marchia communi Pictavia & Britannia, & cōsanguineus nō offert intra breuius tempus statuti retractui in Britannia, an a toto retractu excludatur. 608. nu. 66
- 844 Si domus empti durante anno retractus, culpa emptoris perijt, ante oblationem cōsanguinei, an teneatur ad estimationem sine interesse ipsius cōsanguinei. ibi. nu. 67. & seq.
- 845 Quid si post oblationem. ibi.
- 846 Quid autē hoc casu, si non sua culpa perijt. ibi.
- 846 Sed vtrum hoc item casu cum scilicet domus empti perijt, possit cōsanguineus venire ad retractū area. 610. nu. 72. & seq.
- 847 Et si venire possit, an teneatur soluere integrum pretium venditionis, an tantum pro rata area. 611. nu. 76. & seq.
- 848 An oblatio possit fieri die dominico aut alio honori Dei consecrato. ibi. nu. 78
- 849 Vtrum & citatio quae sit in causa retractus. ibi. nu. 79. & seq.
- 850 Vtrum denique interpellatio quae fieri debet ex nostra consuetudine in ipsa oblatione retractus. 612. nu. 81. in fi.
- 851 Vtrum & hac citatio in templo fieri possit, ibi. nu. 82
- 852 Quid de oblatione. 612. nu. 83
- 853 Sed an & hac fieri possit in loco quoque in bono. 613. nu. 84. & seq.
- 854 Si controuersia sit inter consanguineum & eum qui ab eo conuenitur super retractu, quod consanguineus ipse dicat contractum venditionis fuisse factum, reus autem negat, an si testes consanguinei dicant factam fuisse venditionem, sed non recordari de pretio, satis est probatum ad obtinendum. ibi. nu. 87. & seq.
- 855 Quid autem statuendum sit hoc casu, de pretio, ibi.
- 856 Vtrum pater, mater & ceteri ascendentes admittantur ad retractum rerum venditarum a filiis descendentibus. 614. nu. 92. & seq.
- 857 Si quis constitutus sit procurator ad faciendum omnia, excepto vno, quod requirit speciale mandatum, an hic poterit huiusmodi oblationem retractus facere. 615. nu. 94. & seq.
- 858 Sed vtrum satis sit, si datum sit mandatum faciendi omnia, quae mandatum speciale requirunt, aut etiam retractū omnia quae vendita fuerunt aut erunt a consanguineis sine alia exceptione. 616. nu. 97
- 859 Si venditor promiserit emptori de euictione quomodocūq̃, res euincatur, an tenebitur re euicta per retractum consanguineorum. ibi. nu. 98
- 860 Si venditor dicat emptori extraneo & ignorantem non esse obnoxiam retractui, an si consanguineus retrahat, tenebitur de euictione. ibi. nu. 99
- 861 An filius qui rem patris viuentis vendidit, poterit eandem retrahere post mortē ipsius patris cuius heres est. ibi. nu. 100. & seq.
- 862 Si autē venditor successit fratri aut alteri suo cōsanguineo

- sanguineo, qui poterat retrahere, an & ipse tanquam heres ipsius poterit. 617. nu. 103. & seq.
- 863 Si ante retractum consanguinei res quamquam in fundum vel emphyteusim tenebatur a castro vendito cecidit in commissum ob non solutam pensionem vel alias, an eas sit restituenda consanguineo retrahenti, ibid. nu. 106
- 864 Si emptor proprietatis postea emit commoditatem ususfructus, utrum consanguineus retrahens integram rem cum ususfructu retrahet. 619. nu. 112. & seq.
- 865 Et utrum tenebitur tunc refundere etiam pretium ususfructus, ibid.
- 866 Quid vero si non emit ususfructum, sed is morte ususfructuarij extinctus est, ibid.
- 867 Vtrum consanguineus retrahens teneatur restituere emptori iura sua confusa in specie siue substantia, an verò possit loco eorum pecuniam refundere. Et an hoc ultimo casu sufficiat, ut quod sublati oneribus deest in isto pretio rei vendita restituat, an vero etiam teneatur iuxta horum estimationem refundere ultra pretium conuentum rei, ibid. nu. 114
- 868 Si emptori a consanguineo semel fuerit facta oblatio & requisitio, qui incontinenti forte re infecta moritur, an iterum eius heredi fieri debet, ibidem num. 115
- 869 Si testator prohibuerit fundum alienari, & si contra id factum fuerit, iusserit eum ad Titium transferri, & postea heres eiusdem vendiderit, an consanguinei admittuntur ad retractum repulso Titio, an contra Titius repellet consanguineos, ibid. nu. 116. & seq.
- 870 An consanguineus re euicta possit rectè agere de euictione contra primum venditorem. 620. n. 118
- 871 Si debitor annus redditus eo se liberet data pecunia, an sit locus retractui, ibi. n. 119. & multis seq.
- 872 Vtrum si mota sit causa in materia retractus, res vendita efficiatur litigiosa, ut iam alienari non possit. 621. nu. 123
- 873 Vtrum autem in id necessaria sit litis cõtestatio ibi.
- 874 Si in statuto aut consuetudine dicatur consanguineum admitti oblatore pretio, an hæc verba faciãt condemnationem, ibid. nu. 124
- 875 Et utrum id ius transeat ad heredem nondum oblato pretio, ibid.
- Ex tit. II. §. I. Glof. VI. Oufes hentiers.
- 876 Si emptor decesserit relictis pluribus heredibus, quorum unus rem venditam in solidum tenet, & possidet, an & is solus in solidum poterit a consanguineo conueniri. 669. nu. 41
- 877 Et si sint duo emptores, an consanguineus poterit alteri offerre pro sua portione offerendo mediam partem. 670. nu. 45
- Glof. VII. d. §. I. Seront preferres.
- 878 Quis præferatur in retractu rei vendita sub pacto reuendendi, an venditor, an consanguineus, ibid. nu. 1. & seq. usque ad 17
- 879 Contrahentes an possint facere pactum, ne consanguineus admittatur ad retractum aut tacite ei in præiudicare, ibi. n. 2. & 673. n. 18. & multis seq.

- 880 Quid autem si non fuit pactum appositum in contractu, sed postea emptor reuendit venditori, an ipse venditor repellet consanguineum, ibi. nu. 18. & quinque seq.
- 881 Quid si emptor tempus reuendendi prorogauerit post ipsum finitum. 675. nu. 24. & seq.
- 882 Quid si ante finitum. 676. n. 26. & seq. usq. ad 40
- 883 Quid si in ultimo momento ipsius temporis. 679. num. 41
- 884 Quid verò si id momentum incidat in nocte, ibid.
- 885 Sed an scheda emptoris de tempore pacti reuendendi faciet fidem in præiudicium ipsius consanguinei, ut scilicet ei venditor præferatur, ibid. nu. 43. & multis seq.
- 886 Et quid si ea scheda subscripta sit tribus testibus. 680. eod. nu. 43
- 887 An verò sufficiat trium fœminarum subscriptio. 683. nu. 58
- 888 Sed quid si procurator emptoris nomine ipsius eam schedulam cõfecerit, & appareat de mandato precedente eius conficienda per scripturam publicam. 680. nu. 43. in fine
- 889 Quid verò si statim a principio ea scheda visa fuit a tribus testibus peritis. 682. nu. 55
- 890 Quid autem si ex forma statuti ea scheda obtinet vim publici instrumenti. 683. nu. 57
- 891 Quid item si ea scheda subscripta sit duobus testibus tantum, sed adsunt alia adminicula maioris momenti, quam unus testis, ibid. nu. 59
- 892 Quid denique si nulla eius rei facta est scheda, sed tribus testibus probatur confessio in id ipsum extrinsece emissæ, ibid.
- §. III. d. Tit. II. Glof. I. & vnica.
- 893 Si emptor durante tempore retractus proximi statim, & ante ipsum obligauit rem venditam, an ea per retractum transibit libera, an cum onere. 708. nu. 10. & seq.
- 894 Quid si emptor etiã interim alteri rem locauit, utrum consanguineus retrahens teneatur stare locationi. 709. nu. 13. & seq.
- 895 Et quid si huiusmodi locatio facta fuerit in fraudem. 710. nu. 17. & seq.
- 896 Vtrum emptor durante tempore retractus possit excidere arbores fructíferas, aut alias grãdes. 711. nu. 21. & seq.
- 897 Quid si etiam arbores sint in fructu, quia scilicet incidi solent lignandi causa. 713. nu. 25
- 898 Quid si in eum locum alios emptor substituat, ibid. nu. 26
- 899 Quid si fundus ex ea incisione fiat fructuosior, ibid. nu. 27. & seq.
- 900 An emptor possit mutare formam rei vendita, ibid. nu. 28
- 901 Quid si opus sit huiusmodi grandibus arboribus ad villæ emptæ refectionem, ibid. nu. 29
- 902 Si emptor commiserit feloniam ob quam res cadit in commissum, an id noceat consanguineo volenti retrahere. 714. nu. 33
- §. III. d. Tit. II. Glof. VI. Configner.
- 903 An si ex statuto vel consuetudine consanguineus qui vult retrahere, debet cõsignare pre

rium recusante emptore, an satis sit apparere de consignatione ex confessione depositarii. 720. n. 16. iunctis precedentibus à nu. 8

904 Et quid si cum confessio depositarii appareat testibus, aut aliter fuisse depositum sacculum in quo consanguineus dicebat illud esse pretium. 721. nu. 18. & seq.

905 Quid autem si deesset unus nummus ex pretio in ea consignatione. 722. nu. 23. & multis seq.

906 Sed quid si per errorem calculi id omissum fuerit non de industria. 724. nu. 29. & multis seq.

Glo. VII. d. §. IIII. En main de cour.

907 **A**N apud iudicem possit fieri huiusmodi consignatio. 727. nu. 1. & seq.

908 An apud alium & quenz. ibid. nu. 3

909 An alius cogi possit. ibid.

910 Et si quis sponte id munus susceperit, an & sponte poterit se abdicare. 728. nu. 5

911 An autem hic depositarius poterit petere aliquam mercedem. ibid. nu. 6. & duob. seq.

912 Et si is sit ecclesiasticus, an poterit cogi à iudice seculari id ipsum restituere. ibid. nu. 9. & seq.

913 An poterit venditor eligere depositarium locupletem. 729. nu. 11

914 An satis sit consignare apud mercatorem idoneum, sine iudicis autoritate. ibid.

915 An apud ades sacras id fieri poterit. ibid. & seq.

916 An subueniendum sit mulieri, rusticò, militi non consignanti. 730. nu. 13. & seq.

Glof. VIII. d. §. IIII. Nefront pas, &c.

917 **S**I venditor non consignauit, ideo retractu cecidit, an si sit intra tempus, poterit iterum offerre & consignare. 732. nu. 1. le j.

Glof. IX. d. §. IIII. Reprenoit les choses consignées.

918 **A**N venditor qui deposuit, possit depositum repetere. ibid. nu. 1. le ij.

Glof. X. eiusdem §. IIII. Renoncer audit retractu.

919 **S**I venditor depositum repetit, an videatur renuntiare iuri redimendi. 733. nu. 1

920 Quid si depositio non erat necessaria. ibid.

921 Si emptor depositum recipiat, an videatur consentire reuenditioni. ibid. nu. 2

922 Et si minor intra tēpora obtulit pretium, & deposuit, & postea recuperauit, an poterit in integrum restituere. ibid. nu. 3

§. V. eiusdem tit. II. Glof. II. Qui sont escheus.

923 **A**N emptor ante redemptionē faciat fructus suos. 734. nu. 1

924 Et quid in foro conscientie. ibid. in fi.

925 Quid si emptor sit in mora reuendendi. 735. nu. 4

926 Et quid in pacto restituendi. ibid.

927 An iurisconsultus sit necessarius, ut fructus restitui debeant. ibid. nu. 5. & seq.

Quid autē in his statutum est legibus Moysaïcis, ibid. nu. 6

Glof. III. eiusdem §. V. Quel arrierage eschoit.

928 **V**Enditor emens annum redditum ex hoc pacto, an teneatur soluere reliquias prateritas ibid. nu. 1. le j.

Glof. IIII. eiusdem §. V. Pro rata temporis.

929 **F**ructus pendentes tempore retractus quomodo diuidantur inter emptorem & consanguineum. 736. nu. 1

930 An autem reliquia temporis proxime sequentis sint soluende. 737. nu. 7

931 Si non multo post venditionem consanguineus retrahit, ita ut emptor nihil aut modicum perceperit ex fructibus, cum tamen multas impensas fecerit gratia fructuum, an eas repetet. 737. nu. 7

932 Quid autem de semente facta ab emptore. ibid.

933 Si emptor ante retractum fundum locauerat pro certa pensione soluenda certo tempore, & interim ante id: tempus consanguineus retrahit, quomodo hæc pēso diuidetur, an inspecto tempore fructuum, an alio. 738. nu. 11

934 Quid si emptor emi fructibus pendens & maturis, ita ut continuo post eos percipiat, & sex mensibus post consanguineus venit ad retractum. An emptor ultra illos integros fructus quos in initio percepit, percipiet medietatem fructuum huius anni pro illis sex mensibus, an non. ibid. nu. 12. & seq.

935 Si vendita est vinea fructibus iam maturis, impensisq; in eam iam omnino à venditore factis, & consanguineus veniat ad retractum sequenti anno, & eadem tempestate fructibus etiam maturis & omnibus impensis eius anni omnino factis ab emptore. An ipse emptor possit petere eas impensas sibi restitui. 739. nu. 7

936 Emptor qui percipit ipsos fructus nondum maturos, an eos, & quomodo restituere debet. 740. nu. me. 18

937 Sed quid si magis expedit eos immaturos tollere quam maturos. ibid. nu. 19

938 Quid si non in fraude immaturos perceperit, nec in commodandi consanguinei gratia, sed ut sibi proficiat, quia necessitas cogebat. ibid. nu. 20

939 Quid si utraque causa, & ut sibi proficiat, & ut ob sit consanguineo. ibid.

940 Quid vero si fructus maturitati adeo proximi erant, ut per eorum immaturam separationem non inferatur minor redditus, aut utilitas. ibid.

941 Si durante anno retractus ante tamen cum quis commisit delictum in iurisdictione rei vendite & eius cōdemnatio post retractum sequuta est. Quis consequetur emolumentum condemnationis, An emptor, cuius tempore delictum est commissum. An consanguineus cuius tempore lata est sententia, ibid. nu. 21. & seq.

942 Sed quia si sententia lata fuit durante anno retractus, sed exactio post retractum, cuius item ea erit, 741. nu. 26

943 Quid

TABVLA RETRACTVS MVNICIPALIS.

- 943 Quid autem si durante eo anno & ante retractū quis fuit condemnatus ad penam pecuniariam, nisi si quid fecerit aut dederit intra aliquod tempus, quod cedit post retractum consanguinei, & ille condemnatus illud non fecit aut dedit. Cuius erit ea pœna emptoris, an consanguinei. 742. num. 27
- 944 Si durante anno retractus, & ante ipsum quis emerit sub conditione fundum, ex quo debetur laudemia domino rei subiecta retractui, & conditio post retractum euenerit. Cui debentur laudemia, utrum emptori, an consanguineo, ibid.
- 945 Quid si emptor nō coluit fundum anno retractus, quo fructus pro rata temporis diuidi debent inter eum & consanguineum, ita ut nullus fructus inde percipi possit. An emptor tenebitur de huiusmodi negligentia, ibid. nu. 29
- 946 Quid verò si coluit, sed intempestine, ibid. nu. 30
- 947 Si sylua cadaua vendita sit, quæ decimo quoque anno arctum excidi solet, quo quidem anno ea a consanguineo rei, qui utitur, quomodo diuidetur fructus eius excisionis, an considerat a rata illius tantum anni, an totius decennij, ibid. nu. 31

Glof. V. eiusdem §. V.

Parfa main.

- 948 Si fundus retrahitur fructibus pendentibus, an emptor possit nihilominus ipsum retinere donec perceperit fructus pendentes pro rata temporis. 743. nu. 1. le j.
- 949 Quid verò si tempore retractus fructus sint maturi, ibid.

Glof. VI. eius §. V. Supposé qu'il n'en ait iouy, &c.

- 950 Vtrum emptor qui diuidit fructus anni retractus cum consanguineo, si turbetur in perceptione sue partis, an possit intentare interdictum etiam si non possederit per annum & diem, ibid. nu. 1. le ij.

Eiusdem tit. II. §. VI. Glof. II.

Les loyaux coustemens.

- 951 Vtrum emptor qui soluit præteritis reliquiis id est, arrerages vel ligalium censuum, pensionum quibus fundus obnoxius est, eas repetit a consanguineo retrahente, 750. & 751. nu. 1
- 952 Et si ipse emptor ante retractum acquisiuit fundum emptio seruitutem. An a consanguineo retrahente repetet pretium venditionis ipsius seruitutis. 751. nu. 23

Eiusdem tit. II. §. VII. Glof. I.

Reparations necessaires.

- 953 Quæ aut quales impensæ debent restitui a consanguineo emptori. 752. nu. 1
- 954 An autem in illis impensis, quæ restitui debent, deducendi sunt fructus percepti ab emptore, 753. num. 4
- 955 Et quid de impensis quæ ad culturam & fructuum perceptionem pertinent, ibid.
- 956 Quid si impensæ ab emptore factæ adeo magnæ sunt, ut consanguineus ob earum magnitudinem

non possit rem retrahere, si eas cogatur reddere, ibid. nu. 5

- 957 Si consanguineus denunciavit emptori ne quas impensas faceret, quia vult rem retrahere, ibid. in fine.
- 958 Emptor an possit de re vendita tollere eas impensas, quas consanguineus non tenetur reddere, ibidem, num. 6
- 959 Et si possit tollere, an consanguineus possit ei offerendo tantum quanti valent, aut aliam estimationem impedire ne tollat, ibid.
- 960 Si emptor restituerit rem integram consanguineo retrahenti sine restitutione impensarum quas ipse consanguineus debebat ei restituere, an poterit emptor eas condicere. 754. nu. 7
- 961 Si emptor impenderit centum, & ob id fundus emptus melior factus sit centum quinquaginta, utrum horum debet consanguineus restituere, ibid. numer. 8
- 962 Quid verò si e contrario impensæ sint centum quinquaginta, fundus autem melior sit factus centum tantum, utrum etiam horum reddet consanguineus, ibid.
- 963 Si impensæ quas consanguineus, si extarent, teneatur restituere, perierunt sine culpa emptoris, an eas nihilominus restituet, ibid. nu. 10
- 964 Quid item si res ipsa in qua factæ sunt, perierit, ibidem
- 965 Si in quibusdam ex rebus venditis emptor fecit impensas, in alijs non fecerit, utrum consanguineus retrahens soluendo integrum pretium possit petere eas res, in quibus factæ sunt, donec impensæ in ceteris factæ sint liquida. 755. nu. 11. & 12
- 966 Sed an offerens pretium pro rata earum rerum in quibus impensæ factæ non sunt, petens retractum earum tantum, donec impensæ ceterarum sint liquida, audietur, ibid.
- 967 Vtrum autem cum impensæ non sunt liquida, admittetur consanguineus offerens cautionem de restituendis impensis, cum liquida fuerint, ibidem, nu. 13
- 968 Si emptor fuerit condemnatus simpliciter facere cessionem consanguineo sine mentione impensarum, an in executione sententiæ de eis potest excipere, ut deducantur vel restituantur, ibid. nu. 14
- 969 Vtrum autem tertius emptor qui emit ab ipso primo emptore, id quoque possit excipere, ibid. numero 15
- 970 An verò poterit emptor a quo res redimitur, imputare vel repetere impensas a se factas pro immutatione formæ agri, ex qua reditus est melior, ut si in fundo viuens insituerit, ibid. nu. 16
- 971 Sed quid si consanguineus minus impendisset, si ipse impendia fecisset. 756. nu. 17
- 972 Quid item si impensæ sunt immoderate & insolite, ibid.
- 973 Sed quid si necessaria non fuerint ex quo res vendita deterior facta sit, an tenebitur refundere id quod interest emptori retrahenti, ibid. nu. 18

Eiusdem tit. II. Finis.

- 974 Si consanguineus veniens ad retractum offerat & soluat pretium & ei emptor rem tradat sine alia

- alia cessione, an consanguineus fiat dominus rei, faciat q. fructus suos intelliges ex scriptis. 771. nu. 64. & multis seq. usque ad 83
- 975 Si pendente tempore retractus fuit imposita collecta, & ea nodum soluta res retrahatur, uter eam soluere debet, an emptor, an consanguineus. 777. nu. 85
- 976 Quid si venditum est molendinum, cuius mola aut alia eius instrumenta durante tempore retractus sunt attrita, cum tempore venditionis noua essent, an emptor teneatur ea reddere facta tecta, ibid. nu. 86
- 977 Si durante tempore retractus aliquid alluvione accreuit rei vendite, qua postea retrahitur, an illud incrementum sit emptoris, an retrahentis. 778. nu. 92. & seq.
- 978 Quid de thesauro inuento in re vendita ante retractum, ibid. nu. 98
- 979 Si quis celebs rem emit, & adhuc durante tempore retractus uxorem duxit, & constante matrimonio consanguineus venditoris facit oblationem a qua tandem desistit data ei ab emptore pecunia, an ob id efficiatur res communis uxoris. 795. nu. 165. & seq.
- 980 Vtrum autem debeat gabella ex huiusmodi conventionione. 796. nu. 168
- 981 Sed an saltem res erit communis pro rata pecunia soluta consanguineo, constante matrimonio, ibid. nu. 170

FINIS TABULAE RETRACTVS MVNICIPALIS.

TABVLA RETRACTVS CONVENTIONALIS EX TITULO II. HVIVS VOLVMINIS.

- R**ETRACTVS conventionalis cur sic dicatur. 621. nu. 1
- Vtrum id pactum quod vulgo de reitrouendendo dicitur, possit etiam dici de reuendendo, ibid.
- An de hoc pacto, an ante de alio loquatur l. ij. C. de pactis inter emptorem & venditor. 622. nu. 2
- 4 Et an id pactum, & pactum de restituendo differant. ibid. & iterum. 683. nu. 60
- 5 Vtrum id pactum approbetur de iure civili, ibid. nume. 2
- 6 An item de iure canonico, ibid. & seq.
- 7 An deniq. de iure diuino & in foro conscientiae, ibid. nu. 3. & seq.
- 8 Vtrum licet id pactum non improbetur, faciat tamen ad presumptionem fraudis & simulationis cum alijs coniunctum, & cum quibus, ibid. nu. 5
- 9 Sed vtrum tantum in id habeat momenti, cum ex intervallo sit appositum, ac si in ipso contractu. 623. nu. 6. & multis seq.
- 10 Et an tunc omni suspicione careat. 624. nu. 8
- 11 Et quid si ex modico quopiam intervallo appositum sit, ibid.
- 12 Quid autem si ab initio actum sit ut poneretur ex intervallo, ibid. nu. 9
- 13 Quid vero si simplex promissio faciendi id pactum sit facta in ipso contractu, ibid. nu. 10. & seq.
- 14 Sed & vtrum si appositum sit foris a contractu magis sit suspectum, quam in ipso contractu appositum. 625. nu. 12. & trib. seq.
- 15 Et quid si appositum sit iuramentum, an ex hoc plus an minus presumatur fraudis & simulationis. 626. nu. 16. & seq.
- 16 Vtrum autem magnitudo ingens pretij cum hoc pacto concurrens faciat presumi fraudem & simulationem, sicut modicitas, ibid. nu. 17. & seq.
- 17 Vtrum propter huiusmodi pactum reuendendi res minoris aestimetur, & vendatur. Et vtrum id considerandum sit in reputatione modicitatis pretij, cum ex ea arguitur fraus & simulatio. 627. nu. 20. & seq.
- 18 Quato autem minoris aestimanda est ob id pactum. d. num. 20
- 19 Sed vtrum id procedat, etiam si tempus appositum reuenditioni sit transactum. 628. nu. 24
- 20 Pactum de reuendendo an faciat cessare remedium l. ij. C. de rescind. vendit. ibid. nu. 25
- 21 Et an simpliciter probando pretium rei vendita debeat actor obtinere in dicto remedio, cum fuit id pactum appositum, si non probetur pretium rei vendita cum eo pacto, ibid.
- 22 Vtrum autem cum pactum reuendendi non est in mera facultate venditoris ob id ipsum sit res minoris aestimanda. 629. nu. 26
- 23 Vtrum presumptio fraudis & simulationis, quae oritur ex hoc pacto cum alijs, tam facile sumatur in datione in solutum, quam in vera venditione, ibid. nu. 27. & seq.
- 24 Vtrum pactum reuendendi non quidem simpliciter, sed post certum aliquod tempus, magis presumatur pignoratitius, & in fraude usurarii factus, ibid. n. 30
- 25 Vtrum autem omnino ob id pactum sic appositum contractus sit usurarius, ibid. & 630. nu. 69. & seq.
- 26 Vtrum contractus cum hoc pacto factus magis presumatur usurarius, si ex eo pacto maius pretium sit restituendum, quam datum fuit. 630. nu. 31

AA

TABULA RETRACTVS CONVENTIONALIS

- 27 Quid autem se diverso minus pretium sit restituendum, ibid. nu. 32. & seq.
 28 Quid si huiusmodi pactū appositum sit à muliere, rustico, aut milite, an & faciat simpliciter aut tam facile praesumi contractum usurarium, ibi. n. 34. & seq.
 29 Quomodo antiqui id pactum vocabant, ibid. nu. 39. & seq.

Eiusdem tit. II. §. I. Glof. I. Par celuy mesmes contract.

- 30 Si in contrahendo fuit promissio facta de reuendendo, an ab ea discessum sit ex eo, quòd instrumentum illius venditionis postea purè & simpliciter & sine eius pacti mentione factum sit. 633. nu. 1. & 761. n. 21. & tribus seq.
 31 Quid si in praefationibus eiusdem contractus tantum id dictum fuit. in ysdem locis.
 32 Quae actiones ex hoc pacto oriuntur. 633. nu. 2. & 3

Eiusdem §. I. Glof. A tel temps.

- 33 Si huic pacto reuendendi nullum tempus sit appositum intra quod tempus venditor admittetur. 277. nu. 1. l. l. ij. & seq.
 34 Et quid si emptor in alium rem trāstulerit, an simili temporis spatio res ab eo vñcipietur, ibid. nu. 3
 35 Et an idem sit si hic tertius sit vniuersalis emptor omnium bonorum, ibid.
 36 Quid autem si primus ille emptor aliquo tēpore possederit, & hic tertius alio, quantum tunc tempus requiritur, ibid.
 37 Sed quid si dictum sit vt venditor possit redimere ad tempus sine alia declaratione temporis. 634. nu. 4
 38 An autem in hoc seruandus sit mos regionis, ibi. n. 5
 39 Quid verò si dictum sit vt possit venditor redimere semper, perpetuo, quādoque, toties quoties voluerit, aut alijs similibus verbis, intra quod tempus debet venire. 635. nu. 6. & multis seq.
 40 An autem valeat punctum expressum, vt semper & in infinitum possit redimere, ibid. nu. 7. & seq.
 41 Et quid si tale pactum sit iuratum, ibid.
 42 Quid verò si statuto expresse caueatur, vt liceat venditori quādoque redimere, an & licebit semper & sine praefinitione temporis. d. nu. in fi.
 43 Sed an saltem ea facultas redimendi tollatur tempore immemoriali, aut centum annorum. 640. nu. 25. & duobus seq.
 44 Quid aut de exceptione reuendendi, an & ea tollatur spatio triginta annorum. 641. n. 31. & 642. n. 32
 45 Quid verò si prater remedium pacti redimendi contractus dicatur usurarius, an tunc agens submouetur tempore, ibid. nu. 33. & seq.
 46 Quid si aliter reprobatus dicatur vt si in pignore sit appositum pactum legis commissoria, ibid. nu. 34. & seq.
 47 Sed quid si emptor promisit toties reuendere, quoties facultati redimendi praescriptū fuerit, an tunc venditor excludetur tempore. 643. nu. 39
 48 Quid si concessa sit ea facultas venditori, quādiu vinct, an tunc ei facultati praescribetur triginta annis, ibid. nu. 40
 49 Quid aut si concessa sit ad quadraginta vel quinquaginta annos, an & tunc praescribetur triginta annis,

- 50 Quid denique si ea facultas ita data sit, vt venditor redimere possit post triginta annos. 644
 51 Vtrum autem huic facultati redimendi praescribatur triginta annis ipso iure, an ope exceptionis, ibid. nu. 41
 52 Vtrum emptor qui promisit reuendere, id possit facere post triginta annos in prauidicium alterius, ibid.
 53 An & in suum ipsius prauidicium, ibid.
 54 An tempore transacto si pars non opponat, iudex poterit supplere, ibid.
 55 Cum tempus certum est praestitutum huic pacto, an eo transacto possit venditor cogere emptorem, vt reuendat, ibid. nu. 42. & multis seq.
 56 An promissio reuendendi censetur fieri sub conditione, si venditor voluerit redimere. 646. nu. 50. & 781. nu. 102
 57 Vtrum qui non venit ad redimendum intra tempus huic rei appositum, censetur ei renuntiare, ibid. nu. 51. & seq.
 58 Quid si nondum transacto tempore praestituto reuenditioni emptor dicat se admissurum venditorem quādoque ei libnerit, an cogatur eum recipere eodem tempore transacto. 647. nu. 54
 59 Vtrum si res fuit empti non iusto pretio cum hoc pacto, possit tunc venditor agere ad reuenditionem post tempus reuenditioni praestitutum, ibid. nu. 55
 60 Sed vtrum venditor transacto tempore reuenditionis, poterit ex aliqua iusta causa restitui, ibid. n. 56. & multis seq.
 61 Quid de minore siue is contraxerit, siue contrahenti successerit, ibid. praesertim in prin. & iterum 648. nu. 59
 62 Quid de ignorante, in ysdem locis.
 63 Quid de milite, ibid. praesertim. nu. 57
 64 Quid de absente reipublica causa, ibid. nu. 59
 65 Quid de impeditis, ibid. praesertim nu. 58. & 60
 66 Quid si venditor redimendi causa misit pecunias per nuntium, qui ab hostibus vel latronibus captus est, & interim tempus transactum est, an saltem ex eo capite possit restitui, ibid. nu. 60
 67 Quid si emptor post tempus recepti pretium ei oblatum nomine redemptionis, an cogitur reuendere. 649. nu. 61
 68 Quid item si accepit pretium in id depositum à venditore, an etiam cogetur reuendere, ibid.
 Sed tunc an semper cogetur vel intra quod tempus, ibidem
 69 Sed quid si partem tantum pretij acceperit, ibid.
 70 Quid tamen si id ignoranter facit, ibid. nu. 63
 71 Sed quid si non recepit pretium, sed id petijt à venditore, ibid. nu. 64
 72 Et si eodem tempore transacto dicat emptor se recepturum venditorem ad retrahendum intra quod tempus debet venditor venire. 650. nu. 65
 73 Et tunc an emptor poterit illi denuntiare, vt redimat intra duos menses, vt transacto eo tempore liberetur, ibid.
 74 Vtrum tempus appositū reuenditioni currat à tempore contractus an traditionis, ibid. nu. 66
 75 Vtrum venditor possit redimere quocunque tempore intra tempus appositum reuenditioni, an verò ultimo tantum anno, & denique ultimo tantum die, ibid. nu. 67. & seq.

- 76 Si pactum sit, ut non nisi post aliquod tempus possit venditor redimere, an contractus sit illicitus, ibid. nu. 69. & seq.
- 77 An autem id pactum magis sit suspectum, quam si simpliciter vel intra aliquod tempus possit redimere. 691. nu. 72
- 78 Vtrum valeat pactum redimendi post triginta annos, ibid. nu. 71
- 79 Quid si pactum sit ut post aliquod tempus emptor reuendat, an possit cogi ante illud tempus reuendere, ibid. nu. 73

Eiusdem §. I. Glof. III. Et pour tel prix, &c.

- 80 Si in pacto reuenditionis nullum est statutum pretium, sed simpliciter dictum est, ut possit venditor retrahere, an intelligatur de pretio venditionis, an de iusto pretio, an de eo quod ab alio reperiri poterit. 692. nu. 2. le j.
- 81 Et an alias interfit cum reuenditioni appositum est certum pretium, & cum nullum, ibid.
- 82 Si venditor agit aduersus emptorem, ut ei reuendat, offerens restituere quinquaginta ducatos, quia ita dicit fuisse conuenitum, negat autem emptor. Testes venditoris deponunt emptorem promississe reuendere eodem pretio, quo venditio facta fuerat, vter obtinebit, ibid. nu. 3

Eiusdem §. I. Glof. IIII. Celuy iour.

- 83 Si pactu eadem die initum sit, quo contractus venditionis, an presumatur factum incontinenti, siue eodem contextu, ibid. nu. 1. le ij.

Eiusdem §. I. Glof. V. In limite contractus.

- 84 Quid autem si die sequenti, ibidem numero 1. le ij.
- 85 Vtrum id pactum quod statim post contractum factum est, id est, die ipsa aut sequenti censeatur inesse in ipso contractu, ibid. & multis seq. usque ad fi. eius gl.
- 86 Et an vere, an fidei inesse videatur. 698. num. 27. & seq.

Eiusdem §. I. Glof. VI. Ou ses heritiers.

- 87 Vtrum heredes venditoris admittantur ad redimendum ex hoc pacto redimendi, ibid. n. 1
- 88 Quid si de illis mentio facta non fuerit, ibid.
- 89 Quid autem si apposa sit dictio taxatiua, videlicet ut venditor tantum possit redimere, an tamen & heredes ipsius admittantur, ibid. nu. 2. & seq. usque ad 12
- 90 Quid si dictum sit, ut ipse venditor, & non alius possit redimere, ibid. nu. 3
- 91 An autem per huiusmodi dictiones taxatiuas impediatur venditor, ne id ius alteri cedere possit. 661. nu. 11. & seq.
- 92 Quid si he dictiones apponantur alteri quam venditori, ut si dictum sit, ut Titius solus possit retrahere rem a me tibi venditam, an tunc heres ipsius Titii admittatur. 662. nu. 13
- 93 Quid autem si pactum reuendendi sit a factum sit,

ut venditor cum voluerit, siue cum petierit, admittetur ad retrahendum, an tunc admittentur heredes illius, ibid. nu. 14

- 94 Quid vero si ita dictum sit, Si petierit, ibid.
- 95 Quid item si dictum sit, ut venditor arbitrari suo possit redimere, ibid. nu. 16
- 96 Quid denique si dictum sit, ut alius arbitrari suo possit redimere, an tunc ea facultas expiret morte illius, ita scilicet ut ad heredes eius non transeat ibidem
- 97 Sed quid si ita dictum sit, si volet venditor, ibid.
- 98 Vtrum autem heres heredis venditoris admittatur ad retrahendum ex facultate concessa ipsi venditori simpliciter, aut ipsi & suis heredibus concessa, ibid. nu. 17. & seq. usque ad 25
- 99 Sed vtrum non tantum sui heredes, sed & extranei quoque admittentur. 666. nu. 26
- 100 Vtrum vero è diuerso heres emptoris aq̃ue teneatur reuendere vi huius pacti, in quo nulla sit eius mentio, ibid. nu. 27
- 101 Et si hic heres sit minor, an poterit sine decreto reuendere, ibid. nu. 28
- 102 Si emptor reliquit alteri usumfructum rei, quam emisit sub hoc pacto, an hic usufructuarius, an heres emptoris, an uterque sit conueniens ab emptore petente reuenditionem, ibid. nu. 29
- 103 Sed vtrum cum huiusmodi res reuenditur, usufructuarius utetur fuerit pretio rei, quod restitutum est, ibid.
- 104 Quid si unus ex pluribus heredibus venditoris veli parte suam redimere, an sit audiendus. 667. nu. 30. & 31
- 105 Et vtrum hic qui vult redimere partem suam, possit cogere cohæredem, ut & suam redimat, ibid. nu. 32
- 106 Sed vtrum unus eorum possit totum redimere, totum pretium offerendo, ibid. nu. 34
- 107 Et quid si hoc casu cohæres id consentiat, aut repudiet ibid.
- 108 Et si emptor unum ad totum admisit, an cohæres poterit postea eum qui totum redemit, cogere, ut suam sibi partem reuendat. 668. nu. 37
- 109 An autem hic qui totum redimit, teneatur satisfacere de ilando partem socio, si veli, ibid. nu. 38
- 110 Duo fratres vendiderunt domum suam Lusetiæ cum pacto reuendendi. Postea autem ita bona sua diuidunt, ut omnia & singula Lusetiæ sua, quæ ad eos pertinebat, alterius maneat, an ius istud retrahendi huic soli concessum videatur, ibid. n. 39
- 111 Duo in solidum vendunt alteri annum reditum cum hoc pacto. Postea emptor unum eorum promedia parte offerente admittit, nunquid censeatur eum ab altera parte huius reditus liberasse, ibid. nu. 40
- 112 Quid si emptor qui promissit reuendere, decedit relicto pluribus heredibus, quorum vnus tantum possidet rem ita venditam, an ille totum teneatur reuendere, an vero pro portione hereditaria. 669. nu. 41. & seq.
- 113 Actio qua competit ad reuenditionem, an sit bona fidei, an vero stricti iuris, ibid. nu. 42
- 114 Sed quid si omnes heredes communiter possident rem venditam sub hoc pacto, an quilibet in solidum

TABVLA RETRACTVS CONVENTIONALIS

- conueniri possit, ut reuendat, ibid. nu. 44
 115 Quid si is, qui solus possidet, dicit se possidere nomine communi, ibid.
 116 Si unus vendidit duobus cum hoc pacto, an is poterit alterum emptorem cogere, ut reuendat partem suam. 670. nu. 45

Eiusdem §. I. Glof. VII. Seront preferes.

- 117 **Q**uis preferatur in retractu rei vendite cum hoc pacto, an venditor, an consanguineus venditoris, ibid. nu. 1. & multis seq.
 118 Vtrum contractus vi huius pacti resoluatur ipso iure, an non, ibid. nu. 3. & seq.
 119 Vtrum venditor qui cum hoc pacto vendidit, possit à quocunque rem auocare. 671. nu. 6. & multis seq. & 706. nu. 1
 120 Vtrum id pactum rem efficiat. 671. nu. 7
 121 Vtrum impediatur alienationem, ibid.
 122 Vtrum autem ei competat rei venditio, in istis locis.
 123 Quid si id pactum verbis directis factum fuerit, an tunc ipso iure resoluetur venditio, & poterit res à tertio vendicari. 673. nu. 14. 15. & 16
 124 Et si id pactum fuerit factum ex intervallo non in ipso contractu, an tunc venditor preferatur consanguineo ibid. nu. 18. & multis seq.
 125 Et quid si antequam solutum fuerit pretium à consanguineo, venditor ex intervallo redemit nullo alio precedente pacto. 674. nu. 23
 126 Et si tempus reuendendi intra aliquod tempus fuit in ipso contractu appositum, an liceat emptori id tempus, quod iam transiit, prorogare siue renouare in preiudicium consanguinei, ut scilicet venditor veniens intra tempus prorogatum ei preferatur. 675. nu. 24. & 25
 127 An vero antequam id tempus transferat, possit ipsum prorogare in aliud tempus, etiam in preiudicium consanguinei, ibid. nu. 676. & seq. vsque ad 41
 128 Et si id possit facere, an satis erit eam prorogationem fieri in ultimo momento prioris temporis. 679. nu. 41. & seq.
 129 Et quid si id momentum incidat in tempus noctis, ibid. nu. 42
 130 Vtrum autem credatur schedula emptoris de tempore pacti reuendendi, sine alia probatione, in preiudicium consanguinei, qui negat id pactum factum eadem die aut sequenti. Ideoque se esse preferendum venditori, ibid. nu. 43. & multis seq. vsque ad 54
 131 Quid si ea schedula habeat subscriptionem trium virorum. 680. eod. nu. 43
 132 An autem sufficiant femine. 683. nu. 58
 133 Sed an ei credatur in preiudicium ipsius emptoris. 681. nu. 49
 134 Quid autem si procurator emptoris nomine ipsius eam schedulam fecerit continentem id pactum, & appareat de mandato precedente de ea scienda per scripturam publicam, an saltem tunc ea schedula faciet fidem 679. nu. 43
 135 Sed quid si à principio ea emptoris schedula visa fuit à tribus testibus literatis, qui id ipsum testificantur. 682. nu. 55. & seq.

- 136 Quid item si ex forma statuti ea schedula habeat unum instrumenti publici. 683. nu. 57
 137 Quid vero si ea schedula subscripta sit duobus tantum testibus, sed adiuncta alia adminicula maioris ponderis, quam sit unus testis, ibid. nu. 59
 138 Quid denique si nulla sit facta schedula, sed tribus testibus probatur concessio in id extra ius emissam, ibid.
 139 Quid vero si sint duo tantum testes, ibid.
 140 Vtrum emptor qui promisit reuendere, precise teneatur tradere, an vero liberetur prestando interesse, ibid. nu. 60

Eiusdem tit. II. §. I. Glof. I. & vnica.

- 141 **V**trum pendente tempore quod praestitutum est reuenditioni, possit interim consanguineus retrahere. 684. nu. 1
 142 Sed vtrum pendente eo tempore currat consanguineo tempus retrahendi, stante nostra consuetudine, ibid. nu. 2. 3. & 685. nu. 4
 143 Et si consuetudo nostra id non declarasset, quid dicendum esset de iure communi, ibi. nu. 5. & multis seq. & seq. ad 83
 144 An id pactum impediatur ne emptor alteri interim possit vendere. 691. nu. 35. & 695. nu. 52. & 706. nu. 1
 145 Vtrum pendente tempore huiusmodi pacti, sit emptor dominus, necne. 691. nu. 34. & seq.
 146 Vtrum venditio facta cum hoc pacto sit pura, an vero conditionalis. 700. nu. 72. & seq.
 147 An vero sub conditione resoluatur. 701. nu. 74
 148 Et quid si pactum redimendi fuerit adiectum conditionaliter, an tunc currat tempus retractus proximitatis à tempore venditionis, an tempore pacti finiti. 702. nu. 77
 149 Si fuerit venditus annuus redditus cum hoc pacto, & si non fuerit redemptus intra tempus pacti, talis fundus datur in solutum, an tunc fundus habendus sit, ac si fuisset venditus ab initio, & currat tempus eius redimendi à tempore contractus. 704. nu. 85
 150 Quid si dictum fuerit expresse quod ex nunc prout ex tunc, & ex tunc prout ex nunc, fundus ille traditur in solutum, si ille annuus redditus non fuerit redemptus intra aliquod tempus, an tunc statim currat idem tempus, ibid.

Eiusdem tit. II. §. III. Glof. I. & vnica.

- 151 **A**n pactum redimendi post obligationem à venditore factam impediat alienationem rei in alteram. 706. nu. 2
 152 Si in venditione facta cum hoc pacto fuerit appositae hypothecae bonorum, an tunc non valebit alienatio eius rei facta in tertium, quin ab eo auocari possit per venditorem, etiam stante ea opinione quae tenet huiusmodi pactum non obstringere tertium, ibid. nu. 2. 3. 4. & 707. nu. 5
 153 Et quid si sola hypotheca apposta fuerit sine pacto non alienandi. d. nu. 5
 154 Quid autem si hypotheca fuerit omissa à notario instrumento publico, ibid. nu. 6
 155 An autem hoc casu requiratur specialis hypothecae, an vero sufficiat generalis omnium bonorum, ibid.

- ibid. nu. 8*
 156 *Vtrum emptor promittens reuendere venditori censetur remissam in id pignora re, ibi. nu. 9. & alio loco ibi citato.*
 157 *Si emptor qui rem emit cum hoc pacto eam integrum obligauit alteri, vel super eam imposuit seruitutem, an res postea transeat in venditorem redimentem cum illa hypotheca, an libera. 708. n. 10. 11. & 12. & 709. nu. 13.*
 158 *Quid si alteri locauit, an venditor qui redemit teneatur stare huic locationi, ibid. nu. 13. & seq.*
 159 *Quid autem si ea locatio fuerit facta in fraudem. 710. nu. 17. & trib. seq.*
 160 *Si quis vendit fundum cum hoc pacto, ea lege, ut ipse venditor cum alteri non venderet, tamen antequam retrahat, vendit alteri, an eum postea venientem ad retractum possit emptor summonere ob id quod pacto non steterit. 313. nu. 20.*
 161 *Et quid si venditor postquam in casu precedenti alteri vendidit, postea redimit, vtrum nihilominus obstat ei dicta exceptio. 711. nu. 22.*
 162 *Vtrum emptor durante tempore reuenditionis possit arbores fructiferas aut alias grandes succidere. 712. nu. 23. & seq.*
 163 *Et quid si huiusmodi grandes arbores sint in fructu, ut qua solent excidi gratia lignandi. 713. numero 25.*
 164 *Quid si loco excisarum alias substituat, ibid. numero 26.*
 165 *Quid si fundus ex incisione earum fiat fructuosior, ibid. nu. 26. & seq.*
 166 *Quid si his grandibus arboribus opus sit ad ville refectionem, ibid. nu. 29.*
 167 *Quid si alias sylua in cedua esset inuulsi emptori. 714. nu. 30.*
 168 *An hic emptor possit occidere feras vinariorum venditorum. 712. nu. 23.*
 169 *Emptor an possit durante hoc pacto formam rei venditi mutare, saltem reddendo meliorem. 713. num. 28.*
 170 *Si emptor durante hoc pacto noxiam commisit, ob quam fundo priuatur, an id prauidet venditori, ut redimere non possit. 714. nu. 32.*

Eiusdem tit. II. §. III. Glof. I.

En cas de refus.

- 171 *Venditor qui vult retrahere ex huiusmodi pacto, an debeat primo loco adire emptorē, an vero satis sit adire iudicem. 715. nu. 1. le j.*

Eiusdem §. III. Glof. II.

Faire son offre.

- 172 *Vtrum necesse sit integrum pretium offerre, cum primum sit oblatio, an vero satis est offerre nummum quēpiam realiter, & offerre perficere integrum pretium, ut in contractu proximitatis. ibid. nu. 1. le ij.*
 173 *Si res vendita fuit centū ducatis, ea lege, ut venditor possit retrahere restitutus etiam ducatis, & interim usus eorum a principe abolutus est, an poterit alia moneta visualis eorū loco offerri. ibi. n. 2.*
 174 *An autem alias venditor possit offerre monetam*

non vsualem. ibid.

- 175 *Sed & an monetam reprobam. ibid.*
 176 *Et an denique monetam probam quidem illam, sed non legitimam ponderis, saltem pro tanto, quanti valet. ibid.*

Eiusdem §. III. Glof. III. De tout le fort principal.

- 177 *Emptor an teneatur reuendere non oblato prius pretio. ibid. nu. 1. le ij.*

Eiusdem §. III. Des arrirages.

- 178 *Emptor an teneatur forte recipere, & reuendere sine usuris sine reliquis, ibid. nu. 1. le iij.*
 179 *An vero & sine eo quod interest. 716. nu. 2.*

Eiusdem §. III. Glof. V. Bailleur adiournement.

- 180 *Oram quo iudice emptor conueniendus est pro reuenditione. ibid. nu. 1. le j.*

Eiusdem §. III. Glof. VI. Consigner.

- 181 *An sufficit venditori volenti retrahere ex hoc pacto, offerre pretium sine consignatione & depositione. ibid. nu. 1. & 2. & 717. nu. 3. & 4.*

- 182 *An in venatorem oblatione facta retrahatur dominium ipso iure. ibid. nu. 3.*

- 183 *Quia in ea consuetudine dicitur, emptorem teneri ad restitutionem fructuum, vtrum heredes eius etiam tenebuntur restituere fructus, antequam eis fides facta fuerit de pacto reuenditionis, ibid. nu. 5. 6. & 7.*

- 184 *Vtrum satis sit eum in cuius manibus depositio pretij debet fieri, confiteri se pretium recepisse in depositum, si aliter non constat de numeratione. 718. nu. 3. & seq. usque ad 16.*

- 185 *Et quid si ultra confessionem depositarij aliter constet depositum fuisse marsupium, in quo venditor dicebat esse pretium. 721. nu. 18. & seq.*

- 186 *Sed si in ea depositione desit vnus nummus ex integro pretio, an vitabitur depositio. 722. num. 23. & multis seq.*

- 187 *Quid autem si ommissus sit is nummus non de industra, sed errore calculi. 724. nu. 29. & seq.*

- 188 *Si pretium a venditore consignatum & depositum perijt, quia princeps id ipsum accepit, aut aliter, cui perijt, an ipsi venditori, an emptori. 725. num. 34.*

- 189 *Sed vtrum depositarius a quo princeps ipse accepit, liberetur. 726. nu. 35.*

- 190 *Quo autem tempore debet fieri hac depositio, ibi. num. 36.*

- 191 *Vtrum sufficiat oblationem & interpellationem in hoc casu fieri ante tempus praestitutum reuenditioni, etiam si citatio non fiat. ibid. nu. 37.*

- 192 *Vtrum in hoc casu pacti reuenditionis opus censetur appositum causa limitanda obligationis, an vero differenda solutionis. ibid.*

Eiusdem §. III. Glof. VII. En main de court.

- 193 *Vtrum consignatio & depositio, quia hoc casu & alijs requiritur, possit fieri apud iudicem*

AA 3

TABVLA RETRACTVS CONVENTIONALIS

727. nu. 1. & 2
 194 *An & apud alium & quomodo. ibid. nu. 3*
 195 *Vtrum autem alius possit cogit munus accipere, ibid. nu. 3. & 728. nu. 4*
 196 *Et si se sponte huic addixerit, an possit se propria auctoritate eximere. ibid. nu. 5*
 197 *Vtrum autem hic fquester possit petere aliquam mercedem. ibid. nu. 6*
 198 *Et quid si is voluntarius fuerit. ibid. nu. 7*
 199 *Quid & sinecessarius in aliquo damno versetur, ibid. nu. 8*
 200 *An si hac depositio fiat apud personam ecclesiasticam, poterit illam iudex secularis cogere ut restituat. ibid. nu. 9. & 10*
 201 *Si venditor sponte & sine iudicis auctoritate depositum apud idoneum quempiam, vtrum ea depositio valeat. 729. nu. 11*
 202 *Vtrum subueniatur rustico, mulieri, aut militi non consignatibus, aut etiam consignatibus non legitime. 730. nu. 13. & seq. usque ad p. gl.*
 Eiusdem §. IIII. Glof. VIII. Ne seroit pas suffisamment faite.
 203 *V*Enditor si non consignauit aut aliis non fecit quod facere debuit, ob quod emptor absolutus est, an possit venditor iterum offerre, si sit intra temporis praestituta venditioni. 732. nu. 1. le j.
 Eiusdem §. IIII. Glof. IX. Il reprenoit les choses consignees.
 204 *A*N venditor qui consignauit & deposuit, possit exigere depositum, ita ut depositarius ei denegare non possit, ibid. nu. 1. le y.
 205 *Quid si venditor non sponte sua deposuit, sed indubitate indice. ibid. nu. 2*
 206 *Quid si depositum factum est de consensu utriusque partis ibid. nu. 3*
 Eiusdem §. IIII. Glof. X. Renoncer audit retract.
 207 *A*N si venditor repeterit depositum, censeatur renuntiare facultati redimendi. 733. nu. 1
 208 *Et si diuerso si emptor receperit pretium depositum, an censeatur consentire reuenditioni, & renuntiare omnibus suis exceptionibus. ibid. nu. 2*
 209 *Et quid si partem tantum receperit. ibid.*
 210 *Et quid si sit minor, an is restituatur, ne cadat retractus. ibid. nu. 3*
 Eiusdem tit. II. §. V. Glof. II. Qui sont escheus.
 211 *E*Mptor an suos faciat fructus perceptos ante redemptionem. 734. nu. 1. & duob. seq.
 212 *Quae autem sit ratio ut eos lucratur, cum secus sit in pactis legis commissoria, & additionis in diem. ibid. nu. 2. & 3*
 213 *Et quid in foro conscientiae, & secundum Canonistas & Theologos. ibid. nu. 1*
 214 *Quid si emptor ante sit in mora. 735. nu. 4*
 215 *Quid autem interese quidem ad id inter pactum reuendendi, & restituendi. ibid.*
 216 *A quo tempore emptor hoc casu debet restituere fructus, an oblatiens, morae, satisfactionis, ibi. nu. 4. & 5*

- 217 *Quid autem in his statutum erat legibus Moysi eius. ibid. nu. 6*
 Eiusdem §. V. Glof. III. Que l'arrierage eschoit.
 218 *V*Enditor qui redimit annuam pensionem a se venditam ex hoc pacto, an teneatur soluere reliquias proxime futuras. 735. nu. 1. le j.
 Eiusdem §. V. Glof. IIII. Pro temporis.
 219 *F*ructus anni quo res redimitur ex hoc pacto quomodo diuiduntur inter emptorem & venditorem. ibid. nu. 1. le y. & multis seq.
 220 *Quid autem si non multo post venditionem venditor retrahit, ita ut emptor nihil aut modicum habeat ex fructibus, cum ipse multas impensas fecerit gratia cultura & fructuum, an eas repetet. 737. nu. 10*
 221 *Et quid de semine facta ab emptore. ibid.*
 222 *Vtrum autem e contrario venditor deducet aliquas impensas. ibid.*
 223 *Sed quid si emptor fundum locauerat pro certa pensione soluenda aliquo certo tempore, venditor autem redimit ante tempus destinatum solutioni pensionis. Quomodo diuidetur hac pensio, an inspecto tempore solutionis pensionis, an fructuum perceptorum. 738. nu. 11*
 224 *Si tempore venditionis fructus sunt pendentes & maturi, ideoque statim post emptor eos percepit. Postea vero videlicet sex mensibus post ea perceptionem venditor eum fundum redimit ex hoc pacto, vtrum emptor ex fructibus quoque huius anni currentis percipiet pro rata temporis, id est, sex mensium, ut sic pro sex mensibus, quibus tantum fuit dominus rei, habeat fructus integros unius anni, & praeterea medium alterius anni. ibid. nu. 12. & ibid. nu. 13. & quatuor seq.*
 225 *Si vendita est vinea fructibus iam maturis, omnibus impensis ante a venditore factis. Et sequenti anno eadem tempestate scilicet fructibus maturis & omnibus eius anni impensis ab emptore factis, venditor vi huius pacti venit ad retractum, an emptor poterit petere huiusmodi impensas sibi restitui. 739. nu. 17*
 226 *Si emptor percepit fructus non maturos, an eos reddere debeat, & quod tempus in hoc inspicendum sit. 740. nu. 18*
 227 *Quid autem si magis expedit domino eos fructus immaturos tollere, quam maturos. ibid. nu. 19*
 228 *Quid etiam si id non fecit in fraudem, sed ut sibi proficiat, aut quia forte necessitas eum coegit. ibid. num. 20*
 229 *Quid si id faciat, tam ut sibi proficiat, quam ut obstat venditori. ibid.*
 230 *Quid denique si fructus sunt adeo proximi maturi, ut per eorum separationem non inferatur minor reditus vel utilitas. ibid.*
 231 *Dum emptor sub hoc pacto possidet durante tempore facultatis, quis commisit delictum ex quo postea reuenditione facta condemnatus est ad certam multam pecuniariam, cuius ea erit, an emptoris, an venditoris. ibid. nu. 21. 22. & 741. nu. 23. 24. & 25*
 232 *Quid*

- 232 Quid autem si condemnatio facta fuerit ante tempus reuenditionis, sed exactio post eum, ibid. num. 16
- 233 Sed quid si quis ipso tempore possidente, durante quoque facultate condemnatur in aliquam penam nisi quid fecerit intra duos annos & ante hos duos annos venditor redimat, utrum illo condemnatio illud non faciente pertineat pena ad emptorem, an ad venditorem. 742. nu. 27
- 234 Si eo tempore quo emptor posuit re vendita sub hoc pacto, aliquis sub conditione emerit fundum ex quo debentur laudimia domino illius rei vendita, & post reuenditionem impleta fuerit conditio, cuius erunt ea laudimia, emptoris, an venditoris, ibid.
- 235 Si emptor non coluit fundum eo anno quo retrahitur, & fructus eius debent diuidi pro rata temporis, ut hic dicitur, ideo nullus fructus eo anno percipi possit, utrum emptor tenebitur de huiusmodi aut negligentia aut fraude, ibid. nu. 29
- 236 Quid si coluit, sed in tempestine, ibid. nu. 30
- 237 Si in re vendita sit sylua cadua, qua non nisi decimo quoque anno excidi solet, & in eo decimo anno sit reuenditio, quomodo aestimabitur illa rata fructuum, an considerato illo tantum anno an toto decennio, ibid. nu. 31
- 238 Quia hic dicitur fructus pendentes tempore obligationis & receptionis retractus esse diuidendos inter emptorem & venditorem pro rata temporis, si lis super hac obligatione mota sit, & emptor vincatur, an debeat condemnari ad fructus integros a tempore obligationis sue depositionis eius anni sine deductione temporis precedentis. 743. nu. 32

Eiusdem §. V. Glof. V. Par
sa main.

- 239 Si venditor vi pacti redimendi fundum redimat, an emptor possit ipsum nihilominus retinere, donec fructus pro rata collegerit. 743. num. 1. le j.
- 240 Et quid si tempore redemptionis fructus sunt maturi, ibid.

Eiusdem §. V. Glof. VI. Suppose qu'il
n'en ait iouy par an & par iour.

- 241 Si emptor a quo venditor vi huius pacti redimit, turbetur in perceptione fructuum eius anni pro sua rata portione, an possit intentare in interdictum, uti possidetis, etiam si per annum non possederit, ibid. nu. 1. le j.

Eiusdem tit. I. §. VI. Glof. I. Le
fort & prix, &c.

- 242 An venditor redimens teneatur reddere primum pretium, an aliud. 744. nu. 1. le j.

Eiusdem tit. II. §. VI. Glof. II.
Les loyaux coustemens.

- 243 Venditor vi huius pacti redimens, an teneatur restituere emptori gabellam ab eo solutam propter contractum, ibid. nu. 1. le y. & seq.
- 244 An & laudimia, ibid. nu. 3
- 245 An debeantur ex uenditione facta cum hoc pacto ante tempus facultatis transactum, aut si intra

ipsum fuit res redempta, ibid. & multis seq. usque ad finem gl.

- 246 Vtrum si emptor soluerit ea laudimia ex huiusmodi emptione ita facta, teneatur venditor retrahens restituere, ibid.
- 247 Sed utrum etiam debeantur laudimia ex reuenditione, nedum ex priori uenditione facta cum hoc pacto d. nu. 3. & seq. usque ad 19
- 248 Si emptor soluit debita fiscalia iam contracta ante uenditionem siue prateritis reliquis vestigaliis, aut censum, an venditor tenebitur easdem restituere. 750. & 751. nu. 21
- 249 Vtrum uenditor retrahens teneatur reddere quod emptor dedit pro uenetis, ibid. nu. 20
- 250 Si ipse emptor durante tempore reuenditionis & ante ipsam factam acquisiuit seruitutem predio sibi uendito, an venditor retrahens teneatur restituere pretium eiusdem. 751. nu. 22
- 251 Vtrum venditor teneatur refundere impensas instrumenti uenditionis. ibid. nu. 24
- 252 Et an non solum sumptus ipsius instrumenti, sed & alios pro recuperatione eius impensis, ibid.
- 253 Vtrum si in uenditione facta cum pacto reuendendi dictum sit, ut venditor retrahens teneatur restituere gabellam laudimia, & alios sumptus uenditionis, sit huiusmodi uenditio ob id magis suspecta de usura, ibid. nu. 25

Eiusdem tit. II. §. VII. Glof. I.

Reparations necessaires.

- 254 Quas & quales impensas debet venditor retrahens restituere emptori. 752. numer. 1. & seq.
- 255 Et an has impensas integras debet restituere sine deductione fructuum ab emptore perceptorum. 753. nu. 4
- 256 Quid de impensis que ad fructuum collectionem pertinent, an saltem deduci debeant, ibid.
- 257 Quid si ea impensa, quas venditor debet alias restituere, sunt adeo magnae, ut ipse cogatur ob magnitudinem earum rem ipsam relinquere, an nihilominus eas reddere debet, si velit redimere, ibid. num. 5
- 258 Si venditor denunciari emptori, ne quas omnino impensas faciat, quia velit rem retrahere, utrum si nihilominus emptor fecerit, eas recuperabit, ibid.
- 259 Vtrum emptor eas impensas, quas repetere non potest, possit tollere, & quomodo, ibid. nu. 6
- 260 An autem si possit tollere, possit etiam venditor tantum dare, quati valent, aut quam aliam estimationem, ne tollat, ibid.
- 261 Si emptor restituerit rem integram, non deductis aut solutis impensis, qua deduci aut solui debebat ante reuenditionem, an possit eas postea repetere a venditore. 754. nu. 7
- 262 Si emptor impenderit centum, fundus autem ob id melior factus centum quinquaginta, an venditor redimens teneatur restituere centum tantum, an vero centum quinquaginta, ibid. nu. 8. & 9
- 263 Si e diuerso emptor impenderit 150. & fundus factus est melior 100. tantum, utra estimatio reddi debet a venditore, ibid.

TABVLA RETRACTVS CONVENTIONALIS

- 264 Si impensa quæ repeti potuissent perire sine culpa emptoris, an & ea nihilominus restitui debent
ibid. nu. 10
- 265 Quid verò si res ipsa, in qua expensa facta sunt, perit, ibid.
- 266 Si plures res retrahuntur à venditore quæ simul & vno pretio venditæ fuerant, & impensa in aliquibus tantum facta sunt, an emptor solvens integrum pretium possit petere res in quibus nulla facta sunt sibi reuendi & restitui, donec impensa in cæteris facta liquida fuerint. 755. nu. 11. & 12
- 267 An vero offerens pretium pro rata earum rerum in quibus impensa facta non sunt, ut ea sibi reuendantur, interim dum impensa cæterarum sint liquida, audietur, ibid.
- 268 Sed utrum cum impensa non sunt liquida, teneatur emptor rem restituere præstita sibi cautione de illis restituendis, cum liquida fuerint, ibidem, num. 13
- 269 Quid si emptor fuerit simpliciter condemnatus facere cessionem venditori, sine mentione huiusmodi impensarum, an in executione sententiæ poterit opponere de earum restitutione, ibi. nu. 14
- 270 Sed utrum tertius emptor, qui scilicet emit, id ipsum quoque poterit facere, ibid. nu. 15
- 271 Vtrum autem venditor retrahens teneatur redde-
dere impensas ab emptore factas in instituendis vineis in fundo vendito, & sic immutando formam agri, ibid. nu. 16
- 272 Quid autem si venditor (si ipse reparationes, quas vocant, fecisset) minus impendisset. 756. nu. 17
- 273 Sed quid si impense ipsæ sint immoderate & insolite, ibid.
- 274 Quid autem si emptor necessarias non fecerit, an vendens teneatur id quod interest refundere retrahenti, ibid. nu. 18
- Eiusdem tituli. I I. Finis.**
- 275 **V**trum minor aut tutor vel curator illius possit in re ab eis emptæ apponere ex interuallo pactum de reuendendo, ibi. nu. 1
- 276 Et an filius familias sine consensu patris, ibid.
- 277 Sed & an prælatus id ipsum possit facere, ibid.
- 278 Vtrum autem & ij in ipso contractu possint apponere, ibid. nu. 2. & multis seq.
- 279 Si quis emit nomine alterius cum pacto de reuendendo, an is cuius nomine emptio facta est, potest approbare contractum, reiecto eo pacto. 757. nu. 7. cum multis seq. atque etiam præced.
- 280 Et si minor, tutor, curator, prælatus possunt apponere id pactum in contractu, an id tempus poterunt postea prorogare, cum fuerit transactum. 760. num. 17
- 281 Et quid si nondum sit transactum, ibid.
- 282 Quid si diuerso si tutor, curator, prælatus, executor testamenti, aut alius administrator in casu licito vendidit rem minoris, ecclesiæ, aut alterius, cum facultate redimendi, an ei postea poterit renuntiare, ibid. nu. 19
- 283 Quid verò si sine alia expressa renuntiatione patitur tempus huius facultatis otioso labi sine redemptione, an ex eo fiat præiudicium minori ecclesiæ, & cæteris huiusmodi, ibid. nu. 20
- 284 Quid si contrahentes in tractatu sue præstationis venditionis locuti sunt de apponenda huiusmodi facultate retrahenda, sed postea dum contractum perficiunt nihil de ea re dictum est, an ab ea videtur ab ipsis contrahentibus recessum. 761. nu. 21
- 285 Sed quid si eo tempore quo contractus ipse perfectus est, id pactum appositum est, sed postea cum instrumentum conficitur, id omissum est, ibid.
- 286 Si in contractu non fuit data facultas redimendi, sed emptor promittit eam dare, an venditor possit primo loco agere ad reuenditionem vi illius promissionis, ac si ea facultas iam data fuisset. 762. nu. 25. & seq. usque ad 60
- 287 Si instrumentum venditionis non loquitur de pacto reuendiendi, quod dicitur fuisse factum in contractu, an admittentur testes ad id probandum, tanquam id non sit contra, sed præter instrumentum. 771. nu. 62
- 288 Vtrum autem sufficiant duo testes, ibid.
- 289 Vtrum id pactum probetur ex fama, ibid. nu. 63
- 290 Vtrum ex coniecturis, & quibus, ibid.
- 291 Vtrum ex testibus singularibus, ibid.
- 292 Vtrum ex proxenetis, ibid.
- 293 Vtrum ex confessione extraiudiciali facta absente parte, ibid.
- 294 An in eo sit locus iuramento in supplementum probationis, ibid.
- 295 Si intra tempus reuenditionis venditor restituit pretium, & emptor ei tradit prædium, nec tamen aliter reuendit, an ex his transferatur dominium in venditorē, ita ut fructus acquirat, an vero ipsi fructus ab eo percepti pretium minuant, ibid. nu. 64. & seq. usque ad 83
- 296 Si pendente tempore reuenditionis collecta fuit imposita, & postea fuit res redempta, ad quem pertinebit onus eius collecta, ad venditorē, an ad emptorem. 777. nu. 85
- 297 Si quis sub hoc pacto vendidit molendinum, cuius mola ceteraq; instrumenta tempore venditionis facta noua erant, tamen durante tempore reuenditionis vsu attrita sunt, ita ut prope inutilia sint, cum sit reuenditio, utrum emptor qui reuendit, teneatur eadem facta testata reddere, ibi. nu. 86
- 298 Vtrum bona recuperata ab herede testatoris ex pacto reuenditionis appposito in venditione facta ab ipso testatore debeant restitui fideicommissario cui hereditas restitui debet, ibid. nu. 87
- 299 Et an si debet restituere, debeat etiam recuperare pretium redemptionis, ibid. nu. 88
- 300 Titius vendit fundum Marcio cum hoc pacto, deinde Marcio dat eundem fundum in emphyteusim ipsi Titio venditori, qui postea cessat triennio à solutione pensionis, ob idq; cadit emphyteusis, utrum etiam cadat facultate redimendi. 778. nu. 89. & 90
- 301 Creditor vendidit pignus sub hoc pacto, an poterit debitor vi huius pacti redimere, ibid. nu. 91
- 302 Si aliquid pendente tempore reuenditionis alluione accreuit rei venditæ, & postea redempta est ex hoc pacto, cuius erit id augmentum, ibi. nu. 92. & multis seq.
- 303 Et si thesaurus inuentus est ab emptore durante
eodem

- eodem tempore, ad quem etiam pertinere debeat. 779. nu. 98
- 304 Titius agit contra M. auium ad reuenditionē rei quam illi antea venderat cam pacto (ut ipse dicit) reuendendi simpliciter, M. auius etiam simpliciter negat id pactū, Titius probat non ita simpliciter, ut dicebat, sed M. auium promississe post triennium reuendere, quod quidem triennium, nunc est transactum, ut et eorum obtinebit. 780. n. 99. & seq.
- 305 Si venditor agens ad reuenditionem dicat venditionem ea lege fuisse factam, ut si liceret quandoque redimere, emptor autem negat simpliciter: tandem actor probat pactum fuisse de triennio tantum, an cum id nōdum transactum sit, debeat obtinere. 781. nu. 101
- 306 Si ipse venditor intendat promissionem reuendendi puram quidem, & simplicem, & probet de conditione & potestate, an obtinere debeat, ibid. nu. 102
- 307 Si venditione facta venditor promittit restituere pretium intra aliquod tempus, & emptor etiam reuendere restituo illo pretio, an emptor poterit cogere emptorem ut pretium restituat, ibid. n. 104
- 308 Quid vero si filius emptor promisit reuendere restituo pretio, ut frequenter fit, an & hoc casu emptor poterit etiam cogere venditorem, ut restituat pretium, ibid.
- 309 Si non statim post venditionem emptor promisit reuendere, venditor autem non promisit redimere, utrum emptor poterit cogi reuendere, ibid. nu. 105. & multis seq.
- 310 Quid autem si ea promissio simplex fuit facta in ipso contractu venationis. 282. nu. 108
- 311 Et quid si cum non in ipso contractu, sed ex intervallo est appositum, tamen stipulatio est mutuum, an ex eo agi possit, ibid.
- 312 Sed utrum id pactum ita ex intervallo factum, si actionem non pariat, saltem exceptionem pariat, ut in venditione annui redditus, cuius reliquias emptor petit, venditor autem de huiusmodi pacto excipit, ibid. nu. 109
- 313 Utrum minor qui successit patri, qui fundum venderat cum hac facultate redimendi, possit eam facultatem vendere sine decreto, ibid. nu. 110
- 314 Fundus emptus sub hoc pacto redimendi intra certum tempus an censetur mobilis, an immobilis. 783. nu. 11
- 315 Si factus est contractus venditionis simulatus, & in eo est appositum huiusmodi pactū, an & id censetur esse simulatum, ibid. nu. 112. & seq.
- 316 Et si in instrumento venditionis simulata expressim appositum sit id pactum, & testes deponent in eo contractu id pactum non interuenisse, an de falso puniri debent, ibid.
- 317 Utrum tempus quo possedit emptor qui emit sub hoc pacto, pro sit venditori, qui redemit, ad prescriptionem, ibid. nu. 114. & seq.
- 318 Aliquis constitutus procurator ad vendendum cum hoc pacto postea vendit simpliciter sine mentione eius pacti, an tamen censetur vendidisse cum eo pacto. 784. nu. 116. & duob. seq.
- 319 Et quid si emptor ignorabat huiusmodi mandatū fuisse, an ei noceat, ibid. nu. 118
- 320 An item domino, ibid.
- 321 Titius emit a M. auiio annum redditum pecuniarium vel fructum etiam super omnia bona, eiq. dat facultatem illius redimendi intra duos annos restituo pretio, & ne interim currant reliquiae, venditor dat emptori percipiendos fructus cuiuspiam fundi, & si venditor ipse non redimat intra illud tempus, relinquit emptori eum fundum in solutum & assignationem illius redditus, utrum iste contractus sit licitus, ibid. nu. 120. & multis seq.
- 322 Sed utrum hic contractus sit pignoris, an venditionis. 785. nu. 125. & duob. seq.
- 323 Quid si appareat id pactū redimendi appositum fuisse favore & rogauit venditoris, non alias vendere volentis. 778. nu. 134
- 324 Quid si ab initio mutuat sit pecunia simpliciter, postea vero ex intervallo cum debitor non posset eam reddere, facit huiusmodi contractum cum creditore, an tunc sit prohibitus, ibid. nu. 136
- 325 Quid si pecunia fuit simpliciter mutuata, & ex intervallo conuersa in emptionem annui redditus. 789. nu. 137
- 326 Quid autem si dictum sit, ut is fundus maneat in solutum emptoris pro iusto pretio, si redditus non fuerit redemptus intra tempus, ibid. nu. 138
- 327 Sed quid si simpliciter dictum sit, ut non redempto redditus fundus sit emptoris, ibid. nu. 139
- 328 Et quid si dictum sit ut non redempta re fundus maneat emptoris pro maiori pretio, ibid.
- 329 Aut si durante tempore facultas is fundus non relinquitur loco reliquiarum, ibid. nu. 140
- 330 Sed quid si is fundus generaliter ratum est pignoratius, ibid. nu. 141
- 331 Aut denique si fundus tunc non venditur, aut datur in solutum, sed tantum sit promissio de eo vendendo pro eo pretio, si id restitutum non fuerit intra tempus statutum. 790. nu. 140. & seq.
- 332 Si annum vectigal sit empti iusto pretio, & in solutum & assignatione ipsius relictus sit fundus, nisi id pretium restitueretur intra tempus facultatis redimendi, qui quidem fundus multo plus valet, quam illud vectigal aut pretium, quod pro eo datum est, ita ut non sit iustum pretium respectu fundi. An ea modicitas vitabit totum contractum, an tantum illam assignationem siue dationem in solutum, an & vectigal ipsum, ibid. nu. 144. & seq.
- 333 Titius emit a Sempronio fundum aureos centum, & in eodem instrumento, aut etiam separatim dat venditori facultatem redimendi intra aliquod tempus, & si nō fecerit, promittit ei dare xxx. pro supplemento iusti pretii, an talis contractus sit licitus. 791. nu. 148
- 334 An illa clausula supplendi tollat virum legis commissoria, ibid.
- 335 Quid si in venditione dictum sit, quod si venditor recusat intra tempus facultatis, nihilominus emptor percipiet medietatem, aut aliam portionem fructuum eius anni, quo fiet redemptio. 350. n. 149
- 336 Quid autem poterit facere emptor qui huiusmodi contractus reprobatus fecit ut eos reformet, & se in futurum liberet onere & periculo computandorum fructuum, ibid. nu. 150. & seq.

TABVLA RETRACTVS CONVENTIONALIS.

- 337 Si statutum est in quibusdam locis, ut in datione insoluiti facta à iudice cogatur emptor reuendere debitori restituito pretio. An & id habeat locum in datione voluntaria. 793. nu. 154
- 338 An vasallus vel emphyteuta qui vendit cum hoc pacto, & vi illius redimit, excusetur, ne cadat seu do vel emphyteusi. ibid. nu. 155. & seq.
- 339 Quid si pactum ita fuerit factum, ut emptor incontinenti teneatur reuendere. ibid. nu. 157
- 340 Vtrum venditor qui redemit vi huius pacti, debeat facere homagiū domino feudi, licet ante venditionem fecisset. 794. nu. 158
- 341 Situ mihi fundum vendideris ea lege, ut si filius super eo mihi moueretur, tu eam defenderes, atque in te susciperes sub certa pœna, & ego postea vëdo alteri eundem fundum, cum pacto reuendendi, isq; secundum emptor. litem ab alio motam tibi denuntiat, tu tamen defendere negligis, & res cuius est. An ego potero agere aduersus te ad eam pœnam, præsertim aequam suam condemnatus de eusione erga illum meum emptorem, ibidem. numero 159
- 342 Si vasallus domino cōsentiente fundum vendiderit cū pacto reuendendi, an ipse vasallus venditor possit id pactum emptori remittere sine consensu domini. ibid. nu. 160
- 343 Si vasallus ut in præcedenti questione vendiderit, & sine consensu domini promiserit emptori reuendendi nulli alteri se venditurum nisi eidem. An id cum, aut suos heredes, & ad quid obliget. ibid. nu. 161
- 344 Si in venditione id actū fuerit, ut venditor possit redimere rem venditam intra annum cōtinuum computandum à die, qua post triennium emptor denunciauerit venditori, ut redimat, & postea moritur emptor nulla denuntiatione facta, an & intra quod tempus poterit venditor redimere ab herede emptoris. ibid. nu. 162
- 345 Si venditio ita facta fuerit, ut si emptor intra certum aliquod tempus non soluat pretiū, possit venditor quandocunque retrahere, & emptor intra id tempus non soluerit, tamen ab eo venditor pretium sibi solus petijt. Vtrum sibi in iure retrahēdi præiudicauit. 795. nu. 163
- 346 Si quis celebs domum vendit cum pacto redimendi intra certum tempus, & postea matrimonio mancipatus redimit intra id tempus, vtrum ea domus erit communis viri & uxoris ex statuto quod facit virum & uxorem communes in bonis mobilibus & acquisitis factis durante matrimonio. ibid. nu. 164
- 347 Titius celebs emit domū cum hoc pacto redimendi intra aliquod tempus, & postea is matrimonio mancipatus emit id ius redimendi a venditore, an ea res censetur cōmunis ipsius Titij & suæ uxoris vi consuetudinis que communes facit cōiuges in acquisitionibus factis durante matrimonio, ibid. nu. 165. & seq.
- 348 Vtrum autem per huiusmodi emptionē recessum sit à priori venditione. ibid.
- 349 Vtrum item gabella debeat ex priori an ex posteriori. ibid. nu. 167
- 350 Vtrum denique sit opus noua præscriptione. 796. num. 170
- 351 Sed vtrum saltem pro rata pretij soluti constante matrimonio res erit communis. ibid.
- 352 Si heres mariti uxor eius vidua assignauerit quædam bona feudalia vtenda fruenda usque ad certum tempus, ita tamen ut exliceat intra id tēpus ea redimere restituendo dotem, & si id nō fecerit, ea sint mulieris, quis hic contractus sit. Et si heres intra tempus dotem non restituat, an nihilominus poterit ea bona repetere, & fructus in sortem computare. ibid. nu. 171
- 353 Si venditio facta cum hoc pacto redimendi intra certum tempus emptor interim moriatur, & relinquat vsum fructū venditori, & post eius mortem proprietatem alteri, & vëditor durante adhuc tempore redimēdi reddat pretium heredibus emptoris. Vtrum ille alter cui legata est proprietatis, possit cogere venditorem tanquā usufructuarium, ut caueat. 797. nu. 172
- 354 Vtrum autem iste proprietarius possit ab heredibus emptoris repetere pretium redemptionis, & quando. ibid.
- 355 Si lis mouetur, ut emptor condemnetur reuendere ex hoc pacto reuendendi, an res efficiatur litigiosa, ita ut lite pendente alienari non possit. ibid. nu. 173
- 356 Si quis vendiderit rem alteri hypothecam consentiente creditore, cum hoc pacto redimendi, & postea redimat, an saluum maneat ius pignoris creditori. ibid. nu. 174
- 357 Vtrum primogenitus succedat in facultate redimendi appositā in contractu venditionis in ysdem portionibus, quibus successisset in re vendita, si vendita non fuisset. ibid. nu. 175
- 358 Sed an ceteri heredes teneantur refundere pretium huius redemptionis pro virili. an aliter. ibi.
- 359 Sed contrario si res emptæ cum pacto reuenditionis reuendita fuerit vi huius pacti, vtrum primogenitus eandem portionem habeat in pretio, quā in re habuisset, si redempta non fuisset, ibid. num. 176. & seq.
- 360 Vasallus vendit fundum Titio, deinde dominus eundem vendit fundum dominans cum hoc pacto, & hic postea redimit, an ius laudimiorum vel prælationis, quod cōpetebat domino ex priori venditione feudi seruientis, maneat integrum domino qui redemit. 798. nu. 178
- 361 Si emptor cum hoc pacto litigauit super quibusdā iuribus res emptæ non laudato venditore, eo tamē sciente & patiente, an sententia aduersus emptorem lata præiudicabit venditori postea retrahenti. ibid. nu. 179
- 362 Si quis emit fundum nomine alterius, & ex interuallo ante ratificationem illius cuius nomine facta est emptio, eundem fundum promittit vëditori reuēdere, an secutā ratificatione teneatur is, cuius nomine facta est emptio ex illa promissione. ibid. nu. 180
- 363 Vtrum interdictum quod vi aut clam, & alia id genus remedia competant ei qui sub hoc pacto reuendendi emit. ibid. nu. 81
- 364 Si controuersia sit inter emptorem & venditorē, an interuenerit promissio reuendendi, & testes vend

venditoris dicant promissionem factam fuisse, nec deponant de quantitate pretij, an satis sit, ut venditor obtineat, ibid. nu. 182

His annexendas duximus alias questiones ad hunc retractum conventionalem pertinentes erutas è primo titulo retractus Municipalis ex ordine eiusdem tituli primi.

Tit. I. §. I. Glof. VII. Ou autres choses censées pour immeubles.

365 **S**i usufructuarius emerit proprietatem cum pacto de reuendendo, an reuenditione facta emptor recuperet usufructum, an verò ipsum perdat. 74. nu. 62

Eiusdem tit. I. §. I. Glo. XII. Venir par deuers l'acheteur.

366 **V**trum venditor qui vult retrahere, teneatur suo periculo deferre pretium ad domum emptoris. 220. nu. 2

367 **Q**uid autem si semel detulerat, sed emptor recusauit, & in ius vocatus victus est, ideo iterum venditor deferat, & a latronibus spoliatur, cuius id erit periculo, ibid.

Eiusdem tit. I. Glof. XIII. L'acheteur

368 **S**i emptor sit pupillus, aut etiam emptor mortuus reliquit pupillum, infantem, minorem, furiosum heredem, quomodo isti sunt conueniendi. 225. nu. 14. & seq. usque ad 25

369 **V**trum autem interim currit tempus præstituti reuenditioni, ipsi venditori. 227. nu. 21

370 **E**t si pupillus citeatur sine auctoritate tutoris, an tunc saltem id tempus interrumpatur, ibid.

371 **V**trum autem ne currat, ad eundem sit index, ibi. 1

372 **A**n verò satis sit offerre tutoribus vel curatoribus, ibid. nu. 22. & seq.

373 **E**t si ipsis pupillis vel adultis oblatio facta sit, cum auctoritate tutorum vel curatorum, & cum his lis fuerit contestata, an postea soli tutores vel curatores poterunt adesse iudicio, ut sit satis eosdem citari ad productionem testium & alia id genus, ibid. num. 24

374 **V**trum è diuerso pupillus vel adultus sine tutore vel curatore possint offerre emptori, ibid. nu. 25. & seq.

375 **E**t si sint plures tutores vel curatores infantium, adultorum, furiosorum, an satis sit uni offerre. 228. nu. 27

376 **S**ed quid si tutela vel curatela in multos tutores vel curatores per prouincias vel alias sit diuisa, ibi.

377 **Q**uid item si quis verus tutor sit, non tamen gerit tutelam, an hic possit facere oblationem retractus, & an ei fieri, ibid.

378 **Q**uid verò si plures sint emptores, an satis sit uni offerre, ibid. nu. 28. & seq.

379 **A**n satis sit offerre procuratori speciali, vel generali cum libera. 229. nu. 31

380 **A**n procuratori ad lites etià cum libera, ibi. n. 33

381 **E**t an coniuncta persona. 230. nu. 34

382 **E**t an prelato capituli, aut alterius vniuersitatis, vel syndico, ibid. nu. 36

Eiusdem tit. I. §. I. Glof. XVIII. Le prix que la chose, &c.

383 **S**i cum hoc pacto fuerit res vendita certo pretio, sita ut quod plura res valet, donet vendens emptori, vtrum venditor redimens teneatur solvere illud certum pretium tantum, an & pretium illius plura valoris, vel quid aliud sit dicendum. 268. nu. 11. & multis seq.

384 **Q**uid si è diuerso is qui emit, donat eodem contractu quidpiam venditori, an ipse venditor redimens ex hoc pacto teneatur etiam reddere id quod ita donatum est. 270. nu. 19. & multis seq.

385 **S**i pretij aureorum sit auctus, aut minutum post venditionem, cuius temporis valor inspicendus est, venditionisne, an retractus. 272. nu. 26

386 **Q**uid autem si pretium non sit diminutum vel auctum, tamen auri bonitate intrinseca facti sunt deteriores. 273. nu. 27

387 **V**trum autem venditor volens redimere possit inuito venditore restituere monetam argenteam pro aurea, aut etiam argenteam, sed non eiusdem forme. 274. nu. 30. & seq.

388 **S**i emptor ultra pretium emptionis mutauit venditori certam summam, an & venditor redimens teneatur eandem soluere, antequam emptor eum recipiat ad retractum. 282. nu. 69. & 3. seq.

389 **Q**uid si res vendita sit decem libris simpliciter sine adiectione Parisiensium vel Turonensium, & venditor offerat Turonenses, emptor petat Parisienses. 283. nu. 73. & seq.

390 **E**t si consuetudo regionis spectanda sit, an regionis contractus, an eius, in qua res sita est. 284. nu. 75

Eiusdem tit. I. §. I. II. Glo. III. A payer.

391 **V**trum audiatur venditor qui vult retrahere, si velit compensare debitum quodpiam cum pretio. 314. nu. 1

392 **A**n verò debeat id declarare ante tempus præstitutum restitutioni pretij, ne cadat retractus. 315. & 316. nu. 8. & seq.

393 **V**trum autem ob id ad eundem sit index, an verò & extra iudicium id opponi possit, ibid. nu. 10

394 **E**t si continuo probare non possit debitum, intra quod tempus id facere debet, ibid. nu. 11. & 12

395 **E**t an audiatur, si velit deferre iuramentum emptori, & quomodo, d. nu. 12

396 **V**trum autè non tantum proprii venditoris debitoris, sed alterius creditoris emptoris, à quo ius & cessionem habuit, compensare potest. 317. nu. 13

Eiusdem tit. I. §. I. IX. Glof. vltima.

397 **V**trum emptor volens redimere ex pacto reuendendi possit suam oblationem facere apud alia iudicia, eademque notificari facere emptori. 376. nu. 1. & multis seq.

398 **A**n & possit primo loco offerre procuratori emptoris. 378. nu. 7

399 **E**t quid si emptor abest, ibid. nu. 8

400 **A**n autem absente domino sit primum facienda procuratori, an ad domum emptoris, ibid. nu. 9

401 **Q**uid verò si fiat procuratori emptoris, ipso emptore non ignorante, ibid. nu. 10

TABVLA RETRACTVS CONVENTIONALIS.

- 402 Et quid si ipse procurator presente & non contra
dicente emptore admittat venditorem offerentē.
379.nu.11. & multis seq.
- 403 Et si emptor, nec domicilium nec procuratorē ha-
beat, & vbi nam terrarū degat, ignoretur, vtrum
satis sit adire iudicem. 380.nu.17
- 404 Et an tunc necesse sit eum adire, ibid. nu.18
- 405 Et si nec emptor, nec index reperitur, an sit ne-
cesse id ipsum testari & protestari, ibid.
- 406 Et si necesse sit, vtrum sapius id faciendum sit. 381
nu.22
- 407 Et si emptor postea comparet, an necesse sit obla-
tionem facere, & quomodo. 382.nu.25
- 408 Quid autem si tempus redimēdi interim lapsū
est, ibid. nu.26
- 409 Et quid si emptor decesserit relicta hereditate ia-
cente, nec est aliquis, qui eam adire velit, ibid. nu-
me.27

Eiusdē tit. I. §. XI. Glo. X. Tous y doi-
uent estre receus pro rata.

- 410 Si alter ex venditoribus qui sub hoc pacto redi-
mendi vendiderant, alteri mandauit, ut fun-
dum retraheret, mox ipse mandans altero igno-
rante, extraxit, & interim tempus redemptioni
præstitutum præterierit, vtrum is qui redemit
tenebitur communicare rem restituito pro dimi-
diā parte pretio. 408.nu.6

Eiusdē tit. I. §. XII. Glof. I. Trans-
porter la chose à autre.

- 411 Si emptor ante oblationem sibi factam à ven-
ditore cui promiserat reuendere restituito sibi
pretio, alteri vendidit, nec id declarauit venditori
offerenti, nec tamen illum admisit, sed passus est se
in ius vocari, & tandem victus est, an sententia
poterit mandari executioni contra illum tertium
emptorē, an verò debet de integro conueniri. 407
num.27

Eiusdē tit. I. §. XV. Puis la
litif contestation.

- 412 Fructus à quo tempore debent restitui in hoc
retractu conuentionali, vtrum oblationis an
moræ, an litis contestatæ. 436.nu.15. & seq.
- 413 Quid si venditor qui litem intentauerat, cessauit
integrum triennium, ibid. nu.17

Eiusdē tit. I. §. XIX. Glof. II.
Ne seroit pas commun.

- 414 Si emphyteusis fuit vendita cum pacto reuen-
dendi, & ea postea ut illius pacti fuerit redem-
pta, vtrum nihilominus venditor excidet emphy-
teusi. 441.nu.1
- 415 In quibus etiam locis reperies, quid si incontinen-
ti redimatur.
- 416 Vtrum autem & res sic redempta censeat ac-
quisitus, an patrimonium, ibid. nu.4. & 5

Eiusdē tit. I. §. XXXIII. Glof. I.
Il ne fera receu.

- 417 Redimendi facultas ex hoc pacto an consistit
in dando, an in faciendo, an in utroque si-

mul. 449.nu.7

- 418 Si res à duobus fuerit vendita cum pacto reuen-
dendi, vtrum vnus venditorum possit pro sua par-
te redimere, ibid.
- 419 Quid si è diuerso vnus vendidit duobus cum eo-
dem pacto, an possit ab altero eorum partem ipsius
redimere. 455.nu.31
- 420 Vtrum emptor qui promisit reuendere teneatur
ad tradendum, an ad restituendum illa. 471.nu.
16. & 669.nu.42. & 44
- 421 Reuendere an indiuiduum sit. 672.nu.16

Eiusdē tit. I. §. XXVI. Glof. II.

Du conuentionel.

- 422 AN retractus conuentionalis alteri cedi possit
487.nu.1
- 423 Et quid si dictum sit, ut solus venditor possit redi-
mere, an tunc poterit cedere, ibid. nu.2
- 424 Si emptor dat facultatem retrahendi venditori,
ob id quod conuenientius sit, ut & ipse & filij eius
recuperent rem venditam, quam alij: cum eadem
ab antiquo ipsius fuerit, vtrum tunc poterit alteri
cedere hanc facultatem. 491.nu.42
- 425 Quid autem si expressum sit in pacto reuenditio-
nis, ut venditor possit per se redimere, & non id
ius alteri cedere, an id pactum valeat, & sit ser-
uandum. 492.nu.43
- 426 Vtrum hoc casu si venditor alteri id ius vendide-
rit teneatur, si velit ei tertio preferri, pretium red-
dere, ibid.
- 427 Quid autem si dictum sit, ne venditor possit id ius
redimendi alteri cedere, quin emptor præferatur,
an & id pactum valeat, ibid.
- 428 Sed an hoc casu impediatur alienatio in alium,
ibidem
- 429 Vtrum autem & hoc casu non tenebitur emptor
pretium restituere alteri, cui venditor id ius ven-
didit, si ei vult præferri, ibid.
- 430 Vtrum cessionario sufficiat oblatio & interpella-
tio sine ostensione instrumenti cessionis. 492.nu-
me.44
- 431 An autem debeat ei legere vel legendum præbe-
re, & eius exemplum dimittere, ibid.
- 432 Et si venditor hanc facultatem in contractu ven-
ditionis appositam alteri extraneo donauerit, an
donatarius præferatur consanguineis, ut venditor
præferatur ex alia consuetudine, ibid. nu.45
- 433 Quid autem si eam facultatem vendiderit, an
tunc emptor illius præferatur consanguineo, ibid.
nu.46
- 434 Et si non præferatur, an saltem teneatur consan-
guineus reddere pretium facultatis, ibid.

Eiusdē tit. I. §. XXXIX. Glof. III.

Et autres semblables.

- 435 Si emptor non soluit gabellam, quæ ex contra-
ctu debetur, quia est privilegiatus, an repetet
à venditore retrahente, ac si soluisset. 498.n.2. & 3
- 436 An verò venditor retrahens, si non teneatur solu-
uere emptori privilegiato, quia ipse non soluit, te-
neatur soluere domino, eod. nu.3
- 437 Quid autem si emptor ipse privilegiatus soluit,
an repetet, & à quo, ibid. nu.4

438 Et

- 447 Et quid si dominus remiserit emptori vestigal, aut landamia, an venditor retrahens teneatur emptori eadem soluere, ibid. nu. 5. & 499. nu. 6. & 7
- 448 Et si ipse emptor profert schedulam laudimiorum solutorum, an teneatur intrare integra se soluisse, ibid. nu. 7
- 449 Si emptor ratione rei vendita sustinuit litem, & vicit, aut victus est, an repetet expensas a venditore retrahente, ibid. nu. 9
- 441 Quid si cum castrum venditum esset vicinum hostibus tempore belli, emptor ut ipsum tueretur, quaedam pro illius custodia impedit, an repetet a venditore. 500. nu. 13
- 447 Et quid de citatione, ibid.
- 448 An & fieri possit in lupanari, aut alijs inhonestis locis, ibid. nu. 83. & seq.
- 449 Si post venditionem factam sub hoc pacto durante tempore reuenditionis, & ante eam factam res quapiam qua in feudum tenebatur a castro venditio cecidit in commissum, an ea sit restituenda cum re ipsa, venditori redimenti. 617. num. 105. & seq.
- 450 Si emptor proprietatis emit usumfructum, & postea venditor qui eam proprietatem vendiderat sub hoc pacto, ut illius redimat, an totam rem cum ipso usumfructu retrahet. 618. nu. 111. & seq.
- 451 Et an tenebitur refundere pretium usumfructus, ibidem
- 452 Et quid si emptus non fuit usumfructus, sed morte usufructuarius consolidatus, ibid.
- 453 Vtrum venditor retrahens teneatur emptori restituere iura sua confusa in specie, vel substantia, an vero possit loco eorum pecuniam refundere, & an hoc ultimo casu sufficiat refundere id quod deest iusto pretio rei vendita expensis oneribus, an vero etiam teneatur iustam horum estimationem refundere ultra pretium cōuentum rei. 619. nu. 113
- 454 Si à venditore intra tempus semel fuerit facta oblatio & requisitio emptori qui confesum moritur, an iterum fieri debet heredes, ibid. nu. 114

Eiusdem titu. I. Finis.

FINIS TABVLAE RETRACTVS
CONVENTIONALIS.

ALTERA TABVLA

ALPHABETICA EADEMQVE

GENERALIS OMNIVM RERV

ET MATERIARVM HIC TRACTATARVM.

A B, dictiones diuident, distinguunt, & separant. 213. nu. 51. & multis sequen.
Eadem dictiones post significant, ibid. nu. 53
Ab actine, an ab actus die statuatur tempus, interest, secundum multos. Ibi enim dies actus comprehenditur, hic minime. 208. nu. 24. & 25. & 214. n. 55. & 56. ex quibus etiam locis videbis an id verum sit.
Abbas innitens contrahit facti a suo monacho, debet etiam stare confessioni contenta in eo. 757. nu. 6
Abbatissa, dictio Hieronymi. 437. nu. 19
Abdicatio quid sit. 100. nu. 46
Abhinc, dictio, diem ipsum comprehendit. 208. nu. 23
Aboluitio vna non sufficit pluribus accusationibus. 688.

num. 21
An autem pluribus bannis, ibid.
Absens non restituitur ad lucrum odiosum. 557. nu. 8
Absentia si ex statuto teneatur prescriptione, intelligitur nisi cum ea iuncta sit verisimilis ignoratia. 558. num. 1
Absentia qua iusta sit & digna excusatione vel restitutione. 559. nu. 2
Absens quis dicatur aut praesens, ibid.
Absentia an presumatur, an contra praesentia, ibid.
Absentibus ne an minoribus magis saueatur in praescriptionibus. 570. nu. 46. & seq.
Absolutio vna an sufficit pluribus excommunicationibus. 688. nu. 21. & 699. nu. 67
Abstineri in suo herede continet beneficium, in extraneo ius commune. Ideo illi renuntiare licet, huius non licet. 540. nu. 28

T A B V L A

Abundans cautela nocet in actibus suspectis. 626. numero 17
Accensus quis dicatur. 202. nu. 1
Acceptans contrarium id debet facere cum omnibus suis pactis. 334. nu. 2
Acceptasse beneficium probare non sufficit, nisi probetur id factum intra mensem. 264. nu. 8
Accessio fundi vel emphyteusis reuersetur ad dominum ad quem pertinet. 344. nu. 93
Accessio fit de venditore ad emptorem. 48. nu. 110
Accessorium non sequitur naturam principalis, cum diuersa est ratio. 280. nu. 59
Αχαιεύς. 293. nu. 10
Accipere & confiteri non eadem sunt. 708. nu. 11
Accrescendi ius habet locum in venditionibus, non etiā in ceteris contractibus, & quare. 451. nu. 15
Acerbum ius, dicitur strictum ius. 552. nu. 20
Acquirere rem qui non potest, nec eam stipulari potest. 44. nu. 52
Acquirere sibi & alijs id quod illis alijs querere non potest, sibi tantum querit. 118. nu. 71
Acquisitus an patrimonium censetur, quod per in integrum restitutionem recuperamus. 533. num. 56. & multis seq. usque ad 70
Acquisitus an patrimonium censetur feudum vel emphyteusis rediens ad dominum ex aliqua causa. 536. num. 72
Acquisitus an patrimonium sit fundus praescriptus, ibi. nu. 74. & seq.
Acquisitus an patrimonium in dubio sit, quid censendum. 540. nu. 91. & seq.
Acquisitum non censetur, quod auferri potest. 690. nume. 28
Acta iudicialia temporibus & rebus probari possunt. 335. nu. 1. le j.
Acta notorium faciunt. 584. nu. 44
Actio quod metus causa durat triginta annis aduersus eum qui metum incussit, sed aduersus tertium. x. vel xx. annis tantum. 177. nu. 14
Actiones personales in rem scriptae praescribuntur longo tempore, ibid.
Actio etiam annalis litis contestatione perpetuatur. 190. nu. 76. Cuius autē temporis sit ista perpetuatio tam in praescriptionibus iuris cōmunis, quam statutaris, ibid. nu. 77
Actio nondum contestata interruptitur. 190. nu. 74. ubi etiam videbis cuius temporis sit ista interruptio.
Actio merē personalis non potest intentari coram iudice rerum controuersarum, sed rei qui conuenitur. 343. nu. 1. le ij.
Actio realis intentari potest coram iudice rei qui conuenitur, & rei quae petitur, ibid. nu. 3. & 345. nu. 9
Actio personalis in rem scripta etiam potest intentari coram alterutro eorum iudicum, ibid. nu. 9
Actio item mista, ibid.
Actio confessoria, vel quasi, competit pro iure praedationis competente domino ad rem venditam. 344. numero 4
Actio confessoria competit contra quemcunque detentorem & iuratorem, ibid.
Actio personalis non sequitur rem siue tertium possessorem, etiam si obligatio contracta sit habito respectu ad rem, ibid. nu. 6. & 7

Actio in rem scripta & actio mista differunt. 345. nu. 9
Actio hypothecaria an sit personalis an realis, ibid. nu. 10. & 11
Actio hypothecaria intentari potest coram iudice rei qui conuenitur & rerum hypothecatarum, ibi. n. 10
Actio hypothecaria, & pignoratitia quomodo differat, ibidem
Actio personalis ad rem immobilem competēs an possit intentari coram iudice ipsius rei. 346. nu. 14
Actio aestimatur deductio eo quod communiter impeditur ad exactionem. 343. nu. 3
Actio iniuriarum an cedi possit. 476. nu. 50
Actio hypothecaria an cedi possit sine personali. 480. nu. 74
Actio omnis regulariter cedi potest. 487. nu. 2
Actio utilis cessā cedi potest, ibid. nu. 3
Actio directa legis Aquilia cedi potest. 488. nu. 12
Actiones omnes quae soli domino competunt, cedi possunt, ibidem
Actio competens minori ad rem mobilem vel immobilem alternatim an cedi possit sine decreto. 598. nume. 22
Actio iudicari perpetua est, licet vetus esset temporalis. 601. nu. 33
Actio minoris aestimatur, quam res ad quem ea competit. 305. nu. 48
Actio etiam habens executionem paratam cedi potest, ibidem
Actiones an inter mobilia an immobilia computentur. 57. nu. 1. & multis seq.
Actiones quanto tempore praescribuntur, ibi nu. 2
Actiones competēs minoribus an sine decreto possint alienari, ibid. nu. 2. & 59. nu. 7
Actiones competentes ciuitatibus an & quomodo alienari possunt, ibid. nu. 2
Actiones quando sunt diuiduae, vel contrā. 58. nu. 3
Actionis causae certane sit an incerta, ibid. nu. 3
Actionem modificat id quod in ea est, ibid.
Actiones assumunt naturam rei, pro qua cōpetunt ibi.
Actiones non comprehenduntur in donatione, legato, publicatione, substitutione, nec alia quavis dispositione rerum mobilium & immobilium. 59. nu. 9
Sed quomodo id intelligatur, videbis 63. nu. 20. & sequen.
Actionum substantia inuisibilis, incorporea, impalpabilis. 60. nu. 11
Actiones nullo loco circumscribuntur, ibid.
Actiones non comprehenduntur in donatione bonorum existentium in loco, ibid.
Sed quomodo id intelligatur. 64. nu. 25. & 65. nu. 30
Actiones verae non possidentur. 61. nu. 12
Actiones directae & obsequia sunt affixae, ibid. nu. 13
Actiones confisae per aditionem hereditatis an restituantur amissa hereditate. 76. nu. 71
Actiones directae tanquam obsequia affixae cedi non possunt. 477. nu. 58
Actiones ex delicto descendentes cedi possunt. 482. nu. 84. & 488. nu. 11
Actiones ex statuto sunt stricti iuris. 548. nu. 2
Actionis nomen etiam officium comprehendit & restitutionem in integrum & quoduis aliud remedium. 568. nu. 40
Actiones duae oriuntur ex pacto incontinenti appposito. 633. nu.

- 633.nu.2.3
Actioes plures ad diuersa competentes etiam contra diuersos & ex diuersis causis possunt simul agitari. 698.nu.67
Actor qui in libello dominum se dicit, & postea probat se usufructuarium, an obtinere debeat. 72.nu.55
Actor non tam facile purgat moram quam reus. 341.num.12
Actoris maior contumacia quam rei. ibid.
Actor qui proposuit actionem ineptam, & ideo succubuit, potest ad aptam redire. 349.nu.3
Actor petens rem quampiam, & succumbens, quia reus eam rem non possidet, poterit iterum agere, si reus possideat. ibid.nu.4
Actori non currit instantia, dum reus subterfugit. 418 num.1
Actor contractu innitens debet ex parte sua eum implere, alias repellitur. 711.nu.20
Item illius qui actum in illi robur dat. ibid.nu.67
Actus ceterum factus in eo loco ubi fit ratificatio illius, ibid. nu.68
Actus factus vi mandati praeceps non retrotrahitur in praedictum aliorum. ibid.nu.69. & duob. seq.
Actus, in quo forma omissa est, non impedit, quin iterum agi possit cum obseruatione formae. 350.nu.6. & 351.nu.8
Actus censetur ab eo factus, qui ratificat, non ab eo, qui eius nomine fecit. 500.nu.11
Actus indicatur a principali intentione contrahentium. 503.nu.2. & seq.
Actus indicatur fauorabilis, aut odiosus ex principali intentione agentium. 504.nu.5
Actus indicatur ex eo quod praevalet. 505.nu.9
Actus indicatur a digniori. 506.nu.15
Actus praesumitur factus eius nomine ad quem negotium perinet. 574.nu.6
Actus dubij an in dubio sint indicandi secundum id quod nocet, an quod prodest. 510.num.27. & 511.nu.29. & 30
Actus cum se habet ad prohibitum & permissum, in dubio est trahendus ad permissum. 512.nu.34
Actus in dubio ita interpretandus est, ut agens non incidat in penam. ibid.
Actus agentium non operantur ultra intentionem eorum. 578.nu.23
Actus quid sit apud acta praesente actuario, sed absente iudice, non censetur iudiciarius. 586.nu.54
Actus qui etiam sit coram iudice, sed non in forma iudicii, non habet vim iudicii. ibid.nu.55
Actus etiam iudiciarius, sed qui non requirunt causa cognitionem possunt fieri festis diebus. ibid.
Ad dictio, sine exclusiua an inclusiua. 216.nu.67
Ad, & in, an differant. ibid.nu.67
Ad dare, quid. 292.nu.8
Ad agnatos & gentiles deducere quid sit. 105.nu.17
Ad omnem petitionem, haec verba an tollant praescriptionem. 181.nu.33
Ad hunc finem Ciceronis verba. ibid.nu.44
Ad dicere & dare in solutum quid differunt. 233.nu.8
Ad esse proprie dicuntur aduocati. 168.nu.267
Ad eundem ius cedi non potest. 476.nu.49
Adherentes appellationi alterius, id ipsum facere debent in irate tempora appellandi. 194.nu.89
Adiectio an priorem formam & substantiam immutet. 796.nu.168. & seq.
Adire an non adire hereditatem quis voluerit ex actibus indifferentibus, creditur illius, si viuit, aut hanc dum illius iuramento. 308.nu.4
Aditio una an sufficit pluribus successioneibus. 688.nu.21. & 698.nu.67
Adoptui non succedunt in Francia. 92.nu.16
Adoptui filij sunt ficti filij. ibid.
Adulterinus nummus. 293.nu.11
Adulteratores monet. 2. ibid.
Adulter nummus. ibid.
Aduocatus si iustam causam foueat, potest decipere aduersarium. 23.nu.71
Aduocatio officium periculosum. 168.nu.267
Aduocatus si gratis patrocinatus est, non tenetur victus salarium illius victori reddere. 268. num. 11. & 269.nu.12
Aedificium positum in solo emphyteutico an censetur emphyteuticum, & an cedi domino finita emphyteusi. 532.nu.53
Aedificium positum in fundo patrimoniali, an censetur patrimoniale. ibid.
Aedificium factum in fundo an sit feudale. ibid.nu.54
Aedificium a patre factum in fundo aduentitio filij, an cedat comodo ipsius filij soli, an vero & fratri. ibid.
Aedificium impositum rei legatae an cedat legato. ibid.
Aedificium ab uxore factum in re donata a marito an sit uxoris, an mariti. ibid.
Aedificium a clerico factum in fundo patrimoniali ex pecunia ecclesiae an sit patrimoniale. ibid.
Aedituus & Aedituus. 729.nu.12
Aegyptiorum dies. 203.nu.1
Aegyptiorum de genere opinio. 150.nu.198
Aegrotio dum anima est, spes est. 435.nu.12
Aequalitas in successione fidei quomodo intelligatur. 397.nu.2
Aequitas canonica. 175.nu.6
Aequitas & strictum ius sibi opposita. 549.nu.4
Aequum & bonum iuri gentium oppositum. 550.nu.10.
Aequi boni viri. ibid.
Aequum & bonum ut diuersa. ibid.
Aequum & leges opposita. ibid.
Aequum & iustum quid differunt. 551.nu.12
Aequitas tanquam aequalitas. ibid.nu.13
Aequitas, humanitas, & humana interpretatio. ibid. num.15
Aequitas dicitur benignitas, benigna interpretatio, benigna opinio. 554.nu.25
Aequitas & ratio ut diuersa. ibid.
Aequitas dicitur bonum & aequum, bonum aequum, & simpliciter aequum, & simpliciter bonum, & humanitas, & humanior interpretatio. ibid.nu.26
Aequum & bonum an differant. ibid.
Aequitas dicitur & remissio facilitas, fauor. ibid.nu.27
Aequitas dicitur mansuetudo, misericordia, mollities, dispensatio. 571.nu.22. ibid.nu.28
Aequitas, lenitas dicitur. 552.nu.20
Aequitas mente, sententia & voluntate nititur, ius autem strictum verbis. 555.nu.29
Aequitas tacita. ibid.
Aequitas est quod ratio naturalis persuasit. ibid.nu.30

T A B V L A

Aequitas conficta, duplex iniquitas est, ibid.
Aequitas non nuda vel imaginaria sequenda est, ibid.
 num. 31
Aerarium Po. Romani in ade Saturni, 730. nu. 12
Aerea moneta vulgo argentum vocatur, 292. nu. 7
Aerarium unde, ibid. nu. 8
Aerarij Tribuni, ibid.
Aerarij Quæstores, ibid.
Aeraria annonæ, ibid.
Aes alienum, ibid.
Aes militare, ibid.
Aes primus omnium Ianus signavit, 293. nu. 9
Aes mutuum, ibid.
Aeruscæ, ibid.
Aes solum apud antiquos in pretio habitum, ibid. n. 9
Aestimatio facit venditionem, 236. numer. 20. & 256.
 num. 108
Nisi principalis natura contractus repugnet, 236.
 num. 21
Aestimatio rerum fit deductis impensis, 426. nu. 3
Aestimatio rei venditæ consideratur habito respectu
ad tempus venditionis, 628. nu. 24
Aetas nulla liberat à patriæ potestate, 116. nu. 59
Aetatis ius cedi non potest, 481. nu. 80
Aetate eius cum quo contrahimus, ignorare non præsu-
mi, 603. nu. 42
An autem culpa sit id ignorare, 604. nu. 45
Aetatem quoque alicuius consanguines eius non igno-
rare præsumuntur, ibid. nu. 46
Affectio erga familiam, 243. nu. 51
Affectio primi testatoris magis consideratur quàm gra-
uatis, & ultimo mortui, 392. nu. 2. 13 & 14
Affectata ignorantia pro scientia est, 564. nu. 28
Affectatum impedimentum non excusat, 565. nu. 29
Affectata omnia non profunt, ibid.
Affines qui dicantur, 105. nu. 17
Affinitas quæ sit, ibid.
Affines an admittantur ad agendum sine mandato,
 424. nu. 16
Affines an succedant, 425. nu. 19
Affirmativa limitata ad tempus inducit negationem
post illud, 545. nu. 47
Agens sine interesse non auditur, 44. nu. 53
Agens pendente conditione, & ideo succumbens, ea im-
pleta potest iterum agere, 349. nu. 3
Agens pignoratitia ante solutionem non recte agit, ta-
men si offerat in iudicio obtinebit, 351. nu. 12
Agens ex certa causa vel re vel tempore vel alia quali-
tate, nisi eam probauerit succumbit, etiam si aliam
probet, 780. nu. 99
Quomodo autem intelligatur, ibid. nu. 99. & 781.
 nu. 102
Agens ad centum ex promissione si probet de ducentis,
debet obtinere, eod. nu. 98
Agens possit ex venditione conditionali, 36. nu. 21
Agnatus non dicitur conceptus post emancipationem
patrius, 124. nu. 87
Agnati nati post alienationem feudi, possunt eam reuo-
care, 126. nu. 93
Agnati præsentis alienationi feudi, an possint eam reuo-
care, 132. nu. 117. & 138. nu. 150
Agnati cōsentientes alienationi feudi eam non possunt
reuocare, 135. nu. 136

Agnati præferuntur domino feudi in ipsius feudi reuo-
canda alienatione, 445. nu. 1
Quid autem in emphyteusi, 446. nu. 2. & 3
Agnatio conservatur per legitimatos, 91. nu. 10
Agnatio & ius agnationis separata, 108. nu. 29
Agnatio, domus familia idem sunt, 149. nu. 195
Agnatus debet intra annum reuocare alienationem fe-
di alias non auditur, 174. nu. 3
Cuius ratio redditur, 175. nu. 6
Et intelligitur, cum alienatio sit in agnatum remo-
tiorem. Quod si in extraneum, poterit reuocari in-
tra xxx. annos ibid. nu. 9
Agnatus intra quod tempus potest feudum alienatum
reuocare, ibid. nu. 8. & 9
Agnatus qui ceteris præfertur in emptione feudi tanti
debet dare, quantum ab alijs reperitur, 267. nu. 5
Agnatus proximior potest reuocare alienationem fa-
ctam in remotiorem, 483. nu. 3
Allegans suam turpitudinem an audiat, 35. nu. 16.
 & 271. nu. 20. & 272. nu. 24. 25. & 283. nu. 72
Alexander Severus illud dicit à Christianis: Quod
tibi fieri non vis, alijs ne feceris, 223. nu. 6
Alias, & alioquin, huiusmodi dictiones faciunt condi-
tionem, 348. nu. 1. & 2
Quæ autem alia vim & significationem habeant, ibi.
Alienare res vendita ut aliena, videtur vendita nomine
alieno, non venditoris, 36. nu. 20
Alienatum non est, quod adhuc in dominio venditoris
est, 42. nu. 44
Aliena res an & quomodo vendi possit, 36. nu. 19
Alienare rem qui prohibetur, eandem quoque promit-
tere prohibetur, 44. nu. 52. & 45. nu. 55
Alienare rem prohibitus, prohibetur & eius rei alio-
nem alienare, 58. nu. 3
Alienare rem quampiam prohibitus an fructus eius a-
lienare possit, 67. num. 41. & 70. nu. 47. 48. & mul-
ti seq.
Alienare rem nō dicitur, qui fructus alienat, 70. n. 47
Alienat qui dimittit, ubi videtur an id procedat in
transactionibus, 246. nu. 66. & seq.
Alienatione prohibita ceteris prohibita locatio ad lon-
gum tempus, 250. nu. 81
Alienare prohibitus extra familiam an possit vendere
extraneo, si prius obtulerit ijs qui sunt à familia, qui
nolunt emere, 131. nu. 114. & 137. num. 145. & tribus
sequen.
Alienatio rei prohibita facta eo presente, cuius favore
prohibetur, & non contradicente, an valeat, ut eam
reuocare non possit, 131. num. 115. & seq. & 138. nume-
 ro 148
Alienatio feudi facta præsentis domino & non contradic-
cente, an ab eo possit reuocari, 131. nu. 117. & 138. nu.
 151. & seq.
Alienare an videatur qui patitur præscribi, 165. nume-
 ro 249
Alienare prohibitus an possit pati rem præscribi, & an
ei currat præscriptio, ibid. nu. 251
Alienare prohibitus in extraneum an possit eum insti-
tuere heredem, 463. nu. 5. & multis seq.
Alienare prohibitus extra familiam an potest institu-
re extraneum, qui successurus erat ab intestato, ibi.
 nu. 6. & 464. nu. 7. 8. & 9
Alienari res prohibita extra familiam, si non superest,
 nu. 6

nisi unus ex familia, an possit ab eo alienari extra familiam, ibid. nu. 8. & seq.
 Alienari prohibita an capi possint in causam iudicati. 465. num. 13. & seq. Eadem ob necessitatem alienari possunt. 166. nu. 16. & seq.
 Alienatio prohibita in extraneum non impedit quin capiat, socio ipsius extranei acquirente. 473. nu. 33
 Alienatio prohibita in extraneum an possit fieri cum universitate. 474. nu. 38. & seq.
 Alienare prohibitis partem suam, an prohibitus censetur alienare partem, quam redemit. 520. nu. 5. & 521. nu. 8
 Alienatio semel licite facta, an possit postea fieri in quemcunque. 520. nu. 6. & 521. nu. 8
 Alienandi prohibitio facta heredi an comprehendat heredem heredis, & quomodo. 17. nu. 49. & 663. nu. 19. & 664. nu. 23. & 665. nu. 24. & 25
 Alienandi prohibitio extra familiam intelligitur de conceptis tempore testamenti vel mortis. 124. nu. 86
 Alienans quantum in se est, alienum se a se facit. 110. num. 38
 Alienatione prohibita extra familiam concepti post alienationem eam revocare possunt. 124. nu. 88
 Alienatio prohibita a testatore extra familiam, an impedit proximorem extraneum succedere. 142. nu. 168. & loco ibi citato.
 Alienatio necessaria fundi vel emphyteusis an prohibetur. 233. nu. 10
 Alienatio necessaria non continetur in generali prohibitione alienationis. 234. nu. 11
 Alienatione prohibita id quoque prohibitum censetur, ex quo ea sequitur, ex lege vel statuto. 134. & 135. num. 14
 Alienatio que dicatur necessaria, ut eius vim & naturam obtineat, quam necessariam dicimus. 135. num. 15. & 16
 Alienatio si sit prohibita extra familiam, an sufficiat uni familia etiam remotiori relinquere. 398. num. 7. & sequi. Sed quomodo id intelligatur. 400. num. 15. & 16
 Alienationis prohibitio non comprehendit filios inter se. 399. nu. 11
 Alienatio prohibita extra consortes an poterit fieri in consortes minima partis, ita ut ceteri revocare nequeant, ibid. nu. 11. & 400. nu. 17
 Alienatio prohibita extra familiam, si facta fuerit, revocari potest ab ipso alienante. 484. nu. 6
 Alienatum non proprie dicitur, quod adhuc in dominio venditoris manet. 42. nu. 44
 Alienatum non dicitur, nisi quod plene & irrevocabili alienatum est. 686. nu. 9
 Allegans propriam si eundem aut turpitudinem, an audiatur. 35. nu. 16. & 271. nu. 20. & 272. nu. 24. & 25. & 283. nu. 72
 Alluvione quod accrescit, ad quem spectat, an ad proprietarium, an usufructuarium. 778. nu. 92
 Alluvione quod accrescit, ad quem spectet venditione resoluta venditorum, an emptorem, ibid. nu. 93
 An ad heredem, an legatarium, ibid.
 Alimentarii etiam inter se non possunt transigere super alimentis futuris. 399. nu. 12
 Aliud ratificare, aliud id ipsum promittere. 194. nu. 91. & 767. nu. 50

Aliud an sit se obligare & promittere se id ipsum facturum. 762. nu. 26. & seq. & 765. nu. 42
 Aliud vendere, aliud vendenti consentire. 129. num. 107
 Nisi utriusque sit eadem ratio. 130. nu. III
 Aliud fideiubere, aliud id promittere, d. nu. 41
 Aliud agere, aliud pactum de agendo, ibid.
 Aliud conducere, aliud id promittere, ibid.
 Aliud cedere, aliud id promittere, ibid.
 Aliud redhibere, aliud id promittere, ibid. nu. 42
 Aliud est vendere, aliud promittere de redhibendo, ibi. num. 41. & 45. & 339. num. 49. 50. & 52. & 340. num. 55
 Aliud pactum resoluens, aliud promittere de resoluendo. 338. nu. 45
 Aliud reversum esse, aliud reverti debere, ibid.
 Aliud liberum esse, aliud liberandum, ibi. & 339. nu. 52
 Aliud aliquid esse prout, aliud providendum. 338. nu. 45
 Aliud est renovare locationem finito tempore, aliud id ipsum promittere, facere, ibi. nu. 46
 Aliud donare, aliud id promittere. 339. nu. 47
 Aliud ratificare, aliud id promittere, ibid. nu. 49
 Aliud compromittere, aliud id promittere, ibi. nu. 50
 Aliud condemnare, aliud condemnandum pronuntiare, ibid. nu. 51
 Aliud restituere in integrum, aliud pronuntiare restituendum, ibid.
 Aliud mittere in possessionem, aliud pronuntiare mittendum, ibid.
 Aliud deponere, aliud deponendum pronuntiare, ibid.
 Aliud absolvere, aliud pronuntiare absolvendum, ibid.
 Aliud dare in emphyteusim, aliud id ipsum promittere, ibid. nu. 52
 Aliud agere, aliud pactum de agendo, ibid.
 Aliud renuntiare, aliud id pacisci, ibid.
 Aliud legitimare, aliud id promittere, ibid.
 Aliud est infundere, aliud hoc ipsum promittere, ibid.
 Aliud pactum de dividendo, aliud ipsa divisio, ibid.
 Aliud promissio facultatis alienandi, aliud ipsa facultas, ibid.
 Aliud est accipere uxorem, aliud id promittere. 340. num. 53
 Aliud est latrones deprehendere & transfugas demonstrare, aliud hac ipsa polliceri. 318. nu. 42
 Aliud est religionem profiteri, aliud hoc ipsum vovere & promittere, ibid.
 Aliud est dare pignus in solutum, aliud id promittere, ibidem
 Aliud est comodare, deponere, mutuari, aliud hac eadem promittere, ibid. nu. 43
 Aliud pro alio se offerens, & deponens, alteri liberationem parit. 167. nu. 258
 Alteri qui est nostra familia stipulari possumus venditam rem que sit maiorum nostrorum. 14. nu. 40
 Alteri an stipulari possumus, cum nostra inter est, quomodo, ibid. nu. 40
 Alteri stipulari nemo potest, nisi eius inter sit, & satis est ut post stipulationem incipiat interesse. 135. nu. 132
 Alteri per alterum iniqua conditio non debet asferri. 644. nu. 41
 Alternativarum non semper est electio debitoris. 318. num. 16

T A B V L A

Ambulant naues. 88. nu. 120
Ann. i. cora. 503. nu. 1
Anticus fratri non postponendus. 9. nu. 24
Amittre dicitur, qui voluntatem non explet. 10. n. 25
Annus quis olim fuerit, declaratur ex sequentibus. 95. nu. 26
Annus iuramento probatur, sed ita ut contrarium probari possit. 321. nu. 5
Annalis possessio inducit prescriptionem pro vasallo. 174. & 175. nu. 5
Annalis prescriptio in multis casibus, ibi. nu. 6
Annus civilis gentibus varius. 173. nu. 1. & seq.
Anni Arcorum, ibid.
Anni Aegyptiorum, ibid.
Anni Iberorum, ibid.
Anni Chaldeorum, ibid.
Anni Acarnanum, ibid.
Anni Romanorum, ibid.
Anni Launiorum, ibid.
Anni Græcorum, ibid.
Anni Carum, ibid.
Annus naturalis quis sit. 173. & 174. nu. 2
Annus solaris, ibid.
Annus vertens, ibid.
Annus magnus, ibid.
Annus mundanus, ibid.
Anni vsuales, ibid.
Anni ceremoniales, ibid.
Anni legitimi, ibid.
Annus pro tempore sufficienti apto & competenti. 175. nu. 7
Annus pro tempore certo, ibid.
Annus promouendi ad sacros ordines non currit, nisi ab adeptæ possessione. 199. nu. 13
Annus quot dierum. 206. nu. 17
Annus simpliciter prolatus, & annus & dies an æquipollezant. 215. nu. 61. & quatuor seq.
Annui redditus qui dicantur. 50. nu. 1. & seq.
Annui redditus an sint mobiles an immobiles, ibid. nu. 3. & multis seq.
Annui redditus publicantur publicatis bonis immobilibus. 52. nu. 6
Annui redditus an excusent à satisfactione, ibid. nu. 6. & 54. nu. 11. 13. & 14
Annui redditus minoris nō possunt sine decreto alienari. 52. nu. 6
Annui redditus ciuitatum non possunt sine solennitate alienari, ibid.
Nec annui redditus quoque ecclesiis, ibid.
Annui redditus constituere non potest, qui videri non potest res immobiles, ibid.
Annui redditus ut immobilia prescribuntur, ibid.
Annui redditus temporalis, an, & in quo differt à perpetuo. 53. nu. 7. & 8
Annui redditus an tales sint ut pro ijs possit intentari possessorum. 54. nu. 2
Annui reddituum generalium emptio an sit licita. 55. nu. 15
Annui reddituum huiusmodi emptio odiosa, ibid.
Annui reddituum quod sit iustum pretium, ibid. nu. 17. & seq.
Annui reddituum debitores an possint cogere creditorem eorum assignationem accipere. 56. nu. 20.

& sequen.
Annui redditus perpetuus, sed luitilis, an sit inter immobilia communicandus. 559. nu. 119. & tribus sequentibus
Annui tempus pro annali. 175. nu. 7
Ante, dictio. 218. nu. 70
Antecedens non sapit nec sequitur naturam consequentis, sed consequens antecedentis. 237. nu. 26
Antiquius quod est, id dignius est. 507. nu. 16
Antiquiori in dubio attribuendum, cum incertum est cui attribuendum sit. 510. nu. 25
Apices iuris ius strictum. 552. nu. 19
Apoche tutoris creditur de solutione debiti pupillaris etiam finita tutela. 288. nu. 93
Apparitorum praua, ac venalis perfidia. 355. nu. 1. le ij.
Apparitores plerunque viles & infames. 356. nu. 2
Apparitores infames assumi possunt, ibid.
Appellandi tempus an prorogari possit. 181. nu. 32
Appellandi tempus currit à tempore sententia conditionalis, non expectata conditione. 183. nu. 44.
Et huius ratio redditur. 185. nu. 51. & 52
Appellandi tempus non currit à tempore significationis sententia facta domi, sed tantum à tempore scientia. 372. nu. 42
Appellandi tempus non currit, nisi à tempore scientia, etiam si condemnandus esset in loco, atque esset præsumptio scientia, nisi fuerit lata presente procuratore, quia tunc statim currit. 561. nu. 9
Appellans non auditur sine interesse. 44. & 45. nu. 53
Appellans an possit renuntiare appellacioni inuiso aduersario. 539. nu. 25
Appellans non tantum debet probare se appellasse, nisi probet id intra decem dies se fuisse. 264. nu. 8
Appellari an possit, cum empti eius finita generatione extraneis conceditur. 14. nu. 41. & seq. intra autem quantum tempus debent venire agnati, vnde is. 174. nu. 4
Appellatio una non sufficit pluribus sententijs, nec pluribus separatim condemnatis. 689. nu. 21
Appellatio si ex statuto sit deserta, nisi appellans soluerit certam summā, si ipse omiserit vnum denarium, appellatio est deserta. 723. nu. 25
Quomodo autem id intelligatur. 724. nu. 29
Appellacionis notificatio potest fieri à quocunque sine mandato. 574. nu. 7
Arbiter qui perperam arbitratus est, an iterum arbitrari possit. 350. nu. 7
Arbitro solus non creditur. 355. nu. 1. le j.
Arbitri super venditionibus, non se interponunt super promissionibus vendendi. 766. nu. 45
Arbores grandes, an, & à quibus cædi non possint. 712. nu. 24. & multis seq.
Area pars domus. 610. nu. 74
Area est obligata domo obligata, ibid.
Area domo exusta manet emphyteutica, ibid. nu. 75
Area tradi debet domo vendita exusta, ibid.
Argentum pro pecunia numerata. 291. nu. 5. & 6
Argentei & aurei nummi, quando primum signati. 293. nu. 9
Argumentum de toto ad partem, & è contrario. 67. nu. me. 40. & 69. nu. 46
Argumentum à correlatiuis siue reciprocis. 143. nu. 171. & sequen. & 362. nu. 5. Nisi sit diuersa ratio, ibid.

ALPHABETICA.

- ibid.* nu. 4
Argumentum à contrario sensu. 321. nu. 5
Argumentum de emphyteusi ad feudum, & e conuerso an sit validum. 321. nu. 10
Argumentum à reciproci validum. 362. nu. 3, nisi sit diuersa ratio. *ibid.* nu. 4
Argumentum ab equiparatis cessat ex rationis diuersitate. 428. nu. 12
Argumentum à contrario sensu, an & quando valeat ad correctionem iuris. 272. nu. 2. & 3
Argumentum de re ad personam, & e contrario. 520. nu. 3. & 608. nu. 64
Argumentum à contrario sensu sumitur ex statutis & consuetudinibus etiam ad correctionem iuris communis, si alias essent superuacua. 684. nu. 2
Argumentum de re ad tempus. 780. nu. 100
Arretragia quæ vocantur, inter mobilia computantur. 54. nu. 10
Arma castro deputata an veniant in legatum castri. 81. nu. 95. & seq.
As unde dicitur. 293. nu. 8
Ascendentes an ita succedant, ut paterna paternis, materna maternis deferantur. 423. nu. 12. & 13
Affectio dubia & obscura non releuat. 281. nu. 5. ad fi.
Atheniensium excommunicatio. 171. nu. 278
Atheniensium dies. 202. nu. 1
Auarus unde. 192. nu. 8
Augmentum dotis in rebus immobilibus idem habet privilegium ut dos ipsa, non etiam in immobilibus. 62. nu. 19
Quid autem in alioribus. *ibid.*
Augmentum an sit eiusdem naturæ, ut id cui additum est. 278. nu. 51. & seq. & 280. nu. 58. & 59
Augmentum pretij non derogat priori venditioni. 795. num. 167
Auri & argenti appellatione, an contineantur nummi sine pecunia assignata. 290. nu. 12. & 291. nu. 5
Auri & argenti appellatione apud Hebræos & Romanos omne genus pecunie significabatur. *ibidem*, num. 5. & 6
Aurum promercale. 85. nu. 110
Aurum & argentum ab ære separata. 291. nu. 4
Authen. res quæ. C. commu. de leg. non habet locum in bonis feudalibus. 47. nu. 4
Autoritas vetustatis. 375. nu. 52
Autoritas statim ante vel post actum adhibita, censetur in ipso actu esse adhibita. 654. nu. 7
AUTOS DEUS. 665. nu. 25
Auus non potest facere testamentum nepoti nondum concepto tempore mortis eius, nec ei substitutionem facere. 124. nu. 87
Auus an possit instituere heredem nepotem legitimum ex filio spurio. 118. nu. 69. & 71
Et an tunc patri queratur usufructus. *ibid.* nu. 71. & sequen.
B *Byloniorum dies.* 203. nu. 1
Baldus ex proffisso Bart. contrarius. 719. nu. 12
Banniti an gaudeant beneficiis iuris communis vel municipalis. 108. nu. 27
Banniti nostri temporis an equiparentur deportatis, an verò relegatis. *ibid.* nu. 28
Banniti an perdant agnationem, aut ius ipsius. *ibi.* nu. 29
Bannitus quatinus demo citari debet. 370. nu. 35
Bannitus sex statuto possit impunè occidi, an & bonæ eius aut viuētis aut mortui auferri possint. 655. nume. 12
Baptizari an plures possint una immersione, unaq; verborum prolatione. 298. nu. 18
Baronia eam naturam habet, ut in ea in infinitum succedatur. 107. nu. 23
Bastardi an veniant appellatione parentum & parentela. 90. nu. 5
Bastardi an sunt de familia vel agnatione. *ibid.* nu. 6
Belli tempore factum esse censetur, quod paulo antè vel post factum est. 654. nu. 6
Beneficium qui contēdit, de lucro certare dicitur. 201. nu. 126
Beneficio curato priuatus ob id quod intra annum non fuit promotus, non poterit idem ea vice iterum consequi. 352. nu. 16
Beneficio ob culpam priuatus, ad idem factus est inhabilis ea vice. *ibid.*
Beneficio qui abutitur, id ipsum amittere debet. 352. nume. 15
Beneficium iuris communis non competit in iis quæ deferuntur iure speciali. 406. nu. 4
Beneficium certi valoris impetratum estimari debet deductis impensis & oneribus. 427. nu. 6
Beneficium possidet qui ecclesiam possidet, non qui cate raris res ipsius. 588. nu. 5
Beneficij renunciatio facta non in manibus superioris licet inutilis, valet tamen in praiudiciū renuntiantis. 485. nu. 10
Beneficij renunciatio facta simoniacè, valet in praiudiciū renuntiantis. *ibid.*
Beneficium legis vel statuti non potest à priuato auferri. 595. nu. 7
Beneficium ut ante vacationem conferri non potest, ita nec promitti. 763. nu. 31
Beneficium l. edito. C. de edic. diui A dr. 101. cedi potest. 270. nu. 19
Benignitas æquitas propria. 554. nu. 25
Bis & ter quæ pulchra sunt. 447. nu. 7
Bis idem consequi contra bonam fidem. 500. nu. 13
Bisextus cum adest, an biuennium illius pro uno die habeatur. 201. nu. 123
Bombarda & alia id genus munimenta castrorum, utru inter mobilia an immobilia computanda sunt. 81. nu. 96. & seq.
Bona ecclesia vacantis spectantia ad aliquem ex privilegio vel consuetudine, intelliguntur deductis impensis, salariis famulorum & oneribus. 427. nu. 7
Bonam fidem tenetur quilibet agnoscere vel rei aliene administrator. 281. nu. 63
An autē id fieri possit in praiudiciū alterius. *ibi.* num. 65
Bonorum appellatione emphyteusis comprahenditur. 46. nu. 1
Bonorum appellatio an feudum contineat. 49. nu. 10. & 11
Bonorum hic & ubique existentium appellatione, an contineantur actiones. 64. nu. 25. & 65. nu. 30
Bonorum cessio cedi non potest, nec ad heredem transmittitur. 476. nu. 47
Bonum & æquum quid sit, & an differunt. 554. nu. 26
Boues empti pro cultura agrorum, an si casu moriantur, debeant deduci ex fructibus. 431. nu. 26

T A B V L A

Bones apud Homerum loquentem de rerum permutatione nonnulli intelligant pro nummi genere. 509. num. 22.
Bos in lingua, prouerbum, ibid.
Bonus figura nummi quidam signati, ibid.
Breuitas temporis facit ut presumatur fuisse cogitatum a principio, & in ipso actu. 77. nu. 76. & seq.
Breuitas temporis facit presumi fraudem, dolum & simulationem, ibid. nu. 77
Brochardica qua dicuntur. 498. nu. 2
C*ambium quid sit.* 503. nu. 1
Campso, ibid.
Campores, ibid.
Cap. 1. de testib. lib. vi. loquens de proxeneta recipiente, non habet locum in eo cui tantum promissum est. 769. num. 55
C. quamquam, de usur. lib. v. non habet locum in eo cui tantum promissa sunt usurae, non etiam soluta. ibid.
Capacitas praesens consideratur, non futura. 425. nu. 17
Capitulum an possit antiquiori statuere breuius tempus quam xx. dierum ad optandum praebendam. 187. num. 61
Capitulum quod à Papa obtinuit facultatem eligendi aliquem, an possit alium eligere. 539. nu. 26
Carcere iniuncto se emancipare sine eximere propria auctoritate an liceat. 23. nu. 69
Casellij iurifconsulti iocus de naue diuidenda. 298. num. 15
Castri possessione apprehensa apprehendi videtur & pertinentiarum ipsius. 588. nu. 4
Castro legato, aut alias concessio an veniant arma & munimenta illius. 81. nu. 96. & seq.
Casus fortuitus quem etiam culpa praecessit, non obest, si circa eam culpam obtigisset. 435. nu. 11
Casus legis ubi est, ibi nulla est quaestio, sine dubitatio, ibidem
Causa naturalis magis inspicitur quam accidentalis. 367. nu. 20. & 510. nu. 26
Cautela, dictio Latina. 13. nu. 68
Cautela nimia & abundantes faciunt magis praesumi fraudem & simulationem in actibus suspectis. 626. nu. 17. & seq.
Cautio de rato requiritur cum dubitatur de mandato, non tantum in actibus iudicialibus, sed & extraiudicialibus. 195. nu. 95
Cautiois fragilitas. 274. nu. 33
Cautio iuratoria an & quando sufficiat. 278. nu. 49
Cautioibus superfluis non est vtendum. 330. nu. 1
Cedi non potest rescriptum. 475. nu. 45
Nec usufructus, ibid. nu. 46
Nec quae natura sunt inseparabilia, ibid.
Cedi quoque non potest concurrens possessio. 476. nu. 47
Nec quidem ad heredes transmittitur, ibid.
Nec ius adeundi, siue immiscendi, ibid. nu. 49
Nec actio iniuriarum, ut quibusdam placet, ibi. nu. 50
Nec opera officiales, ibid. nu. 51
Nec fideicommissum vniuersale, ibid. nu. 52
Nec alia iura passiva. 477. nu. 53
Nec ius immittendi mortuum in rem pignoratam, ibi. num. 54
Nec aliud ius ex legis aequitate concessum in rem alteri obligatam, ibid.
Nec iura sepulchrorum, ibid. nu. 55

Quamuis ea transferantur in heredes, ibid.
Nec quod extinctum est, ibid. nu. 56
Nec id quod non est, ibid.
Nec factum, ibid. nu. 57
Quamuis ius ex quo factum productum est, cedi possit, ibidem
Nec actiones directae, ibid. nu. 58
Nec quicquid competit contra ius commune, ibid. num. 59
Nec ius merè personale, ibid. nu. 60
Nec iura annexa certis personis singulariter & in privilegium, ibid. nu. 61
Nec facultas expellendi alium à possessione, vel etiam recuperanda, vel occupanda possessionis propria auctoritate. 478. nu. 62
Quod an verum sit videbis, ibid. nu. 63. & multis seq.
Nec ius vindictae, ibid. nu. 65. cum seq. ubi videbis quomodo id intelligendum sit.
Nec hypothecaria sine actione personali. 480. nu. 74
Cedit item non potest ius alimentorum futurorum. 481. num. 75
Nec facultas eligendi, ibid. nu. 76
Nec facultas declarandi, ibid. nu. 77
Nec ius vasallagij inuito vasallo, ibid. nu. 78
Nec ius sine facultate iurandi. 482. nu. 79
Nec ius etatis, ibid. nu. 80
Nec privilegium tacita hypotheca, quod habet mulier, & ut praeratur ceteris creditoribus. 482. nu. 81
Nec ius quod mihi semel cesseris, alteri cedere potes, & quomodo id intelligatur, ibid. nu. 82
Nec ius repetendi dotem constante matrimonio ob id quod vir ad inopiam vergit, ex multorum sententia ibid. nu. 83
Nec ius accusandi alium de priuato delicto, ibid. nu. 84
Nec actio popularis si ratione commodi vel damni publici competat, ibid. nu. 85
Nec conditio in re aliena, ibid. nu. 86
Nec potestas gladij aut alterius coercionis, ibid. num. 87
Nec usus, nec ius commoditas. 483. nu. 88
Nec habitatio, ibid. nu. 89
Nec ius exigendi vectigal à Principe concessum sine consensu illius, ibid. nu. 90
Nec actio aduersus fideiussorem sine cessione principalis actionis, ibid. nu. 91
Cedi potest omnis actio regulariter. 487. nu. 2
Atque ita rei vendicatio, ibid.
An autem & id sine possessione fieri possit, ibid.
Item utilis actio cessat, ibid. nu. 3
Item spes, ibid. nu. 4
Item debitum conditionale, ibid. nu. 5
Item futurum fideicommissum, ibid. nu. 6. de quo tamen ibi vide.
Item spes actionis pro dote competitur a muliere. 488. num. 7
Item hereditas, ibid. nu. 8
Item conditio fortuita, conditio sine causa, & cetera conditiones, ibid. nu. 9
Item actio furti, ibid. nu. 10
Item actiones ex delicto, ibid. nu. 11
Item directa actio legis Aquiliae, ibid. nu. 12
Item generaliter omnis actio quae soli domino competit, ibidem

Item

ALPHABETICA.

Item restitutio in integrum, ibid. nu. 13
 Item officium iudicis etiam extraordinarium, ibid. nu. me. 14.
 Etiam si habeat executionem paratam. 489. nu. 15
 Item obligatio naturalis, ibid. nu. 16
 Item interdictum retinenda possessionis, ibid. nu. 17
 Proinde q. facultas retinenda & continuanda possessionis, ibid.
 Item interdictum recuperanda possessionis, ibid. numero 18
 Item remedium c. reintegranda, ibid.
 Item beneficium l. edicto. C. de edicto diui Adrian. tol. ibid. nu. 19
 Item generaliter omne possessorium facti, licet non iuris, ibid. nu. 19
 Item tenuta & missio in possessionem, ibid. nu. 21
 Item ius sententia, ibid. nu. 22
 Item generaliter ius executiuum, ibid. nu. 23
 Item ius capiendi alterum propria autoritate, ibi. n. 24
 Item ius legitima & Trebellianica. 490. nu. 25
 Item instantia siue ius instantie, ibid. nu. 26
 Item ius protestantis, ibid. nu. 27
 Item priuilegium fisci, ibid. nu. 28
 Item quod dilet priuilegium transmissibile ad heredes, ibid. nu. 29
 Item ius quod habet conduclor, vel colonus siue partiarus siue nummerius, ibid. nu. 30
 Item civilis possessio quam quis habet ex clausula constituti vel ex statuto continuante possessionem defuncti in heredem, ibid. nu. 31
 Item nomen debitoris, ibid. nu. 32
 Item ius eligendi quod competit ex contractu. 491. n. 33
 Item ius arbitrij, ibid.
 Item ius denuntiandi aliquod impedimentum, ibid.
 Item ius quasitum alicui ad certam rem contemplatione alicuius artis, ibid. nu. 34
 Item ius retinendi rem pro expensis, ibid. nu. 35
 Item opera famulorum, ibid. nu. 36
 Item ius pignoris in homine libero, ibid. nu. 37
 Item civiles actiones ad vindictam tendentes, ibid. nu. 38
 Item actiones criminales, ibid. nu. 39. ubi videbis quomodo intelligatur.
 Item ius quod tantum potentia competit, licet non actu, secus sine potentia, nec actu competit, ibid. nu. 40
 Item seruitutis serui, ibid. nu. 41
 Cedens an teneatur iurare in causa cessionarij. 311. numero. 14
 Cedens inutiliter, an cadit in re suo. 484. nu. 5. & 485. nu. 11. 12.
 Cedens actionem an agere possit ut ante cessionem principalis actionis potuisset. 486. nu. 14
 Cessionarius an possit renunciare domino rem cessionaria. 545. nu. 1. 2. 3
 Centesima vsur a qua dicatur. 55. & 56. nu. 18
 Certus de lucro qui de beneficio certat. 201. nu. 1. 2
 Certus an aliter certiorari debeat. 578. nu. 24. & multis seq.
 Certificandi verbum, an sit Latinum. 573. nu. 1
 Certificator, ibid.
 Cessio pro traditione habetur in incorporalibus. 61. nu. me. 12
 Cessio actionis valet inter coniunctos sine expressione alterius tituli. 18. nu. 54

Cessio actionis an possit fieri in potentiores filios, aut alios coniunctos, ibid. nu. 53
 Cessionarius cum denuntiat debitori ne soluat creditori cedenti, non habet necesse ostendere cessionem, nisi petatur. 198. nu. 108
 Χειρὸν Græci pro quacunque pecunia accipiunt. 293. num. 10
 Citatio inualida non interruptit. 193. num. 85. & 339. num. 3
 Citatio an semper, & quando interruptat. 193. nu. 86
 Citari an possit pupillus. 225. nu. 16
 Citatio infantis & furiosi an perpetuet iurisdictionem. 227. nu. 21
 Citatio vnius ex reis debendi an interruptat contra alios. 228. nu. 28
 Citatio que a citato impeditur, ne fiat, habetur pro facta. 197. nu. 105. & 302. nu. 9
 Citatio procuratoris an & quando valeat. 263. num. 7. & 264. nu. 8. & 9
 Citatio generalis an interruptat. 340. num. 6. & tribus seq.
 Citatio facta non seruata forma statui non valet. 339. nu. 3. & 343. nu. 1. de j.
 Citatio inualida non perpetuat iurisdictionem, nec facit prauentionem. 340. nu. 4
 Citatio generalis an valeat, ibid. nu. 5
 Citatio an & quando inducat litis pendentiam, ibid.
 Citatio non interruptit, cum actor non comparet, ibi. num. 8
 Citatio potest probari testibus. 335. nu. 1. de j.
 Citatio cui renuntiatum est, non interruptit. 342. numero. 15
 Citatio viri in persona uxoris an & quando valeat. 363. num. 6
 Citatio ad domum fieri potest. 363. nu. 1
 Etiam in criminalibus. 364. nu. 2
 In certis tamen casibus non valet, ibid. nu. 3. 4. & seq.
 Citatio hac an ita faciat contumacem, ut possit excommunicari, ibid. nu. 4
 An & ea sufficiat ad examinationem testium ad perpetuam memoriam, ibid. nu. 5
 An & ijs que magni prauidij sunt, ibid. nu. 6
 Et quid sit citandus latet. 365. nu. 7
 Citatio ad domum fieri debet in scriptis, & ijs domi affixis, ibid. nu. 8
 Id q. in loco patenti, ibid. nu. 9
 Nec ea confestim amoueatur, ibid. nu. 10
 Fiat q. hora & tempore congruo. 366. nu. 12
 Et alta voce, ibid. nu. 13
 Requisitum amicis aut vicinis, ibid. nu. 14
 Illi tamen non sunt citandi, nisi in certis casibus, ibidem num. 15
 Citatio hac, si non recte fiat, si tamen perueniat ad notitiam citati, an illum officiat, ibid. nu. 16
 Quomodo autem id probatur, ibid.
 Citatio hac, an fieri debeat in domo originis, an habitacionis. 367. nu. 20. & seq.
 Citatio simpliciter ad domum facta sine illa adiectione, in qua citatus habitat, non valet. 368. numero 25
 Citandus si habet plura domicilia in quibus habitat, an possit ubique citari. 369. nu. 27. & duobus seq.
 Citari an possit scholasticus in domo habitationis scholarum,

T A B V L A

larum, *ibid.* nu. 30
 Citatio an possit fieri ad domum hospitij, *ibid.* nu. 31. & 370. nu. 32. An etiam ad domum conducticiam aut precariam, *ibi.* nu. 33. An ad domum sacerdotij, 371. num. 36
 Citari ubi potest vagabundus, 370. nu. 34
 Ubi exul, *ibid.* nu. 35
 Ubi monachus, 371. nu. 36
 Ubi in carceratus, *ibid.* nu. 38
 Citatio domi facta an debeat peruenire ad notitiam citati, ut eum astringat, 372. nu. 39
 Quid de citatione per edictum, *ibid.*
 Citatio ad domum an fieri possit etiam si citandus possit reperiri, 373. nu. 43. & seq.
 Quid autem si semel quis fuit citatus in faciem, 374. nu. 45
 Quid post litem contestatam, *ibid.* nu. 46
 Quid si ante comparuit in iudicio, *ibid.* nu. 47
 Quid in causis extraordinariis, 374. nu. 48
 Citatio ad domum ut fieri possit, an citandus sit perquirendus in tota ciuitate vel prouincia, & quomodo, *ibid.* nu. 49
 Citatio an primo loco ad domum fieri possit, si statutum dicit posse fieri in faciem, vel ad domum, 375. nu. 50. & sequen.
 Citatio que sit per preconem omnium postrema est, 377. num. 2
 Citatio an possit fieri die feriato pro die non feriato, 611. nu. 79. & seq.
 Citationum gradus vel ordo, 376. nu. 1. & 377. nu. 2
 Citatus qui respondet non venturum, an sit verus contumax, 358. nu. 17
 Circa proin, & cuius nature sit, 29. nu. 75
 Circuitus an vitandus, 689. num. 24. & 700. nu. 71. & 765. nu. 42. 770. nu. 61
 Circa dictio, an sit inclusa, an exclusiua, 88. nu. 69
 Circa vltroq, *ibid.*
 Circo vltroq, *ibid.*
 Clandestina & quauis alia traditio facta a domino sufficit ad translationem domini, 38. nu. 28
 Clandestina traditio non sufficit, ubi agitur de preiudicio alterius, 86. nu. 56
 Clandestina omnia suspectissima sunt, 625. num. 13. & duob. seq.
 Clarificare verbum Latinum, 573. nu. 1
 Clausula precedens est maioris efficacie ad declarationem sequentium, quam est diuerso, 237. nu. 25
 Clausula donationis eius quod res vendita pluris valet, cum ioboris sit, & an faciat cessare l. y. C. de resen. vend. 268. nu. 11. & trib. seq.
 Clausula, non obstante quacunque prescriptione & similes, quam prescriptionem tollant, 637. nu. 12
 Clausule solite apponi in instrumentis, censentur esse appositae etiam si fuerint omisse, 479. nu. 69
 Clauum clauo repellere, 23. nu. 70. in pref.
 Cleueris, de probat. an habeat locum cum papanarrat factum alienum, 243. nu. 49
 Clerici an & quomodo vitantur statuto & consuetudine laicorum, 98. nu. 41
 Clerici an per statuentes possint arceri beneficio suorum statutorum, vel in illis ipsi statutis, vel in alijs postea factis, *ibid.* nu. 42
 Clerici si vti velint consuetudine aut statuto laicorum

aduersus eos, & aduersus se quoque alios vti patiantur, necesse est, 223. nu. 7
 Clerici non possunt statuere contra ius commune, 160. nu. 232
 Clerici & ecclesiastici debent esse obseruantes aequitatis, 222. nu. 6
 Clericus beneficiatus, qui matrimoniū nullum contrahit, an possit repetere beneficium, 485. nu. 9
 Clericus qui impetravit beneficium vacaturum, & contrahit matrimonium, an uxore mortua possit petere illud beneficium, *ibid.*
 Clericus an possit conueniri coram iudice seculari pro pensionibus sine censibus rerum suarum, & in actione reali, 537. nu. 80. & seq.
 Clericus sequester aut iurisdiccionis secularis, an possit ab eodem iudice cogi ad restitutionem depositi, 729. num. 9
 Clericus qui falsum deposuit coram iudice seculari, an possit ab eo puniri, *ibid.* nu. 10
 Clericus qui agit ex statuto laicorum non potest id statutum reprobare, 758. nu. 8
 Clodius accusat mochos, 604. nu. 46
 Cognati an preferantur ceteris emphyteusi finita, & quomodo, 4. nu. 4. & seq.
 Cognatus creator preferitur ceteris, cum debitoris bona veniant, *ibid.*
 Cognati testatoris preferuntur ceteris, in re iussa vendi a testatore, 15. nu. 43
 Cognati qui dicantur, 103. nu. 11
 Cognatio quid sit, 104. nu. 12
 Cognatorum appellatio feminas comprehendit, 151. nu. 203
 Collecta inter immobilis computantur, 66. nu. 34. & sequen.
 Collecta nomen Latinum, 777. nu. 85
 Collatio non retrahitur in preiudicium aliorum, 189. num. 68
 Colonius qui alijs debet preferre dominum in emptione fructuum, an consequatur pretium quod ab alijs repetit, an vero iustum tantum pretium, 267. nu. 2. & 168. nu. 6
 Colonius antiquus fisci qui vult & debet preferri extraneis in noua conductione, debet offerre tantum pretium, quantum ab alijs offertur, *ibid.* nu. 6
 Colonius qui expellitur maturis fructibus ob non solutam pensionem, an possit repetere pretium operarum suarum, 451. nu. 30
 Colonius paruius aut nummarius, an possit excidere grandes arbores, 712. nu. 24. Et si id fecerit an possit expelli, 714. nu. 30
 Colonius an teneatur relinquere agrum in eo statim cultura quo accepit, 739. nu. 14
 Columna domus affixa, an sit immobilis, 86. nu. 115
 Comitatus eius nature est, ut in eo succedatur in institutum, 107. nu. 23. & seq.
 Commoda eum sequi debent quem & incommoda sequuntur, 333. nu. 8. & 415. nu. 16
 Commodatarius qui rem commodatam & penam exegit a fure, an teneatur domino pena restituere, 386. num. 18
 Commodum representationis & solutionis ante tempus considerandum est, 274. nu. 34. & seq.
 Commoditas tamen fructuum potest ab usufructuario cedi.

cedi. 475. nu. 43
 Communis usus loquendi inspicendus est. 32. nu. 3
 Idq; etiam in statutis, etiam odiosis, exorbitantibus,
 & correctorijs, & in diuinis scripturis, & in priuile-
 gijs, & in scriptis, & in contractibus, & in ultimis
 voluntatibus. 301. nu. 5. & 6
 Communio parit discordias & alia multa incommoda.
 450. nu. 9. & 451. nu. 17
 Comparandi verbum quid significet. 2. nu. 4
 Compedes quas ipse facit, ipsas ut gustet faber. 271. nu-
 mer. 20
 Compensatio habet vim solutionis. 314. nu. 2. An id pro-
 cedat in statutis, ibid. & 315. nu. 6
 Compensatio an impleat conditionem soluendi. 314. nu-
 me. 2
 Compensans nec aliter soluens, an eximatur religione
 iurijurandi quo obstrictus erat ad soluendum, ibid.
 nu. 3. & 315. nu. 6
 Compensatio obijci potest etiam si statuto omnis exce-
 ptio tollatur praterquam solutionis. 314. nu. 4
 Compensatio obijci potest venditori pretium petenti.
 315. nu. 5
 Compensatio locum habet in omnibus actionibus perso-
 nalijs, realibus & mixtis, ibid.
 Compensatio an sit vera solutio, ibid. nu. 6
 Compensatio an & quomodo fiat ipso iure sine oppositio-
 ne aut declaratione, & in quibus casibus. 316. nu. 8.
 & seq.
 Compensare volens intra quod tempus debet probare
 debitum, ibid. nu. 11. & seq.
 Compensari an possit debitum alterius creditoris, à quo
 is qui compensationem opponit ius habet. 317. nume-
 ro 13
 Compromissum si fuit inefficax, debet iterum fieri. 350.
 num. 7
 Conceptus post mortem defuncti neque admittitur, ne-
 que obstat alijs. 122. nu. 82
 Concepti post mortem patrum bannitorum, non com-
 putantur in bonis patrum & eorum filiorum. 124.
 nu. 87
 Concepti post mortem aui ex filio spurio possunt eligi ab
 executoribus testamenti, quo auius iussit bona sua di-
 stribui in pauperes. 124. nu. 87
 Concepti post alienationem prohibentur extra familiam
 eam reuocare possunt, ibid. nu. 88. Sed ita ut illis præ-
 ferantur concepti tempore eius alienationis. 127. nu.
 99. & seq.
 Concepti post mortem eius qui recipit feudum vel em-
 phiteusim pro se, suis filijs & nepotibus admittuntur.
 125. nu. 89. & seq.
 Concepti post mortem eius de cuius bonis agitur, ad-
 mittuntur in rebus non hereditarijs, ibid. nu. 91
 Concepti agnati post alienationem feudi admittuntur
 ad reuocationem illius, ibid. nu. 92
 Concepti post mortem admittuntur ad successionem iure
 transmissionis & representationis, licet non ex pro-
 pria persona. 126. nu. 93
 Conceptus post mortem aui aut alterius non est eius pro-
 ximus siue cognatus, nec heres, nec rumpit eius tes-
 tamentum, nec est de familia ipsius. 122. numero 82.
 & seq.
 Conceptus post mortem testatoris non admittitur ad fi-
 des commissum aut legatum. 123. nu. 84. & seq.

An autem id procedat cum relicta sunt in diem vel
 sub conditione. 127. nu. 97. & nu. 98
 Concepti post mortem non comprehenduntur in banno
 nobilitatis & eorum filiorum & nepotum. 124. nume-
 ro 86
 Concepti post testamentum vel mortem testatoris non
 comprehenduntur in prohibitione alienandi extra
 familiam, ibid.
 Concepti post mortem testatoris non comprehenduntur
 in substitutione proximorum, ibid.
 Concepti post mortem aui originem eius nunquam se-
 quuntur, nec in fauore, nec in odio, ibid.
 Concepti post mortem aui an comprehendantur in sta-
 tuto prohibente ne instituitur nepotes intrent in pala-
 tium, ibid.
 Concepta neptes post mortem aui non comprehendun-
 tur in statuto repellente neptes dotatas, ibid.
 Concepti post mortem, admittuntur ad ea, quæ non ve-
 niunt iure hereditario. 125. nu. 91
 Concepti post mortem, admittuntur ad successionem ex
 persona parentum. 126. nu. 93
 Conclusio sola dicitur esse contractus. 761. nu. 24
 Concubitus sponsi & sponsæ est velut mutua suorum cor-
 porum inuicem traditio. 775. nu. 77
 Condemnatus per sententiam conditionalem si ante con-
 ditionem efficiatur de foro alterius iudicis, tamen
 adueniente conditione ligatur ex illa sententia. 185.
 num. 54
 Condemnatus soluere, an liberetur dando pignora aut
 fidei iussores. 317. nu. 14. & seq.
 Condemnatio an trahatur ad tempus delicti. 740. nu.
 22. & seq.
 Conditio an faciat, ne perfecta censeatur venditio. 36.
 nu. 22. & 38. nu. 27
 Conditionalis venditio facta non competit domino ius
 prelationis, nec laudimias, nec res cadit in commissum
 ante conditionem impletam. 37. nu. 23
 Conditione pendente emptor non usufructu, ibid. nume-
 ro 24
 Conditionalis sponsalia non inducunt institutionem publi-
 ca honestatis, ibid.
 Conditio appositæ in delegatione facit, ne usus iurisdi-
 ctionis ipsa conditione non impletur eam perpetuet,
 ibidem
 Condicionale matrimonium non impedit quin interim
 pure cum altera contrahatur, ibid.
 Conditione pendente, non habet locum ius offerendi, de-
 ponendi, & consignandi, ibid.
 Conauone impletur actus purus fuisse iam ab initio cen-
 setur. 38. nu. 27
 Conditio appositæ in contractu non facit, ut contrahen-
 tes possint ab eo discedere. 38. nu. 27
 Conditionalis venditio secuta traditione ante condi-
 tionem transfert dominium, ibid. nu. 30. & seq.
 Conditio quacunque ea sit, non impedit principij essen-
 tia contractus secuta traditione, ibid. nu. 30
 Conditio si quis ingreditur monasterium, an satisfac-
 tum sit per ingressum sine professione. 96. nume-
 ro 33
 Conditionalis creditor tenetur ius suum opponere ad-
 uersus subastationes intra tempora statuti, alias
 excluderetur. 183. nu. 44
 Conditionalis venditio an sit perfecta, & an ab ea
 possit

- possit una pars altera inuita discedere, *ibid.* nu. 45.
 & 184.48
- Conditionalis cōtractus tempus & locus inspicitur debet,
 non condemnationis. 183. nu. 45. & 184. nu. 47
- Conditionales actus impediunt currere tempus, nisi pri-
 mum impletur conditione. 184. nu. 47. 48. & 49
- Nisi conditio esset in potestate partis. 186. nu. 57
- Conditio cōtractus appositā facit ne dominium trans-
 feratur ante conditionem. 184. nu. 47. & 48
- Conditionalis sententia statim lādīt ob id quod lādere
 potest. 185. nu. 51. & 52. & 54
- Conditio an retrahatur in sententijs. *ibid.* nu. 52
- Conditio non retrahitur in praiudicium aliorum.
 189. nu. 71
- Conditionem retrahi ex fīctione est. *ibi.* nu. 72
- Conditio posita in institutione intelligitur repetita in
 legato postea factō, non autem ante factō. 237. nu. 26
- Conditio scindi diuīdīe non potest. 297. nu. 13
- Conditio formam inducit & solennitatem. *ibid.*
- Conditio soluendi, an compensatione impleatur. 313. n. 2
- Conditio consistens in faciendo simpliciter, vel mistim
 in faciendo & dando, etiam posita in persona duo-
 rum non potest impleri per unum eorum. 449. nu-
 mero 8
- Conditio potestativa non retrahitur. 451. nu. 15
- Conditioni potestativa nullo tempore praescribitur. 639
 nu. 22
- Conditio potestativa suspendit. 646. nu. 50
- Conditio qua suspendit deficiente obligatio ipso iure
 euāescit. *ibid.*
- Conditio potestativa in cōtractibus, an transeat ad ha-
 redes implere debentes. 662. nu. 15
- Conditio obligationis non mutatur ex persona haredis.
 667. nu. 31
- Conditio qua apponitur a lege vel statuto nunquam di-
 citur continere lenem solennitatem. 684. nu. 3
- Conditio formam inducit. *ibi.* nu. 3
- Conditio habet vim causae finalis. 685. nu. 4
- Conditio est de substantia probationis. *ibid.*
- Conditio debet seruari in forma specifica. *ibid.*
- Conditiones non admittunt morae purgationem. *ibi.*
- Conditio impedit tempus currere ante eam impletam.
 689. nu. 25
- Conditio resolutiva non suspendit actum, nec eum facit
 conditionalem. 701. nu. 74
- Conditio saepe accipitur pro pacto vel lege. *ibid.* nu. 76
- Conditio in cōtractibus, an retrahatur. 742. nu. 27
- Conditio non potest ex intervallo apponi in re donatā,
 & tradita, etiam consentiente donatario. 782. nu-
 me. 108
- Conductor ad longum tempus vere possidet, 249. n. 79.
 Iſq. habet utile dominium. *ibid.* nu. 80
- Conductor perpetuarius ob cessionem triennij cadit.
 250. nu. 84
- Conductor plurium rerum simul una pēione potest re-
 filire a conductione omnium propter impedimēt um
 unius. 428. nu. 13
- Conductio rei sua valet respectu iuris quod abest. 694.
 nu. 46
- Conductor an possit excidere grandes arbores. 712. nu.
 24. Et si id fecerit, an possit expelli. 714. nu. 30
- Confessio consanguinitatis, an & quomodo praiudicet.
 170. nu. 274
- Confessione procuratoris, tutoris, executoris, & aliorum
 huiusmodi de recepta pecunia, an credatur in praiu-
 dicium minorum, & aliorum quorum bona admini-
 strant, & alio quoque loco ibi allegato. 286. nu. 82. &
 loco ibi citato, & 187. nu. 90
- Confessione debitoris in praiudicium creditoris non cre-
 ditur. *ibid.* & loco item ibi citato.
- Confessione partium an credatur in praiudicium aliorū
 consequentium & succedaneorum, videlicet fideiussu-
 rum, mandatorum, creditorum, & aliorum huiusce
 modi. 286. nu. 83
- Confessione non statuitur in prohibitis. *ibid.* nu. 85
- Confessio extraiudicialis facta absente parte nō inducit
 obligationem sed probationem, maxime cum agitur
 de declaratione actus ambigui, vel de animo frau-
 dandi. 244. nu. 55. & seq.
- Confessione de recepto vel numerato, an in praiudicium
 tertij stetur. 284. nu. 78. cum multis seq.
- Confessio patris an praiudicet filio in legitima. 285. nu.
 80. & 287. nu. 87
- Confessione mariti de receptione dotis, an credatur in
 praiudicium creditoris. 286. nu. 82. & alio loco ibi ci-
 tato, & 287. nu. 88. & 89
- Confessio cedentis, an noceat cessionario. 311. nu. 14
- Confessio recipit probationem contrariam. 322. nu. 10
- Confessio facta recipit probationem contrariam. 323. nu-
 me. 12
- Confessio facta apud actā presente actuario, sed absen-
 te induce non censetur esse facta in iudicio. 586. nu-
 me. 54
- Confessio extraiudicialis absente parte facta ad libe-
 randum, an valeat. 620. nu. 121
- Confessio procuratoris in cōtinenti renouari potest, etiā
 si aliter non appareat de errore: ex intervallo, nisi
 probato errore non potest. 655. nu. 13
- Confessio etiam domini incontinenti potest renouari,
ibi. nu. 14. Illud autem incontinenti quomodo intelli-
 gendum. *ibid.*
- Confessio facta in tormentis non sufficit ad condemna-
 tionem, nec ea quoque qua fit statim post tormenta.
 657. nu. 21. Et quod intervallum esse debet, *ibi* vi-
 debis.
- Confessio an probet depositum in praiudicium confite-
 ris. 718. nu. 8. Et an etiam in praiudicium tertij, *ibi*.
 nu. 9. & seq.
- Confessio an tota approbanda aut reprobada. 758. n. 9
- Confiteri & recipere diuersa sunt. 719. nu. 11
- Confessum aliquid non confessatum dicere debemus ut
 confessā res, confessā signa, confessum depositum. 718.
 nu. 10
- Confirmatio non retrahitur in aliorum praiudiciū.
 189. nu. 71
- Congruis ius a quibusdā retractus appellatur, & quare.
 2. nu. 3
- Coniuncti testatoris ceteris preferuntur extranei in
 bonorum distributione. 16. nu. 44
- Coniunctionum appellatione veniunt femina. 150. nu-
 me. 200
- Coniuncta persona denunciare non potest. 196. nu. 98
- Coniuncta persona admittitur, modo postea sequatur
 ratificatio. *ibid.* nu. 99. & seq.
- Coniuncta persona non potest facere ea que requirunt
 mandatum speciale. 229. nu. 34

- Coniuncta persona solui non potest, ibid.*
Coniunctus agens, non nomine proprio, sed coniuncti, agere debet. 383. nu. 3.
Coniunctus si agit ut procurator sine mandato, non valet iudicium. 384. nu. 7.
Coniunctiva requirit utranque partem esse veram. 290. nu. 3.
Coniunctiva pro disiunctiva interdum ponitur, ibid.
Consanguineorum suffragia præferuntur, cum queritur de committenda quota parte heredi. 16. nu. 44.
Consanguineorum executorum testamenti cum extraneis sententia præfertur in modo distribuendorum bonorum, ibid.
Consanguineis data est electio in diuisione hereditatis, ibid. nu. 44.
Consanguinei qui dicantur. 101. nu. 4.
Consanguinitas quid sit, ibid.
Consanguineis ad decimum tantum gradum in successione, legatis, fideicommissis relictis consanguineis admittuntur. 107. nu. 24.
Consanguinei y tantum dicuntur, qui sunt intra gradum successibilem, ibid.
Consanguineorum appellatione continentur semina. 151. nu. 202.
Consanguinei uxoris an excludant si cum viri successione & e conuerso. 425. nu. 19.
Consanguinitas debet probari distinctis singulariter gradibus, nec satis est si dicatur habitus quis fuisse & tractatus pro consanguineo. 261. nu. 1.
Consanguinitas quomodo & quibus modis probetur. 263. nu. 7.
Consanguineum an sufficiat se esse probare ad succedendum, an verò necesse sit probare se esse proximorem. 399. nu. 5. & quinque seq.
Consanguineorum astatem scire præsumitur. 604. nu. me. 46.
Conscientie alicuius cum stari debet, denegatur appellatio, si amen in magnis præiudicijs potest probari contrarium. 322. nu. 11.
Consentens simpliciter alienationi, non tenetur de euietione nisi eam promittat vel se obliget. 114. num. 54. & 115. nu. 55.
Consentire inuestiturae an videatur, qui alium patitur inuestiri. 132. nu. 118. & iterum 139. nu. 155.
Consensus simplex sine pacto aut renuntiatione nõ præiudicat iuri futuro, quod etiam competit ex causa de presenti. 135. nu. 134.
Consentens rei prohibita alienari, non potest renocare, ibid. nu. 136. & seq.
Consentens dominus vasallo, aut emphyteutæ vendendi videtur remittere totum ius suum, ita ut nec pretium petere possit. 136. nu. 138.
Consentens inuestiturae alterius sibi præiudicat, ibid.
Consentens alienationi rei suæ, aut sibi obnoxia, non potest eam impugnare, ibid. nu. 139.
Consentens alienationi alienare videtur, ibid.
Consensus tutoris aut alterius administratoris non sibi præiudicat in iure rei cuius eo nomine alienationi consentit. 137. nu. 143. & duob. seq.
Consentire inuestiturae alterius, an videatur qui præsens est & non contradicit. 132. nu. 118. & 139. nu. 155.
Consentire an videatur qui patitur præscribi. 165. nu. 249. & multis seq.
Consensus tradentis respectu futurae causae operatur damnum translationem. 772. nu. 68.
Consensus factus exprimitur & declaratur. 774. n. 76.
Consequens sapit naturam antecedentis, non e contra. 710. 237. nu. 26.
Consequens accedit antecedenti, nisi illud maius sit. 358. num. 18.
Consilium malum, an ei noceat qui id dat alias facturo. 435. nu. 13.
Consilium habetur pro consensu. 140. nu. 159.
Consignare quid significet, ibid.
Consignata pecunia quid differt à non consignata. 337. num. 10.
Consignatio & depositio tum demum tantum fieri debet, cum is cui solui debet, dolose recusat accipere. 377. nu. 3.
Consignare & deponere, soluere non est, ibid.
Consignatio pecunie nihil prodest, nisi prius sit oblata ei, cui solui debet, nisi sit absens, ibid. nu. 5.
Consignatio & depositio an fieri possint apud iudicem. 727. nu. 1. & 2.
Consignatio quo tempore debet fieri. 726. nu. 36.
Consignatio an possit fieri apud quemlibet idoneum, si ne autoritate iudicis. 729. nu. 11.
Consignatio apud quos fieri debet, ibid.
Consignatio an & quando & ad quid requiratur. 336. num. 3.
Consolidandi verbum. 73. nu. 60.
Consolidata res eo iure censetur, quo ea cuius sit consolidatio. 257. nu. 13.
Consolidata an fortiantur naturam eorum quibus cum consolidantur. 536. nu. 72. & seq.
Constitutio iniqua non obligat in foro conscientie. 22. num. 60.
Constitutio etiam correctoria ad eum casum extenditur qui potest comprehendi sub lata & impropria significatione. 161. nu. 234.
Constitutio generalis non tollit privilegium in eo casu à iure concessum. 253. nu. 93.
Consuetudine præterita reprobata, an postea possit introduci similis consuetudo. 7. nu. 17. & duob. seq.
Consuetudo iniqua non obligat in foro conscientie. 22. num. 68.
Consuetudo mista laicorum & clericorum ligat ipsos clericos per ecclesiam. 221. nu. 2.
Consuetudo quæ requirit iuramentum ultra probationem testimonium vel instrumentum non valet. 308. nu. 1.
Consuetudo una secundum aliam debet intelligi, etiam si ea sit contra ius commune. 176. num. 12. & 437. nu. me. 21.
Consuetudines recipiunt interpretationem à iure communi. 160. nu. 232.
Consuetudo potest approbare vel reprobare contractum. 787. nu. 131.
Conventionalis dictio Latina. 621. nu. 1.
Conuentio facta super uno contractu non trahitur ad alios. 133. nu. 126.
Correlatiuorum idem iudicium. 362. nu. 3.
Modo eadem sit ratio, ibid. nu. 4. & 5.
Contestatio unde dicitur. 432. nu. 2.
Contestari quid significet, ibid.
Continere verbum an proprietatem significet. 159. nu. me. 230.

T A B V L A

- Contractus conditionalis non est proprie contractus.* 37. num. 24
- Contractu nullo facto non debentur laudimia nec gabella.* 33. nu. 7
- Contractus factus contra legem nullus non est. quantum ad damnum & odium contrahentium.* ibid. nu. 9. & 484. nu. 8
- Contractus simulatus, tanquam corpus sine anima.* 35. num. 15
- Contractus simulatus ipso iure nullus est.* ibid.
- Contractus simulatus non habet substantiam.* ibid.
- Contrahentibus dicentibus contractum esse simulatum, an credatur.* ibid. nu. 17
- Contractus conditionalis non est proprie contractus.* 37. num. 24
- Contrahentium unus an possit altero invito discedere à contractu conditionali.* 38. nu. 27
- Contractus factus sub modo, purus est.* 39. nu. 34
- Contractum fuisse censetur, quo loco soluendum est.* 44. num. 49
- Contractus sunt stricti iuris.* 145. nu. 183
- Contractus videtur factus in eo loco ubi solutio vel traditio fieri debet.* 44. nu. 49
- Contractus censetur factus, ubi conuentum est inter partes, non ubi conditio eius euenit.* 184. num. 46. & sequen.
- Contractus factus super bonis rebellium etiam si conditio ipsius existat post rebannitionē stante statuto quod contrahi non possit super bonis rebellium, non tenet.* ibid. nu. 46
- Contractus sine traditione an sit perfectus.* 199. numero 114
- An impediatur translationem dominij in alium.* ibid.
- An & obligationem.* ibi. *An item publicationē.* ibi.
- Contractus noctu fieri possunt.* 204. nu. 8
- Contractus nominantur ab effectu & vi ipsorum, non autem à denominatione partium contrahentium.* 251. nu. 87. & 527. nu. 34. & seq.
- Contractus simulatio & fraud declaratur ex precedenti tractatu, & magis quidem quam ex sequenti.* 237. nu. 24. & trib. seq.
- Contractuum mixtura, ut cum quid partim donatur, partim venditur, facit presumi fraudem.* 268. nu. 11. & sequen.
- Contractus nouus ei non praeiudicat, cum quo initus non est.* 279. nu. 56
- Contrahentes non possunt discedere à contractu perfecto, ex quo ius est alteri quassum sola spe in praeiudicium illius.* ibid.
- Contractus & instrumentum differunt.* 300. nu. 1. & seq.
- Contractus non renuntiat qui instrumento renuntiat, sed tantum probationi instrumenti.* ibid. nu. 2
- Contractus non annullatur annullato instrumento.* ibi.
- Contractu vitiat non vitatur instrumentum.* ibid.
- Contractum vulgo accipimus pro instrumento.* 301. nu. 4. & 5
- Contractus factus contra legem, licet non valeat ad eius commodum, qui contraxit, non tamen ad eius incommodum.* 484. nu. 8
- Contrahentes an in dubio censantur eum contractum facere quem nominant.* 504. nu. 7
- Contractus ex eo iudicatur quod praeualet.* 505. num. 9. & 10
- Contractus in dubio is accipi debet, qui utilior est contrahentibus.* 509. nu. 32. & seq.
- Contractus an in dubio dicendus sit nominatus, an innominatus.* 512. nu. 36. & seq.
- Contractus unus an possit censeri multiplex.* 513. nu. 38. & seq.
- Contractus emphyteuticus, liuellaris, censuarius, seu censualis, parum inter se differunt.* 545. nu. 1
- Contractus appellatio ad testamentum non porrigitur.* 594. nu. 4
- Contractus resolutio retrotrahitur ad tempus ipsius contractus.* 597. nu. 14
- Contrahens debet scire aetatem & aliam conditionem eius cum quo contrahit.* 603. nu. 42
- Contrahens aduersus iura, mala fide contrahit.* ibid. nu. me. 43
- Contrahentes censentur intelligere verba secundum ius commune, & se astringere omnibus legibus de eareloquentibus.* 637. nu. 14
- Contractus reprobatus an praebeat iustam causam praescribendi.* 642. nu. 35
- Contractum non seruanti nec is ab aduersario seruandus est.* 711. nu. 19
- Contractus bonae fidei nudo consensu dissoluntur in praesidium contrahentium, sed non tertij.* 748. n. 15
- Contractus totus vel approbandus vel reprobandus.* 757. nu. 4. & seq.
- Contractus sunt facti.* 765. nu. 42
- Contractus non fit ex promissione contrahendi.* ibidem num. 44
- Contractus dotis perficitur traditione dotis.* 774. n. 73
- Contractus qui consensu perficiuntur verba non exigunt.* ibid. nu. 76
- Contractus principalis si sit simulatus, qualibet clausula in eo appposita simulata quoque censetur.* 257. numero 111
- Contractus non praesumitur simulatus nec fraudulentus.* 786. nu. 127
- Contractus talis esse praesumitur qualis apparet.* ibid.
- Contractus dubius non debet ceteri usurarius nec illicitus.* 786. nu. 128
- Contractus frequentatus in dubio debet censeri esse licitus.* ibid. nu. 127. & seq.
- Contractus qui fieri solet à viris bonis non est suspectus.* ibid. nu. 130
- Contractus usurarius vel aliter à iure reprobatus, an approbari potest à partibus.* 350. nu. 150
- Contrariorum eadem disciplina.* 415. nu. 16
- Contribules qui dicantur.* 105. nu. 19
- Controuersiosum verbum.* 150. nu. 197
- Controuersia verbum comprehendit restitutionem in integrum.* 568. nu. 40
- Contumacia actoris maior quam rei.* 341. nu. 12
- Contumacia non nocet, cum nihil actum fuisset, etiam si contumax comparuisset.* 434. nu. 9
- Contumax in vno actu non fiti praeiudicat in sequenti.* 141. nu. 162
- Contumax non potest alligare pendentiam litis.* 341. num. 8
- Creditur verbum fictionem significat.* 658. nu. 27
- Credere alij non tenemur, nisi dicti sui fidem nobis faciat.* 717. nu. 7
- Creditor conditionalis non est proprie creditor.* 37. nu. me. 23

me. 23
 Creditores hereditarij possunt petere ut hereditas p^{ro}statuatur ad aduendum. 187. nu. 61
 Creditores an recta possint agere aduersus eum cui debitor rem cessit ea lege ut satisfaceret creditoribus. 258. nu. 116
 Et an aduersus eum poterit emptor excipere de praescriptione praecedentis temporis. ibid.
 Creditor non tenetur accipere monetam quae non est legitimi ponderis, etiam pro tanto quanti valet. 294. num. 13
 Creditor posterior probans veram numerationem an praefatur creditori habenti tantum confessionem. 286. nu. 82. 287. nu. 91
 Creditor si oblatam pecuniam noluit accipere, & postea non valentem soluere interpellat, non eum constituit in mora. 313. nu. 2
 Creditor secundus offerens priori obtinet. Sed si debitum non obtulit & prior absolutus est, non auditur amplius volens iterum offerre. 377. nu. 5
 Creditor est etiam diuersi fori domus aduenda est, ad soluendum vel offerendum, quando per solutionem vel oblationem volo mihi aliquid acquirere. ibid. nu. 6
 Creditor debet probare se adfuisse ad locum solutionis die in id latuit, ut debitor constituitur in mora. 434. num. 10
 Creditor potest mitti in possessionem colonaria facultatis. 496. nu. 30
 Creditor cui emphyteusis est obligata, potest offerendo canonem evitare penam commissi. 576. nu. 19
 Creditor missus in possessionem an teneatur stare locationi ante facta a debitore. 711. nu. 19
 Quid si creditores fuit adiudicata sine in solutum data a iudice. ibid. nu. 20
 Creditor an in fundo pignorado possit excidere grandes arbores. 712. nu. 24
 Creditor an possit cogere debitorem, ut sibi reddat ante tempus pecunia ei data sub pacto legis commissoria in pignore vel alias contractu prohibito. 792. nu. 150. & seq.
 Creditulatis iuramentum sufficit in ijs quorum certa scientia esse non potest. 810. nu. 10
 Creditulatis iuramentum an faciat subire periurium, cum contrarium verum est. ibid. nu. 12
Datio in solutum vice venditionis est. 231. nu. 1. & multis seq.
 Vtrum autem id procedat in poenalibus. 232. nu. 3
 Sed an ex ea debeantur laudimia, ibi. nu. 4. & 233. nu. 10. & 234. nu. 14
 Dare in solutum, & addicere creditori, an & quid differant. 233. nu. 8
 Datio in solutum necessaria non comprehenditur in statutis loquentibus de venditione. ibid. nu. 9
 Datio in solutum a duobus facta cum redimendi pacto, an possit ab altero pro parte redimi. 449. num. 8. & trib. seq.
 Sed an possit in totum redimi restituito integro pretio. videbis. 667. nu. 33. & multis seq.
 Datio in solutum plurium rerum pro vno debito pretijs in singulas res diuisis, est tamen indiuidua. 453. nu. 26. & duob. seq.
 Datio in solutum si fiat pro pluri quantumvis modico, in totum vitatur. ibid. nu. 26. Sed an id procedat in

datatione conuentionali. 454. nu. 27
 An autem poterit creditor pignori incumbere. ibid.
 Datio in solutum, quae ex pacto l^osi potest, an accedat pignori. 384. nu. 120. & seq.
 Dati non videntur nummi qui auelli possunt. 686. nu. 9
 Datum non videtur quod auferri potest. 690. nu. 28
 Debet esse verbum nec cessat. 261. nu. 1
 Debitor conditionalis non est proprie debitor. 37. num. 24
 Debitor censetur facere quod fecit iudex ob illius praecedentem obligationem: & tenetur de euictione, ac si ipse fecisset. 234. nu. 13
 Debitor in diem an & quando teneatur satisfacere. 297. nu. 48. in fi.
 Debitor qui promisit soluere, aut dare pignora aut fideiussores, an liberetur dando pignora vel fideiussores. 318. nu. 16
 Debitor carcere non liberatur offerendo fideiussores. 317. nu. 14
 Debitor an post secundum decretum audiat offerens debitum creditori. 351. nu. 12
 Debitores absentium creditorum quid facere debent, ut se liberent. 377. nu. 4
 Debitor potest obesse creditoribus in querendis. 466. num. 15
 Debitor & alius quilibet tenetur consentire ut fiat instrumentum debiti, aut alterius rei pacta. 501. nu. 1
 An autem id ita procedat ut fiat instrumentum guaranteeatum de debito. 503. nu. 2. & 3
 Debitor in constituta pecunia habet duo tempora, scilicet decem dies, & tempus quod datur condemnatis. 687. nu. 18
 Debitor an possit grandes arbores rei pignorat e succidere. 712. nu. 24
 Debitor qui habet ex pacto quinquennium ad solutionem, si ei detur privilegium non soluendi intra aliquod tempus, id tempus non currit nisi finito illo quinquennio. 689. num. 23. de quo tamen vide 699. num. 69
 Debitor an possit renuntiare beneficio iuris reprobandis pactum legis commissoria in pignoribus. 785. num. 123
 Debitum conditionale non est debitum. 37. nu. 24
 Debitum conditionale cedi potest. 487. nu. 5
 Debitum confunditur pro hereditaria tantum portione. 531. nu. 50
 Decem dies qui dantur ad appellandum circa diuersas sententias simul currunt. 697. nu. 62
 Decimus gradus tantum ad successionem, legatum & fideicommissum consanguineis relictum, admittitur. 107. nu. 23. & seq.
 Decima est tributum animarum egenitum. 428. nu. 12
 Decima super omnia fauorabilis. ibid.
 Decima reales Dei beneficio percipiuntur, personales hominum quoque ingenio. ibid.
 Decima predales debentur sine deductione impensarum. ibid. nu. 10
 Quid autem de decimis personalibus. ibid. nu. 14
 Quid de realibus quae debentur papae. 429. nu. 15
 Decima an inter immobilia computentur. 66. nu. 32
 Decima fructus vendi possunt. 71. nu. 51
 Decima praeteriti temporis potest peti a possessore etiam praeteriti temporis, licet nunc non possideat. 497.

T A B V L A

Decipere an liceat intra dimidium iusti pretij in foro conscientia. 281. nu. 64. & 66
 Declaratio cuiusvis rei semper potest fieri. 284. nume. 77
 Declaratio nihil novi addit. *ibid.*
 Declaratio rei obscura debet fieri intra tempus, quo res ipsa fieri debuit. 194. nu. 90
 Declaratio pretij non veri pro nulla habetur. 329. nu. 1. le j.
 Declarandi facultas cedi non potest. 481. nu. 77
 Decurionibus crediur in suis arbitrijs, etiam quantum ad alios, sed ita ut contrarium probari possit. 322. num. 8
 Decretum irritans inducit formam. 336. nu. 3
 Delegati sub conditione non perpetuatur iurisdictio ante implenam conditionem. 37. nu. 24
 Defunctus & heres censentur esse una persona. 660. nume. 6
 Demonax philosophus quid de sacris Eleusinijs senserit. 625. nu. 15
 Demonstratio persona impedit dispositionem transire ad heredem illius. 666. paulo ante nu. 26
 Denominatio actus fit à digniori. 506. nu. 15
 Denominatio hominum non mutat rerum substantiam. 512. nu. 34
 Denuntiatio domi facta inducit præsumptam tantum scientiam, non veram, sicuti nec veram contumacia. 372. nu. 42
 Denuntiatio sententie domi facta non facit currere tempus appellandi. *ibid.*
 Denuntiatio pro facta habetur, cum is cui fieri debet im pedis ne fiat. 302. nu. 9
 Denuntiatio an possit fieri per procuratorem. 543. nu. 4. & seq.
 Denuntiatio & protestatio idem sunt. *ibid.*
 Denuntiatio qua fit ad inducendam scientiam, potest fieri à quocunque sine mandato etiam ad impingendam culpam. 574. nu. 7
 Denuntiatio qua fit videri, ut veniat defensusus emptorem, potest fieri à quocunque cauente de rato, sine mandato. *ibid.*
 Denuntiatio substantialis non potest fieri à tertio. 575. nu. 10
 Denuntiatio cum fit ab eo qui nullum ius habet in re de qua agitur, non obstringit eum cui facta est. *ibid.*
 Denuntiatio qua fit ad constituendum alium in mora, cum fit alio nomine, non habet eum effectum nisi doceatur de mandato. *ibid.*
 Denuntiatio an requirat mandatum speciale. *ibid.* nu. 12. & seq.
 Denuntiare an possunt ij quorum interest, si non sint domini. 577. nu. 18
 Et an possint cogere dominum ut denuntiet. *ibid.* nume. 21
 Denuntiatio an requiratur, cum is, cui, aut propter quem fit, est alias certioratus. 578. nu. 24. & multis seq.
 Denuntiatio in dubio non ob aliud requiritur quam certiorandi alterius cause. *ibid.* nu. 24
 Denuntiatio requiritur, etiam si ad sit scientia cum ea est de firma vel substantia, vel plenitudine. 579. num. 26. & duob. seq.
 Denuntiatio quando dicatur esse de forma. *ibid.* nu. 26
 Denuntiationis forma seruanda est. *ibid.* nu. 27

Denuntiatio qua fit ad certiorandum, ita fieri debet, ut ex ea habeatur scientia certa & plena. 580. n. 30
 Denuntiatio ad domum fieri potest. 365. nu. 1
 Denuntiatio perfunctoria, aut obscura non valet. 580. num. 32
 Depositarius non tenetur ex alienatione rei deposita, si non processit ad traditionem. 43. nu. 48
 Deponens qui depositum recuperat, ei videtur renuntiare. 336. nu. 4
 An autem & oblationi renuntiare videatur. *ibid.*
 Depositio non necessaria, si non legitime fiat, non nocet. *ibid.* nu. 5
 Depositio solebat fieri in felle & sacculo signato. *ibid.* nume. 7
 Depositio tum demum fieri debet, cum is, cui solui debet, dolo se recusat accipere. 377. nu. 3
 Deponere, soluere non est. *ibid.*
 Depositio pecunie nihil prodest, nisi prius ea fuerit oblata ei cui fieri debet. *ibid.* nu. 5
 Depositum confessum, id est, de quo non aliter constat quam per confessionem, an gaudeat privilegio depositi, de quo verè constat. 719. nu. 14
 Depositum non nisi re contrahitur. 720. nu. 15
 Deponere in sacculo signatum sine numeratione, an sufficiat. 721. nu. 18. & seq.
 Depositum an ei pereat qui deposuit, an verò ei ob cuius recusationem factum est. 725. nu. 34
 Depositarius an liberetur, si princeps pecuniam depositam accipiat. 726. nu. 35
 Depositio quo tempore fieri debeat an ante litis contestationem, an alias. *ibid.* nu. 36
 Depositio an possit fieri apud quemcunque idoneum sine autoritate iudicis. 729. nu. 11
 Depositio apud quos & quomodo fieri debeat. *ibid.*
 Depositio quare fit ad sacras edes. *ibid.* nu. 12
 Deponens an possit ante statutum tempus depositum recipere. 723. nu. 1. le ij.
 Et quid si depositum factum fuit autoritate iudicis, vel gratia alterius. *ibid.* nu. 2
 Et quid autem si fuit factum ex consensu utriusque partis. *ibid.* nu. 3
 Quid denique si usurarius deposuit pecuniam, aut aliud quippiam pro restituendis usuris. *ibid.* nu. 4
 Depositum potest reddi monacho, filio, seruo, & ceteris huiusmodi qui deposuerunt sine autoritate abbatis, patris, domini, & aliorum. *ibid.* nu. 5
 Destinatio an habeatur pro re perfecta. 85. num. 110. & 94. nu. 25
 Destinatio facit pertinentias. 588. nu. 4
 Deuotiones. 172. nu. 279
 Dicta in primo contractu preparatorio censetur repetita in secundo. 784. nu. 116
 Dictum doctorum intelligitur secundum leges quas allegant. 300. nu. 53
 Dictio, pecuniariter, Latina. 14. nu. 40
 Dictio, quondam quam vim habeat. 113. nu. 50
 Dictio, citra. 217. nu. 69
 Dictiones, ultra citraque. *ibid.*
 Dictiones, vltro citroque. *ibid.*
 Dictio, ante. 218. nu. 70
 Dictio, intra. *ibid.* nu. 71. & 72
 Dictio, extra. *ibid.* nu. 72
 Dictio, extrinsecum. *ibid.*

Dis

- Dictio*, prater, *ibid.* nu. 73
Dictio, in, 219. nu. 74
Dictio, circa, *ibid.* nu. 75
Dictio, infra, *ibid.* nu. 76
Dictio, supra, *ibid.* nu. 77
Dictio, super, 220. nu. 78
Dictio, absque, *ibid.* nu. 79
Dictio, de, *ibid.* nu. 80
Dictio, iuxta, *ibid.* nu. 81
*Dictio*nis, quicumque, vis, 63. nu. 20. & multis seq.
Dictiones uniuersales restringuntur secundum naturā actus cui attribuntur, *ibid.* nu. 21. & multis seq.
Dictio, ubique, quam vim habet, 64. nu. 25. & 65. nu. 30
Dictio, regulariter, Latina est, 157. & 178. nu. 223
Dictio, semper, uniuersalis affirmatiua, *ibid.* nu. 224
Dictio, plerunque, denotat esse regulam cui adyctur, *ibidem*
Dictio, plerunque, significat maxima ex parte, & facit etiam regulam, *ibid.*
Dictio, quandoque, denotat regulam esse in contrarium *ibidem*
Dictio, interdum, exceptionem & raritatem denotat, *ibidem*
Dictio semper, non tollit prescriptionem, 181. nu. 34
Dictio, perpetuo, *idem*, *ibid.*
Dictio, quandoque, *ibid.*
Dictio, omni tempore, *ibid.*
Dictio, ex tunc, denotat extremitatem temporis, 111. nu. me. 39
 Eadem diem includit, *ibid.*
Dictio, postea, significat actum perfectum & non pendentem, 212. nu. 50
Dictio, post, est separatiua, *ibid.*
Dictiones, a, & ab, an sint inclusiua, 213. nu. 51. & seq.
Dictiones huiusmodi proposita ponuntur, *ibid.* nu. 53
Dictio, ex, an sit exclusiua, 214. nu. 54. & seq.
Dictio, vsque, 216. nu. 66
Dictio, ad, *ibid.* nu. 67
Dictio, ultra, 217. nu. 68
Dictiones, hinc, & ab hinc, an diem termini comprehendant, 208. nu. 23
Dictiones, alias & alioquin, quam vim habent, 348. nu. 1. & seq.
Dictiones, non aliter, nec alio modo, *ibid.* nu. 3
Dictiones, *idem* & dictum, referuntur tantum ad praecedentia, nec habent tractum ad futurum, 354. nu. 24. vide tamen nu. seq.
Dictio, quis, est etiam feminini generis, 155. nume. 216. & seq.
Dictio, dummodo, non facit conditionem, sed tamen necessitatem facit, 355. nu. 1. le. 1.
Dictio Gallica, pourueu, facit conditionem, *ibid.*
Dictio, quilibet, quam vim & naturam habet, 518. n. 11
Dictio, singuli, 518. nu. 12
Dictio, quisque, *ibid.*
Dictio, quicumque, *ibid.*
Dictio, infinitas, Ciceroniana, 635. nu. 6
Dictio, semper, an impediatur prescriptionem, & quam, 636. nu. 8. 10. & 11
Dictio, quandoque, an etiam impediatur prescriptionem, & quam, 635. nu. 7. & 10. & 638. num. 16. & 17. & 639. nu. 19. Eadem dictio restringitur secundum naturam actus, cui attribuitur, *ibid.*
Dictio, ubique, 636. nu. 11
Dictio, perpetuo, an impediatur prescriptionem, 278. nu. 8. & *ibid.* nu. 11
Dictiones, toties, quoties, 639. nu. 19. & 20
Dictio, perinde, fictionem significat, 658. nu. 27
Dictio taxatiua, an excludat heredes, 659. num. 2. & multis seq.
Dictio taxatiua affirmatiue posita excludit omnes alios casus, & personas prater expressas, *ibid.* Nisi tamen sint similes expressis aut eandem rationem habentes, 606. nu. 6. Etiam in penalibus, *ibid.* Quod an procedat in personis, 661. nu. 9
Dictio, ipse, quam vim habeat, 665. nu. 25
Dictiones haec, non alias, & non aliter, inducunt formam & solennitatem, 730. nu. 14
Dictiones, ex nunc, prout ex tunc, & ex tunc prout ex nunc, quam vim habeant, 704. nu. 85. & seq.
Dierum naturalium & civilium differentia, 202. & 203. nu. 1
Dies Babyloniorum qualis fuit, *ibid.*
Dies Persarum, *ibid.*
Dies Atheniensium, *ibid.*
Dies Vmbrosum, *ibid.*
Dies Hetruscorum, *ibid.*
Dies Romanorum, *ibid.*
Dies Aegyptiorum, *ibid.*
Dies Hipparchiorum, *ibid.*
Dies ortus agendi principium, *ibid.* nu. 2
Dies naturalis, *ibid.* nu. 3
Dies vulgaris, *ibid.* & seq.
Dies artificialis, *ibid.*
Dies ut a nocte distinguitur, *ibid.*
Dies vulgaris per statuta terrarum diffinitur, 204. nu. me. 4
Dies civilis, *ibid.* nu. 5
Dies legalis sine emergens, *ibid.* nu. 6
Dies conuentionalis, *ibid.* nu. 7
Dies appellatio simpliciter intelligitur de die viginti quatuor horarum, ut noctem etiam comprehendat, *ibidem*
Dies aliquo si quis promiserit, & inuauerit futurum daturumve, non est perituum, si intra mediam noctem eum diei fecerit, dederitve, *ibi*, & seq.
Dies ecclesiasticus varius, 205. nu. 15. & seq.
Dies pro tempore tempestiuo, 206. nu. 15
Dies pro sole, *ibid.*
Dies termini an computetur in termino, *ibid.* nu. 17. & multis seq. vsque ad 65
Dies ultimus computatur in termino, 209. nu. 27
Dies solutionis est pars contractus, 275. nu. 38
Dies non est magnum interuallum, 652. nu. 1. le. 1.
Difficultas non excusat a pena conuentionali, 648. nu. me. 58
Difficultas an excuset, 201. nu. 124
Difficultas numerandi & separandi, 417. nu. 64
Dignitas duplex a digniori denominatur, 506. nu. 15
Dilatio data ad probandum per testes, non currit pendente lite admittendorum articulorum, 183. nu. 41
 Sed id quomodo intelligatur, *ibid.* nu. 42. & seq.
Dignus ad se trahit quod minus dignum est, 78. nu. 32. & 506. nu. 15
Dilatio pars est pretij, 275. nu. 38
Dilatationi a me petit & an possim renuntiare in prauidi.

cium aduersarij. 539. nu. 27
 Dilatio secunda ad probandum. sine causa dari non debet. 677. nu. 30
 Prima tamen. antequam tempus ipsius sit transactum potest prorogari. ibid. de quo tamen vide nu. seq.
 Dilatio certi temporis data pluribus ad aliquid faciendum etiā gradatim. ita scilicet. ut alteri alteris praefirantur. non intelligitur data distributivē. ut quilibet habeat illud tempus integrum. sed collectivē. ut scilicet id tempus omnibus currat. 696. nu. 60
 Dimittere creditorem quid sit. 465. nu. 14
 Virae execrationes. 172. nu. 279
 Directa iura transmittuntur ad heredes. & tamen cedit non possunt. 476. nu. 47
 Dispositio facta in persona expressa & capace non vitia tur ob id quod queritur incapaci. 118. nu. 69
 Dispensatio quod sit censetur impossibile. 533. nu. 59
 Dispersio. ius. & rigor. an differant. 550. nu. 9
 Divisio venditio dicitur. 249. nu. 77
 Diversa origine. eadem sunt & prosecutione. & effectu. 687. nu. 8
 Divisio formam corrumpit. 297. nu. 12
 Divisio species permutationis. 539. nu. 88
 Divitum omnes sunt consanguinei. 391. nu. 8
 Dinturnitas possessionis facit fundum praesumi patrimonialem. 541. nu. 96
 Dolo si quis suum recuperat. non tenetur ad restitutionem. 23. nu. 71
 Dolus an virtus quis in hoste requiratur. ibid.
 Dolus bonus & dolus malus. 24. nu. 72
 Dolus non tam facile praesumitur in muliere. rustico. milite. ut in ceteris. 630. nu. 34
 Domicilium habitationis potius intelligitur. quam originis. 367. nu. 21
 Domicilium habere intelligitur. ubi maximam partem bonorum habet. 589. nu. 7
 Dominus non habet ius praelationis ex venditione conditionalis. 37. nu. 23
 Dominium transfertur ex contractu conditionalis secunda traditione. 38. nu. 30. & seq. 772. nu. 69
 Dominium non transfertur ex venditione. nisi prius soluto pretio. 42. nu. 43
 Dominus etiam cēsetur à quo res abire potest ex quadam conditione. 691. nu. 36
 Idq. procedit etiam ut pleno iure sit dominus. 692. nu. 38
 Dominus quod donat sermo communi. socijs acquirit. nō sibi. 117. nu. 66
 Dominus an possit agere contra tertium possessorem pro laudimjs contractuum praecedentium. 465. nu. 10
 Dominus praesens alienationi feudi. an poterit eam alienationem renocare. 131. num. 116. & iterum 138. nume 150
 Dominus non priuatur iure praelationis ob id quod requisitus & expectatus duobus mensibus non obtulit pretium. 138. nu. 147
 Dominus qui passus est rem suam ab alio venditam praescribi. potest pretium eius venditionis repetere. 166. nu. 254
 Dominus non nisi intra annum potest renocare alienationem feudi à vasallo factam. 174. nu. 5
 Dominus ignoranter recipiens canonem post commissum non sibi praedudicat. 179. nu. 22

Dominus recipiens vasallum post tempus tum domini sibi praedudicat. si id scienter fecerit. ibid.
 Dominium non transfertur ex contractu vel actu conditionalis ante conditionem. 186. nu. 58
 Dominus qui redimit feudum alienatum. debet reddere idem pretium. nisi fraus in eo facta sit. 266. nu. 1
 Dominus an teneatur stare locacioni facta ab emphyteuta. & vasallo. qui postea eidem domino emphyteusm aut feudum renuntiavit. 547. nu. 9
 Dominus volens retrahere. potest compensare. 315. nu. 5
 Dominus si non contradicat ei quod facit procurator. an censetur ratum habere. 379. nu. 11
 Et quid si procurator excedat mandatum domino sciente & non contradicente. ibid. nu. 13
 Dominus si debeat habere certam partem fructuum. an intelligitur deductis in pensis. 429. nu. 19. & 20
 Dominus feudi potest retrahere eam partem tantum quae est in feudo ipsius. 456. nu. 1. 4. & 5. & 457. nu. 10
 Dominus feudi ex pluribus rebus sui feudi uno contractu venditis non potest partem retrahere iure feudi. 456. nu. 3
 Quid autem si sint plures domini. an unus eorum possit pro parte sua retrahere. ibid. nu. 4
 Dominus feudi an quati possit licitationem ab emptore factam eius rei quae in suo feudo est. iniustam esse. 458. nu. 2. & multis seq.
 Dominus petendo post triennium sibi aequē praedudicat ac si accepisset. 649. nu. 64
 Dominus qui post tempus requirit vasallum. ut fidelitatem praestet. sibi etiam praedudicat. ibid.
 Dominus feudi. vel emphyteutis. an possit alteri cedere ius retentionis rei alienae. 475. nu. 43. & 44
 Dominus an possit inuito vasallo cedere ius vasallagij. 481. nu. 78
 Dominus non potest contractum partim reprobare partim approbare. sed enī debet approbare cum suis causis. 752. nu. 2. & 754. nu. 7
 Dominus quoque non potest pro parte approbare quod gestum est a negotiorum gestore. d. nu. 7
 Dominium transfertur ex traditione non solum ex causa de presenti sed & ex ea qua speratur. id est. ex causa legitima non solum re. sed & spe. 772. nu. 68
 Domus exemptilis an sit reputanda mobilis. an immobilis. 87. nu. 118
 Domus. familia & agnatio idem sunt. 149. nu. 195
 Donatio rerum mobilium & immobilium non comprehendit nomina & actiones. 59. nu. 9
 Donatio omnium bonorum mobilium & immobilium praesentium & futurorum. an valeat. ibid.
 Donatio eorum quae Fontenay habeo. non comprehendit actiones. etiam si instrumenta ibi confecta sint. aut ibi debeantur. 60. nu. 11
 Donatio rei alienae non est propria donatio. 36. nu. 19
 Donatio rei alienae an indigeat insinuatione. ibid.
 Donator qui non tenetur de emptione an sit testis idoneus in causa donatarij. 10. nu. 26
 Donatio inter patrē & filium pro dote & eius augmento valet. 278. nu. 51
 Donationes remuneratoria. & ob causam. & mutua habent.

- bent vim venditionum. 463. nu. 4. Ex hisq. debetur laudimia. ibid.
- Donatio ab is facta, cui sum successurus, est potius debiti solutio, quam muneris oblatio. 530. nu. 47
- Donatio facta à patre post emancipationem, & ante decretum ipsius, an valeat. 654. nu. 5.
- Donatum censetur filio in primum emancipationis, quod incontinenti ante vel post emancipationem donatum est. ibid. nu. 6
- Donatio non presumitur, ubi sumi potest alia coniectura. presumptio, aut occasio, vel leuissima. 585. nu. 50
- Donatio tum demum vera & absoluta est, cum ita sit, ut nullo casu reuocetur. 686. nu. 9
- Donatio facta ecclesie ea lege ut si ecclesia non subeat onera in ea donatione apposta, liceat donanti rem propria auctoritate occupare, an quisita cõcessit id potest facere. 753. nu. 11. & 754. nu. 14
- Donationis appellatione non continetur promissio donandi. 767. nu. 48
- Donationis causa an presumatur, cum nulla alia apparet. 782. nu. 107
- Donationi perfecta re tradita non potest ex intervallo apponi pactum vel cõditio etiam volente donatario. ibid. nu. 108
- Donatio non presumitur, ubi alia coniectura, aut occasio capi potest. 585. nu. 49
- Etiā leuissima. ibid. nu. 50
- Dotali sine fundus emptus ex pecunia dotali. 522. nu. 15
- Dotalis efficitur res permutata cum re dotali. 529. n. 27
- Dos an comprehendatur in generali lege vel statuto. 252. nu. 91. & seq. usque ad 107
- Dotis causa an comprehendatur sub statuto requirente consensum propinquorum in contractibus mulierum. ibid. nu. 91
- Dotis causa an comprehendatur sub l. bene à Zenone. C. de quadr. præscrip. ibid.
- Dotis causa an comprehendatur sub statuto exigente solennitate. 253. nu. 92
- Dotis causa an comprehendatur sub statuto disponente emptorem ad crias non posse inquietari. ibid.
- Dotis causa an contineatur in statuto prohibente alienationem in forenses. ibid.
- Dos semper & ubique præcipua. ibid. nu. 94
- Dos in dubijs fauendum est. ibid.
- Dos non comprehenditur sub generali renuntiatione, ibidem
- Dotis contractus non comprehenditur in generali renuntiatione contractuum. ibid.
- Dotis inestimata datio non comprehenditur in l. vlt. C. de iur. emph. 254. nu. 95
- Quid autem si datur estimata. ibid. & 256. nu. 108
- Dos præscribitur xxx. annis. 254. nu. 97
- Dos non eximitur à solennibus iudiciorum. 255. nu. 98
- Dotis sententia incerta & obscura non valet. ibid.
- Dotis sententia non adeo privilegiata est, quin ab ea possit appellari, atque de eius nullitate dici. ibid.
- Dos non facit ut ex solo contractu transferatur dominium. ibid. nu. 99
- Dos extra suos casus speciales remanet sub regulis iuris, ibid.
- Dos comprehenditur sub statuto requirente certam firmam in obligatione minorum. ibid.
- Dos & fisci equiparantur. ibid. nu. 100
- Dotis hypotheca contrahitur ex die promissæ dotis non expectata conditione. 20. nu. 117
- Dos sine matrimonio consistere non potest. 695. nu. 53
- Dotis promissio habet tacitam cõditionem, si nuptie secuta sint. ibid. nu. 53
- Etiā si dos sit promissæ ad omnem voluntatem spon si. ibid. nu. 55
- Imo etiam si ita promissum fuerit, si matrimonium mecum contraxeris, ex nunc volo esse obligatus. ibi.
- Dotis quoque legatum intelligitur sub conditione, si nuptie extiterint. d. nu. 53
- Dos constante matrimonio inuito marito vendi non potest: permutari autem potest. 51 nu. 28
- Dos confessæ an habeat privilegium vera dotis. 719. nu. me. 14
- Dos confessæ an comprehendatur in statuto lucranda dotis. ibid. in fi.
- Dos tradita & dos constituta. promissæ legata, an à pari procedant. 763. nu. 32. & seq. usque ad 40. & 770. nu. 58. & 59
- Dos promissæ dos est, atque ex ea dicitur mulier dotata. 763. nu. 32
- Quid autem si constitutio loquatur de dote data, an habeat locum in promissatantum. 337. nu. 34. & d. nu. 57
- Dubitationis tollendæ causa quedam etiam intellecta exprimuntur. 156. nu. 220
- Dubius & ignorans equiparatur. 580. nu. 31
- Dubia & obscura assertio non reuenit. 581. nu. 35. in fi.
- Dua dilaciones cum non procedant ex eodem fonte, una non confunditur in altera, sed sibi inuicem succedunt. 687. nu. 18
- Duo actus facti statim unus post alium censentur unus actus, aut certè unus alterius cõtemplatione factus. 652. nu. 1 le ij.
- Duplici onere, aut damno non debet quis affici. 268. n. 9
- Durum ius, est ius strictum. 252. nu. 20
- Dura sententia. ibid.
- Duri indices. ibid.
- Dura pæna. ibid.
- Durum & iniquum. 553. eod. nu. 20
- Dura lex. ibid.
- Durus homo. ibid.
- Duritiæ legum. ibid.
- Durior interpretatio. ibid.
- Eadem specie quæ dicuntur. 60. nu. 11
- Eadem res an diuerso iure censi possit. 271. nu. 21
- Eo ad contrarios effectus operari. 272. nu. 23
- Eadem ratio decidit casus similes, non per extensionem, sed sicut genus comprehendit species. 442. nu. 2. & sequen.
- Ecclesia deducit impensæ ex fructibus præterquam ex decima. 428. nu. 13
- Ecclesia si velit agere ex contractibus factis ab intruso, debet eos cum suis causis & vitijs acceptare. ibid.
- Ecclesia an possit in contractu emptionis à se factæ apponere pactum, ut res sit inempta, nisi soluerit integrum pretium intra certum tempus. 456. nu. 2. & seq.
- Ecclesia non restituitur adversus lucrum odiosum proveniens ex dispositione legali. 558. nu. 10
- Ecclesia potest cogere emptorem, ut sset emptio etiam si in ea non intermenerint solennitates debite. 792. nu. 152. in fi.

- Editio instrumenti cum sit, non solius principalis, sed & stipulationum, renuntiationum, & aliarum clausularum fieri debet.* 581. nu. 33
- Electio nulla an impediatur aliam fieri.* 352. nu. 18. & 353. nu. 19
- Electio cum datur alicui intra aliquod tempus, & is non eligit, transsit electio ad alium.* 460. nu. 9. & 10
- Eligendi facultas an cedi possit.* 459. nu. 7
- Emancipare videtur pater consentiens filio donanti alteri filio bona profectitia, quo ad eum actum.* 118. nu. 67
- Emendatio libelli, licet debeat fieri ante litem contestatam, tamen satis est, ut statim post fiat.* 653. nu. 3
- Emphyteusis finita per generationem, heredes & consanguinei, an praferantur extraneis & quomodo.* 14. nu. 41. & seq.
- Emphyteuta non cadit emphyteusis ob venditionem inualidam.* 32. nu. 6. Nec similiter ob venditionem simulatam. 34. nu. 11
- Emphyteuta non priuatur emphyteusis ex venditione conditionalis ante conditionem.* 37. nu. 23. Nisi processum sit ad traditionem. 39. nu. 32
- Emphyteuta an priuatur ex sola venditione, siue traditione.* 42. nu. 44. & seq.
- Emphyteusis usus vel ususfructus an constitui possit.* 67. & 68. nu. 41. & 70. nu. 48
- Emphyteuta an possit vendere fructus futuros.* 67. nu. 41
- Emphyteusis aut fructus ipsius an capi possint in causam iudicati.* 70. nu. 47. & 48
- Emphyteusis accepta pro se, suis filiis & nepotibus, admittit nepotes post mortem accipientis concepti.* 125. nu. 38
- Emphyteusis alienata presente domino & non contradicente, an ab eo possit reuocari.* 138. nu. 151. & seq.
- Emphyteuta non cadit emphyteusis alio pro eo soluente.* 167. nu. 29
- Verum non cogitur dominus solutionem ab alio accipere.* 168. nu. 261. & seq.
- Emphyteusis finita per generationem, intra quod tempus heredes & consanguinei possunt petere sibi renouari.* 174. nu. 4
- Emphyteuta non est in mora soluendi canonis, quandiu ei sit questio de re emphyteutica.* 182. nu. 37
- Emphyteusis in dotem data simpliciter aut aestimata, an requirat consensum domini.* 236. nu. 21
- Emphyteuta non tenetur aliquid remittere de pretio quod ab alio reperit domino volente emere & offerente iustum pretium.* 265. nu. 5
- Emphyteuta non soluens excusatur a commissio, si dominus tantundem deberet, & paratus est compensare.* 265. nu. 4
- An autem necesse est, ut id declaret, ne cadat.* 266. nu. 8
- Emphyteuta soluens alteri nomine domini scientis, & patientis, an liberetur.* 380. nu. 16
- Emphyteuta non soluens eo tempore, quo hereditas domini iacet, an excusetur.* 382. nu. 27
- Emphyteuta inter se an possint alienare in scio domino.* 399. nu. 12
- Emphyteusis an possit a patre unius filiorum relinqui.* 402. nu. 23. & duob. seq.
- Emphyteuta qui rem vedium recuperat, an liberetur a pena, in quam vendendo incurrit.* 441. nu. 1
- Emphyteuta si domino pretium non verum denuntiauerit, perinde est, ac si omnino non denuntiauerit, ibid. nu. 3. & seq.*
- Emphyteusis in rebus soli tantum constat.* 332. nu. 4. & 334. nu. 10. An autem in rebus incorporalibus, ibid. nu. 10
- Emphyteusis si alienata fuerit, praefertur dominus consanguineo in renocatione eius alienationis.* 446. nu. 3. & 4
- Emphyteuta pluriū rerum, si in una tantum male versetur, an priuatur omnibus.* 448. nu. 3
- Emphyteusis rei ecclesiastica concessa ad longum tempus, an viuietur in eo tantum quod excedit 100. annos, & quid si pro toto longo tempore sit constituta una pensio sine pretium.* 450. nu. 12
- Emphyteuta pluriū rerum pro una pensione non potest soluere partem pensionis pro rata unius rei tantum.* 451. nu. 14
- Emphyteuta vendens partem, an ea tantum parte cadat, an tota emphyteusis.* 454. nu. 28. & seq.
- Emphyteusis si teneatur pro certa parte a capitulo, & pro reliquis ab alijs nobilibus, & emphyteuta eam vendat cum consensu capituli & eorum nobilium praeter unum, qui vult partem suam sibi retinere, an id potest facere.* 456. nu. 5
- Emphyteuta cum cedit emphyteusis pro alia specie, & etiam pro pecunia, quae plurius valet quam species, & sic censetur venditio, tamen vititur verbo permutationis, an res cadat in commissum.* 505. numero. 11. & sequen.
- Emphyteuta impune permutare potest in scio domino, vendere non potest.* 512. nu. 34
- Emphyteusis finita per generationem, & iterum renouata, an censetur noua, an antiqua.* 526. nu. 30
- Emphyteuta an possit renuntiare emphyteusim inuito domino.* 545. nu. 1. 2. & 546. nu. 3
- Emphyteuta cum renuntiat domino, an emphyteusis transsit in dominum libera, omnibus obligationibus, hypothecis, seruitutibus, & alijs oneribus ab emphyteuta impositis.* 547. nu. 7. & seq.
- Emphyteuta qui pro pensione obligauit omnia bona, an possit renuntiare emphyteusim domino.* 548. numero. 1. le j.
- Emphyteuta qui triennium cessauit soluere, quia interim detentus fuit in carceribus, excusatur.* 648. nu. 50
- Emphyteusis adquisita pro me & heredibus, an intelligatur de primis tantum heredibus.* 663. nu. 18
- Emphyteuta excusatur qui alienauit cum pacto legis commissoriae, & additionis in diem incontinenti appositum.* 670. nu. 4
- Emphyteusis quae reuertitur ad dominum, an redeat libera, an cum onere seruitutis, hypotheca & aliorum onerum.* 709. nu. 13
- Emphyteuta an possit excidere grades arbores.* 712. nu. 24. & multis seq.
- Et si id fecerit, an possit expelli.* 713. nu. 27
- Emphyteuta an possit mutare formam fundi, cum meliorem faciens, ibid.*
- Emphyteuta si soluerit pensionem praeter unum numerum, cadit emphyteusis.* 723. nu. 26. Idem, si tota pensio consistit in vno nummo, ibid. Quomodo autem

ALPHABETICA.

- rem id intelligatur. 724. nu. 29. & seq.
- Emphyteuta** promittens tantum vendere sine consensu domini, non cadit emphyteusi. 766. nu. 45
- Emphyteusis ecclesiastica** concessa ultra generationem licitam, omnino non valet. Sed si fiat usque ad ipsam cum pacto renouandi, valet, sed pactum renouationis vitatur. 768. nu. 53
- Emphyteusis** accessio ad quem ea reuerſa ad dominum pertineat, dominumne ipsum, an emphyteutam. 778. nu. 94
- Emphyteuta** vendens cum pacto redimendi, & vi illius redimens, an cadat emphyteusi. 793. nu. 155. & duob. sequen.
- Emphyteusis** ultra generationem permissam concessa, an in totum vitetur. 791. nu. 146
- Emptor** conditionalis non prescribit ante conditionis euentum. 37. nu. 24
- Emptor** tenetur tradere rem liberam & vacuum, etiā si dictum non sit. 115. nu. 57
- Emptori** qui promisit soluere pretium intra certū tempus, non currit id tempus, nisi a die rei traditæ. 199. nu. 112
- Emptores** rerum ecclesiasticarum an gaudeat immunitate gabellarum & vestigalium. 224. nu. 11. & 12
- Emptor** qui emit ea lege ut satisfaceret creditoribus venditoris, an possit aduersus eos vi exceptione prescriptionis. 258. nu. 116
- Emptor** a quo rei retrahitur debet manere indemnis. 268. nu. 7
- Emptor** qui emit minus dimidio iusti pretij, an teneatur, si res perijt. 609. nu. 71
- Emptor** conditionalis non facit fructus suos. 700. n. 72
- Emptor** tenetur stare locationi propter hypothecam. 706. nu. 4
- Emptor** qui non soluto pretio percepit fructus rei, tenetur ad vsuras. 739. nu. 16
- Emptor** si soluerit partem pretij tantum, non acquirit etiam pro ea parte dominium. Tamen debet habere fructus pro rata. 773. nu. 71
- Emptor** ante solutum pretium nondum est dominus rei emptæ. ibid. nu. 72
- Emptio**, & venditio intelligitur facta cōfessim quāam partes conuenerint de pretio, quamuis nondum numeratum sit. 42. nu. 42
- Emptio** & venditio censetur facta etiam nondū translatō dominio. ibid.
- Emptio** & venditio dignior stipulatione. 507. nu. 16
- Emptiones** pro instrumentis emptionum. 301. nu. 4
- Emptio** rei sua non valet, cum sua est irrenouabiliter, aliā secus. 686. nu. 12. & 693. nu. 44
- Emptor** nō tenetur soluere ante traditionem rei. 696. nu. 57
- Emptor** cum pactis legis commissoria & addictionis in diem non facit interim fructus suos. ibid. nu. 59
- Emptioni** & venditioni si pretio sit aliquid additum aut detractum, an censeatur noua emptio & venditio. 795. nu. 165. & multis seq.
- Emens** a minore ignoranter, an sit in culpa aut mala fide. 603. nu. 42. & 604. nu. 45
- Emens** non debet ignorare atate venditoris nec quamlibet aliam conditionem vel qualitatem, etiam si sit extraneus. 603. nu. 42
- Emens** a minore & postea vendens alteri, contra quem
- minor petit restitutionem, an teneatur de euictione. ibid. nu. 42. & multis seq.
- Emensia** a quibus. 554. nu. 28. in fi.
- Episcopus** si permiserit alicui semel intrare monasterium monachum, deinde idem concesserit omnibus certo aliquo die ut possint intrare, iſq; cui primum concessum fuerat die omnibus concessio intrauit, an poterit iterum ingredi vi specialis suæ promissionis. 700. nu. 70
- Errans** nemo rem suam amittit. 36. nu. 19
- Errans** in calculo temporis debet sibi imputare. 545. nu. 47
- Erisichthon** pro fame filium vendidit. 466. nu. 17
- Etruscorum** dies. 202. nu. 1
- Euentus** ab origine & primordio formatur. 95. nu. 26
- Euentus** multa ostendit, qualia sunt. 537. nu. 18. & multis seq.
- Euictio** non debetur pro resingulari hereditatis euicta, nisi nominatim conuentum sit. 78. nu. 81
- Euictio** non habet locum in quibusdam casibus. 109. nu. 34. & seq.
- Euictioni** non obnoxius est, qui simpliciter consensit alienationi, nisi eam expressim promittat, vel se obliget. 114. nu. 54. & 115. nu. 55
- Euictio** an habeat locum cum sciens & prudens emit rem alienam, aut alicui oneri obnoxiam. 413. nu. 7
- Etiā si a sciente emit. ibid. nu. 8
- Et an saltem tunc agi possit ad pretium. 414. nu. 10. & trib. seq.
- Et quid si specialiter cautum sit in aliquem casum. 415. nu. 14
- Euictio** habet locum etiam re euicta per restitutionem aut alio iure speciali. 503. nu. 44
- Euictio** etiam de non suo facto ab eo debetur, qui promisit de suo facto tantum, si scienter vitiosam rem alienauerit. ibid.
- Euictio** debetur si sciens & tacens rem vitiosam alienauerit, etiam si pactum sit ne teneatur. ibid.
- Euictio** non competit illicito emptori, etiam si eam stipulatus fuerit. 604. nu. 47
- Euictio** non habet locum, cum aliquid est quod imputari potest emptori, qui victus est. ibid. nu. 49
- Euictio** promissa quocunque modo rei euincatur, an trahatur ad eam qua alias ex natura actus non comprehenderetur. 616. nu. 97
- Euidetia** rei aut facti semper admittitur, & est omninē optima. 327. nu. 317
- Euidetia** facti reprobat sententiam sine appellatione, ibidem
- Euidetia** facti facit ne sententia unquam transeat in rem iudicatam. ibid.
- Ex**, dictio diuidit & separat. 214. nu. 54
- Ex**, post significat. ibid.
- Extra** dictio. 218. nu. 72
- Ex** tunc dictio denotat extremitatem temporis. 111. nu. 39. An autem faciat, ut dies termini computetur in termino. ibid.
- Ea est dictio Apuleiana. ibid.
- Ex** nunc prout ex tunc, & ex tunc prout ex nunc, huiusmodi dictiones quam vim habeant. 704. nu. 86
- Exceptio** simulationis an opponi possit, si statuta omnē exceptionem tollat. 34. nu. 13. & seq.
- Excipiens** non auditur sine interesse. 54. & 55. nu. 53

Exce

T A B V L A

Exceptio qua nocet & prodest venditori, nocet & prodest emptori. 134. nu. 130
Exceptio rei iudicata non obstat, quando noua causa superuenit. 350. nu. 4
Exceptio transit in singularem successorem ex causa lucratua. 416. nu. 20
Exceptio ex aequitate procedit, & regula ex summo iure. 549. nu. 5
Exceptiones omnes esse fauorabiles. ibid.
Exceptionis natura perpetua est. 641. nu. 31
Exceptionis sequela perpetua quoque est. ibid.
Exceptio vsurae an impediat executionem instrumenti garentiati. 643. nu. 36. in fi.
Exceptio dilatoria potest opponi statim post litis contestationem. 654. nu. 4
Exceptio an extendat regulam ultra naturam ipsius, & quomodo. 615. nu. 94. & duob. seq.
Exclusio vnius partis facit exclusionem omnium in rebus indiuiduis. 608. nu. 63
Excommunicatio ex Graecorum, & aliorum ritibus ortum habuisse videtur. 170. nu. 276
Excommunicatio Drurydum. 171. eod. nu. 276
Excommunicatio Platonis. ibid. nu. 277
Excommunicatio Atheniensium. ibid. nu. 278.
Excommunicatio Romanorum. 172. nu. 279
Excommunicatio Germanorum. ibid. nu. 180
Excommunicati sacrificijs interduntur. 170. nu. 276
Excommunicati impij peculiari vocabulo vocantur. 171. eod. nu.
Excommunicatus communicari prohibetur. ibid.
Excommunicatio an in foro seculari possit. 172. nu. 281
Excommunicationis exceptio an statuto tolli possit. ibidem.
Excommunicationis exceptio an habeat locum in regno Francie. ibid. nu. 282
Excommunicatis ius denegatur. ibid.
Excommunicatis nullus bonos communicatur. ibid.
Excommunicati à dignitatibus etiam secularibus & sacerdotijs arcentur. ibid.
Excommunicati infames. ibid.
Excommunicatis poena grauissima. ibid.
Excommunicari an quis potest ut contumax ex citatione ad domum. 364. nu. 4
Excommunicatio lata sub conditione, cum illa clausula (ex nunc, prout ex tunc) an efficiat ante conditionem. 705. nu. 87
Executor datus à papa ad conferendum beneficium, si inutiliter contulit, potest iterum auferre, nisi primū errauerit in iure. 353. nu. 19
Executori si sit in testamento praestitutus annus ad executionem, & ex constitutione synodalis sint in id statuti sex menses, utrunque tempus simul currit. 697. nu. 62
Executor an praesudet heredibus ex sola confessione recepta pecunia, sine alia probatione numerationis. 719. nu. 12. & seq.
Executioni sententiae quo tempore praescribatur. 541. nu. 32. & seq.
Executio sententiae aequè fieri potest in debitorem annua pensionis, ut in debitorem rei immobilis. 51. numero 6
Executor deputatus ad bona mobilia & immobilia nihil iuris habet in actiones. 59. nu. 9

Executium ius omne cedi potest. 489. nu. 23
Exemplar instrumenti quod ostendere debemus, an etiam dari oportet, si non petatur. 197. nu. 106
Exemplar cum dari debet cuius expensis datur. 198. nu. 107
Exemptibile quid dicatur. 37. nu. 118
Exheredatus an admittatur ad feudum. 99. nu. 45. & 100. 46. & 47
Exheredatus an veniat appellatione filiorum. d. nu. 45
Exheredatus an admittatur ad bona vetim alienari extra familiam. ibid. nu. 46
Exhibere quid sit. 302. nu. 7
Exhibitio censetur facta ei qui impedit, ne fiat, ibidem nu. 8. & seq.
Expressio eorum qua tacite insunt, nihil operatur. 467. num. 9
Extensio personarum non fit ut casuum. 110. nu. 38
Extremis morbis extrema remedia adhibenda. 435. nu. me. 12
F*Acere cum aliquid tenemur, intelligitur si petatur.* 198. nu. 109. Niscum aliquid consequi volumus, ibid. nu. 110
Facta indiuidua sunt. 451. nu. 16
Facta plus habent ponderis ad declarandā voluntatem quam verba. 774. nu. 76
Factum iudicis, factum partis est. 334. nu. 13
Factum quid censetur in prauidicium eius per quem fiat, ne id fiat. 433. nu. 7
Factum cedi non potest. 477. nu. 57. Ius tamen ex quo id producit, cedi potest, ibid.
Factum non praesumitur nisi probetur. 780. n. 100. in fi.
Facile impetrabilia imputantur ei, qui non impetravit 534. nu. 63
Facilitas dicitur aequitas. 554. nu. 27
Facultas eligendi an transeat ad heredes. 460. nu. 12
Facultas expellendi alium, siue occupande vel recuperande possessionis propria autoritate, an cedi potest. 478. nu. 62. & multis seq.
Facultas expellendi propria autoritate, an possit exerceri contra resistentem. 479. nu. 66
Facultas eligendi an cedi possit. 481. nu. 76
Facultas declarandi cedi non potest. ibid. nu. 74
Facultas iurandi cedi non potest. ibid. nu. 79
Facultates estimantur habita ratione impensarum. 426. nu. 3
Facultas implendi conditionem potestatum nullo tempore praescribitur. 639. nu. 22
Facultatis iura sunt impraescriptibilia. ibid. nu. 21
Nec ea consuetudine tolluntur. ibid. vide tamen 641. nu. 25
Falsus denarius non est denarius. 293. nu. 11
Falsus iudex non est iudex. ibid.
Falsa fides non est fides. ibid.
Falsa iustitia non est iustitia. ibid.
Falsus tutor non est tutor. ibid.
Falsum testamentum non est testamentum. ibid.
Falsus modius non est modius. ibid.
Falsa statera non est statera. ibid.
Falsum instrumentum non est instrumentum. ibid.
Falsus testis non est testis. 294. eod. nu. 11
Falsus nummus non liberat soluentem. ibid. nu. 12
Falsus nummus non debet computari in numero ceterorum, quibus luditur ad par & impar. ibid.

Famio

Famis necessitas multa permittit, alias prohibita. 466. nu. 14. & multis seq.
Familia est tanquam ciuitas quadam. 10. nu. 27
Familiaria sepulchra. 105. nu. 18
Familia conseruatur per legitimatos. 91. nu. 10
Familia, agnatio, domus, idem sunt. 149. nu. 195
Familia appellatio quid contineat. 235. nu. 237
Famis causa constituta ad alias necessitates non sunt trahenda. 469. nu. 23
Fame occumbere, miserrimum, ibid. nu. 24
Famis vis & potestas, ibi. & multis seq.
Famis epitheta, ibi. nu. 25
Fatum & necessitas inuicem connexa. 467. nu. 21
Fauor & odium si concurrunt, utrum eorum sit magis considerandum. 22. nu. 65
Fauores ampliandi. 253. nu. 94
Fauori suo quis in consequentiam prodest aduersario an quis possit renuntiare eo inuito. 538. nu. 24
Feris fieri possunt, quae alias non possunt, cum periculum est in mora. 25. nu. 12
Feuda consolidata censentur esse coquæstus, licet ea cum quibus sunt consolidata, essent patrimonium. 440. num. 2
Feudi pars si alienetur, an ea tantum perditur, an uero & totum. 454. nu. 28. & 29
Feudi usus vel usufructus an constitui potest, & quomodo. 67. nu. 41. & 70. nu. 48
Feudo an succedant utrinque coniuncti, exclusis cõiunctis ex parte patris tantum. 422. nu. 10. Et quid si statutum sit, ut agnati præferantur cognatis, an tunc frater utrinque coniunctus præferatur cõsanguineo. 423. nu. 11
Feudo reuerso ad dominum ad quem pertineat eius accessio, an ad ipsum dominum, an uero ad uasallum. 778. nu. 914
Feudum alienatum recuperatur ab agnato sine restitutione pretij. 7. nu. 16
Feudum paternum aut antiquum alienari potest libere in proximiores, non etiam nouum. 17. nu. 50
Feudum an ita possit dari à uasallo in emphyteusim, ut dominium utile non transeat in emphyteutam. 41. nu. 318
Feudum non cadit in commissum ex sola uenditione sine traditione. 457. nu. 47
Feudum in uerbis generalibus non continetur. 47. nu. 4. & multis seq.
Feudum in generali alienatione non comprehenditur, ibid. nu. 4
Feudum non continetur in generali donatione omnium bonorum, ibid.
Feudum non continetur in rescriptis nisi de eo specialis fiat mentio, ibid.
Feudum non comprehenditur in l. & in authen. præterea. C. unde uir, ibid.
Feudum non uenit in generali obligatione bonorum. 48. num. 6
Feudum non comprehenditur in generali facultate legiti mandandi, ibid. nu. 7
Feudum non comprehenditur in generali renuntiatione, ibid. nu. 8. Nec in generali mandato, ibid. Nec in generali fideicommissio, ibid.
Feuda an ueniant appellatione bonorum. 49. numero 10. & 13

Feuda apud Gallos patrimonialia, ibid. nu. 12. ubi uidebis etiam de ceteris populis.
Feudum in annuis redditibus constitui potest. 52. nu. 6
Feudum concessum alicui & quibuscunque suis successoribus, an transeat ad legatarios & fideicommissarios. 63. nu. 21. & 64. nu. 27
Feudum an possit constitui in fructibus pendentibus. 67. nu. 37
Feudum aut fructus ipsius, an possint capi in causam indicati. 71. nu. 49
Feudum potest constitui in immobilibus & mobilibus simul. 79. nu. 84
Feudum an possit constitui in molendinis. 80. num. 92. in fine.
Feudum constitui potest in homine adscripticio. 87. num. 119
Feudum acceptum pro se, suis filiis & nepotibus, admittit nepotes post mortem ipsius conceptos. 124. numero 88
Feudum si fuerit alienatum presentibus agnatis, & non contradicentibus, non poterit ab ijs reuocari. 131. nu. 116. & 138. nu. 150
Feudum item alienatum presente domino, & non contradicente, an poterit ab eo reuocari. 131. nu. 117. & 138. nu. 151
Feudi inuestitura de alio facta consentire uidetur is ad quem debet obuenire, si presens sit & non contradicit. 132. nu. 118. & 139. nu. 155
Feudum alienatum intra quod tempus reuocari potest à domino. 174. nu. 5. Et ab agnato. 175. nu. 8. & 9
Feudum an possit dari in solutum inconsulto domino. 235. nu. 17
Feudum uendi non potest, an autem super eo transigi possit. 245. nu. 60. & 246. nu. 66. & 247. nu. 67
Feudum si fuerit renuntiatum domino, ad eum reddit liberum ab omnibus seruitutibus, hypothecis, & alijs oneribus à uasallo impositis. 257. nu. 111
Quod quemadmodum procedat, ibid. nu. 112. & 113
Feudum alienatum si à domino redimitur, debet ab eo reddi idem pretium, nisi appareat de fraude. 265. nu. me. 5
Feudum an possit alienari in agnatos & an in remotiores sine consensu domini in præiudicium proximorum. 399. nu. 10
Feudum alienari an possit in unum ex proximioribus, vel ceteris renitentibus. 401. nu. 20 & duob. seq.
Feudum an possit à patre uni filiorum relinqui. 402. nu. 23. & duob. seq.
Feudum si alienatum fuerit, præferuntur agnati domino in renocatione eius alienationis. 445. nu. 1
Feudum an ob causam necessitatis alienari possit. 467. nu. 19
Feudum quo uasallus exciderat ob facinus ei à domino condonatum, & quod manet apud uasallum, censetur antiquum, uis erat, & ei ut in antiqua succedatur. 525. nu. 29
Feudum nouum ita concessum, ut teneatur nomine & iure antiqui feudi, utrius assumat naturam & qualitatem feudi antiqui. 526. nu. 31. & multis seq.
Feudum uetus an efficiatur nouum ob id quod uasallus de eo inuestitur, ut de nouo vel antiquo. 527. nu. 33. & 528. nu. 38
Feudum antiquum an efficiatur paternum ex eo quod uasall

T A B V L A

vasallus de eo inuēstatur ut de paterno, ibid.
Feudum ligum est ligū, etiam si aliter nominetur. 527.
nn. 35
Feudi forma antiqua mutari nō potest in praiudicium
alterius, ibid.
Feudum reuersum ad dominum an censatur patrimo-
nium. 536. nu. 72. & seq.
Feudum paternum occupatum à tyranno, & postea re-
cuperatum manet paternum. 539. nu. 87
Feudum utrum nouum, an antiquum potius censatur
ibid. nu. 91. & multis seq.
Feudum an possit domino inuito renuntuari. 546. nu. 6
Feudum cum renuntiat domino, an eadem transeat
liberum ab omnibus obligationibus, seruitutibus &
alijs oneribus impositis à vasallo. 547. numero 7. &
sequen.
Feudum acquisitum pro me & heredibus, an heredes
heredum transeat. 663. nu. 18
Feudum ultra limites permisso concessum an vitietur
in totum, an verò in parte tantum prohibita. 291. nu
me. 146
Feudum reuersum ad dominum an redeat liberum, an
cum onere pignoris seruitutis, & similibus. 709. nu-
me. 13
Ficos dividere, prouerbiū. 298. nu. 15
Filio non retrahitur in praiudicium aliorum. 189.
num. 71
Nec nisi ubi adest aequitas, ibid. nu. 72
Filio non habet locum in statutis, sed mera veritas. 189
num. 73
Filio non habet locum in praiudiciū tertiij. 190. nu. 74
Filio non habet locum, ubi veritas locum non habet,
434. nu. 10. in fine.
Fideicommissum conditionale non trāsmittitur ad ha-
redes ante impletam conditionem. 37. nu. 25
Nec ad filios quidem & suos heredes. 38. nu. 26
Fideicommissi conditionalis usucapio non currit ante
conditionem. 184. nu. 49
Fideicommissum pure relictum familia, non admittit
nondum natos tempore mortis testatoris. 123. num.
83. Quid autem, si ex die, vel conditione. 127. nu. 97.
& sequen.
Fideicommissum relictum proximiori, an deferatur pro-
ximiori testatoris, an ultimo defuncti sine grauati.
392. nu. 12. & seq. usque ad fin. eius glo.
Fideicommissio inter fratres relicto pariter, admittuntur
fratres ex vno tātum latere cum fratribus utrin-
que coniunctis, ibid. nu. 13
Fideicommissum facit, ut succedatur primo testatori nō
grauato. 394. nu. 20
Fideicommissum vniuersale transmittitur ad heredes.
476. nu. 48. Et tamen cedi non potest, ibid. & iterum
num. 52
Fideicommissaria sit res permutata cum re subiecta fi-
deicommissio. 523. nu. 27
Fideiubens censetur consentire contra alium. 170. nu. 273
Fideiussor minoris an teneatur, si minor petierit sibi
suppleri id quod deerat ex iusto pretio. 279. nu. 54
Fideiussori aut alteri qui alium promisit seruare in-
demnem, an satis sit probare solutionem à se factam
per confessionem creditoris. 286. num. 84. & 721. nu-
me. 17
Fideiussores conductorum aut aliorum non tenentur

pro tempore prerogato. 494. nu. 3. & seq.
Fideiussor qui diu stetit in obligatione, potest petere ut
liberetur, & quare. 496. nu. 3
Fideiussori aut ei qui promisit indemnitate, an satis
sit probare solutionem à se factam per confessionem cre-
ditoris, sine alia probatione numerationis, ut agere
possit contra debitorem. 721. nu. 17
Fideiussor non est qui tantum promisit fideiubere, sed
tenetur ad interesse. 765. nu. 42
Fiducia quid sit. 631. nu. 39. & duob. seq.
Fiduciarius seruus. 632. nu. 41
Fiduciaria res, ibid.
Fiduciaria hereditas, ibid.
Fiduciarius heres, ibid.
Fiduciaria tutela, ibid.
Fiduciarius tutor, ibid.
Fiduciarius pater, ibid.
Filiationis nominatio praiudicat patri tantum, non e-
tiam ceteris. 262. nu. 3
Fily debent praferri in emptione rerum relictarum à
testatore, mendicantibus. 14. nu. 38
Fily inter se alienare possunt rem prohibita alienari.
18. nu. 54
Filius qui patre viuente dominum offenderit, non suc-
cedit in feudo post mortem patris. 99. nu. 44
Filius exheredatus à patre an possit retrahere rem ab
ipso aut alijs consanguineis alienatam, ibid. nu. 45.
& seq. An eadem succedat in feudo, ibid.
Filius vasalli qui alienauit feudum antiquum, an pote-
rit eam alienationem sibi reuocare. 112. nu. 47
Quid si filius ipse sit heres patris. 113. nu. 49
Filius iuris presumptione est heres patris. 114. nu. 52
Filius heres etiam si abstineat, ibid.
Filius agnati vasalli qui consensit alienationi feudi fa-
cti à vasallo an eam reuocare possit. 211. nu. 44
Filius ob nullam aetatem liberatur patria potestate. 116.
num. 59
Filius familias non potest emere rem patris ex pecunia
profecticia, ibid. nu. 60
Filius sa. quod acquirit, patri acquirit, ibid. nu. 61
Filius sa. quod acquirit ex pecunia patris suo nomine &
periculo an id acquirit patri. 117. nu. 62
Filius sa. minor iussu patris obligatus restituitur, sed
nihil restitutio prodest patri. 119. nu. 74
Fily & nepotes cocepti post bannum patrum & libero-
rum non comprehenduntur in eo banno. 124. nu. 86
Filius senatoris non dicitur, nisi qui conceptus est dum
pater senator fuit, ibid. nu. 87
Filius vasalli qui patri feudum alienanti consenserit,
non potest reuocare. 135. nu. 136
Filius consentiens patri donanti non poterit donationē
inofficiosam dicere, ibid.
Filius nō sibi praiudicat nolens institui heres, malens q̄
habere ab intestato. 137. nu. 145
Filius non releuatur à satisfactione ob bona paterna.
425. nu. 18
Filius pro patre nō potest facere quae requirunt speciale
mandatum. 252. nu. 101
Filius si de bitores patris viuētis liberauit, an ipso pa-
tre mortuo valebit liberatio. 486. nu. 13. & 616. nu.
99. & seq.
Filius substitui aut delegari potest, etiam cum electa est
industria personae. 479. nu. 68. & seq.

Filius

ALPHABETICA.

- Filius qui liberavit debitores patris, an eo mortuo si agat aduersus eos, ei obstat exceptio.* 616. num. 100. & seq.
- Filius familias institutus heres sub conditione potestatis, nullo tempore dicitur prateritus.* 639. nu. 22.
- Filius qui anno tacuit excluditur tantum à primo capite, unde liberi, non à secundo unde legitimi.* 688. num. 19. Sed quomodo id intelligatur, vide. 697. nu. 63. & seq.
- Filia quæ intra triginta annos potuit adire hereditatē matris ex capite liberorum, an intra alios triginta annos poterit adire ex capite generali legitimorum & quomodo.* 688. nu. 20. & 682. nu. 53. & seq.
- Filius fidei potest ex pacto in contractu apposito nocere patri.* 756. nu. 2.
- Finis magis inspicendus est, quàm quod præfens est.* 69. num. 45.
- Finis omnia denominat.* ibid.
- Finis ad principium trahitur.* 95. nu. 26.
- Finis ob quem quid sit inspicitur, nec ultra eum operatur.* 578. nu. 23.
- Finis demonstrat qualis res censenda sit, & an sit mobilis an immobilis.* 69. nu. 45. & 337. nu. 19.
- Finis trahit ad se omnia quæ ad ipsum tendunt.* ibi. nu. 19.
- Fiscus doti æquiparatur.* 255. nu. 100.
- Fiscus non est privilegiatus, nisi quantum expressum reperitur.* ibidem.
- Fiscus an excludatur à bonis quæ dicit vacantia, si probetur defunctum & alium publicè & communiter existimatos consanguineos sine alia graduum declaratione.* 264. nu. 8.
- Fiscus potest rem communem alienare, sed præfertur consors alij, si tamen vult dare tantum pretium, quantum ceteri.* 268. nu. 7.
- Fiscus & ecclesia an æquiparentur.* 428. nu. 11. & seq.
- Fisco si debet solui certa pars fructuum, an impensæ deduci debeant.* ibid.
- Fiscus an teneatur restituere gabellam quam habuit ex contractu qui postea redhibetur.* 749. nu. 16.
- Formina quæ non succedit in castro, succedit tamen in ipsius munitionibus.* 82. nu. 98.
- Fœmina à statuto exclusa an dicatur sua.* 91. nu. 13.
- An autem ea faciat partem ceteris.* 92. nu. 15.
- Fœmina familia finis.* 149. nu. 195.
- Fœmina quoque generis finis est.* 150. nu. 190.
- Formam Tullius vocat, quam alij speciem dicunt.* 292. num. 6.
- Fœmina quæ viros rapuerunt.* 441. nu. 5.
- Forma statuti est de substantia ipsius.* 579. nu. 26.
- Forma legis ordinat a dispositio certos habens fines.* ibid.
- Forma autem rei quid sit.* ibid.
- Forma in actibus hominum quæ sit.* ibid.
- Forma denuntiationis seruanda est.* ibid. nu. 27.
- Forma data à statuto in dubio substantialis.* 580. nu. 29.
- Forma statuti non obseruata actus corrumpit.* ibid.
- Forma præcise aut specificè impleri debet.* 296. nu. 10.
- Forma omisso in qualibet vel minima parte actum vitiat, etiam in fauorabilibus.* 297. nu. 11. & 724. n. 31. & 32. ubi videbis, an id semper verum sit.
- Forma nec addi nec detrahi potest.* d. nu. 11.
- Forma non potest per æquipollens adimpleri.* ibid.
- Forma res indiuidua.* 297. nu. 12.
- Formam diuisio corrumpit.* ibid.
- Forma qualibet mutatio totum vitiat.* ibid.
- Forma expressa an possit alia pinguis vitiari.* 287. nu. 58. & seq.
- Forma est præcisior atque stricior iuris, & obseruationis quàm solennitas.* 725. nu. 33. ad fin.
- Forma omisso in modicis, an totum vitiet.* 724. nu. 31. & duob. seq.
- Forma omisso non excusat atatem, rusticitatem, sexum, militiam, nec quamuis aliam qualitatem.* d. nu. 31.
- Forma rei mutatio facit ut ea res censeatur non amplius esse in rerum natura.* 755. nu. 16.
- Frater quod acquirat ex pecunia communis, suum facit.* 117. nu. 64. in fi.
- Frater fratri in eadem potestate existenti donare potest bona profectitia consentiente patre.* 118. nu. 67.
- Frater nomine communi suo & fratris si emat fundum, & soluat pretium, potest à fratre repetere partem pretij, quia in dubio præsumitur emissæ de sua pecunia.* 777. nu. 88.
- Fratribus diuidentibus peculium non fit deductio eius quod in diem debetur, sed præstatur cautio solvendi, cum dies cesserit.* 277. nu. 44.
- Fratres ita inter se succedunt, ut consanguinei habeant bona paterna, uterini materna.* 421. nu. 4.
- Quid autem si inter eos alij sunt coniuncti ex utroque latere, alij ex altero tantum.* ibid. nu. 5.
- Et quid in filiis fratrum.* 422. nu. 7.
- Et quid item si ex statuto masculus præfertur femina.* ibid. nu. 6.
- Et quid si etiam ex statuto succedunt proximiores ex linea paterna.* ibid.
- Quid denique in iure accrescendi.* ibid. nu. 7.
- Fraudare retractionem an licite possimus.* 13. num. 68. & 23. multis seq.
- Fraudare veltigal an liceat.* 23. nu. 69.
- Fraudator etiam impensus repetit.* 426. nu. 2.
- Sed an id procedat cum quis iubetur integros fructus reddere.* 427. nu. 8. & 9.
- Sed & alios multos casus in quibus id non procedit, videbis.* 428. nu. 10. & seq. usque ad 22.
- Fraudem fecisti, si autem patere.* 271. nu. 20.
- Fraudem suam allegans an audiatur.* 272. nu. 24. & 25.
- Fraus ex euentu solo non arguitur.* 76. nu. 74.
- Fraus ex quibus præsumatur.* 77. nu. 75. & seq.
- Fraus ex eo præsumitur quod alienans remanet in possessione rei alienate.* 239. nu. 35.
- Quantum autem tempus in id requiratur.* ibi. n. 36.
- Fraus legi fit, etiam si quid verè sit, ut lex circumueniatur, quod aliàs non fieret.* 25. nu. 75.
- Fraus sua nemini prodesse debet.* 118. nu. 68.
- Fraus & simulatio declaratur ex tractatu precedenti, & magis quàm ex sequenti.* 237. nu. 24. & trib. seq.
- Fraus an & quomodo præsumitur ex cõfessione receptæ pecuniæ, de cuius numeratione aliter non constat.* 286. nu. 85. & 287. nu. 87. 88.
- Fraus in dubio non præsumitur.* 473. nu. 35.
- Fraus & dolus quadam connectione sunt conexæ.* 474. nu. 36.
- Fraus & dolus quid & in quo differant.* ibid.
- Fraus ob id maior præsumitur, quod quis ita facit ne fraudem fecisse videatur.* 581. nu. 35.
- Fraus ex eo præsumitur quod quid sit clam.* 625. nu. 13. & seq.

T A B V L A

- Fraus & simulatio an presumatur ex his verbis, vendidis vere & non in fraudē, & similibus.* 627. nu. 19
- Fraus & simulatio non aequē presumitur ex alienatione necessaria, ut voluntaria.* 629. nu. 29
- Fraus non tam facile presumitur in muliere, rustico, milite, ut in ceteris.* 630. nu. 34
- Frequentioris usus causa species memorata ad alias trahitur non im frequentē, ex eadem ratione.* 443. nu. 4. & seq.
- Fructus id est quod singulis annis renascitur.* 471. nu. me. 29
- Fructus pendentes an inter mobilia, an immobilia computentur.* 67. nu. 37. & multis seq. usque ad 53
- Fructus pendentes pars fundi censentur etiam in actione personali, ibid.*
- Sed id quomodo intelligatur.* 68. nu. 42. & seq.
- Fructus pendentes possunt dari in supplementum legitime.* 67. nu. 38
- Fructus pendentes veniunt in venditionem, dationem in solutum, concessionem ad fictum, legatum, & fidei commissum.* 68. nu. 42
- Et in concessionem, & amissionem feudi, & publicationem fundi, ibid.*
- Fructus pendentes veniunt in restitutionem fundi, ibi.*
- Fructus pendentes comprehenduntur in sententia quā rem adiudicat, ibid.*
- Fructus pendentes veniunt in translationem domini ipso iure, ibid.*
- Fructus pendentes inter pauperes distribui debent testatore iubente sua bona mobilia distribui.* 69. numero 44
- Fructus pendentes cadunt in sequestrum, ac si essent separati, ibid.*
- Fructus statim colligendi pro collectis habentur, ibid.*
- Fructus pendentes qui contrectati, furti tenentur, ibid. nu. me. 44*
- Fructus non augent estimationem, ibid. nu. 46*
- Fructus fundi vel emphyteusis an vendi possint, & quomodo, ibid. 70. nu. 47*
- Fructus præbende & aliarum huiusmodi rerum possunt capi in causam iudicati.* 71. nu. 50
- Fructus decimæ vendi possunt, etiam laico, ibid. nu. 51*
- Fructus ususfructus cedi potest, ibid.*
- Fructus seruando seruari non possunt, ibid. nu. 52*
- Fructus anni quo moritur fructuarius, quomodo diuiduntur inter heredes ipsius & proprietarium.* 545. num. 1
- Fructus rei fideicommissaria eius anni quo dies eius cedit, quomodo diuiduntur inter heredem & fideicommissarium, ibid. nu. 2*
- Fructus pendentes rei vendita sunt emptoris, ibid.*
- Fructus pendentes rei concessæ in emphyteusim, an sint emphyteutæ, ibid.*
- Fructus beneficii vacantis quomodo diuiduntur inter heredes defuncti, & eius successorem in beneficio, ibidem*
- Fructus quomodo diuiduntur inter heredes vasalli & domini eo anno quo vasallus moritur.* 546. nu. 3
- Fructus anni solui matrimonij quomodo diuidantur inter virum & uxorem vel eorum heredes, ibi. nu. 4*
- Fructus vnus alicuius temporis applicantur toti anno, ibid.*
- Fructus rei pignoratæ quomodo diuidantur inter debitorem & creditorem eo anno quo pignus dissoluitur, cum actum est ut fructus spectent ad creditorem loco usurarum, ibid. nu. 5*
- Fructus immaturi si percipiuntur à colono, est inspiciendum tempus quo futuri erant maturi, ut restituantur.* 740. nu. 18
- Nisi in certis casibus, ibid. nu. 16. & 17*
- Fructus iurisdictionis sunt multa, & bonorum publicationes, ibid. nu. 18*
- Fructus huiusmodi iurisdictionis, an ad eum pertineant qui dominus est tempore delicti, an tempore condemnationis, ibid. & multis seq.*
- Fructus dicuntur deductis impensis.* 425. nu. 1. & seq.
- Idq; etiam in mala fidei possessore, d. nu. 1*
- Et in predone.* 426. nu. 2
- Et intruso, ibid.*
- Et fraudatore, ibid.*
- Idq; item in foro conscientie, ibid.*
- Fructuum appellatione quæ veniant.* 431. nu. 27
- Fructus qui percipi poterunt, an restitui debeant, uti percepti, ibid. nu. 28*
- Fructus quos vberiores quis percipit quàm aduersarius qui vicis percepisset, an etiam sunt restituendi, ibid. nu. 29*
- Fructus in actionibus stricti iuris non veniunt nisi à lite contestata, cum petitur quod actoris non fuit, alias secus.* 436. nu. 15. 16. & 735. nu. 5
- Fructus an triennio præscribantur.* 436. numero 17. & duob. seq.
- Fructus percepti eo trienio quo cessatum est à litis prosecutione, an sint restituendi.* 438. nu. 1. le. j.
- Fructus extenuant sortem in contractibus reprobatis, ibidem*
- Fructus dominium sequuntur.* 691. nu. 34
- Fructus non debentur ex promissione vendendi.* 768. nu. 51
- Fructus ad eum non pertinent, ad quem non pertinet rei periculum.* 772. nu. 66
- Fructus percipere loco reliquiarum, siue, ut nostri vulgo appellant, arrearagiorum an sit prohibitum, aut suspectum.* 788. nu. 135
- Frustra fit per plura quod fieri potest per pauciora.* 689. nu. 24
- Fundus quid sit, & quid ab agro, prædio, loco, & possessione differat.* 51. nu. 1
- Fundus comparatus ex pecunia redacta ex venditione fundi patrimonialis, an & ipse censeatur esse patrimonialis.* 521. nu. 10. & multis seq.
- Fundus quem habemus ex permutatione fundi patrimonialis censeatur patrimonialis: & in eo succeditur ut in patrimoniali.* 525. nu. 26. & seq.
- Fundus an in dubio sit censendus patrimonialis, an acquisitiui.* 540. nu. 91. & multis seq.
- Furiosus an & quomodo possit fieri nuntiatio, citatio, oblatio, protestatio, & alia eius generis.* 225. nu. 14. & multis seq.
- Futurum non consideratur.* 425. nu. 17

Gabella non debetur ex contractu nullo. 33. nu. 7

Et si soluta fuerit, recuperari potest. 745. nu. 6

Gabella non debetur ex contractu conditionalis ante euentum conditionis. 37. nu. 24

Gabella an debeatur ex distractu siue discessu ex venditione. 41. nu. 40

Gabe

- Gabella debita pro emptione, non nisi re tradita debetur.* 43.nu.48
- Gabella cum quaritur, an & cui debeat, inspicitur tempus traditionis, non venditionis.* 44.nu.47
- Gabella quæ debetur ex venditione, non debetur ex promissione vendendi.* 45.nu.56
- Gabella inter immobilia computatur.* 62.nu.37. & seq.
- Gabella si debetur ex frumento aut vino, non debetur ex venditione agri in quo frumentum, aut vna matura sunt.* 72.nu.53
- Gabella an debeat ex contractu conditionali factio in nundinis, cuius conditio evenit post nundinas, stante statuto quod debeat ex contractu factio in nundinis.* 184.nu.46
- Gabella an debeat ex tempore contractus, an ratificationis.* 189.nu.70
- Gabella debetur ex tempore contractus, non expectato tempore in quod eius effectus dilatus est.* 200.nu.117
- Gabella an debeat ab ijs qui emunt ab ecclesia vel clericis.* 224.nu.11. & 12
- Gabella quæ soluitur ex venditione, an solvatur ex permutatione fundi æstimati cum alio fundo.* 236.nu.19
- Gabella an debeat ex transactione.* 245.nu.61. & 246.nu.65
- Gabella quæ debetur ex alienatione, an debeat ex divisione.* 249.nu.77
- Gabella nova debetur cum quid veteri instrumento additur.* 279.nu.55
- Gabella si solvi debet de pretio pro rata librarum, an de pretio deduci debeat quod datum est proxenetis & ob proclamata.* 427.nu.5
- Gabella quæ debetur ex legato, intelligitur ex eo quod superest deductis oneribus.* ibid.nu.7
- Gabella res odiosa.* 428.nu.12
- Gabella debetur ex contractu oneroso inito inter patrem & filium, non etiam ex gratuito.* 530.nu.47
- Gabella an debeat ex alienatione rei subiecta restitutioni, & postea adveniente conditione restitutionis revocata.* 454.nu.2
- Gabella vna tantum debetur ex vno contractu in alium transfuso.* ibid.nu.3
- Gabella duplex solvenda est ex locatione, & prorogatione, quæ fit priori tempore transactio.* 678.nu.35
- Gabella si fuerit soluta præter unum nummum, non valebit contractus statuto cassante contractum, ex quo non fuit soluta gabella.* 723.nu.24
- Sed quomodo id intelligatur.* 724.nu.29. & seq.
- Gabella cum quaritur an debeat, & quibus, inspicitur tempus contractus, non conditionis.* 184.nu.46. & 742.nu.27
- Gabella an debeat ex contractu qui postea dissolvitur vel rescinditur. Et an ex dissolutione, sine rescissione, aut distractu, vel recessu.* 744.nu.5. & multis sequen.
- Gabella non debetur ex redhibitione.* 749.nu.17
- Gabella quæ iubetur solvi ex secundo decreto, non debetur ex eo quod postea rescinditur per oblationem debiti intra annum.* ibid.nu.18
- Gabella quæ debetur ex venditione, non debetur ex promissione vel pacto vendendi.* 765.nu.42
- Generalis liberatio non extinguit obligationes conditionales.* 37.nu.24
- Generalis dispositio includit omnes casus, licet in uno maior ratio esse videatur.* 255.nu.110
- Generalis dispositio etiam in odiosis & pœnabilibus generaliter intelligitur.* ibid.nu.102. & 739.nu.12
- Generalis constitutio non aufert privilegium in eo casu a iure concessum.* 256.nu.104
- Gener & focer an sibi invicem succedant excluso fisco.* 425.nu.19
- Gens cognationem significat.* 150.nu.198. & seq.
- Gentiles qui dicantur.* 105.nu.17
- Gentilitas.* ibid.nu.18
- Gentilitie hereditates.* ibid.
- Gentilitia monumenta.* ibid.
- Genus supra proprius.* 109.nu.31
- Generis & generationis appellatione an veniant familia.* 162.nu.239. & seq.
- Genus significat agnationem.* 150.nu.198. & 162.nu.239. & seq.
- Glauci & Diomedis permutatio.* 507.nu.17
- Glossam sequi videntur doc. cum expresse non reprobant.* 570.nu.46
- Gradus in successioneibus computatur secundum ius civile.* 107.nu.23
- Gratificationi ceteris paribus locus est.* 406.nu.2
- Gratificandi ius nunquam competit nisi in casibus a iure concessis.* 483.nu.2
- H**abitationis domicilium ceteris præfertur. 367.nu.21. & seq.
- Hereditas definit esse alicuius per aditionem heredis.* 393.nu.18
- Hereditas cedi potest.* 488.nu.8
- Heredes facilius impetrat quàm ceteri id, quod etiam ad eos non transit.* 14.nu.41. & seq.
- Heres & defunctus consentit esse una persona.* 112.nu.48. & 660.nu.6
- Etiam si heres non teneatur de emitione, eod. n. 48.*
- Atque etiam si fecerit inuentarium.* ibid.
- Heres non potest venire contra factum defuncti.* 112.nu.48. Nisi si eum fraudaret beneficio legis vel statuti. 115.nu.58
- Heres non potest esse melioris conditionis quàm defunctus fuit.* 113.nu.49
- Hereditas factum censetur esse factum defuncti.* ibid. & 660.nu.4
- Heredes vasalli revocare non possunt alienationem ab eo factam tametsi agnati sint.* 113.nu.50
- Heres ex propria persona potest contravenire ei actui, cui defunctus simpliciter consensit.* 115.nu.55
- Heres an possit & debeat iurare de facto defuncti.* 308.nu.2. & multis seq.
- Heres qui unam rem surripuit nec posuit in inuentario, an ea tantum, an vero & omnibus priuatur.* 454.nu.29
- Heres legitimus extraneus à familia eius, qui prohibuit alienare extra familiam, an succedat ab intestato in rebus prohibitis.* 464.nu.7. & 8
- Heres repræsentat defunctum pro portione tantum hæreditaria.* 531.nu.50
- Heres si in iussu testatoris vendit rem quampiã certo pretio, an sit locus l. ij. C. de rescin. vend.* 594.nu.5. & 595.nu.9
- Heres qui in iussu testatoris vendit rem à statuto prohibi-*

bitam alienari, an incidat in pœnam, *ibid.* numero 6. & 8
Hæres comprehenduntur in omnibus pactis actiue & passiue, etiam si de illis mēto facta non fuerit. 659. num. 1
 Vtrum autem id procedat si dictio taxativa adiecta fuerit ei qui paciscitur, *ibid.* nu. 2. & multis seq.
Hæres an teneatur cum defuncti promissis de suo facto tantum. 669. nu. 4. & 661. nu. 8
Hæres an possit implere conditionem. 662. nu. 15
Hæres hæredis an sit hæres meus, *ibid.* nu. 17. & seq.
Hæredis appellatione an veniat hæres hæredis, *ibid.* & sequen.
Hæres hæredis non parens dispositioni testatoris, qua iussit hæredem aliquid facere intra tempus, alioquin eum priuat hæreditate: an priuatur, ut primus hæres. 663. nu. 18
Hæredis scripto facta prohibitio alienandi non censetur facta hæredi hæredis, *ibid.* nu. 19
Hæres hæredis non censetur eadem persona cum defuncto, *ibid.* in fi.
Hæredis appellatione omnes in infinitum, id est, non solum primi, sed & vltiores, & per multas successiones accipiuntur, *ibid.* nu. 20
 Idq; etiam in his qua sunt stricti iuris, *ibid.*
 Atque etiam in conditionibus, *ibid.*
 Sederiam de propria significatione. 664. nu. 21
 Nisi in specialibus quibusdam casibus, & qua suapte natura non transeunt ad hæredes, *ibid.* nu. 22
Hæres non tantum sui, sed & extranei regulariter in materia indifferenti admittuntur. 666. nu. 26
Hæres rogatus à testatore vendere fundum duobus, si vnus ex illis nolit emere, tenetur alteri suam partem vendere. 767. nu. 30
Hæredum vnus potest alium cogere pignus pro sua parte luere, aut sibi eius cedere, *ibid.* nu. 32
Hæres an per interpellationem constituatur in mora de re vel obligatione sui prædecessoris, antequam de re ipsa certioretur. 717. nu. 5. & seq.
Hæres damnatus certo die dare decem, alioquin fundum, si nouem tantum dederit, debet dare fundum. 724. nu. 27
 Sed quomodo id intelligatur, *ibid.* nu. 29. & seq.
Hæres Cerinibi, Ebionis, & Nazæreorum. 731. nu. 10
Hebrai auri & argenti appellatione omnem pecuniam significabant. 291. nu. 5
 Hinc dictio diem ipsam comprehendit. 208. nu. 23
Hipparchiorum dies. 202. nu. 1
Hispiorum lex. 522. nu. 12
Homines naturæ scire desiderant. 731. nu. 19
Humana hostia immolari. S. C. prohibita. 20. nu. 59
Humanitas pro aequitate. 551. nu. 15
Humana interpretatio, *ibid.*
Hyeme fabricare ex Chilone. 203. nu. 2
Hypotheca rei sue non cõstitit, si irrevocabiliter sua sit, alias secus. 76. nu. 70
Hypothecaria actio quò tempore præscribitur tam contra creditorem quam aduersus tertium. 76. num. 11
Hypotheca dotis contrahitur à promissione illius, etiam si traditio longe post facta fuerit. 200. nu. 117
Hypotheca impedit alienationem. 706. nu. 2
 Sed an sufficit sola hypotheca sine pacto non alienari

di. 707. nu. 6
Hypotheca facit, ut emptor teneatur stare locationi, *ibid.* nu. 4
Hypotheca facit ne sit locus l. quoties, C. de rei vendi. 707. nu. 5
 An autem his casibus & similibus requiratur specialis rei de qua agitur hypotheca, *ibid.* nu. 8
Iacobi Aren. opin. semper de mente iuris veniunt. 74. nu. 64
Ianus primus es signauit. 293. nu. 9
Idemne iuris statuendum est in parte ac in toto. 67. nu. 40. & 69. nu. 46
Idemne iuris de principio actus ac de ipso actu. 296. nu. 7
 Si tamen eadem est vtriusque ratio, *ibid.* nu. 8
Idemne iuris de vno ac de numero, cum est eadem ratio, *ibid.* nu. 7
Idemne iuris in viro & uxore quod in affinibus, licet ipsi affines non sint, cum est eadem ratio, *ibid.*
Idemne verbum in eodem loco diuersimode diuersis respectibus intelligi potest. 271. nu. 22
Ignoranti iuris sine agnitione quaritur quid à lege, vel statuto deferatur. 131. nu. 116
 Præterquam in hereditatis acquisitione, *ibid.*
Ignorans non consentit. 166. nu. 253
Ignorantia iuris non excusat in lucro, aut quasi lucro captando. 333. nu. 22
Ignorantia an impediat prescriptionem. 559. nu. 1. & multis seq. per totam eam glo.
Ignoranti non currit tempus in testamento appositum. 559. nu. 2. & 3
 Nec tempus statutum insinuationi testamentorum, *ibid.* nu. 3
 Nec tempus datum episcopo aut alijs ad executionem testamentorum, *ibid.* nu. 4. & 560. nu. 5
 Nec tempus statutum denunciandis maleficijs, *ibid.* nu. 6. & 563. nu. 18
 Nec tempus datum patrono ad præsentandum. 560. num. 7
 Nec tempus datum ad conferendum beneficium, *ibid.*
 Nec tempus datum ad eligendum, *ibid.*
 Nec quoduis tempus datum in ipsis qua sensu geruntur, *ibid.*
 Nec tempus ad eundem hereditatem, aut immiscendi se, aut deliberandi, *ibid.* nu. 8
 Nec tempus agnoscendi bonorum possessionem etiam per xxx. annos, *ibid.*
 Nec tempus appellandi, etiam si quis sit in loco, aut alias sit præsumptio scientia. 561. nu. 9. sed vide nu. seq. quomodo id sit intelligendum.
 Nec tempus prosequenda appellationis, *ibi.* & seq.
 Nec tempus datum matri & ceteris ad petendum tutorem, *ibid.* nu. 11
 Nec tempus datum ad petendum restitutionem, *ibid.*
 Nec tempus datum vassallo ad petendum inuestituram, *ibid.* nu. 12
 Nec aliud quoduis tempus datum hæredibus ad aliquid faciendum, *ibid.*
 Nec tempus datum agnatis ad renouationem feudi alienati. 562. nu. 13
 Nec tempus anni statutum ad promotionem ordinis sacerdotalis ei, qui beneficium curatum obtinet, *ibid.* num. 14
 Nec tempus optandi præbendas, *ibid.*

Nec

- Nec tempus datum ab arbitris ad soluendum sub poe-
na, ibid.*
*Nec tempus petende consecrationis electo ad epis-
copatum, ibid.*
Nec tempus implendi conditionem, ibid. nu. 15
Nec tempus conficiendi inuentarij, ibid. nu. 16
*Nec tempus praestitutum productioni instrumen-
torum, ibid.*
Nec tempus praestitutum ad expirationem officij, ibi.
Nec tempus querela aduersus testamentum, ibid.
Nec alia tempora remissionis designata, ibid. nu. 17
*Ignoranti an currat tempus quod ipso iure priuat. 563.
num. 21*
*Ignoranti nunquam currit tempus anni, aut aliud bre-
uius, ibid. nu. 22*
*Ignorantibus ut currat tempus an possit facere statu-
tum, ibid. nu. 23*
Ignorantia ne allegetur an possit statuto fieri. 564. nu. 24
An autem renuntiatione aut pacto, ibid.
*Ignoranti currit tempus in merum ipsius fauorem sta-
tutum, ibid. nu. 26*
*Ignorantia nil prodest ad consequendum lucrum, ibid.
num. 27*
Ignorantia affectata nunquam prodest, ibid. nu. 29
Ignorantia affectata quae dicatur, ibid.
*Ignoranti per factum vel dolum aduersarij nunquam
currit tempus. 565. nu. 30. & seq.*
Quid si ex dolo alterius, ibid. nu. 33
*Ignorantia non verisimilis iniusta, no probabilis, cras-
sa, supina non excusat. 566. nu. 34*
Ignorantia huiuscemodi pro scientia habetur, ibid. n. 35
*Ignorans cui currit tempus, an restituatur, ibid. nu. 36.
& 569. nu. 43. & seq.*
*Et an in praescriptione longissimi temporis. 567. nu.
37. & quinque seq.*
*Ignoranti an currat tempus petende restitutionis in
integrum, & quod tempus. 569. nu. 44*
Et an si currat, restituatur, ibid.
*Ignorantibus an maior fauor impertiendus est quam
minoribus, in praescriptionibus. 570. nu. 46. & quin-
que seq.*
*Ignorantia rerum publicarum ob absentiam, aut mor-
bum probabilis est. 587. nu. 57*
*Ignorantia iuris non inducit malam fidem nisi in usu-
capiionibus. 604. nu. 45*
Eadem a dolo excusat, ibid.
*Immobilia censentur, ex quibus percipiuntur fructus.
52. nu. 5. in fi.*
*Immobilibus rebus publicatis publicantur annui redi-
tus, ibid. nu. 6. in fi.*
Immobilia bona mobilibus digniora. 78. nu. 82
Immobilia ad se trahunt mobilia, ibid.
*Impedimentum facit, ne currat tempus. 321. nu. 5. & 322.
num. 6*
*Impedimentum licet probetur iuramento, potest tamen
probari contrarium, ibid. nu. 7*
Impedimentum affectatum non excusat. 565. nu. 19
*Impedito iuris & facti impedimento non currit praescri-
ptio. 702. nu. 78*
*Impeditus an protestari debeat. 380. num. 19. & multis
sequen.*
*Impensa quae qualisue restitui debent re condita, ad-
uocata, aut aliter recuperata a bona fidei, aut mala
fidei possessore. 744. nu. 1. le ij.*
*Impetrans literas, an possit earum usu abstinere inusta
parte. 538. nu. 24*
*Impossibilia an censeantur quae a solo principe impetran-
tur. 533. nu. 56. & 534. nu. 61. & seq.*
*Impossibile an censeatur quod non nisi per restitutionem
vel dispensationem obtineri potest. 533. nu. 59. & seq.*
In & ad, an differant. 216. & 217. nu. 67
In & intra eiusdem significationis. 219. nu. 74
*In dubio quis censetur actum facere nomine proprio
non alieno. 583. nu. 3*
*Incapax socius propter capacem capit. 473. num. 33. &
sequen.*
Incarceratus an & quomodo citari possit. 371. nu. 38
Inceptum an pro completo habendum. 94. nu. 25
Incidit in foueam quam fecit. 271. nu. 20
Incedens lucus, incedens sylua. 712. nu. 22
Inclusio unus est alterius exclusio. 110. nu. 39
*Incoñtinenti ante & post quid dicatur esse factum. 654.
num. 6*
Incorporalia moueri non possunt. 58. nu. 6
Incorporalia manu apprehendi non possunt. 60. nu. 11
Incorporalia in loco non consistunt, ibid.
Incorporalia verè non possidentur, ibid.
Incorporalium an traditio requiratur. 333. nu. 9
*Indefinita an & quando aequipolleet uniuersali. 220. &
221. nu. 1. le ij. & seq.*
Individuum quid dicatur. 298. nu. 15
*Individuum praestari non potest uni ex pluribus. 668.
num. 36*
Individuum est rem tradi. 451. nu. 16
Indiuidua sunt facta, ibid.
*Individuum est quicquid in commodum recipit ex diui-
sione, ibid. nu. 18*
Inducta etiam non estis temporibus seruanda. 284. nu. 9
*Inducta ad augmentum non debet operari diminutio-
nem. 375. nu. 51*
*Inducta ad unum effectum non possunt contrarij ope-
rari. 520. nu. 7*
*Inest, & inest verbum est significationum substantiae, ve-
ritatis. 658. nu. 28*
*Infanti an possit fieri nuntiatio, oblatio, protestatio, &
cetera eius generis, & quomodo. 225. nu. 14. & mul-
tis seq.*
*Infans etiam tutore autore nihil facere potest. 226. nu.
me. 20*
Infames an possint assumi in apparitores. 356. nu. 2
Infinitas verbum Ciceronianum. 635. nu. 6
Infinitas an recipiatur, ibid. & 639. nu. 19. & 20
Infinitum natura vitare solet. 635. nu. 6
Infra. 219. nu. 76
*Ingressi religionem vel monasterium an dicitur quis per
solum ingressum sing. professione. 36. nu. 33. & 34*
Iniunctio citationis. 566. nu. 14
Iniuariarum actio an cedi possit. 476. nu. 50
Initium in delictis spectandum est. 327. nu. 20
*Inseparabilia a persona sunt separabilia propter ne-
cessitatem. 465. nu. 12*
*Ininuatio an requiratur in renuntiatione feudi, aut
emphyteusis quae sit domino. 547. nu. 11*
*Ininuatio nominationis an satis sit ut fiat uni ex vica-
ris. 228. nu. 28*
Virum autem satis sit uni ex collatoribus, ibid. nu.

me. 29
Insinuatio an requiratur cum vasallus consensit alium inuestiri de fundo ad se pertinente. 547. nu. 11. & 12
Insinuatio donationis non censetur ob id facta, quod facta fuit coram iudice ob aliud. 578. nu. 22
Instantia tempus an prorogari possit de consensu partium. 180. nu. 30
Instantia non currit auctori interim, dum rem subterfugit. 418. nu. 1
Instantia siue eius instantia cedi potest. 490. nu. 26
Instrumentum simulatum non est instrumentum. 34. nu. 13
Instrumenta produci possunt in eo die, ex quo tempus producendi statuitur. 209. nu. 30
Instrumentum aliud est, quam contractus. 300. nu. 1
Instrumento qui renuntiat, non propterea renuntiat contractui. ibid. nu. 2
Instrumento vitiatum non vitatur contractus. ibid.
Instrumentum non vitatur vitiatum contractui. ibid.
Instrumentum saepe contractum statim vocant. 301. nu. 4
Instrumentorum appellatione testes veniunt. 303. nu. 11
An autem id sit verè, an ex interpretatione. ibidem & sequen.
Et an id quoque procedat in odiosis. ibid. nu. 12
Sed & an id sit ex communi usu loquendi. 304. nu. 15
Instrumentorum probatio requiritur in multis casibus. ibid. nu. 16
Instrumentum est probatio prompta, presens, realis, probata, euidentissima, manifesta, manifestissima, liquida, patens, certa, indubitata, & notoria. 315. nu. 20. & duob. seq.
Instrumentum habet vim diffinitionis. 306. nu. 22
Instrumentum tale est, ut de eo dici possit, noli me tangere. ibid.
Instrumenti appellatione an veniat scriptura priuata. 307. nu. 29
Instrumento publico creditur, sed ita ut tamen contrarium probari possit. 322. nu. 10
Instrumentum quod loquitur de venditione, sine mentione certi pretij, an fidem faciat de pretio. 613. nu. 88. & seq.
Instrumentum cum editur, non solum eius quod principale est, sed & stipulationum, renuntiationum, & aliarum clausul. editio debet fieri. 581. nu. 33
Instrumenta possunt produci usque ad sententiam, & non post, etiam in continenti. 657. nu. 23
Insula quadam mobilis. 88. nu. 120
Interdictum unde vi non competit pro mobilibus, nisi cum immobilibus sint coniuncta. 79. nu. 84
Interdictum unde vi non habet locum in naue, nec interdictum quod vi aut clam. 80. nu. 90
Interdicta possunt intentari & in foro rei, & in foro rerum de quibus agimus. 345. nu. 9
Interdictum unde vi cedi potest. 482. nu. 84
Interdictum retinenda possessionis cedi potest. 489. nu. 17
Interdictum recuperanda possessionis etiam cedi potest. ibid. nu. 18
Interdum dictio, significat exceptionem & raritatem. 157. nu. 224

Interesse nomen substantiuum. 12. nu. 34
Interesse nostra, res maiorum nostrorum emere. 13. nu. 35. & seq.
Interesse nostra, rem manere in familia. 243. nu. 51
Interesse nostra, ut salua maneat familia dignitas. ibid.
Interesse constitit in pecunia numerata. 516. nu. 3
Interpellatio eius, quem volumus constituere in mora, debet fieri ad personam ipsius: & si non reperitur, ad domum eiusdem. 377. nu. 6
Interpellatio censetur facta ei, qui impedit, ne fiat. 302. nu. 9
Interpellatio non constituit in mora heredem, aut alium ignoratem, nisi de re de qua agitur, certioretur. 717. nu. 5. & seq.
Interpellatio extraiudicialis an interrompat tempus siue prescriptionem. 726. nu. 37
Interpellatio extraiudicialis an constituat in mora. ibid. nu. 38
Intra dictio cuius natura est. 218. nu. 71
Intra & extra. ibid.
Intra & extrinsecus. ibid.
Intra & post. ibid.
Intra decem dies, & in decem diebus paria sunt. 605. nu. 67
Intrusus etiam impensas deducit. 426. nu. 2
Inuestitura noua an veteribus deroget. 528. nu. 39
Inuestitura alterius an consentire videtur, qui illum patitur inuestiri. 132. nu. 118. & 139. nu. 154
Inuitus quod quis facit, non debet ex eo damnum consequi. 276. nu. 39. & 498. nu. 2
Ipse, dictio precisam quandam demonstrationem facit. 665. nu. 25
Iudex quod fecit, fecisse videtur pars ipsa. 234. nu. 14
Iudex potest statuere tempus intra quod aliquid facien- dum est, alias eo transacto non audiatur. 304. nu. 18
Iudex an possit expectare auctorem, qui non comparere die citationis, uti reum. 341. nu. 9. & seq.
Et an reum quoque cum ius est quesitum. 342. nu. 13
Iudex non potest prorogare tempus prosequenda appellationis. ibid. nu. 14
Nec petende in integrum restitutionis. ibid.
Nec tempus statutum ad probandam exceptionem excommunicationis. ibid.
Nec aliud quoduis a iure sine ministerio iudicis statutum. ibid.
Iudex non potest mutare tempus a lege vel statuto prescriptum sine ministerio hominis. 313. nu. 4
Iudex an adiri possit loco creditoris aut alicuius cui auferri, & denunciari aliquid debet. Et an tunc sit necessario ad eundem. 380. nu. 17. & 18
Iudex potest prorogare tempus prosequenda appellationis. 676. nu. 29
Iudex potest prorogare tempus a se datum recipiendis apostolis. ibid.
Iudex potest prorogare tempus a se datum ad probandum, licet nouam dilationem sine causa dare non possit. 677. nu. 30
De his tamen vide nu. seq.
Iudex an possit esse sequester rei de qua agitur. 327. nu. 1
Iudici soli non creditur. 355. nu. 1. & 5.
Sed duobus creditur. 361. nu. 34

Iudic

- Iudicium ea que in eo facta sunt efficaciora facit quam que extra iudicium facta sunt.* 793. nu. 154
- Iuramentum venditoris nocet emptori.* 134. nu. 128
- Iuramentum aduersus contumacem aut dolum ex dispositione legis præstitutum, an admittat probationem contrariam.* 326. nu. 28. & seq.
- Iuramentum calumnie amplius præstandum non est, cum iam perfectè pars intentionem suam probaueris* 308. nu. 1
- Iuramentum calumnie præstatur quodcumque placuerit iudici, si præstitum non fuerit in litis contestatione, ibid.*
- Iuramentum an exigitur facta probatione, ibid.*
- Iurare an possit & debeat hæres de facto defuncti, ibid. nu. 1. & multis seq.*
- Iurare de alieno facto quis non debet.* 309. nu. 5
- Iuramentum quod deferitur in supplementum probationis, an deferatur hæredi, aut ei qui nescit veritatem rei.* d. nu. 5. & duobus seq.
- Iuramentum ex parte hæredis personale est, ibid. num. 6*
- Iuramentum crudelitatis sufficit, quando non potest haberi certa scientia.* 310. nu. 10
- Iuramentum crudelitatis an sit huiusmodi, ut qui ita iurauit, subeat perjurium, si fid verum non sit, ibid. num. 12*
- Iurans solvere, si tantum compesct, an excusetur à perjurio.* 314. nu. 3. & 315. nu. 6
- Iuramentum à lege vel statuto delatum an impediat probare contrarium.* 310. nu. 1. & multis seq.
- Iuramento partis creditur de expensis aduersus contumacem, sed ita ut possit probari contrarium.* 322. nu. 7
- Iuramento citati ad domum an credatur, si dicat citationem ad eius notitiam non peruenisse.* 372. nu. 41
- Iuramentum perpetuat actionem.* 541. nu. 32
- Iuramentum habet vim sententiæ, ibid.*
- Iuramentum calumnie potest statim post litem contestatam præstari.* 653. nu. 2
- Iurandi ius sue facultas cedi quoque non potest.* 481. nu. 76
- Iuramentum operarum præstandarum, siue fiat in manumissione, siue paulo ante, siue paulo post, nihil refert.* 654. nu. 5
- Iurans alicui vendere, non per hoc prohibetur alteri vendere.* 767. nu. 49
- Iurisdictionis usus ante conditionem delegationis non eam perpetuat.* 37. nu. 23
- Iura portorii, vectigalis, collectarum, & gabellarum quanto tempore præscribuntur.* 66. nu. 34
- Iura sanguinis & generis à patre ipso tolli non possunt.* 99. nu. 46
- Iura incorporalia in loco non consistunt.* 331. nu. 3
- Iura personalia que scilicet competunt personæ, non transeunt, nisi cedantur.* 416. nu. 19
- Iura passiva cedi non possunt.* 477. nu. 53
- Ius immittendi mortuum in rem pignoratam cedi non potest.* ibid. nu. 54
- Iura quoque sepulchrorum, licet transeant ad heredem extraneum, cedi non possunt.* ibid. nu. 55
- Ius merè personale etiam cedi non potest.* ibid. nu. 60
- Iura item annexa certis personis singulariter & in priuilegium cedi non possunt.* ibid. nu. 61
- Iura gratificandi non cõpetunt nisi in casibus expressis* 483. nu. 2
- Iura incorporalia non consistunt in loco.* 590. nu. 14
- Ius competens oblato pretio non est purum, sed conditionale.* 558. nu. 12
- Iuri offerendi an & quo tempore præscribitur.* 621. nu. 2
- Iura facultatis an sint præscriptibilia.* 639. nu. 22. & 641. nu. 30
- Ius offerendi pretium competens ei qui pignus possidet, perpetuum est.* ibid. nu. 31
- Iuri succedendi, ad eundem, immiscendi non nisi triginta annis præscribitur.* 177. nu. 16. circa finem & 581. nu. 37
- Ius offerendi, consignandi, deponendi non habet locum conditione non impletæ.* 37. nu. 21
- Ius excipiendi transit in singularem successorem.* 134. nu. 128. & seq.
- Ius probandi per iuramentum an transeat in successorem.* 308. nu. 3. & multis seq.
- Ius statutarium aut consuetudinarium an sit transmissibile.* 406. nu. 4
- Ius defensionis transit in singularem successorem sine cessione, non etiam ius agendi.* 46 nu. 20
- Ius ad eundem, & immiscendi cedi non potest.* 476. nu. 49
- Ius vindictæ an cedi vel delegari possit.* 478. nu. 65. & seq. *Ubi etiam reperies, an filio & ceteris subditis delegari possit.*
- Et an possint adhiberi socij, & quomodo.*
- Ius alimentorum futurorum cedi non potest.* 481. nu. 75
- Ius etatis cedi non potest.* ibid. nu. 80
- Iura utilia per cessionem funditus euelluntur à cedente.* 482. nu. 82
- Ius repetendi dotem constante matrimonio ob id quod vir ad inopiam vergit, an cedi possit.* ibid. nu. 83
- Ius accusandi alium de priuato delicto cedi an possit.* ibid. nu. 84
- Ius sententiæ cedi potest.* 489. nu. 22
- Ius executiuum.* ibid. nu. 23
- Ius capiendi alium propria autoritate cedi potest.* ibid. nu. 24
- Ius legitime & Trebellianicæ cedi potest.* ibid. nu. 490
- Ius protestandi cedi quoque potest.* ibid. nu. 27
- Ius quod habet conductor siue colonus partarius, aut nummarius cedi potest.* ibid. nu. 30
- Ius eligendi competens ex contractu cedi potest.* 491. nu. 33
- Ius arbitrij cedi potest.* ibid.
- Ius denuntiandi aliquod impedimentum cedi potest.* ibidem
- Ius questum alicui ad certam rem contemplatione artis cedi potest.* ibid. nu. 34
- Ius retinendi rem pro expensis cedi potest.* ibid. nu. 35
- Ius iniquum.* 549. nu. 6
- Ius & equitas opposita.* 550. nu. 7. & seq.
- Inter ius & equitatem quid interest.* ibid. nu. 8
- Ius & æquum interdum iunguntur.* ibid. nu. 9
- Iuris equitas.* ibid.
- Ius rigor, & dispensatio, an differant.* ibid.
- Ius & bonum ut diuersa.* ibid. nu. 10
- Ius subtile, callidum, versutum dicitur ius strictum.* 552. nu. 17. & duobus seq.

Ius commune fauorabilius est, & magis extenditur quam ius singulare. 571. nu. 49
Ius per te mihi quasitum, spe tamen, non potes mihi iniuri auferre. 673. nu. 18. & trib. seq.
Iustum pretium annuorum reddituum quod dicatur. 55. nu. 17. & seq.
Iustum pretium quid sit, & quomodo probetur. 266. nu. 1. & seq.
Iustum pretium dicitur deductis impensis & laboribus. 426. nu. 3
Iustum à iustitia, vel e diuerso. 550. nu. 11
Iustum & iustitia opponuntur aequitati. 551. nu. 12
Iustum & aequum quid differant. ibid.
Iustitia immodica. ibid. nu. 13
Iustitia & misericordia opposita. ibid.
Iustitia & aequitas item opposita. ibid.
Iustitia & aequitas copulata. ibid. nu. 14
Iustitia duae partes principales, pietas & aequitas. ibid. num. 13
Iusta causa litigandi an excuset ab expensis conuentionalibus. 648. nu. 58
Et an à pretio conuentionali. ibid.
Iuxta. 220. nu. 81
L *Latitare videtur qui ita in publico est, ut se videndum non praebeat.* 581. nu. 35
Laudimia non debentur ex venditione nulla. 33. nu. 7
Laudimia non debentur ex venditione conditionalis ante impletam conditionem. 37. nu. 23
Laudimia an debeantur ex distractu siue discessu à priori venditione. 41. num. 41. & 745. nu. 6. & multis seq.
Laudimia an debeantur ex venditione ante traditionem. 44. nu. 50
Laudimia an debeantur ex datione in solutum. 232. num. 4
Quid si ea sit necessaria. 233. nu. 10. & 234. nu. 14
Laudimia an debeantur ex permutatione de re immobili cum mobili. 240. nu. 44. & seq.
Laudimia an & quando debeantur ex transactione. 246. nu. 63
Laudimia an debeantur ex diuisione. 249. nu. 77
Laudimia an debeantur ex datione dotis aestimata, vel inaeestimata. 254. nu. 95. & 256. nu. 108
Laudimia an debeantur ex alienatione necessaria. 257. nu. 109. & 495. nu. 4
Laudimia an debeantur ex venditione annui redditus generalis. 332. nu. 1
Laudimia debentur ex datione in solutum, ac si ab initio res ita data fuisset vendita. ibid.
Laudimia an debeantur ex venditione vectigalium feudalium. ibid. nu. 2. & seq. usque ad fin. eius glos. & iterum. 546. nu. 3
Laudimia an debeantur non tantum ex pretio quod datur pro venditione, sed & ex eo quod donatur in eodem contractu. 270. nu. 19
Laudimia an debeantur ex venditione retracta a consanguineo. 496. nu. 1. & seq.
An & ex retractu. ibid. nu. 3
An ex venditione necessaria. ibid. nu. 4
Laudimia an debeantur ex contractu rescisso. 498. num. 1
Laudimia an debeantur solui pro rata pecunia, cum tra-

ditur pecunia & species pro alia specie. 514. nu. 1
Laudimia cedunt usufructuario non proprietario. 618. nu. 107
Laudimia non debentur ex venditione facta cum pacto legis commissoria vel additionis in diem. 744. num. 3
Laudimia an debeantur ex contractu qui postea dissoluitur siue rescinditur. Et utrum ex resolutione siue recessu. ibid. nu. 4. & multis seq.
Laudum cum parti a notario renuntiatur, non necesse est ei instrumentum ipsum ostendere nisi petatur. 198. num. 108
Laudum latum pro venditore prodest emptori. 134. num. 131
Laditur quis, ex eo quod ladi potest. 185. nu. 52
Legatum non renouatur per pignorationem rei. 13. num. 36
Nisi tanti pignora a sit, quanti valet. ibid.
Nisi & ipsa sit maiorum. ibid.
Legatum conditionale non transmittitur ad heredes. 37. nu. 25
Nec ad suos quidem & liberos. 38. nu. 26
Legatu pecunie, si tantumdem legatarius dederit, inutile est & ridiculum. 85. nu. 109
Aliud in specibus eiusdem valoris. 86. nu. 112
Legatum pure relictum, non illis competit, qui nondum concepti sunt tempore testamenti, vel mortis testatoris. 124. nu. 85
Legatum non censetur ademptum ex locatione ad longum tempus. 251. nu. 85
Legatum tradi potest ante mortem testatoris. 20. num. 118
Legatum relictum filio si nupserit, quamuis primum inutiliter nupserit, poterit tamen postea utiliter nubere, & consequi legatum. 350. nu. 5
Legatum ut minuitur cum quid ex eo alienatur, ita augetur cum quid adicitur. 45. nu. 16
Legatum fructuum debetur sine deductione impensarum, si alias esset inutile. 429. nu. 16
Legatum pecunie non ob id ademptum censetur quod pecunia conuersa est in emptionem praediorum, sed ea praedia tanquam legata censentur. 521. nu. 11
Legatum rei siue inutile est. 686. nu. 11
Nisi si renouat iliter ea non sit. ibid. & 393. nu. 43
Legatum non extinguitur ex promissione alienandi, ut ex alienatione. 768. nu. 51. in fine
Legatum traditum assumit naturam donationis causa mortis. 776. nu. 80
Legem agrariam cur diuites apud Romanos recusabant. 17. nu. 48
Leges in foro conscientia obligant. 24. nu. 7
Leges antiquas an mutare liceat & expediat. 375. n. 53
Leges legibus concordare expedit, & promptum est. 176. num. 12
Legem qui contempsit, eius auxilio uti non potest. 352. num. 15
Leges antiquae non sine magna & euidenti causa sunt abolenda. 375. nu. 52. & 53
Leges generales non auferunt priuilegium. 568. nu. 42
Leges loquentes in pretio dato, an habeant locum in promisso. 763. nu. 30
Leges fauorabiles volentibus emere praedia maiorum suorum. 12. nu. 34. & multis seq.

Legis

ALPHABETICA.

Legis, §. ult. ff. de iure immu. intellectus. 163. nu. 243
Legis, §. index. ff. de mino. intellectus. 538. & 539. nu. 24.
 & multis seq.
Legis, scripturas. C. qui pot. in pign. hab. intellectus.
 679. nu. 43. & seq.
Lex iniqua non obligat in foro conscientie. 22. nu. 68
Lex infringi non potest, etiam si non habeat rationem.
 25. nu. 76
Lex eadem an habeat locum in alijs casibus, quam in
 duobus creditoribus ibid. 74. & seq.
Lex non verbis, sed rebus imponitur. 9. nu. 22
Lex loquatur prohibitive, an non permissivè multum
 refert. 11. nu. 31
Lex resistat an non assistat, quid interest, ibid.
Lex ij. C. de rescin. vend. habet locum in vendente, non
 etiam in consentiente venditori. 129. nu. 107
Lex plerique. ff. de in ius voc. loquens de domo, an ha-
 beat locum in nave. 79. nu. 88. & seq.
Lex, qua corrigitur, novam legem non interpretatur.
 191. nu. 79
Lex, si quis maior, C. de transact. habet locum in fœmi-
 nis. 153. nu. 213
Lex generalis an comprehendat causam dotis. 252. nu-
 me. 91
Lex, bene à Zenone, & l. omnes, C. de quadri. presc. an
 habeant locum in preiudicium dotum, ibid.
Lex aliquid noviter statuens an procedat in casibus spe-
 cialibus & privilegiatis. 253. nu. 93
Lex, per diuersas, & Lab Anastasio, C. manda. an in-
 telligantur de solutione quæ ex vera numeratione
 probatur, non ex sola confessione. 284. & 285. nu. 78.
 & 79. & 286. nu. 85. & 86
Lex, Si quis posthac, C. de bonis damnato. quomodo in-
 telligatur. 286. nu. 82. & 287. nu. 91
Lex vili. C. de edic. divi Adr. tol. an habeat locum in
 testamento nuncupatio. 303. nu. 14
Lex, si quando, C. unde vi, an admittat probationem
 contrariam. 326. nu. 28. & seq.
Lex, cum alienam, C. de legat. loquens de proxima per-
 sona, intelligitur de coniuncta etiam in remotiori gra-
 du. 390. nu. 4
Lex ij. C. de rescin. vendi. an habeat locum contra ter-
 tium & quomodo, ibid. nu. 5
Lex Raptores, habet locum & in muliere viru rapien-
 te. 441. nu. 4
Lex ij. C. de rescin. vendi. an habeat locum in transac-
 tione. 459. nu. 4
Lex semper intelligitur excipere dolum & captionem,
 ibid. nu. 6
Lex ij. C. de rescin. vend. an faciat ut reuenditio quæ sit
 vilius sit necessaria, an voluntaria. 533. nu. 60. &
 535. nu. 66. & duob. seq.
Lex faciens mentionem de minore, absente, & alijs, qui-
 bus de iure omni conceditur restitutio, ita debet in-
 telligi, ne concedatur. 557. nu. 6
Lex non debet esse scrupulosa. 589. nu. 8
Lex ij. C. de resc. vend. non habet locum in re vendita
 iussu testatoris certo pretio. 594. nu. 5. & 595. nu. 9
Lex eadem an habeat locum, etiam si res perierit cul-
 pa emptoris. 609. nu. 71
Lex quoties, C. de rei vend. non procedit, cum interue-
 nit hypothecca. 707. nu. 5
Lex Si quis argentum, C. de don. an haat locum in

simplici promissione donandi. 763. num. 31. & 767.
 num. 48
Leges loquentes de dote an habeant locum in dote pro-
 missa tantum, & non data. 763. nu. 32. & 764. nu. 33.
 & 35. & 770. nu. 59. & 60
 Et quid si loquatur de dote data. 764. nu. 34. & 36.
 & 770. nu. 58
Lex, Papinianus. ff. de dona. inter vir. & uxo. qua tra-
 ditionem requirit, an intelligatur in donatione, an
 in simplici promissione donandi. 767. nu. 48
Lex vlt. C. de sponsal. loquens de arris datis, non habet
 locum in promissis. 770. nu. 56
Lex Si quis argentum, C. de dona. an habeat locum in
 donatione tacita. 782. nu. 107
Legitimandi facultas generalis non comprehendit bo-
 na feudalia. 48. nu. 6
Legitimati simpliciter non intelliguntur legitimati ad
 feuda, ibid.
Legitimati conseruant agnatione & familiâ. 91. nu. 10
Legitimati an proprie dicantur legitimi, ibid. nu. 12
Legitimati non comprehenduntur in statuto compellen-
 te consanguineos ad compromittendum, ibid.
Legitimatio non retrahitur in preiudicium alioru.
 189. nu. 71
Legitima suppliri potest ex fructibus pendentibus. 67.
 nu. 40
Lethalis morbus non semper interimit. 435. nu. 12
Libellus an & quando in substantialibus emendari po-
 test. 336. nu. 5
Libellum emendare nullo casu, nisi ante sententiam li-
 cet. 352. nu. 14
Libelli emendatio potest fieri statim post litem contesta-
 tam, quamvis præcipiatur fieri ante eam. 652. nu-
 mer. 3
Liberatio generalis non comprehendit obligationes con-
 ditionales. 37. nu. 24
Liberatio fauorabilis. 621. nu. 120
Liberaltas plus fauoris habet, quam necessitas. 179.
 num. 25
Liberaltatis captiosa exemplum. 630. nu. 33
Liberaltatis fauor non facit, ut quod fieri debet intra
 aliquod tempus, posset postea fieri. 45. nu. 47
Licitatio animosa non facile admittitur. 264. nu. 2
Licium alicui facere licium est & alteri mandare.
 478. nu. 64
Limitata causa limitatum producit effectum. 531. nu. 49
Linea, & linearis quid. 101. nu. 1. & duob. seq.
Linea an de feminis etiam dicatur. 163. nu. 244
Lippis & tonsoribus vetus ad regium. 413. nu. 7
Liquidum quod non est, non constituit in mora. 288.
 num. 1
 Tamen si quid dari debet, offerri debet verbo cum si-
 deiussoribus, ibid. nu. 2
 Quod quomodo intelligatur. 289. nu. 3. 4. 5. & 290.
 num. 6
Littera pro instrumentis usurpata à Cicer. 301. nu. 4
Litis estimatio. 246. nu. 64
Lites ex litibus ferere non licet. 355. nu. 21
Litigare maxima adferri incommoda, etiam vincenti-
 bus, ibid. nu. 20. & seq.
Litium execratio, ibid.
Litis contestatio inualida non interrumpit prescriptio-
 nem. 193. nu. 35. & seq.

Quæd

Quod si ab initio sit valida, sed postea lapsu instantia annuletur, manet tamen perpetuatio, ibid. num. 82.
Litis contestatio quomodo fit, ibid. nu. 82.
Lis habetur pro contestata, cum adversarius subterfugit, moratur, cunctatur, differt contestari. 433. nu. 5. & seq.
Nisi tamen res habet iustā causam differendi, ibid. num. 8.
Aut nisi lis non fuisset contestata, etiam si non distulisset. 434. nu. 9. & seq.
Litis contestata tempore fieri censetur quod statim ante vel post fit. 653. nu. 2.
Litigiosū vitium non pertinet ad alienationes necessarias, quæ habent causam de præterito. 594. nu. 3.
Linellarius an possit domino renuntiare linellum. 545. & 546. nu. 1. 2. 3.
Locare uni potius quàm alij interdum tenemur. 6. num. 15.
Locatio ad longum tempus transfert possessionē & utile dominium. 249. nu. 79. & 80.
Locatio huiusmodi prohibetur alienatione prohibita. 250. nu. 81.
Atque etiam prohibita simpliciter venditione, ibid. nu. 82. & seq.
Ex eaq. debentur laudimias, ibid.
Caditq. res in commissum ut ex venditione, ibid.
Lex, ade. & lemplorem. C. loc. an habeant locum in locatione ad longum tempus, ibid.
Locatio perpetua habet vim emphyteusis, ibid. nu. 84.
Abeaq. cadit conductor per cessationem solutionis triennij, ut emphyteuta emphyteusis, ibid.
Locatione ad longum tempus non censetur legatum ademptum. 281. nu. 85.
Locatio ad longum tempus, pro quo soluitur unum pretium, habet vim venditionis, ibid. nu. 86.
Locatio ad longum tempus rei ecclesiasticæ an vitatur tantum in eo quod excedit novem annos, & quid si facta fuerit uno pretio pro toto eo loco tempore. 450. num. 12.
Locatio ad parvum tempus cum pacto de renovando ad aliud tempus quod iunctum prior facit longum tempus, habetur pro locatione ad longum tempus & censetur facta in fraudem. 625. nu. 11.
Locator si ex statuto non possit vendere rem locatam, nisi prius denuntiavit conductori, an emere velit, si sint duo conductores, & alter velit emere, tenetur alteri vendere, si velit pro sua portione. 667. numero 30.
Locupletari cum aliena iactura non decet. 605. nu. 52.
Nec minores quidem aut pupillos, ibid.
Nec etiam contra mala fidei possessorem, ibid. nu. 53.
Nec si aperte non opponatur, ibid.
Nec si ex statuto denegetur actio vel exceptio, ibid.
Locus traditionis rei, non venditionis inspicitur, cum tractatur, an & quando & cui gabella debetur. 44. nu. 49.
Locus iurisconsultorum emendatus. 331. nu. 2.
Locorum lex, ne quis patrimonium alienare posset ex Aristotele. 474. nu. 41.
Lombardorum legibus masculinum non concipit femininum. 164. nu. 246.
Longum tempus quod dicitur. 53. nu. 9.

Lucrari satis dicitur qui sua voluntati obsequitur. 10. nu. 25.
Lucrum est ius speciale conservare. 201. nu. 126.
Lucrum capiat qui beneficium contendit, ibid.
Lucrum dicitur quod superest deductis impensis & laboribus. 426. nu. 3.
Lucrum non adeo facile admittit restitutionem in integrum, ut damnum. 557. nu. 7. 8. 9. & seq.
Lycurgus suis legibus iussit singula emi non pecunia, sed compensatione mercium. 508. nu. 18.
M*aceris, id est, murus siccus an solo cedat. 88. num. 122.*
Magnificare verbum Latinum. 425. nu. 1.
Maior dividat & eligat minor, stante ea lege aut statuto, an minor queri possit de divisione maioris. 459. num. 3.
Et quid si fraudis subit in ea divisione, ibid. num. 4. & sequen.
Maiores pars bonorum minorem attrahit, cum res sunt diversarum iurisdictionum. 589. nu. 6. & seq.
Mala fide contrahit qui contra iura contrahit. 606. nu. 58.
Mala fidei possessor est qui à minore scienter emit, siue decreto. 603. nu. 43. Secus si ignoranter, ibid. nu. 44.
Mala fidei quoque possessor est qui alias non observat solennibus contrahit, ibid.
Mala fidei possessori competit officium iudicis, ne alter locupletetur cum ipsius iactura. 605. nu. 53.
Mala fidei possessor nullo tempore præscribit. 639. num. 21.
Malo emere quàm rogare. 628. nu. 23.
Malum consilium consultori pessimum. 271. nu. 20.
Mammij, unde dicti. 202. nu. 1.
Mandatum repudiandi non comprehendit res quæ fuerint maiorem. 14. nu. 38.
Mandatum non exigit ratihabitionem, etiam si ea promissa sit. 195. nu. 93.
Mandatum non satis est habere, nisi ostendatur. 168. nu. 264.
Mandatum an ostendi debet, etiam si non petatur. 198. nu. 108. & seq.
Mandati renovationem notificandam omnibus collatoribus, nec satis esse vni fieri. 227. nu. 23. in fi.
Mandatum speciale & generale cum libera aequiparatur. 229. nu. 32.
Mandatum generale cum libera quando intelligatur concessum, remissive, ibid. nu. 33.
Mandatū an ei noceat, qui id dat aliis facturo. 435. n. 13.
Mandatum si fuerit alicui ut permutat fundum Titiani aut eius partem dimidiam cum fundo Semproniano aut eius dimidia parte, Si is permutat fundū illum Titianū cum dimidia illa parte fundi Semproniani & cum fundo Seiano, non valet permutatio, etiam quantum ad dimidiam partem Titiani, cuius mandatum habebat. 451. nu. 14.
Mandatum apostolicum pro presentato habetur, cum dolo eius cui presentari debuit factum est, ne ei presentetur. 585. nu. 47.
Mandatū an possit adimpleri alia forma utiliore mandati. 587. nu. 58. & seq.
Mandatum apostolicum uni ex omnibus collatoribus presentatum omnes afficit. 608. nu. 63.
Mandatum generale excepto certo uno casu requirent re spec

ALPHABETICA.

re speciale mandatum an trahatur ad alia specialia. 615. nu. 94
*Mandans vendere aliquam rem, eandem in id pignora-
 rare censetur.* 785. nu. 125
Manere id dicitur quod durat. 69. nu. 46. in fi.
Mane cur & unde dicatur. 202. nu. 1
Manuetudo dicitur equitas. 554. nu. 28
Manus infectio quid sit. 489. nu. 24
Marchia quid sit. 608. nu. 66
Marchio quis dicitur. ibid.
*Maritus non debet aliquid commodi sentire ex eo quod
 vxor donat filio eius.* 119. nu. 74
Maritus an possit excidere grandes arbores rei dotalis
712. nu. 23
Marito an satis sit denuntiari pro vxore absente. 383.
nu. 1. & seq.
An e contrario vxoris pro marito. ibid. nu. 3. & seq.
Maritus pro vxore sine mandato potest agere. ibidem.
num. 1
*Maritus qui sine mandato agere potest pro vxore, si agit
 tanquam procurator, cum mandatum non habeat,
 an valeat iudicium.* 384. nu. 6. & 7
*Maritus qui domo sua sine causa exegit vxorem, se in-
 dignum reddit lucro dotis.* 385. nu. 12
Dotemque reddere debet. ibid. nu. 13
Et vxorem alere. ibid. nu. 14
Nec ei succedit, eod. nu. 13
*Maritus qui occasione dotis aliquid consecutus est, id
 soluto matrimonio reddere debet.* 386. numero 18. &
sequen.
*Maritus qui constante matrimonio consecutus est mul-
 tas, aut bonorum confiscationes occasione castri do-
 talis, an ea reddere debet soluto matrimonio.* 387. nu.
me. 19
*Maritus qui consecutus est penam ob dotem non tra-
 ditam, an soluto matrimonio teneatur eam reddere,
 ibidem*
*Marito an imputetur, quod non adhibuerit medicum
 vxori egrotanti morbo incurabili.* 435. nu. 12
Maritus an possit cadere grandes arbores rei dotalis.
713. nu. 25
*Maritus si fundum dotalem ob noxiam commisit, quo-
 modo vxori subueniatur.* 714. nu. 32
Maritus in dote tanquam creditor est. 773. nu. 70
Maritus in dote assimilatur emptori. ibid.
*Masculinum an femininum concipiat, & quomodo,
 & in quibus latissime.* 144. nu. 179. & multis seq.
*Matrimonium conditionale non impedit interim cum
 alia pure contrahi.* 37. nu. 23
*Matrimonium metu contractum non intelligitur spon-
 te ratificatum per contractum dotis postea inconti-
 nenti factum.* 557. nu. 22
Matrimonium, quadam emptionis species. 773. nu. 70
Mater praefertur aui in bonis vndecunque questis.
423. nu. 13
*Matri & ceteris agnatis an simul currat annus ad pe-
 tendum tutorem.* 700. nu. 79
Maximitas a maximus. 105. nu. 16
Mediatores qui sint. 499. nu. 8
*Medicus potest agrotum inuitum medicari, & impen-
 sus repetere, etiam si is moriatur.* 754. nu. 10
Melius est non soluere, quam solutum repetere. 498. nu.
me. 3

Mens legis & lex ipsa idem sunt. 159. nu. 227
*Mensis simpliciter prolatus intelligitur de triginta die-
 bus.* 226. nu. 18
Merx empti ex pretio mercis obligata, an sit obligata.
523. nu. 20
Meridies. 202. nu. 1
Meum est, quod occasione rei meae ad te peruenit. 46.
num. 62
Miles non excusatur si potuit consulere peritiores. 731.
nu. 18. & seq.
*Nec etiam excusatur si periti sunt in vicina ciuita-
 te, etiam si nulli sint in loco habitationis.* ibid. nu. 19
Militi quoque non nisi in casibus expressis subuenitur.
730. nu. 13
Militi quam minori magis fauetur. 571. nu. 51
*Minor restituitur aduersus adiectionem ab alio factam
 in re maiorum suorum.* 12. nu. 34
*Minor si fundum alienauerit sine decreto, eo non exci-
 dit.* 73. nu. 6. in fi.
*Minor potest stare contractui a se nulliter facto, si ve-
 lit.* 34. nu. 10
*Minor an possit sine decreto alienare fundum alienum
 a se bona fide possessum.* ibid. nu. 17
*Minor potest alienare fructus rei immobilis sine decre-
 to.* 71. nu. 52
Minor potest alienare pecuniam sine decreto. 83. n. 105
*Quid autem si ea sit destinata in emptionem pra-
 diorum.* 84. nu. 106. & seq.
Minores statuti a ligant. 224. nu. 13
*Minor restituitur id tantum consequitur, quod amisit
 ex lesione.* 248. nu. 74
*Minor an possit cedere actionem sibi competentem ad-
 rem mobilem vel immobilem disunctive sine decre-
 to.* 402. nu. 22
Minores quibus praescriptionibus teneantur. 555. nu. 1.
& seq.
Minor etiam ad lucrum restituitur. 557. nu. 9
*Nec tantum cum de lucro certo agitur, sed & cum
 de verisimili tantum.* ibid.
*Non tamen restituitur ad lucrum odiosum proue-
 niens ex dispositione legali.* 558. nu. 10
*Minor cum restituitur, intra quod tempus post maio-
 rem et aтем restituitur.* ibid. nu. 12. & seq.
*Minori utrumne, an absenti vel ignoanti, & alijs hu-
 iusmodi magis minusve fauendum sit in praescriptio-
 nibus.* 570. nu. 46. & seq.
*Minor non cogitur uti sententia restitutionis in inte-
 grum a se petita.* 558. nu. 24
Minor aduersus minorem restituitur. 605. nu. 51
Minor usus iure communis non restituitur. ibid.
Sed id quomodo intelligatur. 606. nu. 55. & seq.
Minor an restituitur aduersus statum, in ijsde locis.
Minor non debet locupletari cum iactetur a alterius. 605.
nu. 52. & seq.
Minor aduersus hereditatis adiectionem restituitur.
606. nu. 54
*Minor vendens factus maior petens pretium venditio-
 nis videtur ratam habere venditionem.* 649. nu. 61
*Minor an & quando tutela vel curatela finit a teneatur
 stare locutioni factae a tutore vel curatore.* 710. n. 16
*Minor qui emit cum pacto rescissorio contractus, potest
 eum rescindere vi illius patris sine solennitate statuti.*
756. nu. 3

Minor

- Minor sine cum contraxit, & dubito ne post hac restitatur, an cum eo possim agere, ut aut scietur contra-
ctui, aut ab eo discatur. 791. nu. 150. & seq.
Et si cum eo litigavi sine curatore, an possim petere,
ut ea qua facta sunt ratificentur vel irritetur. 792.
num. 151*
- Minor potest cogere emptorem stare emptioni facta sine
debitis solennitatibus, ibid. nu. 152*
- Missio in possessionem an cedi potest. 488. nu. 12*
- Misericordia dicitur equitas. 554. nu. 28*
- Mistum ex duobus, cuius naturam sibi aspicit, quod si-
bi utilius est. 511. nu. 30*
- Mitius agitur cum lege, quam cum homine. 648. num.
58. in fin.*
- Mobilium possessio vilis & abjecta. 78. nu. 82*
- Mobile sequitur immobile, ibid. & 79. nu. 24*
- Mobilia pretiosa an immobilium loco habeantur. 82.
nu. 100. & seq.*
- Mobilia pretiosa an possint alienari, cum immobilia
prohibentur alienari, ibid.*
- Mobilia pretiosa non releuant à satisfatione, ibi. n. 101*
- Modus an suspendat & impediatur actionem nasci. 29.
nu. 34. & seq.*
- Molendina sintne mobilia, an immobilia. 80. nu. 92.
& seq.*
- Mole an sint mobiles an immobiles. 81. nu. 95*
- Molendinum an sit pradium rusticum. 80. nu. 92*
- Molendina an alienari possint à prelato & tutore, ibi.*
- Molendinum domui equiparatur, etiam in statutis &
pœnalibus, ibid.*
- Molendinum in feudum concedi potest, ibid. in fi.*
- Molestia etiam intelligitur de iudiciali. 568. nu. 40*
- Molitor qui promisit molere alicui & suis perpetuo, si
heredes in tantum numerum excreuerunt, ut vix
omnibus sufficiat, an tamen teneatur omnibus mole-
re. 546. nu. 4. & 5*
- Mollities dicitur equitas. 554. nu. 28*
- Monachus iura sanguinis suiatisq; retinet. 93. nu. 19*
- Monachus sua familie finis, ibid. in fi.*
- Monachus non habet velle vel nolle. 95. nu. 29*
- Monachus testari non potest, ibid.*
- Monachus an quis dicitur per ingressum religionis si-
ne professione. 96. nu. 33. & seq.*
- Monachus iniuste expulsus, ali debet. 385. nu. 14*
- Monasterium nō perdit ius quod habet in monachum
per vagationem ipsius. 386. nu. 16*
- Monasterium tenetur contractum sui syndici omnino
sequi cum sua forma, ibid.*
- Moneta aurea aut argentea nullus usus apud anti-
quos. 293. nu. 9*
- Moneta aurea & argentea quando primum signata,
ibidem*
- Moneta ut proba sit, tria requiruntur. 294. nu. 13*
- Moneta qua non usualis est, ibid. nu. 14. & seq.*
- Mora non potest purgari nisi eo tempore quo actus ge-
ri potest. 194. nu. 90*
- Morator quis non est, quando incertum & non liqui-
dum est quod prestari debet. 288. nu. 1*
- Quid autem facere debet ne moram contrahat, ibi.
nu. 2. & seq.*
- Morator est qui sine iusta causa litigat. 329. nu. 1. de ij.*
- Morator quis sit. 330. nu. 4*
- Morosus quis sit, ibid.*
- Morositas, ibid.*
- Morosa, ibid.*
- Morandi verbum, ibid.*
- Moratoria prescriptio, ibid.*
- Moratoria ambages, ibid.*
- Moratoria cautio, ibid.*
- Moratoria cunctatio, ibid.*
- Mora modici temporis non magnum damnum est, ni-
hilq; ex obligatione minuit. 341. nu. 9*
- Mora non est, ubi non est petitio. 396. nu. 4*
- Mora litis contestanda habet vim litis contestatæ. 433.
nu. 5. & seq.*
- Mora debitoris an ei obest, cum res peritura fuisset a-
pud creditorem. 435. nu. 11*
- Morator tenetur de rei interitu. 609. nu. 68*
- Etiam si sit intra tempus purganda mora, ibid.*
- Mora requiritur, aut scire, vel scire debere. 717. nu. 5*
- Morbus lethalis non omnes interimit. 435. nu. 12*
- More iudiciorum. 255. nu. 98*
- Mosis placita trifariam diuisa. 4. nu. 8*
- Mosis placita moralia perpetua. 5. nu. 10*
- Mosis placita iudicialia siue legalia, an nos obligent. d.
nu. 8. & seq.*
- Mosis leges quasdam à Christo reprobatae. 5. nu. 10*
- Mos altera natura. 412. nu. 5*
- Moueri non possunt incorporalia. 58. nu. 6*
- Mulier reddenda est res aliena, quam scienter in dotē
dedit. 35. nu. 18*
- Mulieris sanguis ad generationem an conferat. 102.
num. 6*
- Mulieres olim à propinquis osculo excipiebantur. 103.
num. 8*
- Mulieres qua viros rapuerunt. 443. nu. 5*
- Mulier an possit cedere ius tacita hypotheca, vel ut a-
lijs creditoribus preferatur. 482. nu. 81*
- Mulier constante matrimonio dotem cedere non potest
488. nu. 7*
- Potest tamen spem eius actionis qua illi competitura
est soluto matrimonio, ac si iam esset soluta, ibid.*
- Mulier non subuenitur nisi in casibus expressis. 730.
num. 13*
- Mulier non parcitur qua non fecit inuentarium, ibi.
num. 16*
- Mulier non parcitur qua intra annum & diem non
petijt inuestituram. 731. nu. 17*
- Mulier qua feudum alienauit an parcitur, ibi. & seq.*
- Mulier non licet ignorare iura contractus. d. nu. 17*
- An autem in integrum restitui debeat, ibi. nu. 18*
- Mulier non excusatur in quibuscunque casibus si po-
tuit consulere peritiores. d. nu. 18*
- Nec si periti sint in ciuitate, licet nulli sint in loco
habitationis, ibid. nu. 19*
- Mulier an & quando finito matrimonio teneatur stare
locationi facta à marito durante ipso matrimonio.
710. nu. 15*
- Mulieres ut vadant ad ciuitates pro indulgentijs, ita
etiam ire debent pro consilijs. 731. nu. 20. in prin.*
- Multa intervenire ne quid fiat. 425. nu. 18*
- Multa intervenire possunt ne capias. 691. nu. 36*
- Multa intervenire possunt ne quis etiam mercator lu-
cretur. 692. nu. 37*
- Munitiones castrorum ut sunt bombardæ, & alia idge-
nus, an veniant in venditione ipsorum. Et an sint mo-
biles,*

ALPHABETICA.

mobiles, an immobiles. 81. nu. 96. & seq.
Mutare verbum simplex pro permutare. 508. nu. 20
Mutuum date, nihil inde sperantes. 507. nu. 70
Mutuum si fuit simpliciter allegatum, an sufficiat probare confessionem mutui, sine probatione vera numerationis. 718. nu. 10. & seq.
Mutuum naturale de cuius numeratione verè constat. Civile verò de quo tantum per confessionem apparet, ibidem
Mutuum & re & verbis & chirographo contrahitur. 720. nu. 15
Mutuum si probatum fuerit, nec tamen constat de quantitate, quid agendum est. ibid.
N *Abor* & regis *Achab* historia. 17. nu. 48
Natura omni arte potentior. 209. nu. 29
Naturale praevallet accidenti. 510. nu. 25. & seq.
Naturales an comprehendantur in favorabili dispositione. 89. nu. 4
An autem in statuto iubente causas consanguineorum compromitti. ibid.
Naturales an veniant appellatione parentum, liberorum, patrum, matrum, filiorum, consanguineorum & aliorum huiusmodi. 90. nu. 5
Naturales liberi faciunt deficere conditionem, si sine liberis quis decesserit, quando ea conditio appposita est à femina. 392. nu. 13
Naues scilicet à *Q. Fabio Labone*, cum ex federe iuncto cum *Antiocho* rege partem navium accipere deberet. 298. nu. 15
Naus an computetur inter mobilia, an verò immobilia. 79. nu. 88. & seq.
Naus an domui equiparetur. ibid.
Naus equiparatur pradio urbano. 80. nu. 89
Naui an servitus imponi possit. ibid. nu. 91
Necessarii qui dicantur. 104. nu. 13
Necessitudo quid. ibid. nu. 14
Necessitas pro necessitudine. ibid.
Necessitatis ne dii quidem resistunt. 109. nu. 32. & 468. num. 22
Necessitas sine, an liberalitas plus favoris habere debeat. 179. nu. 25
Necessitatis causa multa permittuntur, alias prohibita. 467. nu. 20. & multis seq.
Necessitatis vis & potestas. ibid. nu. 21. & multis seq.
Necessitatis epitaphia. 468. nu. 22
Necessaria aut voluntaria qua dicantur. 533. nu. 60
Quod quomodo intelligitur. ibid. nu. 61
Negativa si sit causa intentionis ageris, eam debet probare. 540. nu. 94. & 541. nu. 95
Sed vide quomodo id intelligatur. ibid. in fi.
Negato vno cetera conceduntur. 333. nu. 5
Negans si confestim post negationem cōfiteatur, evitat penam statuit punientis negationem. 657. nu. 21
Negligens in vno actu non sibi praeiudicat in sequentibus. 141. nu. 162
Negotiorum gestor quod fecit, non potest dominus pro parte approbare, & pro parte reprobare. 758. nu. 7
Nemo retractare potest quod à se legitime factum est. 110. num. 38
Nemo dat quod non habet. 542. nu. 101
Nemo iure sibi questio privatur sine facto, aut culpa ipsius. 674. nu. 20
Idem etiam si ius sit in spe tantum questum. ibid.

Atque etiam si ius sit per te aut contra factum tuum mihi questum: nam tu tamen eo iure privare me non potes. ibid. nu. 21
Sed & denique etiam si utrunque concurrat. id est si spe tantum, & per te mihi competat. ibid. nu. 22
Tu tamen circa hoc vide. 676. nu. 28. & 678. nu. 39
Nepotes post mortem aui concepti, nunquam originem eius sequuntur nec in favore, nec in odio. 124. num. 86
Nepotes huiusmodi ex filio spurio possunt eligi inter pauperes, quibus avus iusserat sua bona distribui. ibid. nu. 87
Nepoti nondum concepto avus non potest facere testamentum, nec ei substitutionem facere. ibid.
Nepotes concepti post mortem aui an ei succedant, & quomodo. 123. nu. 83. cum multis seq.
Nepotes concepti post testamentum aui non veniunt appellatione filiorum in ipso testamento. 124. numero 87
Nolle dicitur, qui potest facere, & non facit. 457. num. 7
Noli esse iustus multum. 551. nu. 13
Nomen debitoris cedi potest. 490. nu. 32
Nomina non comprehenduntur in donatione, legato, & publicatione, substituitur in bonorum mobiliū & immobilium. 59. nu. 9
Nomina vetera diuturnitate temporis pervertuntur. 89. nu. 1
Nomine proprio potius, quàm alieno in dubio cōfitemur aliquid facere. 383. nu. 3
Nominationem an satis sit insinuari vni ex vicariis. 228. nu. 28
Nominatio consanguinitatis eam non probat, prater quam in patre & filio. 262. nu. 1
Cuius ratio redditur. ibid. nu. 2
Nominatio filiationis probat quo ad patrem tantum, non etiam quo ad tertium. ibid. nu. 3
Non facias alijs quod tibi fieri no vis. 222. nu. 6
Non debet quis infirmare quod sua voce dilucide protestatus est. 271. nu. 20
No refert quid à quo factum sit, modo factum sit. 574. nu. 6. & multis seq.
Non refert quid ex aequipollentibus fiat, cum quarimus de effectu magis quàm de actu. ibid.
Non alias sine non aliter, hac verba formam & solennitatem inducunt. 730. nu. 14
Notarius subscribens instrumento, non sibi praeiudicat in iure rei, de qua inter partes contrahitur. 137. num. 142
Notarius qui noctu contractum recepit, potest huic diem eius noctis inscribere, sine mentione ipsius noctis. 204. nu. 8
Notarijs duobus sine testibus an credatur. 361. nu. 35. & seq.
Notarius potest incontinenti augere suam schedam. 657. nu. 19
Notarius si in contractu pro alio stipulatur, non potest is, cuius nomine stipulatus est, illum partim approbare, & partim reprobare. 758. nu. 7
Notificatio emancipationis qua à statuto iubetur fieri ab emancipante apud acta, potest fieri à quocunque ipsius nomine. 574. nu. 6
Notificatio qua fit ad inducendam societatem, potest fieri

T A B V L A

à quocunque sine mandato. 575. nu. 8
 Notificandi verbum Latinum. 573. nu. 1
 Notificare quid sit. ibid.
 Notitia instrumenti ostensi non censetur haberi, nisi
 tenore ipsius perlecto. 197. nu. 104
 Nisi si si cui notificari debet, facit ne ei legatur. ibid.
 num. 105
 Notorium allegari debet, licet non probari. 542. nu. 97
 Nouum qui aliquid dicit, ei incumbit onus probandi.
 540. nu. 92
 Notatio necessaria non purgat moram. 541. nu. 33
 Notitio an sacerdotium conferri possit. 94. nu. 24. &
 97. nu. 37
 Notitius canonicus ecclesia an debeat vocari ad ele-
 ctionem prelati. in ysdem locis.
 Notitius an possit esse procurator & arbiter. 94. nu.
 me. 24
 Notitius debet viuere ut professus. 95. nu. 25
 Notitij obligatio an sit conditionalis, an pura sub con-
 ditione resoluenda. ibid. nu. 27. & 90. nu. 35
 Notitius retinet omnia bona sua, & beneficia, & feu-
 da. 95. nu. 28
 Notitius habet velle & nolle. ibid. nu. 29
 Notitius habet testamenti factionem. ibid.
 Notitius an possit absolui ab abbate. 96. nu. 31
 Notitij sunt de populo etiam in materia odiosa, ibidem
 num. 32
 Notitius percipit fructus beneficii. ibid. nu. 34
 Notitij status dubius & in pendent. 97. nu. 38
 Notitius an sit, aut censeatur religiosus. 93. nu. 21. & 95.
 nu. 28. & 96. nu. 30
 An censeatur persona ecclesiastica. ibid. nu. 21
 An conueniri debeat coram iudice ecclesiastico. ibid.
 Notitij qui moritur ante annum professionis bona an
 acquirunt monasterio an heredibus sanguinis. 94.
 nu. 22. & 97. nu. 36
 Notitij qui decessit ante annum probationis canonica
 portio an spectet ad priorem ecclesiam. 94. nu. 23
 Notitius an possit ordinari ab episcopo monasterij,
 ibidem
 Notitium si quis percusserit, incurrit in excommuni-
 cationem, ac si professum percussisset, ibid. in prin. &
 rursum. 96. nu. 30
 Nox consilij & preparationis est. 223. nu. 2
 Nox comprehenditur sub dierum appellatione. 204.
 nu. 7. 8. & 9
 Nisi fraus aliqua committi possit. 205. nu. 10
 Vel nisi materia subiecta aliud suadeat. ibid. nu. 11
 Nuda traditio sine causa non operatur dominij transla-
 tionem. 771. nu. 65
 Nullum simile idem. 110. nu. 39
 Nulli fraus sua aut dolus aut malitia prodesse, aut pa-
 trocinari debet. 118. nu. 67
 Numerus pluralis in vno procedit, cum eadem est ra-
 tio. 296. nu. 8
 Nummorum certa aestimatio est, nec in eis cadit affe-
 ctio. 84. nu. 108. & seq.
 Nummus in partes diuidi non potest. 297. nu. 14
 Nummus radi non potest, nec debet. 298. nu. 15
 Nummus reprobus, adulterinus, adulter, nequam, fal-
 sus. 293. nu. 11
 Nummos si quis promiserit, de probis intelligitur. 294.
 num. 12

Nummus non legitimi ponderis falsus est. ibid. nu. 13
 Nummus longo post mundi exordium tempore adin-
 uentus. 507. nu. 16
 Nummus Lydorum inuentum. ibid.
 Nummus dno & vobis. id est, a lege. 509. nu. 21
 Nummus an sit ex iure naturali, gentium an ciuili. ibid.
 Nunc aduerbium presentis temporis. 705. nu. 86
 Nundinarum tempore factus contractus gaudet pri-
 uilegijs nundinarum, licet alibi traditio fiat. 44.
 num. 52
 Nuntiatio vna non sufficit pro pluribus operibus. 299.
 num. 24
 Vbiratio redditur. 688. nu. 21. & 699. nu. 68
 Nuntio licet credatur, tamen potest probari contra-
 rium. 546. nu. 6
 Nuntio publico soli an & quomodo & in quibus creda-
 tur. 355. nu. 1. le. y. & seq. usque ad si. prop. eius glo.
 Nuntius pro apparitore, ex Cicerone, eod. nu. 1
 Nuntios viles esse. 556. nu. 2
 Nuntij an possint esse infames. ibid.
 Nuntius debet esse iuratus, nec tamen necesse est in
 quolibet actu cum iurare. 357. nu. 11. & 12
 Nuntio renuntianti citatum sibi fecisse iniuriam, an
 credatur. ibid. nu. 14. & 358. nu. 15
 An strenuntiet citatum respondisse, se non venturum,
 ibid. nu. 16. & trib. seq.
 Nuntio cum non creditur, non tam exacta probatio
 requiritur. ibid. nu. 19
 An illi credatur si dicat de mandato iudicis se citasse.
 359. nu. 20
 Si de re quapiam modica renuntiet. ibid. nu. 21
 Si dicat se creditorem misisse in possessione bonorum debi-
 toris, & ea bona esse debitorum, an ei quoque creda-
 tur. ibid. nu. 22
 Si dicat se non respondisse citatum, ideoq. ad domum eum
 citasse. ibid. nu. 23
 Quid autem si dicat simpliciter citasse domum, an presu-
 mitur perquisiuisse. ibid. nu. 24. & trib. seq.
 Si dicat se bonorum discussionem fecisse. 360. num. 28.
 & 29
 Virum in ijs qua graue prauidicium afferunt. ibid. nu.
 me. 30
 Nuntijs duobus haud dubie creditur. 361. nu. 33
 O Barati vnde. 292. nu. 8
 Oblatio cum fieri debet, ei facienda est, qui potest
 recipere, & offerentem liberare. 228. nu. 29. & 229.
 nu. 34
 Oblatio spontanea fieri debet ad aliquid nouiter conse-
 quendum. 265. nu. 6
 Oblatio cum fieri debet, an facienda sit expensis offeren-
 tis. 344. nu. 7
 Oblatio sola sine citatione non interrupt. 339. nu. 1
 Oblatio potest fieri ultimo momento temporis in id pra-
 stituti. ibid. nu. 2
 Oblatio an fieri possit die feriato. 611. nu. 78
 Oblatio verbalis sufficit cum creditor recusat accipere.
 322. nu. 21
 Oblatio ita debet esse integra, ut si desit vnus nummus,
 non valeat. ibid. nu. 25. & seq.
 Sed id quomodo intelligatur. 725. nu. 29. & seq.
 Obligatio immediate descendens a patre in filium, non
 reacquiratur patri. 117. nu. 65
 Obligationes, ex obligationibus facere non debemus.
 330. nu.

330. nu. 1. in fi.
 Obligatio reuendendi continet rem trad. 451. nu. 13
 Obligatio rem trad. est manduata, ibid.
 Obligatio naturalis cedi potest. 270. nu. 16
 Obligatio legalis siue iuratoria an magis comparetur
 obligationi ultimaria voluntatum, an contractuum.
 596. nu. 13
 Obligatio ex ultima voluntate refertur ad tempus respo-
 sionis, nec retro trahitur, ibid.
 Obligatus ad vendendum liberatur vendendo simplici-
 ter, nec per talem promissionem tenetur ad traden-
 dum. 765. nu. 42
 Obligatus non censetur, qui tenetur sub conditione. 37.
 nu. 24
 Obsequare quid significet. 336. nu. 6
 Occasus. 202. nu. 1
 Odiosa constitutio non dicitur extendi, quando exten-
 ditur ex mente ipsius. 4. 43. nu. 3
 Odiosum est quicquid est contra ius commune. 21. nu-
 me. 62
 Odiosa omnia sunt stricti iuris, ibid.
 Odium & fauor quando concurrunt, utrum horum po-
 tius est amplectendum. 21. & 22. nu. 64. 65. 66. & 67
 Offerre an possit alius pro alio. 167. nu. 258
 Offerre post conclusum in causa non licet, & multo mi-
 nus post sententiam. 352. nu. 14
 Offerendi verbum an spontaneam oblationem signifi-
 cat. 264. nu. 1. & seq. usque ad si. glo.
 Offerri an debeat pretium etiam non petenti ab emptore,
 qui rem venditam petit. 265. nu. 3. & seq.
 Offerendi iuri an & quanto tempore prescribatur.
 634. nu. 2
 Offerre an sufficiat in sacculo sine numeratione. 722.
 nu. 20. cum precedentibus.
 Officialis non potest agnoscere bonam fidem, nisi ea iur-
 ta sit obligationi. 281. nu. 65
 Officialis qui renouari potest ad beneplacitum (ut loquun-
 tur) censetur esse perpetuus. 701. nu. 74
 Officium suum nemini debet esse damnosum. 137. nu. 140.
 & 168. nu. 271
 Officium iudicis etiam extraordinarium cedi potest.
 488. nu. 14
 Officium iudicis prescribitur triginta annis. 568. nu-
 me. 41
 Omisum a consuetudine pro omisso habetur. 38. nume-
 ro 38
 Et omisum item a statuto. 304. nu. 15
 Omisum non censetur, in quo est eadem ratio, qua in
 expresso. 305. nu. 19. & 445. nu. 11
 Omisum non censetur, quod est simile expresso. in iisdem
 locis.
 Omisum censetur quod omisum est ob rariorem usum.
 in iisdem locis.
 Omisum in dispositione stricti iuris habetur pro omisso.
 d. nu. 11
 Omnimoda probatio, an reiiciat probationem contra-
 riam. 325. nu. 22. & trib. seq.
 Omnino, distinctio an faciat, ne admittatur probatio in
 contrarium, ibid. nu. 22. & seq.
 Omnimodo idem est quod precise. ibid. nu. 23
 Omnimoda iurisdiclio quid importet. ibid. nu. 24
 Omnia fert aetas, animum quoque. 647. nu. 53
 Onus in venditione appositum pars pretij est. 627. nu.

me. 21

Operarij conducti pro certis diebus non tenentur ope-
 rari noctibus. 205. nu. 11

Opera officiales cedi non possunt. 476. nu. 51

Opera famulorum cedi possunt. 491. nu. 36

Opponens non auditur sine interesse. 45. nu. 53

Optimus ab optimus. 105. nu. 16

Ordo temporis an inducat pralationem in iure. 403.
 num. 1

Origine diuersa sunt & prosecutione & effectu diuersa.
 687. nu. 18

Origo & prima causa inspicitur. 441. nu. 4

Osculum propinquorum & mulierum. 103. nu. 8

Pactum ut potius vendamus consorti, vicino, pro-
 ximo, quam alijs, valet. 6. nu. 15

Pactum reuendendi appositum in venditione rei que
 fuit maiorum, augeat suspicionem fraudis & simula-
 tionis. 13. nu. 37

Quid autem in ceteris rebus titu. y. in rub. fere per
 totum.

Pactum in venditione appositum, ne transeat domini-
 um nisi soluto integro pretio. 40. nu. 36. & seq.

Pactum, quo remouetur effectus contractus, an valeat,
 ibidem

Pactum venditori factum prodest emptori. 130. nu. 112.
 & 134. nu. 130. ubi etiam videbis id ipsum quoque
 nocere.

Pactum factum cum vna persona non habet locum cum
 alia, ibid. nu. 129

Pactum quodlibet positum in venditione ad commo-
 dum venditoris est pars pretij. 275. num. 38. & 262.
 nu. 69

Pactum requirens instrumentalem probationem an va-
 leat. 304. nu. 17

Pactum ne venditor teneatur de euictione non eum in-
 uat, qui in dolo versatur. 605. nu. 50

Pactum retrovendendi, alias reuendendi. 625. nu. 1

Pactum legis commissoria an reprobetur, cum apponi-
 tur ex intervallo. 624. nu. 7. & seq.

Pactum in venditione appositum, pars pretij. 627. nu.
 20. & 633. nu. 1

Pacta insolita siue iniusta suspecta. 630. nu. 32

Pactum tollens omnem prescriptionem an valeat. 637.
 num. 13

Pactorum omnium generalis natura est, ut ad heredes
 transeant active & passive, etiam si de illis non fiat
 mentio. 659. nu. 1

Idem etiam in obligatione penali. 666. nu. 27

Vtrum autem id procedat, si in eo pacto sit adiecta
 distinctio taxatiua ei qui paciscitur. 659. nu. 2. & mul-
 tis seq.

Pactum an sit personale, & non transeat ad heredes,
 multum refert loquamur de nobis ipsis, an de alijs.
 661. nu. 10

Pactum negatiuum non adeo facile transeat ad heredes,
 atque affirmatiuum, ibid.

Pacta legis commissoria, & additionis in diem, an ipso
 iure resoluant, & quando. 670. nu. 3. & 4

Pacta alia quam ea duo, si verbis directis fiant, an ipso
 iure resoluant. 673. nu. 15. & seq.

Et quid si hac duo pacta fiant verbis obliquis. 673.
 num. 17

Pactum reuendendi & restituendi differunt. 683. nu.

T A B V L A

mero 60
Patium liberandi in futurum producit exceptionem de presenti. 762. nu. 28
An autem & actionem. 763. nu. 29
Patium ex quo maritus lucratur dotem, an habeat locum in dote promissa. 764. nu. 33
Et quid si patium loquatur de dote data. ibid. nu. 34. & 36
Et quid si vitatur verbo restituendi. d. nu. 36
Et quid si is qui promisit, fuit in mora tradendi. ibid. num. 38
Patium arcs feminas dotatas a successione an habeat locum, si dos tantum sit promissa. 765. nu. 39
Et quid si dos legata sit. ibid. nu. 40
Patium commodandi, deponendi, mutuandi, non est commodatum, depositum, mutuum. 766. nu. 43. & 44
Patium carens causa est inefficax. 781. nu. 105
Patium ad actionem interpositum an pariat exceptionem. 782. nu. 109
Quid est discessio. ibid.
Patium legis commissoria, & familia reprobata in pignoribus. 784. nu. 120
An autem iuramento confirmantur. 785. nu. 121
Et an consuetudine confirmari possint. ibid. nu. 123
Et an renuntiatione partium. ibid.
Patium revocandi an faciat censeri contractum pignoratitium. 785. nu. 125
Pacta huiusmodi in venditionibus non reprobantur, & horum differentia. ibid. nu. 124
Patium vendendi rem quampiam, eandem in id obligare censetur. ibid. nu. 125
Patium appositum favore & rogatu debitoris minus est suspectum. 758. nu. 134
Papa verbis narrativis creditur, si agitur de suo facto, nec potest probari contrarium. 243. nu. 49
An & de facto predecessoris. ibid.
Papa solius testimonio creditur. 358. nu. 18
An nunc admittatur probatio contraria, & quo casu. ibid.
Papa an deducat impensus ex decima prediali ei debita. 429. nu. 15
Paratus quis dicatur. 289. nu. 4. & 290. nu. 6. in fi.
Pararius quis sit. 499. nu. 8
Parentum appellatio. 38. nu. 1
Parentes pro consanguineis. ibid. & seq.
Parentela pro consanguinitate. ibid.
Parentela appellatio quos contineat. 89. nu. 3
Parentis & parentela appellatio natura est, non iuris. ibid. nu. 4
Paria sunt non facere, aut minus sufficienter facere intra tempus statutum. 195. nu. 93
Paria sunt, a te petere, vel ab alio, cui ob id tenearis. 133. nu. 127
Paria sunt non esse & non apparere. ibid. & 345. nu. 104
Paria non esse amittere debita, & lucra non capere. 353. nu. 22
Paria sunt scire, & scire debere. 413. nu. 9
Paria sunt aliquid non exprimere, & confusè sue dubie exprimere. 582. nu. 35
Paria sunt soluere, & promittere solutionem. 763. n. 30
Etiam in pœnalibus. ibid.
Quod an semper procedat. 770. nu. 57
Particularis solutio admodum incommoda creditori.

452. nu. 19
Passiva iura cedi non possunt. 477. nu. 53
Pater qui suo nomine aliquid facere non potest, nec liberorum potest. 116. nu. 60
Patris eiusdemq; liberti delictum an filio noceat. ibid.
Pater autor esse non potest, ut filio suo quid tradatur. ibidem
Pater quod emit nomine filij, videtur ei donare. 117. num. 63
An autem sit ei precipuum. ibid.
Pater quod donat filio, non sibi acquirit. ibid. nu. 66
Pater nomine filij acquirens, & in id pecunias conferens an videtur adeum actum tacite filium emancipare. ibid. nu. 67
Pater non debet ali ex bonis, quibus privatus est, & que filijs reservantur. 119. nu. 71
Pater spurius non habet usumfructum bonorum relietorum filio ipsius ab auctore. ibid.
Pater executor testamenti, an & quomodo potest eligere filium pauperem. ibid. nu. 72
Pater prestans auctoritatem filio quarenti, aut uni ex filijs donanti alteri, an sibi quarat eius rei usumfructum. ibid. & seq.
Pater non potest esse administrator filij, nisi eius quem habet in potestate. 121. nu. 78
Pater non habet uterum in potestate. ibid.
Patris vassalli noxia siue delictum, an noceat filio in fidei. 124. nu. 86
Pater potest facere ea, que sunt specialis mandati. 196. nu. 101
Pater fideiubens pro filio ei consentire censetur. 170. num. 273
Pater administrator an possit ex transactione rem ei dimittere, qui non possidebat. 247. nu. 68
Pater tenetur filios alere, & filias dotare, & virosq; insinuare vel exheredare. 262. nu. 2
Pater an possit confitendo praeiudicare legitima filiorum. 285. nu. 80. & 287. nu. 87
Patris & filij persona una esse censetur. 308. nu. 2
Pater legitimus administrator filij cum agat, debet mentionem facere de filio. 383. nu. 3
Pater an possit feudum vel emphyteusim uni ex filijs relinquare. 402. nu. 23. & duob; seq.
Patres & ceteri ascendentes an præferantur fratribus unatantum parte coniunctis. 422. nu. 9
Patris bona non releuant filium a satisfactione. 425. num. 18
Pater filio potest cedere vel mandare sua vindicta. 479 nu. 68. & seq.
Pater & filius cum simul fatentur recepisse pecuniam aut aliud, virum uterque teneatur, an alter. 517. num. 7
Pater non potest praeiudicare filijs, aut alijs agnatis in fœdo antiquo, at in novo potest. 519. nu. 2
Pater administrator filij an possit cedere grandes arbores. 713. nu. 25
Paterna paternis, materna maternis an deferantur ex consuetudine Pictonum. 421. nu. 2. & seq. usque ad 9
An autem & id procedat de iure communi, & inter quos. ibid.
Patria potestas apud nos non tantum habet virum, quantum de iure communi. 116. nu. 61
Patientia habetur pro traditione in incorporalibus. 61. nu. 61

61. nu. 12.
Patentia sine contraditione an habeatur pro cōsensu. 131. nu. 115. & quat. seq. & 138. nu. 148. & multis seq.
Patrimonialia esse censentur, quæ alienari possunt. 49. nu. 12.
Patrimonium desinit esse defuncti per aditionem hereditatis. 393. nu. 18.
Patrimonium quod vendidi, & postea redemi, an sit nova acquisitio, an vero maneat patrimonium ut prius erat. 441. nu. 1. & quatuor seq.
Patrimonialis is fundus censetur, quem habemus ex permutatione fundi patrimonialis: & in eo succeditur. ut patrimonialis. 525. nu. 26.
Patrimonium censetur quod quis emit, aut dono accipit ab eo cui successurus est. 530. num. 43. & multis sequen.
Patrimonium an censetur adificium possum in fundo patrimoniali. 532. nu. 53. & seq.
Patrimonialis an sit domus extructa in area, cuius domus patrimonialis exusta est. ibid. nu. 55.
Patrimonium an censetur res recuperata per restitutionem in integrum. 534. nu. 56. & multis seq. usque ad 70.
Patrimonium an censetur frudum quod reddit ad dominum ex aliqua causa. 576. nu. 72. & seq.
Patrimonium an censetur esse fundus a nobis prescriptus. ibid. nu. 74. & seq.
An & quod fundo patrimoniali per prescriptionem adiectum est. 537. nu. 76.
Patrimonialis an sit hortus causa domus patrimonialis emptus. ibid. nu. 77.
Patrimoniale an censetur vectigal annuum constitutum super fundo patrimoniali. ibid. nu. 78. & seq.
An & vectigal siue census ad quem fundus patrimonialis est datus. 538. nu. 85. & 539. nu. 86.
Patrimonium, an acquæsus in dubio quid censetur. 540. nu. 91. & seq.
Patrimonium quid significet. 543. nu. 104. & seq.
Et an dicatur de re mobili. ibid. nu. 105.
Et de conquestibus. ibid.
Et de nominibus. ibid. nu. 106.
Et de rebus quæ ex successione transuersalium obueniunt. ibid.
Patronus consentiens donationi factæ à libertò, non potest eam renecare. 135. nu. 136.
Patruj utrinque coniuncti an præferantur ijs qui sunt ex uno tantum. 422. nu. 8.
Paupertas licet presumatur, tamen si quis ea innuitur eam probare debet. 540. nu. 94.
Paululum fermenti totam massam corrumpit. 608. nu. 64. circa medium.
Paxillum paxillo repellere. 23. nu. 69.
Peccatum non est tenere quod à nobis per in integrum restitutionem cuiusci potest. 533. nu. 58.
Peculiares res dicuntur, licet totum peculium are alieno sit exhaustum. 441. nu. 14.
Pecuniariter, dictio Latina. 14. nu. 40.
Pecunia an sit in numerato, an in nominibus nō refert. 58. nu. 3.
Pecunia est res mobilis. 83. nu. 103.
Pecunia seruando seruari non potest. ibid.
Pecunia potest à minore & pralato alienari sine decreto. ibid. nu. 105.
An autem id procedat etiam si sit destinata in emptionem prædiorum. 84. nu. 106. & multis seq.
Pecunia destinata in emptionem prædiorum sit ne mobilis an immobilis. ibid. & multis seq.
Pecunia antiqua pretiosior est. 85. nu. 111.
Pecunia redacta ex venditione rei immobilis. 86. nu. 113.
Pecunia in banchis posita immobilis censetur. ibid. n. 114.
Pecunia largè sumpta non solum pecuniam numeratā, sed & frumentum, vinum, oleum, & id genus cetera comprehendit. 241. nu. 42.
Pecunia aliqua si sit diuersi valoris, ut in Gallia habemus libras, & solidos Parisienses, & Turonenses, de quibus intelligi debeat. 283. nu. 73. & duob. seq.
Pecunia unde dicta. 293. nu. 9.
Pecunia communis non per diuisionem singulorum corporum condicatur, sed per numeros totius. 294. n. 14.
Pecunia deposita signata uel detur, an nō signata, multum refert. 337. nu. 10.
Pecunia redacta ex venditione fundi patrimonialis an & ipsa patrimonialis esse censetur. 521. num. 10. & sequen.
Pecunia ecclesia prescribitur triennio, ut cuiuslibet alterius. Tamen fundus ex ea emptus non prescribitur nisi XI. annis. 522. nu. 116.
Pecunia confecta ex venditione rei immobilis, an & ipsa immobilis censetur. 523. nu. 18. & seq.
Pecunia oblata in sacculo & deposita an sine alia numeratione releuet. 721. nu. 18. & quatuor seq.
Pecunia consignata in sacculo sine alia numeratione non continetur appellatione pecunie, nec ut pecunia debetur, sed ut species. 523. nu. 20.
Pensiones quæ debentur pro fructibus locorum, aut aliter, quomodo diuiduntur inter emptorem & venditorem. 734. nu. 1. & 738. nu. 11.
Perditum non censetur, ad quod quis potest restitui. 690. nu. 28.
Perfictum dicitur quod omnibus suis partibus constat. 685. nu. 8.
Perfictum non est alicuius quod ex causa auferri potest. 686. nu. 9.
Perfictum dominium non est, cuius prætextu quis non potest alienare rem, quando alienatio prohibetur in præiudicium alterius. 687. nu. 14.
Periculum iudicij præstare quid sit. 603. nu. 42.
Perinde, dictio fictionem denotat. 658. nu. 27.
Permissum ad tempus censetur post illud prohibitum. 645. nu. 44.
Permutationis contractus an & quando censetur factus in fraudem alterius contractus. 26. num. 78. & duobus seq. & 236. nu. 22. & quatuor seq. & 239. nu. 35. & quatuor seq.
Permutatio vicina emptioni. 238. nu. 28.
Permutatio pro venditione à probatissimis scriptoribus. ibid. & 508. nu. 19.
Permutatio an venditio potius esse censetur in dubio ex paruitate pretij & speciei. 506. num. 13. & multis sequen.
Permutatio & venditio utra sit fauorabilior. ibid.
Permutatio dignior est & antiquior venditione. 507. nu. 16. & 17.
Permutare pro vendere à quibusdam usurpatum. 508. nu. 19.
Permutare pro mutare. ibid. nu. 20. in fi.

Permutatio secundum naturam est. 510. nu. 26
 Permutatio minus nocet, quam venditio. ibid. nu. 27
 Permutatio contractus innominatus est. 512. nu. 33
 Permutatio facit ceteri fundum esse eius naturae, ut fundus cum quo est permutatus. 525. nu. 26. Sed non quantum ad obligationem. ibid. nu. 28
 Perpetuare, verbum Latinum. 190. nu. 72
 Perpetuum ius quod dicitur. 210. nu. 84
 Perpetuarij qui etiam dicuntur. ibid.
 Perpetuatio actionis facta per litem contestationem non perimitur per sententiam. 541. nu. 34
 Perpetuo, dictio an impediatur praescriptionem. 636. nu. 8. & 638. nu. 16. 17. & 18
 Perpetuum censendum est, quod est incertum. 692. nu. 39
 Perplex a qua vulgo brochardica dicuntur. 498. nu. 2
 Persarum dies. 202. nu. 1
 Persona non aequae, nec tam facile comprehenduntur accasus, nec personarum extensio tam facile fit, quam casuum. 661. nu. 9
 Personarum qualitas facit praesumi aut bonam fidem aut fraudem. 787. nu. 132. & seq.
 Pertinentie sunt destinatione patrisfamilias. 588. nu. 4
 Petitio hereditatis durat triginta annis. 179. nu. 14
 Pignoratius fundus quanti valet, censetur proprius creditoris, & aequae cum releuat a satisfactione. 13. numer. 36
 Pignus extinguitur sola rei venditione permissu creditoris ante traditionem. 44. nu. 51
 Pignus vel hypotheca res sua non obsequit, cum res irrevocabiliter sua est, alias secus. 76. nu. 70. & 686. nu. 10. & 693. nu. 42
 Pignus post tempus luitur ex iusta causa. 648. nu. 58
 Pignora non manent obligata pro tempore prorogato. 677. nu. 32. & 678. nu. 34
 Pignus non extinguitur nec soluitur per acquisitionem renovabilem domini. 686. nu. 10
 Pignus rei sua consistere non potest, nisi ratione alterius iuris quod domino abest. ibid. nu. 12
 Pisces qui sunt in piscina, stagno, aut vinario, an inter immobilia computantur. 87. nu. 117
 Pitibij historia qui mira calliditate Cannium ad hortorum emptionem pellexit. 605. nu. 50
 Platonis excommunicatio. 171. nu. 277
 Plauti locus animaduversus. 215. nu. 216
 Plenaria probatio an admittat probationem contrariam. 323. nu. 14. & seq. seq.
 Quid autem de plena, ibid. nu. 15. & duobus seq.
 Plena & plenaria quid differunt, ibid. num. 16. & 324. nu. 17. & 18
 Plenarium dicitur, quod adiectione non indiget. 323. num. 16
 Plenissima iurisdicatio non impedit appellationem. 93. num. 19
 Plenissima probatio aut fides an tollat probationem contrariam. ibid. nu. 21
 Plenissima munitio & securitas an excludat restitutionem adversus praescriptionem. 568. nu. 38
 Plenissima liberatio quid importet. ibid.
 Pleno iure censetur quis dominus rei, quamvis ab eo rebus aut evinci possit. 692. nu. 38. in fi.
 Pleno iure res mea dicitur, etiam si non possim eam alienare. 695. nu. 52
 Pleni id dicitur, cui nihil addi potest, cuius, nihil deest.

693. nu. 40
 Plenum est, cui nihil addi potest, ibid.
 Plerumque, dictio facit regulam. 157. nu. 224
 Plerique, dictio significat maximam partem. ibid.
 Ea, etiam facit regulam. 158. eod. nu. 224
 Pluralitas, cum de forma est, non resolvitur in singularitatem. 298. nu. 16
 Plures cum admittuntur ordine successivo, praefigitur terminus priori. 187. nu. 59
 Plures personae cum vocantur nomine generali, indefinito, vel colectivo, intelligitur ordine successivo. 395. num. 2
 Plures cum se aequaliter obligant, & constat ad alterum tantum pecuniam pervenisse, aut ad eam tantum negotium pertinere, an uterque teneatur tanquam principalis: an vero alter ut principalis, alter ut fideiussores. 517. nu. 8
 Plures si aequaliter aut in solidum se obligant, an videantur pro se invicem fideiubere. ibid. nu. 9
 Plures in solidum obligati an & quando in solidum conveniri possunt. 518. nu. 10
 Plures res tot habent stipulationes quot ea sunt. 588. num. 1
 Plures loci in quibus opus sit, requirunt plures nuntiationes novi operis. ibid. nu. 1. & quare 589. nu. 10
 Plures res requirunt tot possessiones & actus corporeos, ibid.
 Plures cause concurrentes in idem tempus ordinantur ex tempore, ut scilicet una post aliam ordinatim procedat, nec una aliam consumat. 690. nu. 29
 Plures expectantes praebenda cum clausula, quam intra mensem, &c. an habeant quilibet suum mensem ordinatim, an unum omnibus currat. ibid. nu. 30. & 703. nu. 82. & seq. in fi.
 Plures actus cum sunt copatibiles, potest & debet assignari unus idemque terminus utrique. 698. nu. 66
 Plures si simul admittuntur ad aliquid, ita ut alij alijs praerantur, omnibus currunt tempora donec unus praecoccupavit. Secus si non simul sed successive id tempus competit. 697. nu. 62
 Plurimorum sententia paucorum sententijs praeruntur. 339. nu. 13
 Pena suos tantum autores sequi debet. 282. nu. 66
 Pena una non sufficit pluribus delictis. 688. nu. 21
 Pena promissa, si certa pecunia non fuerit soluta intra aliquod tempus, committitur in solidum, si ex ea summa desit unus nummus. 723. nu. 25
 Pena a statuto indicta non soluentibus praestantias debetur ab eo qui unum nummum omisit solvere. 724. num. 27
 Quomodo autem hac intelliguntur. ibid. nu. 29
 Pena servus efficitur qui delinquit. 348. nu. 1
 Pena ante sententiam an debeatur fisco. ibid.
 Penitentia locus est in permutacione. 512. nu. 33
 Polluci quantum tribuendum su. 510. nu. 24
 Polypus prae fame brachia sua comedit. 471. nu. 28
 Porrigendi verbum. 145. nu. 180
 Portorium inter immobilia computatur. 66. num. 33. & seq.
 Possessor an teneatur solvere reliquias praeteriti temporis. 333. nu. 7
 Possidere si quis iussus est iure domini ob omissionem cautionem, non amplius locus erit oblationis cautionis.

351. nu. 13
Possessor sacerdotij potest cogere debitores, ut sibi iura solvant. 455. nu. 35
Possessori recte soluitur. ibid.
Possessorium an intentari possit pro annuis redditibus. 54. nu. 11. & 12. & 537. nu. 79
Possessio solo animo perditur. 486. nu. 13
Possessio ex iniuriis contrahit transfertur. ibid.
Possessorium omne cedi potest. 489. nu. 20. cum precedentibus.
Possessio civilis qua ex clausula constituta est aut ex situ suo continuante possessionem defuncti in heredem cedi potest. 490. nu. 31
Possessio qua plus iuris habet, à iure denominatur: qua plus facti, à facto. 505. nu. 10. in fi.
Possessio spiritualis non trahit secum possessionem temporalem. 588. nu. 1
Possessio apprehensa unius rei ex multis eodem contrahit venditis non transfert aliarum possessionem. ibi. nu. 2
Possessio unius rei ex multis tradita à nuntio publico non trahit aliarum possessionem. ibid.
Possessione unius rei hereditaria apprehensa, an ceterarum apprehenditur. ibid. nu. 3. & 268. nu. 11
Possessione castri aut alterius rei principalis apprehensa apprehenditur & appendicum & pertinentiarum. 267. nu. 4
Possidet beneficium qui locum ipsius principalem possidet, non qui ceteras res eius beneficij. ibid.
Possessione apprehensa unius rei feudalis apprehenditur & aliarum qua sunt eiusdem feudi. 590. nu. 11
Possessione apprehensa unius rei prabendae & aliarum eiusdem prabendae apprehenditur. ibid.
Possessio iurisdictionis in uno actu vel articulo an trahatur ad alios, & quando & in quibus casibus. ibid. nu. 12
Possessionem adeptus non videtur is qui ita nactus est, ut eam retinere non possit. 668. nu. 9
Possessio naturalis non sufficit ad acquisitionem fructuum. 771. nu. 65
Possitio unius non facit positionem alterius in separat. 590. nu. 11
Positiones, & responsiones partium incontinenti reuocari possunt. 656. nu. 15. Nisi fuerint à parte acceptatae ibid. nu. 16
Post, dictio quam vim habeat. 212. nu. 49. & 50
Posterioriores an admittantur, dum locus est prioribus, cum aliquid deferretur pluribus intra certum tempus, ita ut priores preferantur posterioribus. 395. num. 1. & seq.
Posteriorum appellatione veniunt feminae. 151. nu. 204. & 163. nu. 242
Posteritatis appellatio an ad feminas referatur, in iisdem locis.
Posthumi an admittantur in statutis, & ijs qua sunt stricti iuris. 122. nu. 80
Potremissimus apud Tertullianum. 389. & 390. nu. 1
Potentius ad se trahit, quod minus potens est. 78. nu. 82
Potuerit, hac dictio Gallica facit conditionem. 339. nu. 1
Prabenda negligenter omissa à canonico mandatario, saltem interim collata iterum vacet, an poterit ab eodem peti. 141. nu. 161
Predicadores fratres annuorum reddituum incapaces. 52. nu. 5
Prædium emptum ex pecunia redacta ex venditione alterius prædij empti pecunia senecæ, & ipsum quoque senecæ est. 522. nu. 14
Prædo etiam impensas repetit & deducit. 426. nu. 2
Prælationis ius an competat domino ex contractu conditionali ante conditionem impletam. 37. nu. 23
Prælatus an possit alienare molendina ecclesie. 80. nume. 92
Prælatus consentienti non creditur in præiudicium ecclesie, nisi consteatur de facto suo. 242. nu. 48
Prælatus an possit ex transactione rem dimittere ei qui ante non possidebat. 247. nu. 67. & seq.
Prælatus regni Francia interdicit cognoscere de actione reali, & hypothecaria. 346. nu. 13
Prælatus si locauerit rem ecclesie, an successor teneatur stare ei locationi. 710. nu. 16
Prælatus potest nocere ecclesie apponendo pactum resolutivum in suo contractu. 656. nu. 2
Prælatus licet expresse non possit præiudicare ecclesie, potest tamen tacite ex lapsu temporis. 760. nu. 20
Praoccupatiōi an & quando locus sit. 407. numero 2. & 3
Praoccupasse quis dicatur. ibid. nu. 2
Prescribere patiens, an pacisci, contrahere, consentire & alienare videatur. 165. nu. 249. & seq. usque ad 255
Prescribi que non possunt, an nec ea acquiri possunt. Et e contrario an prescribi possunt, que alienari non possunt in iisdem locis.
Prescriptio temporis non tollit naturalem obligationem. 165. nu. 233
Prescribens rem habet à tradente non à domino, ibid. nu. 253
Prescriptio triginta vel quadraginta annorum non tollitur per clausulam tollentem prescriptionem. 177. nu. 15. & 637. nu. 12
Prescriptioni renuntiatum non videtur per verba generalia promittentis soluere ad omnem petitionem. 181. nu. 33
Prescriptio temporis non tollitur per hac verba generalia affirmatiue concepta, semper, omni tempore, perpetuo, quodcumque, & similia. ibid. nu. 34
Prescriptio temporis non currit in actibus conditionalibus, nisi conditione impleta. 183. nu. 44. Nisi conditio sui in potestate partis. 186. nu. 517
Prescriptio statutaria temporis inducta in locum prescriptionis iuris communis, an sapiat eandem naturam. 191. nu. 79. & quatuor seq.
Prescriptiones statutariae an interrumpantur solacitatione. 339. nu. 1
Prescriptio non interruptitur per instantiam, à qua quis succubuit. 355. nu. 27
Prescriptio rei sua irrevocabiliter, non consistit, secus si reuocabiliter sua est. 686. nu. 12
Prescriptio temporum legalis, statutaria, conventionalis, an & quando currat minoribus. 555. nu. 1. & multis seq.
Prescriptio temporis quibus casibus incipiat currere contra minores. 556. nu. 2
Prescriptiones temporum quare introducta, ibidem. num. 5
Prescribitur triginta annis iuri adeundi, & immiscendi. 581. nu. 37

T A B V L A

Item iuri petendi legitimam, ibid.
Item petitioni hereditatis, ibid.
Item iuri dicendi nullum testamentum, contractū,
arbitrium, sententiam, decretum, & bannum. 582.
num. 38
Item iuri petendi reductionem ad arbitrium boni
viri, ibid. nu. 39
Item officio iudicis, ibid. nu. 40
Item iuri petendi legatum, & fideicommissum. d.
num. 40
Item iuri ratificandi siue acquirēdi per ratificatio-
nem, ibid.
Item iuri insinuandi, ibid. d.
Item iuri petendi executionem, ibid.
Item iuri repesaliarum. 583. nu. 41
Item iuri prestandi cautionem, ibid.
Item iuri collectandi, ibid.
Item iuri eligendi, ibid.
Item iuri proponendi errorem calculi, ibid.
Item iuri agendi ad commissum ex l. ij. C. de iure em-
phyteutico, ibid.
Item iuri dicendi contractum simulatum, ibid.
Item iuri dicendi contractum factum metu & reue-
rentia paterna, ibid.
Prescriptio temporis an & cui renuntiari potest. 637
nu. 13. & 14. & 638. nu. 18
Prescriptio immemorialis temporis vel centum annor-
um, an summoueatur verbis generalibus omnem
prescriptionem tollentibus. 640. nu. 25. 26. & 27
Prescriptiones temporum ob id introducte sunt ut ob-
vietur iuri agendi, non excipiendi vel retinēdi. 641.
nu. 31. & 642. 32
Prescriptio temporis non habet locum in contractibus
usurarijs & aliter reprobatis, ibid. nu. 33. & seq.
Prescriptio temporis an habeat locum cum quis pro-
mittit toties dare vel facere, quoties prescriptum fue-
rit. 643. nu. 37. & seq.
Prescriptio triginta annorum, an ei currat cui fuit pro-
missum aliquid dari aut fieri post triginta annos, ibi.
nu. 40
Prescriptio temporis cōventionalis, an rejiciat omnem
restitutionem. 647. nu. 56. & quatuor seq.
Prescribitur & dominio rei, & hypotheca, vel servituti
vpo eodemq; tempore. 697. nu. 65
Presentatio in quibusdam locis retractus dicitur. 2.
num. 3
Presens & tacens an sibi preiudicet. 131. nu. 115. & quin-
que seq. & 138. nu. 148. & multis seq.
Presentia & taciurnitas domini in alienatione feudi
vel emphyteu. an pro cōsensu habeantur. 131. nu. 117.
& locis ibi allegatis.
Presentatio pro facta habetur, cum is cui fieri debet im-
pedit ne fiat. 302. nu. 8
Presentatio mandati apostolici facta uni ex communi-
bus collatoribus omnes afficit. 508. nu. 63
Presens & tacens cum aduersarius iurat ex legis dispo-
sitione, an postea audeatur volens probare contra-
rium. 317. nu. 34. & seq.
Preses ciuitatis expresse non potest preiudicare ciuitati,
tacet potest ex lapsu temporis. 760. nu. 20
Presumptio presumptione tollitur. 322. nu. 10
Presumptio iuris liquidissima probatio, & tamen ad-
mittitur probatio in contrarium. 324. nu. 19

Præter, dictio includatne, an excludat. 218. nu. 73
Præuentio iurisdictionis non fit per citationem in uali-
dam. 340. nu. 4
Præuenire prodest. 674. nu. 23
Precarium rei sua non consistit, nisi respectu iuris quod
abeſt domino. 694. nu. 46
Preces in venditionibus pars pretij. 628. nu. 23
Pretium an restitui debet, cum reprobat contractus
7. nu. 16
Pretij mentio facit ut venditio propria & stricta intelli-
gatur. 31. nu. 1. & 9.
Pretium large dici potest, quod pro re datur, licet non
sit in pecunia numerata. 240. nu. 41. & seq.
Pretium proprie in numerata pecunia consistit. 241.
nu. 44
Pretij natura & forma pecunia est, ibid.
Pretium an offerri debeat etiam non petiti, ab emptio-
re, quirem venditam petit. 255. nu. 3. 4. & 5
Pretia rerū non constituuntur unus aut alterius obla-
tione, aut ex affectione singulorum. 266. num. 1. Sed
alijs modis, ibid.
Pretium cum solui debet, an intelligatur de iusto pre-
tio, an de eo quod ab alijs repetitur, ibid. nu. 1. & seq.
vsque ad 8
Pretium cum restitui debet, intelligitur de vero & sine
fraude. 314. nu. 1. & seq.
Pretium non verum declaratum habetur pro non de-
clarato. 329. nu. 1. & seq.
Pretium primūne an secundum debeat restitui, cum
is qui primum vendidit vi vel metu, repetit rem a
secundo emptore. 416. nu. 18. & seq.
Pretium iustum considerari debet deductis impensis &
laboribus. 426. nu. 3
Et si de pretio rei vendita debet solui gabella trium de-
narium pro libra, an deb: ant deduci de pretio, quæ
impensa sunt in proxenetis & proclamata. 427. nu-
mer. 5
Pretium an succedat loco rei. 521. numer. 10. & multis
sequen.
Pretium redactum ex vditione feud: non subit ricem
feudi. 523. nu. 20
Pretium in quibus succedit loco rei, id non verè proce-
dit, sed ex fictione. 524. nu. 22
Pretium quod a consanguineo pro retractu restituitur
vtrum censeatur mobile an immobile, ut id accipiat
hæredes mobiliū vel immobiliū. 596. nu. 10. & alijs
multis seq. vsque ad 23
Pretium fundi legati euicti post mortem testatoris resi-
tuto ipſo pretio debetur legatario, ibid.
Pretij ut paruit as ita magnitudo facit presumi fraudē
& simulationem. 626. nu. 17
Primogenitus non potest renuntiare iuri primogenitu-
re in fauorem tertio geniti, & in preiudicium secun-
dogeniti. 484. nu. 4
Prima causa magis influit in causatum quam secunda
causa. 741. nu. 23
Primus actus si effectum non consumpsit secundum in-
tentionem disponentis, potest iterum repeti. 350. nu. 5
Primum tempus aut locus quandiu durat, impedit ne
tempus currat secundo. 689. nu. 26
Principale inspicitur non accessorium. 118. nu. 69
Principale non vitiatur propter sequelam vitiosam,
ibidem

Prin

ALPHABETICA.

Principalis intentio contrahentium inspicitur ad iudicandum quis contractus inter eos factus sit, cum ad plures referri potest. 503. nu. 2. & 3

Principale semper inspicitur, ibid. & seq. usque ad num. 6

Principis autoritas non facit quin sit animal rationale mortale, nec eum absoluit à lege natura, vel dictamine recte rationis, vel legis aeternae. 231. nu. 39

Princeps an ligetur statutis vel consuetudinibus subditorum, & consuetudine regni, ibid. & nu. praece.

Privilegia sunt stricti iuris. 147. nu. 186

Privilegium legitimandi spurios, non comprehendit spurios. ibid.

Privilegia non amplianda, nec ad alios casus trahenda. 257. nu. 97

Privilegium ad augmentum trahitur. 279. nu. 53

Privilegium fisci cedi potest. 490. nu. 28

Privilegium omne quod transmissibile est ad heredem, cedi potest, ibid. nu. 29

Privilegium finitur finito tempore ipsius. 545. nu. 47

Privilegium tibi & heredi tuo concessum de primo herede tantum intelligitur. 653. nu. 8

Pro rata sine rata parte, aut portione, quid significet, & quibus modis accipitur. 405. num. 1. & duobus sequen.

Probandi per iuramentum ius, an transeat in successorem. 308. nu. 2. & multis seq.

Probatio fieri potest eo die, quo tempus praescribendi statuitur. 209. nu. 30

Probatio dubia non releuat. 262. nu. 4
Et qd. interpretatur contra producentem, ibid.

Etiam in favorabilibus. 263. nu. 5

Probatio iuris & de iure, aliquando & in quibusdam casibus recipit probationem contrariam. 328. nu. 40

Probatio probatione tollitur. 322. nu. 10

Probatio non solum instrumentorum, sed & testium admittitur, etiam post tempus probandi, si statim post offeratur. 655. nu. 10

Probationes leuiiores admittuntur in usuris, fraudibus & clandestinis actibus. 631. nu. 36

In idq. coniunguntur imperfectae probationes, ibid.
Et admittuntur testes singulares, ibid.

Et sufficiunt leues coniecturae, ibid.

Procurator habens mandatum repudiandi, non potest repudiare res maiorum. 14. nu. 38

Procurator presentans intra quatuor menses, nisi intra id tempus doceat de mandato, nihil agit. 195. numer. 93

Procurator etiam versus non admittitur, nisi doceat de mandato, ibid.

Procurator habens mandatum, si intra tempus obiecit crimina adversus electum, an satis sit si intra id tempus non doceat de mandato, ibid. nu. 94

Procurator an admittatur ad protestandum offerendo cautione de rato, si de eius mandato dubitetur, ibid. num. 95

Procurator generalis ad lites non potest interpellare, protestari, denunciare. 196. nu. 97

Procurator generalis cum libera admittitur, ad ea, qua requirunt mandatum speciale, ibid. nu. 101

Procurator an teneatur ostendere mandatum, etiam si non petatur. 98. nu. 108. & seq.

Procurator specialis vel generalis cum libera interpel-

lari potest, non etiam generalis sine libera. 229. nu. 31. & seq.

Procurator specialis, & generalis cum libera aequiparantur, ibid.

Procurator generalis cum libera quis dicatur, ibidem, num. 33

Procurator an possit ex transactione rem dimittere adversario non possidenti. 247. nu. 68

Procurator constitutus ad appellandum non solum de prima appellatione intelligitur, qua non est consecuta effectum, sed & de alijs. 350. nu. 5

Procurator an & quando citari possit. 378. num. 7. & sequen.

Procuratori generali an solui possit, ibid. nu. 10
Et quid si is datus sit ad exigendum, ibid.

Quid item si sit datus ad lites cum libera, ibid.

Procurator quod facit sciente domino & non contradicente, an praesumit de domino. 379. nu. 11

Et quid si procurator excedit fines mandati etiam domino sciente & non contradicente, ibid. nu. 13

Procurator renovatus si exerceat id munus sciente domino & patiente, an videtur renovatus, ibid. nu. 15

Procurator simpliciter constitutus ad vendendum potest cauere de evictione. 502. nu. 4

Procurator denunciatus aut protestans, tenetur ostendere mandatum. 573. nu. 4. & seq.

Procurator protestans, aut denunciatus, aut interpellatus, non constituit in mora, nisi doceat de mandato tam in iudicialibus quam extraiudicialibus. 574. nu. 5

Procurator qui tenetur denunciare domino sententiam contra se latam, ut dominus, si velit appellat: id non tenetur facere, si dominus aliter resciverit. 578. nu. 24. in fi.

Procurator si ad tempus constituitur, post illud expirat eius officium, nec admittitur volens persequi, etiam si litem fuerit contestatus, atque etiam si velit aduersarius. 645. nu. 47

Procuratoris confessio incōsistenti corrigi potest, etiam si aliter non constat de errore, sed ex intervallo non potest. 646. nu. 13

Procurator datus ad recipiendam pecuniam mutuum an obliget dominum ex sola ipsius confessione sine alia probatione numerationis. 719. nu. 11. & 12

Procurator meus si quid per collusionem egerit, potest is cum quo contraxit agere, ut aut stetur emptioni, aut ab ea discedatur. 757. nu. 5

Procurator qui habet mandatum emendi, & postea simpliciter emit, videtur fecisse nomine procuratorio. 784. nu. 117

Et an etiam id procedat quantum ad venditorem, ibid. nu. seq.

Productio instrumentorum eo die fieri potest, quo tempus producendi statuitur. 209. nu. 30

Profectio non retrotrahitur ad ingressum vel tempus probationis. 97. nu. 40

Prohibitio nudae testatoris de non alienando non valet. 24. nu. 72

At satis cause est, si res maiorum fuit, ibid.
Aut si fiat ut maneat in familia. 17. nu. 50

Prohibitio acquirendi plerumque res maiorum nostrorum non comprehendit. 16. nu. 45. & iterum 141. nu. 164. & multis seq.

Prohibitio alienationis non impedit quin fiat in consuetos.

T A B V L A

iunctos. 18. nu. 1. & trib. seq.
Prohibitum rem aliquam alienare, an & fructus eius alienare prohibetur. 67. nu. 40. & 70. nu. 47. & 71. nu. 49. & seq.
Prohibitio alienandi non tribuitur adeos qui sunt eiusdem generis. 141. nu. 165
Prohibitum extraneus à iuramento acquirere, consequetur tamen quod aliud iuramentum ei defert ex bonis interficientis. 142. nu. 166
Prohibitum extraneus in loco acquirere per statum huius loci, acquirit tamen dotem uxoris adultera, quod aliud statutum eius loci ei defert. ibid.
Prohibitum extraneus acquirere, an per hoc prohibetur succedere. 141. nu. 163. & octo seq.
Prohibito aliquo, prohibetur & ea ex quibus ad id peruenitur. 235. nu. 17
Prohibitio alienationis non complectitur filios inter se. 399. nu. 11
Prohibitum alienare in extraneum, an censeatur prohibitum eum instituere heredem. 400. nu. 17
Prohibitum alienare extra familiam an possit instituere heredem extraneum, qui alias successisset ab intestato. d. nu. 17. & trib. seq.
Prohibitum alienare partem suam, an videtur prohibitum alienare eam partem, quam redemit. 520. nu. 5. & 521. nu. 8
Prohibitum ad tempus postea permissum videtur. 546. nu. 48
Prohibitum post tempus, antea permissum censeatur, ibidem
Prohibitum alienandi facta heredi, an transeat ad heredem heredis. 663. nu. 19. & 510. nu. 24. & seq.
Prohibitio alienandi facta filio an amplectatur nepotes. 509. nu. 23
Prohibitum vendere an censeatur prohibitum promittere vendere. 763. nu. 30. & 766. nu. 46. & 768. nu. 53
Promercale quid dicatur. 83. nu. 111
Promittens ratificare satis ratum habet, nec opus est alia ratificatione. 295. nu. 32
Promissio standi iuramento alterius, an intelligatur de heredi illius. 309. nu. 6
Promittens solvere vel dare pignora intra aliquod tempus potest precise agi ad solvendum. 36. nu. 16
Promissum post tempus antea prohibitum censeatur. 546. nu. 48
Promittens reuendere, an rem ipsam in id hypothecare censeatur. 708. nu. 9
Promittens duobus aut pluribus, videtur promisisse cuilibet pro virili. 667. nu. 30
Promittens intra certum diem se obligaturum ad dandum decem, an possit statim cedente die ad ea decem conveniri. 762. nu. 26
Promissio liberandi parit exceptionem aduersus agentem. ac si liberatio iam facta esset. ibid. nu. 28
Promittens fideiubere non est fideiusor. 765. nu. 42
Promissio vendendi non obligat ad tradendum, ibid. & 770. nu. 56
Promissio cedendi non inducit cessionem. 765. nu. 42
Promissio faciendi contractum, non est contractus qui promittitur. 766. nu. 44
Promittens vendere, & aliquid solvens pro venditione futura, potest pænitere, & repetere quod soluit, ibid. nu. 45

Promissio vendendi facta ab emptore, aut vasallo sine consensu domini, non cum facit cadere emptorem, aut fudo, ibid. & seq.
Promissio vendendi sine declaratione pretij, valet, ibid. nu. 46
Promissio donandi causa mortis non obligat, ibid.
Promittentes simpliciter facere pacem, non per hoc dicuntur pleni reconciliati. 767. nu. 47
Promissio renouandi locationem finito tempore nullum in re tribuit, sed tantum acquirit actionem ad interesse, ibid.
Promittens vendere precise ad id non tenetur, sed in id tantum quod interest, ibid. nu. 47
Promissio vendendi non producit actionem ad pretium. 767. nu. 50
Promissio vendendi non producit vsuras pretio non soluto. 768. nu. 51
Promissio vendendi non facit ut fructus postea percepti debeantur, ibid.
Promissio dotis non est contractus dotis, ibid.
Promissio alienandi non extinguit legatum, ibid.
Promissio nuda vendendi non producit actionem, ibid. nu. 53
Promissio vendendi non est bonæ fidei, ut venditio, ibi.
Promissio iurata accipiendi aliquam in uxorem non impedit contrahi matrimonium cum alia. 769. nu. me. 54
Promissio non transfert ius & dominium, sed tantum parit actionem personalem. 771. nu. 65
Promissio vendendi secuta in aditione & numeratione pretij, est venditio. 776. nu. 83
Promissio pura & ad diem, & post diem differunt formaliter, essentialiter, & effectualiter. 780. nu. 99
Propinqui qui dicantur. 103. nu. 8
Propinqui osculo mulieres excipiebant, ibid.
Propinqui genere, ibid. nu. 9
Propinquitas que dicatur, ibid. nu. 10
Propinquorum appellations veniunt sexmin. 150. nu. me. 101
Propinqui & propinquiore, qui dicantur. 300. nu. 3
Propositum precedens eius qui querit emptorem, & postea permittit quid operetur. 236. nu. 22
Proprietas non censeatur esse translata ex locatione ad longum tempus. 251. nu. 85
Proprietarius licet non possit alienare in preiudicium usufructuarij, istamen vere & proprie dominus est, & quidem plenus. 695. nu. 52
Proprietarius an teneatur stare locationi usufructuarij. 710. nu. 16
Proprium nomen, an appellatiuum precedat in prohibitione alienandi, aut alias utrum intersit. 665. nu. me. 24
Propter nostrum affirmare vel negare nihil mutatur in re. 528. nu. 16
Prorogatio in alterum tantum tempus censeatur facta. 180. nu. 26
Prorogatio censeatur facta cum isdem qualitatibus & conditionibus, ibid. nu. 27
An autem sub isdem temporibus, ibid.
Prorogatio temporis transacti alijs non obest. 675. nu. 24. & 25
Prorogatio proprie dicitur de tempore nodum transactio. d. nu. 24

At

At tempore transacto dicitur renouatio. ibid.
Prorogatum tempus idem est cum priori. 676. nu. 26
Sed non proprie. 679. nu. 40
Prorogatum tempus assumit omnes qualitates & con-
ditiones prioris. 676. nu. 27
Prorogatio nocet tantum prorogantibus, non etiam ce-
teris. 677. nu. 32. & trib. seq.
Prorogatio debet fieri cum iisdem solennitatibus, ut pri-
mus actus. 678. nu. 36
Prorogatio inducit nouam obligationem. ibid.
Prorogatio an possit fieri ultimo momento tēporis prio-
ris. 679. nu. 41
Et an noctis tempore. ibid.
Proscribere obscure, & non palam & in propatulo pro-
scribere, paria sunt. 181. nu. 35
Proscriptio non recte facta inutilis est, quantumcun-
que is qui eam facit, fecerit quod in se erat. 584. nu-
me. 45
Proficere debemus quae euenire possunt, & solent, prae-
sertim ex dispositione legis vel statuti. 276. nu. 41. &
seq. & 396. nu. 3. & nu. seq.
Protestatio est quadam denuntiatio. ibid. nu. 4. in fi.
Protestatio ius conseruat. 16. nu. 72. & 331. nu. 2
Protestatio debet fieri intra tēpus rei principalis. 194.
num. 89
Protestans nomine alieno an teneatur ostendere man-
datum si non petatur. 198. nu. 108
Protestandi ius cedi potest. 490. nu. 27
Protestatio quae fit secundum l. nomen. C. quae res pign.
oblig. poss. non potest fieri ab alio, nisi doceat de man-
dato. 575. nu. 8
Protestatio extraiudicialis non interruptit prescrip-
tionem. 726. nu. 38
Protomixeos ius cur retractus dicatur. 2. nu. 2
Proxenetæ non est testis idoneus propter affectionem.
10. nu. 26
Et ibi videbis remissum quomodo proxenetæ hic sit
intelligendus.
Proxenetæ quis sit. 499. nu. 8
Proxenetis quod datum est, an repeti possit re redhibi-
ta. ibid.
Proxenetis quae data sunt, minuunt pretium, ibid. nu-
me. 8
Proximi qui dicantur. 104. num. 15. & 389. num. 1. &
trib. seq.
Proximitas. 105. nu. 26
Proximi genere. ibid.
Proximi appellatio apud Hebraeos quid significet. 104.
num. 15
Proximus sum egomet mihi. 108. nu. 30
Proxiores substituti, non nisi de conceptis tempore
mortis testatoris intelliguntur. 124. nu. 86
Proximus ut quis dicatur, quod tempus inspiciendum
fit. 127. nu. 97. & 128. nu. 102. & trib. seq.
Proximorum appellatione venit foemina. 151. nu. 203
Proximus & proximior, an differant. 389. nu. 1
Proximus quem nemo antecedit, etiam si is solus sit, ibi.
Proximum superlatiuum. ibid.
Proximum dicitur etiam quod longo intervallo distat,
modo nihil sit medium. 390. nu. 2
Proximi & proximiores generaliter qui dicantur, ibi.
num. 3
Proximus etiam is dicitur, qui genere alium quocūque

gradu attingit. ibid. nu. 4
Proximior an dicatur respectu ultimo defuncti, siue
eius qui alienauit, an eius à quo primum res prodijt.
392. nu. 12. & seq. usque ad fi. eius glo.
Publicatis bonis immobilibus publicantur annui redi-
tus. 52. nu. 6. in fi.
Publicatis bonis alicuius, publicantur bona vendita
nondum tradita. 299. nu. 114
Publicum non est nisi quod scitur à maiori parte popu-
li. 584. nu. 44. in fi.
Publica saepe ignorantur ab absentibus, egrotis, & nō-
nunquam presentibus. 587. nu. 57
Pupillus nec tutore quidem autore donare potest etiam
causa mortis, nisi in quibusdam casibus. 18. nu. 51
Pupillo an & quomodo fieri possit nuntiatio. oblatio, ci-
uatio. interpellatio, & id eius generis similia. 225. nu.
14. & seq. usque ad 20
Pupillus quibus casibus currit prescriptio sine spe resti-
tutionis. 556. nu. 3
Pupillus quicquid videt & audit, ignorat. 570. nu. 48
Pupillus factus maior debet vel totum contractum ab
eo factum, qui se dicebat esse tutorem ipsius approba-
re, vel totum reprobare. ibid.

Qualitas adiuncta verbo debet intelligi secundum
tempus ipsius. 126. nu. 96
Qualitatem adesse tempore cedentis diei satis est, ibid.
nu. 96
Qualitas quae adest tempore contractuum inspicitur,
non autem conditionis, aut alterius futuri euentus.
127. nu. 100
Qualitates omnes requisitae à statuto probari debent.
348. nu. 1. le. 4.
Qualitate deficiente deficit & illius vis & effectus. 474.
nu. 40
Qualitas rei non mutatur ex eo quod contingere potest.
692. nu. 37
Quandoque, dictio significat exceptionem. 157. nume-
ro 224
Quandoque, dictio an impediatur prescriptionem
quam. 636. nu. 9. & 637. nu. 15. & duob. seq.
Quandoque, dictio restringitur secundum naturā
actus, cui attribuitur. ibid.
Quantum & quantitas non tantum ad numerum re-
feruntur, sed & ad magnitudinem & pondus. 295.
nu. 1. 2. & 3
Quantum & quantitas de vno dicuntur, ibid. num. 2.
3. & 4
Quantitas, vnum prae dicamentorum. d. nu. 4
Quantitas duplex. continua & discreta. 296. nu. 6
Quantitas cum adijcitur pecunia, an numerum signi-
ficeret. ibid. nu. 9
Quae non transeunt ad heredes extraneos, an tamen
transeunt ad creditores ob inopiam debitoris. 467.
num. 12
Quae à maioribus nostris acceptimus, magis sunt fami-
liae, quam quae nos ipsi nobis comparauimus. 519. nu-
me. 2
In hisque plus iuris habemus, quam in illis, ibidem,
& seq.
Quae incontinenti sunt, inesse videntur. 652. nu. 1. le. ij.
& multis seq.
Et ita quidem inesse, ut vnum censeatur esse pars
alterius. d. nu. 1

Sed

T A B V L A

- Sed id non procedit in ijs, in quibus quaestio est de momento.* 657. nu. 23
- Nec cum id quod sit incontinenti non concernit id quod ante factum est.* 658. nu. 24
- Quid fiat principali omnino perfectio.* ibid. nu. 25
- Nec quantum ad tertios habet locum.* ibid. nu. 26
- Nec id verè procedit, sed fite.* ibid. nu. 27
- Sed id quomodo intelligatur.* ibid. nu. 28
- Quae origine sunt diversa, eadem sunt prosecutione & effectu.* 687. nu. 18
- Quae sunt in conditione, non sunt in dispositione.* 772. num. 68
- Questores et arvi.* 692. nu. 8
- Quem de evictione tenet actio &c. hac regula fallit in quibusdam casibus.* 110. nu. 37
- Qui iustam causam habet, potest cavillationes aduersarij alijs repellere.* 23. nu. 71
- Qui habet partem in fructibus fundi ratione decimae, aut aliter, potest prohibere domino, ne se in scio fructus colligat.* 67. nu. 39
- Qui non admittitur ad partem, an ceteris partem faciat.* 92. nu. 15
- Qui consentit, iura sua perdit.* 135. nu. 136
- Qui aliquid vult, & velle censetur, sine quibus ad illud perueniri non potest.* 167. nu. 257
- Qui dat robur actui, qui alias esset inutilis, eum fecisse videtur.* 188. nu. 67
- Qui ante vel post diem soluit, plus vel minus soluere dicitur.* 275. nu. 35
- Qui se fundat in aliqua qualitate, eam debet probare, etiam si ea praesumitur.* 540. nu. 93 & duob. seq.
- Qui in ius alterius succedit, eiusdem iure uti debet.* 604. num. 48
- Qui habet actionem ad rem, ipsam rem habere videtur: & ita quidem ut releuetur ab onere satisfaciendi, ac si eandem rem haberet.* 685. nu. 6
- Quomodo autem id intelligatur.* 694. nu. 48
- Qui sunt eiusdem gradus ac ordinis, si vocantur ad aliquid cum limitatione temporis, intelliguntur successiue vocati, ut scilicet omnibus non currant tempora, siue ea sint praestituta a lege, siue ab homine.* 690. nu. 29
- Qui non habet unde, luat in corpore, etiam si totum soluere prater unum nummum.* 724. nu. 28
- Quomodo autem id intelligatur.* ibid. & trib. nu. seq.
- Quilibet, hac dictio significat, ut unusquisque solus & in solidum teneatur.* 518. nu. 11. ubi & alia reperies de vi & natura huius dictionis.
- Quicunque, dictio eandem vim habet.* ibid. nu. 12
- Quinquaginta dies, qui dantur ad excusandum, concurrunt circa diversas tutelae.* 697. nu. 62
- Quis non est ad id admittendus, cui renuntiandum putauit.* 132. nu. 121
- Quis, dictio etiam foemini generis.* 155. nu. 216
- Quis an possit ex eodem facto damnum & pretium consequi.* 272. nu. 23
- Quis non tenetur temere litigare, & malam causam iuri.* 281. nu. 62
- Quisque eam vim habet, ut omnes in solidum teneantur.* 322. nu. 11
- Quorumcumque bonorum mobilium & immobilium appellatio an actiones complectatur.* 63. num. 20. & multis seq.
- Quicunque heres an etiam improprium heredem comprehendat.* ibid.
- Quicunque contra actus de abusibus intelligitur.* d. num. 20
- Quod caret effectu, nomine quoque caret.* 33. nu. 9
- Quod certis personis contra aut prater ius commune concessum est, id ceteris denegatum censetur.* 110. n. 39
- Quod sit a iudice, censetur factum a parte.* 234. nu. 13
- Quod directe fieri non potest, nec indirecte quoque fieri potest.* 235. nu. 17
- Quod fecit passus est.* 271. nu. 20
- Quod operatur propositum in proposito, idem & oppositum in opposito.* 415. nu. 16
- Quod non est transmissibile ad heredes, nec cessibile idem est.* 476. nu. 47
- Sed e diverso non omne quod transmissibile est, idem continuo cessibile est.* ibid. nu. seq.
- Quod extinguitur est, cedi non potest.* 477. nu. 56
- Quod non est, cedi non potest.* ibid.
- Quod contrarius est, cedi non potest.* ibid. nu. 59
- Quondam, dictio quam vim habet.* 113. nu. 51
- R**atificare non possumus quod meo nomine non est quaesitum. 164. nu. 247
- Nisi tamen in meum praedictum.* 165. nu. 248
- Ratificatio retrahitur etiam in ijs, quae requirunt speciale mandatum.* 187. nu. 64
- Non tamen in praedictum tertij.* 188. nu. 69
- Nec secundum veritatem, sed secundum fictionem.* 189. nu. 72
- Ratificari possunt, quae speciale mandatum requirunt.* 188. nu. 65
- Ratificatio facit ut actus gestus fuisse censeatur a ratificante, non ab eo qui fecit.* ibid. num. 66. & iterum. 500. nu. 11
- Ratificationis locus inspiciendus, non actus.* 188. nu. 68
- Ratificationis tempus an inspiciendum sit, an actus, ut sciamus cui gabella solui debet.* 189. nu. 70
- Ratificatio eo tempore fieri debet, quo actus ratificatus fieri posset.* 193. nu. 88
- Ratificatio eandem solennitatem requirit, quam actus principalis.* 194. nu. 90
- Ratificare non opus est, quod quis promisit ratificare.* 195. nu. 92
- Ratio eadem decedit omnes casus, non per extensionem, sed sicut genus comprehendit species, sic generalis ratio comprehendit diversos species casuum.* 442. num. 2
- Et tunc lex aut statutum loquens de uno casu, loqui videtur non tam restrictiue, quam exemplariter.* 443. n. 3
- Ratio cum unica reddi potest, pro expressa habetur.* ibidem
- Ratio interdum aequitati opponitur.* 254. nu. 25
- Recompa. siue recompera, siue reparationis ius, cui retractus dicitur.* 2. nu. 4
- Recompa siue recompera quid sit.* ibid.
- Reconuentio fieri debet ante litis contestationem, tamen sufficit, ut fiat confessum post.* 655. nu. 11
- Reculer pour mieux saillir.* 630. nu. 33
- Recuperata res an sit eodem iure apud recuperantem, quo prius erat.* 441. nu. 1. & quatuor seq.
- Recusationem summi pontificis, eius qui a Rege Francia nominatus erat ad episcopatum, an satis sit notificari uni ex solicitatoribus Regis.* 228. nu. 28

Recu

Recusans iudicem ineptè & ideo repulsus, poterit tamè postea rectè, atque ordinè recusare. 350. nu. 4.
Reditus unde dicantur. 51. nu. j.
Reditus cum simplici describi debet. ibid.
Reditus appellatione quid veniat. ibid.
Reditus annui sintne mobiles, an immobiliès, ibid. nu. 3. cum multis seq.
Redituum annuorum fratres prædicatores incapaces. 52. nu. 5.
Reditus annuus perpetuus sed iusibilis an sit immobilis. 259. nu. 119. & trib. seq.
Reditus fundalis fundo inheret. 333. nu. 6.
Regulam iuris qui sequuntur, satis apertè loquuntur. 153. nu. 111.
Regula sequenda est. ibid.
Regula potiorè causam facit, & transfert probationem in aduersarium. ibid.
Regula talis est, ut ab ea in dubio non sit discendum. 254. nu. 97.
Regula ex iure stricto est, ut exceptio ex æquitate. 549. num. 5.
Regula, id quod nostrum est, sine facto nostro tolli non potest, adherendum est tanquam firmamento. 279. num. 56.
Regulariter, dictio iuriconsultorum. 157. nu. 223.
Rei venditoris qua datur ad fundum, competit ad fructus. 68. nu. 43.
Relatio ad aliud certum, etiam certum facit id quod refertur. 360. nu. 27.
Releuare, verbum in eo significato vulgari apud nos usurpatum. 170. nu. 275.
Reliquia annuorum reddituum mobiles censentur. 54. nu. 10.
Reliquia præterita annui vectigalis, an censeantur reales, an personales. 538. nu. 81. & seq.
Remissio æquitas dicitur. 554. nu. 27.
Remittere strictam obseruationem & legum subtilitatem, ibid.
Remittenti actiones suas non est amplius ad eas dandus regressus. 132. nu. 121.
Renuntians successioni patris non prohibetur succedere fratri in bonis ipsius patris. 112. nu. 45.
Renuntiatuè facilius iuri quarendo, quàm quæsto. 132. nu. 121. & 133. nu. 125.
Renuntiatio non impedit ius nouum post renuntiationem acquisitum. ibid. nu. 126.
Renuntiatio ei tantum prodest cui fit, nõ tertio. 133. nu. 126. & 134. nu. 129.
Renuntiare quis non presumitur iuri suo. 135. nu. 134.
Renuntiatio vnius non trahitur ad aliud. 141. nu. 163.
Renuntiatuè ad ignorata non trahitur. 178. nu. 21.
Renuntiarum non potest iuri futuro, & nondum cõpetenti. 130. nu. 113. & 132. nu. 123. & 135. nu. 134.
Nisi fiat præsentè parte, tunc enim habet vim patet validi. 133. nu. 124.
Aut nisi id saltem spe competat. ibid. nu. 125.
Renuntiatio appellationis ab alio nunc facta, debet ratificari intra tempus renuntiationi præstitutum. 194. nu. 89.
Renuntiare videtur qui non paret terminis à lege statutis. 318. nu. 2.
Renuntiatio vnius alteri nunquam nocet. 484. nu. 4.
Renuntiatio beneficij facta non in manibus superioris

est inutilis, valet tamen in præiudicium renuntiantis. 485. nu. 10.
Renuntiatio beneficij sinoniacè facta valet in præiudicium renuntiantis. ibid.
Renuntiarum potest allegari ignorantia. 564. nu. 25.
Renuntiatio non presumitur, si capi potest alia occasio etiam leuissima. 585. nu. 50.
Renuntiare an quis possit fauori suo, qui per consequentiam prodest aduersario. eo inuito. 539. nu. 26.
Renuntiare an quis possit dilationi à se petita inuito aduersario. ibid. nu. 27.
Renuntiatio non numerata pecunia, & alia, plus habet roboris, si ex intervallo fiant. 624. nu. 7.
Renuntiare tacitè videtur, qui tempus labi patitur: habetq; huiusmodi renuntiatio plus virum, quàm expressa renuntiatio. 646. num. 51. & seq. & 703. num. 80.
Renuntiare non possumus iuri impedito, quo ad effectum ipsius, ita ut liberè id ius consequi non possit. 690. nu. 27.
Repetitio eiusdem rei toleratur, cum sit ut res clariùs intelligatur. 446. nu. 5.
Item cum sit ex aliqua adiectione. ibid.
Et in alijs quoque casibus. ibid. & seq.
Representatio an & quando locum habeat. 406. num. 1. & seq.
Representatio an habeat locum in statutis. ibid. nu. 3.
Representationis ius cõpetit ex privilegio, & iure speciali. ibid. nu. 4.
Reprobare possumus diuerso respectu, quod aliquando approbamus. 272. nu. 23.
Repudians an postea admittatur. 602. nu. 39. & duob. sequen.
Res minoris venditur ob id quod retrahi potest ex pacto vel consuetudine. 10. num. 27. & 627. nu. 20. & multis seq.
Res que maiorum nostrorum est, pluris à nobis aestimatur, & emitur. 12. num. 34. & seq. & 16. num. 46. & duob. seq.
Rem maiorum fuisse sufficit ad prohibitionem alienationis. 14. nu. 39.
Rem maiorum emere & acquirere possunt alijs prohibiti emere. 16. nu. 45.
Res aliena an & quomodo vendi potest. 36. nu. 19.
Rei aliena donatio an sit propria donatio. ibid.
Rei aliena donatio an indigeat insinuatione. ibid.
Res transit cum sua causa. 130. nu. 112. & iterum 176. num. 13.
Res que postliminio redijt, eadem res esse intelligitur. 441. nu. 4.
Rem tradidisti duum est. 451. nu. 13.
Rei vindicatio alteri cedi non potest. 487. nu. 2.
An & id fieri potest sine possessione. ibid.
Res subiecte restitutioni sub conditione, aut alijs an interim alienari possint. 494. num. 2. & 672. nu. 10. & seq.
Res an & quando succedat loco pretij. 521. num. 10. & sequen.
Res emptæ ex pecunia fenebris, non est fenebris. 522. num. 14.
Res emptæ ex pecunia mea non est mea. ibid. nu. 16.
Res emptæ ex pecunia domus non fit domus, nisi id actum sit. ibid.

Res empta ex pecunia pignoratā, non est pignoratā, ibidem.
Res empta ex pecunia ecclesie non est ecclesia, ibi.
*Res empta ex pecunia communi nomine alterius non est communis, sed vel acquirens tenetur communi-
 care, secundum aliquos, vel partem pecunie redde-
 re, secundum alios, ibid. nu. 17.*
*Res donata ab eo cui sumus successuri, vel quas ab eo
 emimus, an veniant appellatione acquasuum, &
 quomodo, § 30. nu. 43. & multis seq.*
*Res an minoris valet ob pactum reuendendi. 627. nu.
 20. & seq.*
*Res minoris valet ob quodvis aliud pactum, ibid. nu-
 me. 21.*
*Res minoris valet cum sub aliqua conditione potest a-
 nuari, ibid.*
*Rei sua legatum aut fideicommissum non valet nec in
 totum, nec in parte. 686. nu. 11.*
*Et si res non mea facta sit mea, cum cedit dies legati
 extinguitur legatum, ibid.*
*Sed utrumque intelligitur cum mea facta est irreno-
 cabilitur, ibi, & 693. nu. 43.*
*Rei sua nulla est emptio, si sua sit irrenocabiliter, alias
 valet. 686. nu. 12. & 693. nu. 44*
*Rem suam vfucapere nemo potest, si sua sit irrenocabi-
 liter, alias potest. 687. nu. 13. & 693. nu. 45*
*Res vendita a testatore sub pacto legis commissoria vel
 additionis in diem censetur esse in patrimonio
 ipsius testatoris in incunda ratione legis Falcidie.
 687. nu. 17. Sed quomodo intelligatur. 696. nu. 60*
*Rei sua pignus non consistit nisi respectu iuris quod do-
 mino deest. 693. nu. 42*
*Rei quoque sue precarium non valet, nisi ratione alte-
 rius huiusmodi iuris. 694. nu. 46*
*Rei etiam sua conductio valet respectu iuris quod abest,
 ibid.*
*Res vendita qua redit ad venditorem, an redeat libe-
 ra: an cum hypothecis, seruitutibus, & oneribus im-
 positis ab emptore. 708. nu. 10. & seq.*
Res ei perit, cuius est. 772. nu. 66
Res facile, unde venerat, redit. 776. nu. 80
Rescripta sunt stricti iuris. 147. nu. 183. & 549. nu. 3
Rescriptum cedi non potest. 475. nu. 45
*Rescriptum ab uno sociorum impetratum an aliis so-
 ciis prosit, ibid.*
*Resolutio obligationis ex ultima voluntate non retro-
 trahitur. 596. nu. 13*
*Sed resolutio obligationis ex contractu retrotrahi-
 tur ad tempus ipsius contractus, ibid.*
*Resoluto iure datoris an resoluat quoque ius accepto-
 ris, & in quibus casibus. 708. nu. 10. & seq.*
*Restitutio non retrotrahitur in preiudicium aliorum.
 189. nu. 71*
*Restitutio id tantum reddit, quod abstulit laeso. 248.
 nu. 74*
Restitutio in integrum cedi potest. 488. nu. 13
*Restitutiones in integrum an pro impossibilitatibus cesean-
 tur, & an veniant in consideratione. 533. num. 56. &
 tribus seq. & 534. nu. 61. & quatuor sequen.*
Restitutio in priorem statum reductio. 535. nu. 69
Restitutus an recuperet priorem locum, ibi. nu. 70
*Restitutio in integrum non tam facile trahitur ad lu-
 crum consequendum quam ad damnum vitandum.*

557. nu. 7. & 9
*Presertim verò ad lucrum quod de iure speciali per-
 tinet, ibid. nu. 8*
*Minime autem omnium lucrum odiosum proveniens
 ex dispositione legali. 558. nu. 10*
*Restitutio cum demum datur ignorantia, seu sit veri-
 similis, iusta, probabilis. 566. nu. 34*
*Restitutio in integrum competens ex speciali privile-
 gio non tollitur per hæc verba, non inquietari, non
 molestari, controuersiam non pati, & similia. 568.
 nu. 42*
Retrahendi verbum. 3. nu. 5
Retrahendo quoque verbum, ibid. nu. 6
*Retractus feudalit non habet locum in venditione con-
 ditionali ante impletam conditionem. 37. nu. 23*
*Retractus feudalit an alteri cedi possit. 475. nu. 43. &
 sequen.*
*Retractionis nullo casu fit in preiudicium aliorum,
 sed eorum qui actum faciunt. 189. nu. 71.*
Reuendere factum continet. 451. nu. 16
Reuendere continet rem tradi, ibid.
*Reuenditio qua fit vi l. ij. C. de rescind. vend. an sit vo-
 luntaria, an necessaria. 533. nu. 60. & 535. num. 66. &
 duob. seq.*
*Reuocationem mandati ad resignandum beneficium
 factam non satis est significari uni collatorum. 228.
 nu. 29*
*Reus in merè personalibus conuenitur in loco domicilij,
 non rerum, de quibus agitur. 343. nu. 1*
*Reus conuenitur in suo foro, cum agitur ad distractum,
 ibid. nu. 2*
*Reus singulis singularum rerum iudiciis vexari non
 debet. 589. nu. 9*
Rigidum ius & rigor oppositi aequitati. 552. nu. 20
Rigida sententia, ibid.
*Rigor iuris non parcat errori, rusticitati, ætati, sexui,
 militia, & ceteris eius generis. 725. nu. 30. & 730. nu.
 mero 16*
Rigor, & ius, & dispensatio an differant. 550. nu. 9.
Rixosi debitoris nomen minoris æstimatur. 276. nu. 40
Rochela unde dicitur. 439. nu. 1
Romanorum dies. 202. nu. 1.
*Romani cur diei principium, de media nocte numeret.
 eod. nu. 1. in fi.*
*Romani magistratus post meridiem sedius facere non
 solebant. 203. nu. 2.*
Rustico non parciatur, nisi in casibus expressis. 730. nu. 13
*Rustico qui omisit facere inuentarium, non parciatur.
 ibid. nu. 16.*
*Rusticus qui feudum alienauit, non excusatur. 731. nu-
 me. 17.*
Rustico non licet ignorare iura contractus, ibid.
An autem sit restituatur in integrum, ibi. nu. 18.
*Rusticus nullo pacto excusatur, cum potuit consulere
 peritores, ibid. & seq.*
*Sufficitque in id, ut sint periti in vicina ciuitate, et-
 iam si non sint in loco habitationis, ibid. nu. 20*
*Rustici ut vadant ad nemora pro lignis, ita debent ire
 ad ciuitates pro consiliis. 731. nu. 20*
S*acerdotio renuntians, & eius fructibus renuntia-
 68. num. 43*
Sal unde venerat rediit. 776. nu. 80
Sallustij locus emendatus. 509. nu. 20

ALPHABETICA.

Sanguinis appellatio ad consanguineos quoque refertur. 102. nu. 6
Sanguis maternus an conferat ad generationem, ibid.
Sanguinolentus filius, qui à patre venditur, quare dicitur. 466. nu. 16
Sanguinis ius cedi non potest. 475. nu. 42
Satisfactio ratihabitionis quæ debet præstari à procuretore ante litis contestationem, satis est si incontinenti post præstetur. 446. nu. 3
Schedula producit obligationem literarum. 288. numero 93
Scholasticus an possit citari ad domum habitationis vniuersitatis. 369. nu. 30
Scientia an idem operetur, ut denuntiatio. 578. nu. 24. & multis seq.
Scientia non censetur haberi cuiuspiam rei, nisi sit & circumstantiarum, & qualitatũ rei. 580. nu. 30
Scientia ubi requiritur, non sufficit eam allegare in genere, ibid.
Sciens rem quam vendit vitiosam, tenetur etiam si de facto tantum suo promiserit. 604. nu. 44
Sciens emens rem alienam aut cuiuspiam iuri subiectam non agit de euictione, nisi de ea expressim conuenerit. 413. nu. 7
Etiam si à sciente quoque emerit, ibid. numer. 8. & 604. nume. 46
Scire quis presumitur quod ei ad domum nuntiatum est. 372. nu. 40. & seq.
Scire & scire debere paria sunt. 413. nu. 9
Scire & facile scire posse paria sunt. ibi.
Scriptura facit rem notoriam. 584. nu. 44
Scriptura priuat a an faciat fidem contra tertium. 679. nu. 43. & multis seq.
An & contra eum qui eam fecit. 681. nu. 49. & 682. nume. 51
Et an in ea requiratur dies & consul, ibi. nume. 50. 53. & 54
Scrupulositas à legibus & statutis reici debet. 589. numero 8
Securitas quid designet. 568. nu. 38
Semisses vsure quæ. 56. nu. 18
Semper, hac dictio an tollat prescriptionem. 181. nume. 34. & 636. nu. 8. 10. & 11
Senatus equitate uti solet. 771. nu. 61
Sententia sunt stricti iuris. 146. nu. 182. & 549. nu. 3
Sententia conditionalis statim grauatur, ob id, quod grauare potest. 185. nu. 91. 92. & 53
Sententia ad augmentum trahitur. 779. nu. 53
Sententia eis obest inuocatis, ad quos res tantum in consequentiam pertinet. 280. nu. 61
Sententia lata aduersus contumacem & dolosum ex iuramento partis, an rescindatur per probationem contrariam vel instrumenta nouiter reperta. 326. nu. 28. & quatuor seq.
Sententia sine appellatione reprobat per euidentiam facti. 327. nu. 36
Sententia quæ per euidentiam facti nulla est, nunquam transit in rem iudicatam, ibid.
Sententia ius cedi potest. 489. nu. 22
Sententia quam quis obtinuit, an & in quibus cogitur uti in ius. 538. nu. 24. & seq.
Sententia executioni quo tempore præscribitur. 541. nu. 31. & seq.

Sententia non ei debet prodesse, contra quem lata est, ibid. nu. 33
Sententia rescindi potest obiectu usuraria prauitatis. 643. nu. 37
Sententia lata pro eo cui donari prohibetur, eo patiente, qui donare non poterat, rescindi potest, ibid.
Sententia lata pro diuersis summis, sed quæ simul ascendunt ad centum, non dicitur lata pro illis ceterum, sed pro illis summis specialiter & diuim expressis. 452. nu. 22
Sententia diffinitiuæ potest eo die suppleri in consequentibus. 652. & 653. nu. 1
Sententia diffinitiuæ potest incontinenti reuocari. 656. nu. 17
Sententia non potest pro parte valere, & pro parte non valere, nisi in diuersis & separatis capitibus. 790. nu. 144
Separatorium ius est separatum, nec de uno ad aliud recte infertur. 652. nu. 3. le j.
Separatorium separatæ est ratio. 697. nu. 63
Sequester an possit esse index. 727. nu. 1. & 2
Sequestri munus an sit necessarium, ibid. nu. 3. & 728. numero 4
Sequester quæ actione teneatur. d. nu. 4
Sequester an possit se sponte hoc munere, cui se etiam sponte addixerat, propria autoritate eximere, ibid. nume. 5
Sequester an & quando possit mercedem petere, ibi. nu. 6. 7. & 8
Sermo simpliciter prolatus, licet intelligatur de primo actu, ad tamen procedit, si is sit validus, alias & de sequentibus intelligitur. 350. nu. 5. & tribus seq. vide tamen 352. nu. 17
Nec id quoque procedit, quando est facta concessio usque ad certum tempus, nam poterit iterum atque semper fieri intra id tempus. 351. nu. 9
Sed quomodo id intelligatur. 352. nu. 18
Sermo simpliciter prolatus intelligitur de primo. 662. nu. 17
Seruitus constituta sub conditione dominium transit per solam patientiam. 39. nu. 29
Seruitutes sint ne mobiles, an immobiles. 10. num. 50. & sequen.
Seruitutes non comprehenduntur in statuto prohibente alienationem rerum immobilium. d. nu. 1
Seruitutes ecclesie an possint alienari, ibid. nu. 2
Seruitia inter immobilia computantur, ibid. nu. 4
Seruitus extinguatur cum quis acquirat dominium prædicti seruientis, irrenocabiliter, secus si reuocabiliter. 76. nu. 70
Seruitus non extinguatur, nec confunditur per acquisitionem domini reuocabili. 686. nu. 10
Seruus ex pacto appositio in suo contractu nocet domino. 756. nu. 2
Seruus in acquirendo potest domino præiudicare apponendo modum & conditionem: nec potest dominus acceptare, nisi cum sua forma. 757. nu. 7
Seueritas dicitur ius strictum. 551. & 552. nu. 16
Seuera interpretatio, ibid.
Seuerus index, ibid.
Seuerus custos legis, ibid.
Seueritas imperij, ibid.
Seueritas animaduersionis, ibid.

T A B V L A

Sexus differentia hodie sublata est in successioneibus.
 161. nu. 235
De re pupillari, id est, ficos dividere, proverbium. 298.
 numero 15
Significandi verbum proprietate significat. 227. n. 230
Si re priueris, nec nomen habere mereris. 33. nu. 9
Simulatum instrumentum non est instrumentum. 34.
 nume. 13
Simulationis exceptio an opponi possit, si statutum om-
nem exceptionem reiiciat, ibid. & nu. seq.
Simulata traditio non transfert possessionem. 35. nu. 15
Simulatio an ab eo allegari possit qui eam fecit, ibi. nu.
me. 16
Simulatio declaratur ex tractatu precedenti, & ma-
gis quam ex sequenti. 237. nu. 24. & trib. seq.
Singularitas cum de forma est, non resoluitur in plura-
litatem. 561. nu. 11
Singulorum appellatio attribuit rem cuilibet in soli-
dum. 518. nu. 12
Sine interesse nemo auditur. 44. nu. 53
Sit verbum est significativum substantie veritatis. 658.
 nume. 28
Socer & gener an sibi inuicem succedant exclusio fisco
425. nu. 19
Sociis diuidentibus non fit deductio eorum qua alter
debet in causam societatis, sed prestatut cautio sol-
uendi die cedente. 277. nu. 44
Socius omnium bonorum an consequatur immunita-
tem ex persona sui socij. 473. nu. 34
Nisi de fraude appareat, ibid. nu. 35
Utrum autem in dubio fraus presumatur, nu. seq.
Socius incapax capit propter socium capax, ibi. nu.
me. 33. & seq.
Nisi de fraude appareat, ibid. nu. 35
An autem hic fraus presumatur, nu. seq.
Socius an possit excidere grandes arbores ex fundo co-
muni. 712. nu. 24
Solarium veltigal. 332. nu. 2
Solennitas qua in actu requiritur, & in eius quoque ra-
tificatione requiritur. 194. nu. 90
Solennitas levis non vitiat. 338. nu. 3
Solennitas levis non dicitur, qua data est pro forma,
ibid.
Solidandi verbum. 73. nu. 60
Solvere non dicitur, qui ante conditionem impletam
solvit. 37. nu. 24
Solvere potest alius pro alio. 167. nu. 255
Solutio an noctu fieri possit. 205. nu. 10
Solutionis mora & dilatio est quadam veluti diminu-
tio pretij. 274. nu. 34. & seq.
Solutionis dilatio pars pretij est. 275. nu. 38
Solvere non dicitur, qui offert fideiussores, vel pignora.
317. nu. 14
Solui an possit procuratori generali. Et quid si datus is
sit ad exigendum. 378. nu. 10
Solutum non videtur, quod creditori auferri potest.
686. nu. 9. ad fin.
Solus nemo satis sapit. 682. nu. 54
Somnus frater mortis. 101. nu. 4
Sonare verbum. 231. nu. 1
Specialia non sunt amplianda, nec ad alios casus tra-
henda. 254. nu. 97
Speciale in declarat in commune esse contrarium.

352. nume. 16
Spes cedi potest. 487. nu. 4
Spirituales res vendi non possunt, permutari cum alia
re spiritali possunt. 511. nu. 28
Spoliatus ante omnia restituendus, nec alias auditur
spoliator, etiam si unus tantum nummus desit. 722.
 nume. 23
Sponsalia conditionalia non inducunt iustitiam publi-
ca honestatis. 37. nu. 24
Sponsalia, futurarum nuptiarum promissio. 775. n. 77
Sponsalia per concubitus transeunt in matrimonium,
atque etiam per ductionem uxoris in domum mari-
ti, ibid.
Sponsus an pro sponsa agere possit. 384. nu. 8
Sponsus an veniat appellatione mariti, & possit ea fa-
cere, qua marito concessa sunt, ibid.
Spontanea solutio purgat metum qui in promissione in
teruenit, sed ita tamen si ex intervallo fiat, non si
incontinenti. 657. nu. 21
Sponte nostra quando aliquid facere teneamur sine re-
quisitione. 198. nu. 108. & duob. seq.
Sponte cum quid fecimus, nihil queri debemus. 604.
 nume. 49.
Spurius qui capere non potest a patre, potest tamen ca-
pere insituito ipsius socio capace. 473. nu. 33
Status praesens inspicere debet. 94. nu. 25
Statutum quo prohibetur vendi extraneo, valet. 7. nu-
 mero 14
Statutum id an comprehendat ecclesiam, & clericos,
ibid.
Statutum iubens vendere consorti, vicino, proximo, po-
tius quam alteri, valet. 6. nu. 15
Statutum an & quomodo sit odiosum, aut favorabile.
 21. nu. 62. 64. & duob. seq. & 904. nu. 5
Statutum repellens feminas a successioneibus an sit o-
diosum, an favorabile, ibid. nu. 64
Statutum an possit esse partim odiosum, partim fauo-
rabile, ibid. & seq.
Statutum in dubio an favorabile, an odiosum cense-
re debeat. 22. num. 65
Statuta non magis fraudare licet, quam leges. 24. nu-
 mero 74
Statuta in foro conscientie obligant, ibid.
Statutum si aliquod motuum habeat, satis est. 25. nu-
 mero 76
Statutum sic esse sufficit, ibid.
Statuentium arbitria pro ratione esse, ibid.
Statutum satis est inniti quadam rudi aequitate, ibid.
Statutum irrationabile valet, modo non sit contra fi-
dem, ius diuinum, vel naturale, ibid.
Statuto presumitur inesse ratio, ibid. nu. 77
Statutum licet casualiter & in consequentiam fraude
tur, si tamen desit animus fraudandi, id non est il-
licitum. 26. nu. 78. & 27. nu. 80
Statutum fraudasse non dicitur, qui postea mutauit
propositum. 26. nu. 78
Statuta loci, in quo res est, inspicienda sunt. 47. nu. 2
Statuta loquentia de instrumento debent intelligi de
valido. 32. nu. 5. & trib. seq.
Statutum puniens cedentem, non habet locum in ce-
dente nulliter. 33. nu. 9
Statutum reiiciens exceptionem, non intelligitur rei-
cere exceptionem simulationis. 34. nu. 13

Statu-

Statutum loquens de instrumento non intelligitur de
simulato. 34. nu. 13
Statutum loquens de contractu an habeat locum in di
tractu. 41. nu. 40
Statutum prohibens acquirere censetur & prohibere
stipulari. 44. nu. 51
Statutum de lucranda dote non habet locum in re seu
dali. 47. nu. 5
Statuta loquentia de domo an habeant locum in nave,
quam quis habitat. 79. nu. 88
Statuta loquentia de consanguineis an comprehendat
legitimos. 91. nu. 12
Statutum laicorum an possit privare clericos ipsius sta
tuti beneficio. 98. nu. 42
Statutum loquens de consanguineis an tantum de pro
ximioribus intelligatur. 106. nu. 22
Statutum ut proximus ex genere demortui in locum
eius subrogetur, non comprehendit ventrem. 122. nu.
80. & seq.
Statutum, ne neptis dotata succedat avo, aut eius de
scendentibus, non habet locum in ea, que viro avo non
dum concepta est. 124. nu. 86
Statutum de lucranda dote aut parte ipsius, an compre
hendat dotem confessam. 719. nu. 14. in fi.
Statutum prohibens extraneos acquirere non impedit
acquisitionem legalem. 142. nu. 166
Statutum prohibens alios contrahere cum muliere &
minore, ipsam quoque mulierem & minorem intelli
gitur prohibere. 143. nu. 172. & seq.
Statuta non recipiant interpretationem extensivam.
145. nu. 181
Statutum de torquendo adultero non comprehendit
adulteram. 147. nu. 188
Statutum excludens avum maternum existente pa
trio non excludit aviam maternam. 148. nu. 189
Statutum expellens filios banistorum e civitate, non in
telligitur de filiabus. ibid.
Statutum cogens patrem assignare legitimam filio, non
cogit matrem. ibid.
Statutum quo patruus excludit matrem non habet lo
cum in amita, ut scilicet ea matrem excludat. ibid.
nume. 190
Statutum excludens avunculum propter patrum, non
excludit materteram. ibid.
Statutum excludens patruum non excludit amitam. ibid.
Statutum excludens sororem a successione fratris pro
pter alterum fratrem, non excludit a successione so
roris. ibid.
Statutum excludens matrem a successione filij, non ex
cludit a successione filia. ibid. nu. 191
Statutum præferens primogenitum in successione pa
tris non trahitur ad successionem matris. ibid.
Statutum excludens feminas aut cognatos propter a
gnatos non excludit propter agnatas. ibid. nu. 192
Statutum præferens primogenitum non præfert primo
genitam. ibid.
Statutum prohibens filiumfam. obligari sine consensu pa
tris non trahitur ad filiamfam. 149. nu. 193
Statuta repellentia feminas facta sunt, ut bona ma
neant in familia. ibid. nu. 196
Statuta comparantur ultimis voluntatibus. 150. num.
199. & 596. nu. 13
Statutum ne mulier aut minor contrahat sine consensu

consanguineorum, non intelligitur de feminis con
sanguineis. 151. nu. 202
Statutum puniens violentiam habet locum in feminis.
153. nu. 213
Statutum loquens de alienatione habet locum in usu
capione. 165. nu. 251
Statuta statuta concordanda. 176. nu. 12
Statuta debent proprie & non fictè intelligi. 189. nu.
mero 73
Statutum discrepans à iure communi an secundum
ipsum sit interpretandum. 191. nu. 79. & seq.
Statutum puniens delictum factum certo aliquo die
an intelligatur de delicto facto nocte eius diei. 205.
nume. 11
Statuta communia laicorum & clericorum ligant cle
ricos & ecclesiam. 221. nu. 2
Statuta generalia laicorum, in quibus nulla est mentio
clericorum aut ecclesiarum, an ligent clericos & ec
clesiam. 222. nu. 4
Statutum laicorum an liget clericos, quantum ad co
rum patrimonium. 222. nu. 4
Statuta ne immobilia alienentur in extraneos, an com
prehendant clericos & ecclesiam. ibid. nu. 5
Statutum prohibens expressim alienationem in cleri
cos, an valeat. ibid.
Statuta laicorum ligant laicos, etiam in re ecclesiasti
ca, quantum ad eorum præiudicium, licet non in præ
iudicium clericorum. 223. nu. 8
Statuta ligant minores. 224. nu. 13
Statuta loquentia in venditione an habeant locum in
datione in solutum. 231. nu. 2. & multis seq.
An vero e diverso statutum loquentia in datione in so
lutum habeant locum in venditione. 236. nu. 18
Statuta loquentia in venditionibus an habeant locum
in permutationibus. 238. nu. 28. & multis seq.
Statutum præsertim exorbitans & correctorium loquens
in venditione an habeat locum in locatione ad lon
gum tempus. 251. nu. 82
Statutum generale an comprehendat causam dotis. 252.
nu. 91. & multis seq. usque ad 107
Statutum exigens consensum consanguineorum aut a
liorum in contractibus mulieris, an habeat locum,
cum mulier se obligat pro dote alterius mulieris eod.
nu. 91
Statutum generale aliquid requirens pro solemnitate
actus an habeat locum in instrumento dotis. 253. nu.
me. 92
Statutum disponens emptorem ex subbationibus
non posse inquietari, non habet locum in causa do
tis. ibid.
Statutum prohibens alienari in forenses, non habet lo
cum in causa dotis. ibid.
Statutum generale comprehendit personas & causas
alias privilegiatas, quæ in illo casu non reperiuntur
privilegiatas. 254. nu. 96
Statutum quo iubetur instrumenta insinuari, non ha
bet locum in instrumento dotis. 255. nu. 103
Statutum si iubeat consanguineos offensi præstare fi
deliusionem consanguineis offendentis, ad probatio
nem consanguinitatis, necesse est gradus distinctos
probare. 264. nu. 1
Statutum si iubeat causas consanguineorum compro
mitti usque ad quartum gradum, non satis est testes

T A B V L A

deponere simpliciter de consanguinitate, nisi gradus
declarent. 266. nu. 6

Statutum si non distinguit, nec nos. 27. 4. nu. 32

Statutum loquens de solutione, procedit in confessione
solutionis. 286. nu. 83

Statutum puniens falsificantem vel abradentem pecu-
niam, non habet locum in eo, qui reprobam consue-
rit, vel abraferit. 294. nu. 12

Statutum loquens de instrumento, non habet locum in
contractu, nec e converso. 301. nu. 3

Statutum & contentum in statuto diversa sunt, ibid.

Statutum de insinuatione instrumenti donationis ha-
bet locum in donatione probata testibus, quorum at-
testatio est publicata. 303. nu. 14

Statutum de parata executione instrumentorum ha-
bet locum in attestacione testium in scripturam re-
dacta. ibid.

Statuta loquentia de instrumentis, an habeant locum
in testibus. 304. nu. 15

Statuti verba si non conveniant, id utique locum habe-
re non potest, ibid.

Statuti verbis inharendum, nec ab eis est discedendum,
ibid.

Statutum quod non dicit, nec nos dicere debemus, ibi-
dem.

Statutum requirens probationem instrumentalem va-
let, ibid. nu. 16

Statutum de stando iuramento damnum passi an in-
telligatur de heredibus illius. 309. nu. 6

Statutum id censetur, quod verisimiliter statuentes si
cogitassent statuisset. 312. nu. 1. & 4.

Statutum quod dicit statui iuramento alicuius, an tol-
lat probationem contrariam. 329. nu. 1. & multis seq.

ubi videbitur multas ampliaciones & limitaciones.

Statutum si disponat statui libris officialium, illis stan-
dum est, si ea ita tamen, ut contrarium probari possit.
322. nume. 9

Statutum si quempiam habeat pro confesso, potest ta-
men probari contrarium. 323. nu. 12

Statutum si denegat probationem contrariam, ea non
est admittenda, ibid. nu. 13

Quid si simpliciter dicat sufficere iuramentum. 326.
nume. 26

Statutum reiciens omnes exceptiones, non tollit eas que
ex inspectione instrumenti vel sententia apparent.
328. nu. 39

Statutum potest prescribere formam ac modum cita-
tionis. 329. nu. 1. & 4.

Statutum tale est, ut si ex eo agatur, debeat ad unguem
observari, omniaque ab eo requisita probari debeant
348. nu. 1. & 4. & seq.

Statuto utens non observata solemnitate illius, priva-
tur ipsius beneficio. 352. nu. 15

Statutum si simpliciter dicat citationem fieri posse in
faciem, vel ad domum, an primo loco possit fieri ad
domum. 375. nu. 50

Statuta iuri consona videntur inducenda ad eius confir-
mationem, ibid. nu. 51

Statutum idem disponens quodius commune, an sitius
commune. 376. nu. 54

Statutum loquens in materia iuris communis recipit
omnes interpretationes, limitationes & ampliatio-
nes ipsius, ibid. nu. 55

Statuti verba sunt impropianda, ut concordent cum
iure communi, ibid.

Statutum unum secundum aliud intelligendum. 437.
numero 21

Statutum puniens declinamem iurisdictionem pote-
statis non habet locum in clerico, qui etiam si ve-
lit, non potest litigare coram iudice seculari. 457. nu.
mero 7

Statuto si caveatur, ut maior diuidat, minor eligat, non
potest minor petere, ut diuisio fiat arbitrio iudicis.
459. nu. 3

Nisi tamen fraus subesse, ibi. nu. 4. & seq.

Statutum quod si quis cesserit actionem nobili, cadit in
re suo, an habeat locum cum quis cedit qui cedere
non potuit, vel cuius alias cessio est inutilis. 484. nu-
mero 5

Statutum indicatur favorabile aut odiosum ex princi-
palis intentione statuentium. 504. nu. 5

Statutum dicitur esse vel non esse contra libertatem ec-
clesie secundum principalem intentionem statuen-
tium, ibid. nu. 6

Statuta sunt stricti iuris. 548. nu. 2

Statutum loquens de prescriptione temporis & men-
tionem faciens de minore absente, & alius quibus de
iure communi datur restitutio, ita intelligi debet, ne
detur. 557. nu. 6

Statutum disponens currere tempus contra absentes,
non comprehendit absentiam iunctam cum verisim-
ili ignorantia. 558. nu. 1

Statutum an possit facere, ut tempus currat ignorantia.
563. nume. 23

Statutum ne liceat allegare ignorantiam, an valeat,
564. nu. 25

Statutum si inbeat bannum inscribi in actis commu-
nibus, si tabellio id omiserit, vniatur bannum. 584.
nume. 45

Statutum compellens aliquem vendere, non cogit alium
emere, nec e converso. 540. nu. 29

Statutum ut causa consanguineorum compromittatur,
obstringit minores, nec adversus id rejuvantur
608. nu. 63. & duob. seq.

Statutum si inbeat, ut qui habet fundum liberum, eum
teneatur vendere, an habeat locum in fundo partim
libero, partim seruo, ibid. nu. 65

Statutum permittens inquiri intra certum tempus, ce-
setur post illud prohibere. 545. nu. 47

Statutum quod continuatur possessio defuncti in here-
dem, intelligitur de primo herede tantum. 663. nu-
mero 19

Statutum priuat quinquennio hospitium vicini, in qua
scholasticus fuit offensus, nisi captus offendens fuerit,
pendente eo tempore quinquennii currentis ob pri-
mam offensam, sit altera in eadem vicinia, nec capi-
tur offendens, verum secundum quinquennium inco-
piat statim currere a secunda offensam, an a finito pri-
mo quinquennio. 697. nu. 62

Statutum si casset contractum, nisi fuerit soluta gabel-
la, si in solutione desit unus nummus, contractus cor-
ruit. 723. nu. 24

Statutum de certa parte dotis lucranda, an habeat lo-
cum in dote confissa. 120. nu. 14

Statutum si remittat offensam habita concordia cum
offenso, & soluta certa gabella, si desit unus nummus,
non pro-

non procedit concordantia, ibid. nu. 25.
 Statutum si remittit poenam delicti qui intra men-
 sem soluerit quartam condemnationis partem. poe-
 nam non evitabit, qui totam eam quartam prater
 unum nummum soluerit, ibid.
 Statutum si banno eum eximit, qui certam poenam sol-
 uerit, non ei satis factum est, si desit nummus, ibid.
 Statutum si appellationem facit desertam, nisi appel-
 lans soluerit certam summam pro libra, siis totum
 soluerit prater unum nummum, erit appellatio de-
 ferta, ibid.
 Sed quomodo omnia hac intelligantur, vide 725. nu-
 mero 2. & seq.
 Statutum prohibens sub poena eandem rem vendi duo-
 bus, an habeat locum, si quis primum promiserit uni
 vendere, & postea alteri vendiderit. 763. numer. 30.
 Statutum de ferens lucrum dotis marito, an habeat lo-
 cum in dote promissa. 764. nu. 33.
 Et quid si statutum expressim loquitur de dote da-
 ta, ibid. nu. 36. & 770. num. 58.
 Quid item si statutum utitur verbo restituendi. 764.
 nume. 36.
 Quid denique si promissor fuerit in mora dandi,
 ibid. num. 38.
 Statutum repellens feminas dotatas à successione an
 habeat locum in dote promissa. 761. num. 39. & 770.
 nu. 60.
 Et quid si dos legata sit. 765. nu. 40. & 770. nu. 59.
 Statutum disponens ut in dotibus non currat prescrip-
 tio, habet locum in legato dotis. 765. nu. 41.
 Stipulari alteri, cum nostra interest, an & quomodo
 possimus. 14. nu. 40.
 Stipulatio, ne sit stipulatio, fieri non potest à partibus,
 sed possunt facere, ut habeat vim pacti nudi tantum.
 40. nu. 35. circa fin.
 Stipulans non auditur sine interesse. 45. nu. 53.
 Stipulari alteri non potest, nisi inter sit stipulantis: &
 sufficit ut post stipulationem inter sit. 135. nu. 132.
 Stipulatio non vitiat, si interroganti de pecunia au-
 rea respondeatur de arca, & de conuerso. 292. nu. 10.
 Stipulatio rei sua non consistit, nisi respectu iuris, quod
 at est domino. 686. nu. 12. & 693. nu. 44.
 Stricti iuris est, quicquid est contra ius commune, ibi-
 dem.
 Stricti iuris sunt quaecunque odiosa sunt. 553. nu. 24.
 Stricti iuris aliquid dicitur ad differentiam eius quod
 est bonae fidei. 548. nu. 1. le. ij.
 Stricti quoque iuris dicitur quod est propriè & strictè
 intelligendum ibid. nu. 2.
 Stricti iuris sunt actiones ex statuto, ibid. nu. 2.
 Stricti iuris sunt quae sunt contra ius commune, ibi.
 Stricti quoque iuris dicitur quod aduersatur aequitati.
 549. nu. 4.
 Strictum ius dicitur ius subtile, nimia subtilitas, mera
 subtilitas, iuris subtilitas, subtilis ratio. 552. nu. 17.
 Strictum ius versutum & callidum, ibi. nu. 19.
 Strictum ius dicitur iuris scrupulositas, ibid.
 Strictum ius in apicibus iuris est, ibid.
 Strictum ius dicitur rigidum, iuris rigor, durum, duri-
 ties, acertum, ibi. nu. 20. & seq.
 Strictum ius dicitur praefectum, abscessum, precisum,
 asperum. 553. num. 22.
 Strictum ius dicitur à quo nullo modo recedi potest,

ibid. nu. 23.
 Strictum ius dicitur, cui nihil addi, nihil detrahi po-
 test, ibid.
 Strictum ius consistit in ipsa scriptura, & verbis pra-
 cise observandis, ibid. & 555. nu. 29.
 Strictum ius, quibus alijs modis & respectibus dicitur,
 553. nu. 24.
 Strictum ius dicitur ius regulare. 549. nu. 5.
 Strictum ius stricta ratio dicitur, ibid. nu. 6.
 Strictum ius simpliciter ius dicitur. 550. nu. 7.
 Strictum ius dicitur iustum, & iustitia, ibid. nu. 11.
 Strictum ius humanitati oppositum. 551. num. 15.
 Strictum ius simpliciter ratio dicitur. 554. nu. 25.
 Strictum ius etiam simpliciter lex dicitur. 555. nu. 30.
 Subditus propriè dicitur ratione habitationis. 563. nu-
 mero 22.
 Subiecta materia ad se trahit interpretationes verbo-
 rum, etiam contra eorum propriam naturam. 110.
 num. 35. & 15. num. 60.
 Subrogatum sapit naturam rei, in cuius locum subro-
 gatur, etiam si ei in aliquo discrepet. 192. num. 80. &
 194. nu. 90.
 Etiamque in particularibus. 524. nu. 25.
 Substantia rerum non mutatur hominum denomina-
 tione. 527. nu. 34. Nec ea quidem papali, ibid.
 Substitutio proximorum intelligitur de his qui conce-
 pti erant tempore mortis testatoris. 123. nu. 84.
 Substitutione intra fratres facta, pariter admittuntur
 ij, qui sunt unius lateris cum coniunctis ex utroque.
 392. nume. 13.
 Substitutio tacita pupillaris non excludit fratrem pu-
 pilli. 393. num. 15.
 Sufficit, verbum nihil aliud requirit, nisi aliud statu-
 tur, aut ex subiecta materia suadeatur. 613. nu. 87.
 Sufficiens, dictio Iurisconsultorum, ibid. num. 87.
 Succedaneus alieni periculi. 604. nu. 48.
 Successio ad decimum usque gradum tantum deferuntur
 107. num. 23.
 Successiones an deferantur in capita, an verò in stir-
 pes. 407. nume. 1. & seq.
 Successores qui dicantur. 412. num. 3.
 Successiones apud Pistavos, an deferantur secundum
 lineas, ex quibus res processerunt, post fratres & fra-
 trum filios. 421. nu. 2. & seq.
 Successio de iure cōmuni sequitur lineas inter fratres,
 ut scilicet paterna paternis, materna maternis de-
 ferantur, ibid. num. 4.
 Nisi tamen aliqui eorum sint coniuncti ex utroque.
 Nam hi praefertuntur coniunctis ex uno, in quibus-
 cunque bonis, ibid. nu. 5.
 Sed an istud procedat in filiis fratrum, videbis 422.
 numero 7.
 Procedit autem id etiam si ex statuto masculus pra-
 feratur femina: nam tunc etiam femina utrinque
 coniuncta praefertur masculo unius tantum lateris,
 ibid. numer. 6.
 Sed & procedit etiam si ex statuto succedunt tan-
 tum proximiores ex linea paterna, ibid.
 Vtrum autem hac procedant in iure accrescendi,
 videbis ibid. num. 7.
 An item id procedat in patris, ut utrinque cōmuni-
 ti excludant alios, ibid. num. 8.
 Item in patre, avo, matre, avia, ut scilicet excludat

T A B V L A

fratres ex vno latere. *ibid.* num. 9.
 Et quid si ex statuto foror excludit matrem. *ibi.*
 Virum item procedat in rebus feudilibus. *ibi.* num. 10.
 Successor singularis necessarius tenetur stare colono.
 70. num. 15.
 Succumbens in lite præsumitur litem fraudulenter &
 dolose intentasse, nisi de bona fide appareat. 183. nu-
 mero 43.
 Succumbens quia non probavit, perpetuo excluditur.
 351. numer. 11.
 Sumptus qui pertinent ad perpetuam rei utilitatem,
 an deducantur ex fructibus. 430. nu. 24.
 Sumptus impensis ad custodiam, an etiam deducantur,
ibid. nu. 25.
 Summa ratio quid sit. 549. nu. 6. in duobus locis.
 Summum ius, summa malitia, iniuria, crux est, *ibid.*
 Summo iure agere quid dicitur. *ibid.*
 Summum ius, iniquum ius dicitur, *ibid.*
 Summa aequitas, *ibid.*
 Superfluous toleratur, ut res dilucidius dicatur. 446.
 nu. 5.
 Et alius quoque multis modis, *ibid.* nu. 6. & 7.
 Supplementum an sit eiusdem naturæ atque illud cui
 fit. 278. nu. 51. & multis seq.
 Supra & infra opposita. 219. nu. 77.
 Supra, dictio, quam vim habet, *ibid.*
 Super & infer. *ibid.*
 Super, dictio. 220. nu. 78.
T Abellario soli non creditur. 355. nu. 1. leg. ij.
 Tacite etiam renuntiamus. 110. nu. 38.
 Tacite statutum intelligitur id, in quo eadem ratio re-
 peritur. 159. nu. 227.
 Taciturnitas cum coniunctione sanguinis, an inducat
 consensum. 139. nu. 152.
 Taciturnitas in iudicio, an habeat vim consensu, etiã
 in præiudicialibus. 327. nu. 34. & seq.
 Taxativa, dictio, excludit alios casus & personas. 619.
 numero 2.
 Nisi sint similes aut eandem rationem habentes. 660.
 numero 6.
 Etiam in penalibus, *ibid.*
 An autem procedat in personis. 661. nu. 9.
 Tempus traditionis rei venditæ inspicitur, non vendi-
 tionis, quum quaritur, an & cui gabella debeat. 43.
 nu. 48. & seq.
 Tempus simpliciter prolatum de anno intelligitur. 175.
 numero 7.
 Temporis lapsus excludit. 726. nu. 36.
 Tempus quod magis intellectu percipi potest, quàm di-
 ctio. 179. nu. 23.
 Temporum prorogationes & renouationes intelligun-
 tur de alio tantum in tempore. 180. nu. 26. & 27.
 Tempus augmenti sequitur naturam primi temporis.
ibid. nu. 28.
 Tempus infantia prorogari non potest consensu partiũ.
ibid. nu. 30. & seq.
 Tempus legis vel statuti non adeo facili mutatur vel
 prorogatur ut tempus hominis. 181. nu. 31.
 Tempus appellandi & prosequenda appellationis, an
 prorogari possit. *ibid.* nu. 32.
 Tempus promouendi ad sacros ordines non currit pen-
 dente controversia beneficii. 182. nu. 37.
 Tempus electionis non currit pendente lite super pote-

state eligendi. *ibid.*
 Tempus executionis testamenti non currit interim dñ
 controuersa est de viribus testamenti. *ibid.* nume-
 ro 38.
 Tempus querelæ non currit pendente questione nulli-
 tatis testamenti. 183. nu. 40.
 Tempus appellandi non currit pendente questione nul-
 litatis sententiæ. *ibid.*
 Tempus datum producendis testibus, pendente questio-
 ne admittendorum articulorum. *ibid.* nu. 41.
 Sed hæc qualiter intelligenda sunt. *ibid.* numero 42.
 & sequent.
 Tempus appellandi à sententiâ conditionali statim cur-
 rit non expectata conditione. *ibid.* nu. 44.
 Huius autem rei ratio. 185. nu. 51. 52. & 54.
 Tempus in actibus conditionalibus non currit nisi im-
 pleta conditione. 183. nu. 44. & multis seq.
 Nisi conditio sit in potestate partis. 186. nu. 57.
 Tempus contrahens an conditionis inspicendum. 183.
 nu. 45. & seq.
 Tempus appositum actui qui dependet ex futuro even-
 tu vel facto alterius interim non currit. 184. nume-
 ro 49.
 Tempus a lege concessum abbreviari à iudice non po-
 test. 187. nu. 63.
 Tempus præstanda fidelitatis non nisi à traditione cur-
 rit. 202. nu. 15.
 Tempus traditionis in venditionibus spectandum est.
ibidem.
 Tempus statutum respectu actus, currit statim ab ipso
 actu. 199. nu. 115.
 Tempus an computetur de momento ad momentum.
 207. nu. 2. & seq.
 Tempus aliter non præstitutum iudicis arbitrio statuẽ-
 dum est. 304. nu. 18. & 321. nu. 1. leg. ij.
 Tempus a lege vel statuto sine ministerio hominis præ-
 stitutum non potest à iudice immutari. 313. nu. 4.
 Tempus a lege præstitutum an priuationem inducat
 absque mora purgatione. 318. nu. 1. & trib. seq.
 Tempus a lege vel statuto præfinitum impedit mora pur-
 gationem post illud tempus, quamvis aliud sit, si à iu-
 dice sit statutum. *ibid.* nu. 2.
 Temporis lapsus tacitam renuntiationem inducit. *ibid.*
 Tempus constitutionis est forma ipsius. 319. nu. 3.
 Tempus non currit impedito. *ibid.* nu. 6. & 7.
 Temporis præscriptiones reis auferri non debent. 342.
 numero 14.
 Tempus prosequenda appellationis à iudice prorogari
 non potest. *ibid.*
 Nec tempus præstanda restitutionis in integrum.
ibidem.
 Nec tempus statutum ad probandum excommuni-
 cationem. *ibid.*
 Nec aliud quoduis tempus statutum à iure sine mi-
 nisterio iudicis. *ibid.*
 Tempus appellandi non currit à tempore denuntiatio-
 nis sententiæ factæ domi, sed à iuramento notitiæ. 372. nu-
 mero 42.
 Temporis certi probatio an præferatur probationi in-
 certi, si alias non constet de prioritate. 391. nume-
 ro 10.
 Tempus non currit impedito per moras & cunctationes
 aduersarij. 418. nu. 1. & seq.
 Tempus an currat ignoranti. 559. nu. 1. & multis seq.
 usque

- usque ad 20.
Tempus appositum in testamento non currit ignorantibus. *ibid.* nu. 2.
Tempus statutum insinuationi testamentorum non currit ignorantibus. *ibid.* nu. 3.
Tempus datum episcopo & aliis executoribus testamentorum non currit ignorantibus. *ibid.* nu. 4.
Tempus statutum denunciandis criminibus non currit ignorantibus. 560. nu. 6. & 563. nu. 18.
Tempus datum patrono ad presentandum non currit ignorantibus. 560. nu. 7.
Tempus datum ad conferendum sacerdotium non currit ignorantibus. d. nu. 7.
Tempus datum ad eligendum non currit ignorantibus. *ibid.* nu. 8.
Tempus quolibet datum iis quae sensu geruntur, etiam ignorantibus non currit. *ibid.*
Tempus ad eundem hereditatem aut immiscendi, nec ignorantibus quoque currit. *ibid.* nu. 8.
Tempus agnoscendi bonorum possessionem non currit ignorantibus. *ibid.*
Idque etiam si xxx. anni fluxerint. *ibid.*
Tempus appellandi non currit ignorantibus. 561. nu. 9.
Etiam si quis esset in ipso loco, & esset presumptio scientia. *ibid.*
Vtrum autem id procedat si lata sit sententia praesente procuratore. *ibid.* nu. 10.
Tempus etiam prosequendae appellationis non currit ignorantibus. d. nu. 9.
Tempus item petendi tutorem praestitutum minori & ceteris. *ibid.* nu. 11.
Tempus quoque petendi restitutionem in integrum. *ibidem.*
Tempus etiam datum vassallo ad petendam inuestituram. *ibid.* nu. 12.
Tempus item datum aquatis ad reuocationem feudi. 562. nu. 13. & 345. nu. 22.
Tempus quodcumque statutum heredibus in omnibus obligationibus faciendis. d. nu. 12.
Tempus anni statutum promotioni ordinis sacerdotalis ei qui sacerdotium curatum obtinet, non currit ignorantibus. *ibid.* nu. 14.
Tempus similiter optandi praebendas. *ibid.*
Tempus datum ab arbitris ad soluendum sub poena. *ibidem.*
Tempus petenda consecrationis ab electo. *ibid.*
Tempus item implendi conditionem. *ibid.* nu. 15.
Tempus conficiendi inuentarii. *ibid.* nu. 16.
Tempus statutum productioni instrumentorum. *ibid.*
Tempus quibuslibet officiis praestitutum. *ibid.*
Tempus querela aduersus testamentum. *ibid.*
Tempus ut currat ignorantibus, an possit facere statutum vel consuetudo. 563. nu. 23. & seq.
Tempus anni aut alterius breuioris temporis non currit ignorantibus. *ibid.* nu. 22.
Tempus quadriennij quod datur petenda restitutioni in integrum, an currat ignorantibus, & quanto tempore tollatur. 569. nu. 43.
Tempus currit a die actus cum lex disponit de tempore respectu actus, nisi alia specialis ratio aliud suadeat. 583. nu. 42.
Tempus appositum causa differenda solutionis, & non limitanda obligationis, an impediatur postea peti. 644. nu. 42. & seq.
Tempus quando dicatur appositum differenda solutionis & non limitanda obligationis. d. nu. 40. & 726. numero 37.
Tempus non debet censi frustra appositum. 645. nu. 54.
Tempus habet vim tacitae renuntiationis. 646. nu. 50. & seq.
Tempus auferi omnia. 647. nu. 53.
Tempus conuentionale an admittat restitutionem in integrum. 647. nu. 56. & seq.
Tempus conuentionale currit minori, militi, absenti, impedito. *ibid.*
Tempus quod statim procedit vel sequitur altum, idem tempus cum ipso actu est. 654. numero 2. & multis sequenti.
Tempus prorogatum ante ipsum finitum non censetur esse nouum tempus, sed idem cum primo. 676. nu. 26. Sed non tamen proprie. 679. nu. 40.
Tempus prorogatum assumit omnes qualitates & conditiones prioris. 676. nu. 27.
Tempus soluendi pretij in venditione appositum non currit nisi a tempore traditionis. 688. nu. 16.
Tempora a diuersis dispositionibus limitata debent censi ut separata. *ibid.* nu. 18.
Tempus laesionis in absentia non computatur in tempore petenda restitutionis. 690. nu. 31.
Tempore inducenda prius obliuio: scilicet, & deinde alio tempore praescriptio incipienda. *ibid.*
Tempus praefixum ad aliquid faciendum respectu certa causa non incipit currere, nisi ea causa prius existat. 696. nu. 57.
Tempus vnum & idem currit ad praescriptionem domini, hypotheca, ut seruitutis, quae a re debetur. 697. nu. 65.
Tempus certum datum a pluribus ad aliquid faciendum etiam gradatim, ita scilicet ut alteri alteris praefertur, non intelligitur distributiuè datum, sed collectiuè, ut scilicet omnibus simul currat. 698. numero 66.
Tempus xx. dierum datum canonicis ad optandum currit simul omnibus, quamuis antiquiores praeferrantur iunioribus. *ibid.*
Tempus ne delicti an condemnationis in sciendum sit, ut multa pertineat ad eum qui dominus est tempore sententiae, an qui dominus erat tempore delicti. 740. nu. 21. & quatuor seq.
Tenuta cedi potest. 489. nu. 21.
Terragia quae vocant, inter immobilia ponuntur. 66. numero 33.
Testamentum patris & filij pro uno habetur, & vna pro utroque solennitas sufficit. 299. nu. 19.
Testamentis pluribus an sufficiant iidem septem testes, eademque alia solennitas. *ibid.* nu. 20. & seq.
An autem si simpliciter iidem testes fuerint ascripti in una charta continente plura testamenta censetur pro omnibus adhibiti, si expressim dictum non fuerit in iisdem locis.
Testari quid sit. 432. nu. 2.
Testificari. *ibid.*
Testatoris nuda prohibitio de non alienando non valet. 14. nu. 39.
Satis autem causa est si res sit maiorum. *ibid.*
Aut sit a fiat ut maveat in familia. 17. nu. 50.
Testatoris prohibitio alienandi non impedit alienari in

T A B V L A

- coniunctos. 18. nu. 51.
 Testator si iusserit aliquid vendi, satis est vendere etiā sine traditione. 42. nu. 43.
 Testator si iusserit dari libris rationum, illis standum est sed poterit probari contrarium. 322. nume. 9.
 Testator si iusserit rem relinqui in familia, an sufficiat uni ex familia etiam remotiori relinquere. 398. numero 7. & sequen.
 Testator si suum debitorem liberavit soluendo centum intra mensem, id tempus non currit ignorant. 559. numero 2.
 Testatoris factum est, quod heres facit iussu illius. 594. numero 3.
 Testator an possit permittere heredi, ut alienet contra prohibitionem statuti. 595. nu. 6. & 8.
 Testator facere non potest quin lex locum habeat. ibid. numero 7.
 Testator si mandaverit heredi, ut quid intra certum tempus faciat, alioquin cum prius hereditate, si is heres moriatur ante id tempus, an heres ipsius heredis priuatur hereditate. 666. nu. 18.
 Testes adhibiti instrumento non sibi praeiudicant in iure rei alienatae. 137. nu. 142.
 Testium dicta sunt stricti iuris. 147. nu. 187.
 Testium verba sunt interpretanda contra producentem. ibid.
 Testi deponenti de suo facto an magis credatur. 242. nu. 47. & sequen.
 Testis vilis vel infamis infamia facti admittitur de suo facto deponens, & facit semiplenam probationem. ibid. nu. 48.
 Testis de negativa sui facti solus probat. ibid.
 Testes de consanguinitate deponentes an debeant singulos gradus distinguere. 262. nu. 1.
 Testes non probant nisi reddita ratione, qua cadat in aliquem sensum corporis. ibid.
 Testis dictum obscurum interpretatur contra producentem. ibid. nu. 4.
 Etiam in fauorabilibus. 263. nu. 5.
 Testes & instrumenta parces vires obtinent. 403. nu. 11.
 Testes veniunt appellatione instrumentorum proprie secundum aliquos, vel improprie secundum alios. ibid. & sequen.
 An autem id procedat in constitutionibus cdiolis. ibid. nu. 12.
 Sed & an id sit ex communi usu loquendi. 304. num. 15. & sequen.
 Testes deponentes de venditione, & non de certo pretio, an faciant fidem de ipsa venditione. 613. nu. 87. & multis sequen.
 Testes debent iurare antequam deponant, an autem satis est si incontinenti post iurent. 654. nu. 8.
 Testes in testamento debent esse rogati, tamen satis est ut ex perfectio confestim rogentur. 655. nu. 9.
 Testis potest incontinenti corrigere dictum suum. 656. nu. 18. ubi videbis quomodo id intelligitur.
 Testes qui interfuerunt tractatui, & non conclusioni contractus, nihil probant. 761. nu. 24.
 Testes imperfecte narrantes conuentionem partium non probant. ibid.
 Testimonia sunt stricti iuris. 549. nu. 3.
 Thesaurus, multa de thesauro. 779. nu. 98.
 Thraces pacis cum hostibus aliquos dierum inducunt noctu populabantur. 204. nu. 9.
 Thracium commentum. ibid.
 Titulus simulatus non est titulus. 34. num. 11. & trib. seq.
 Titulus condicionalis non prodest ad usucapionem, at prodest titulus purus qui sub conditione resolui potest. 701. nu. 75.
 Tit. apud Graecos communis generis. 155. nu. 216.
 Toties quoties, hac verba quam vim habent. 181. numer. 34. & 182. nu. 35.
 Toties quoties, quid significant. 639. nu. 19. & seq.
 Toties quoties representare aliquem promittens an liberetur, sibi praesentauerit. ibid. nu. 20.
 Totum in suo toto pluri valet, quam pars pro portione ipsius. 451. nu. 17.
 Totum admittendum, aut totum reiiciendum. 452. numero 19.
 Totum approbandum vel totum reprobandum. 757. nu. 4. & seq.
 Quod tamen aliquando fallit. 760. nu. 16.
 Tractatus rei principium est, ita ut qui tractat de vendendo rem, eam dicatur vendere. 763. nu. 31.
 Traditio simulata non transfert possessionem. 35. nu. 15.
 Traditio simpliciter facta, censetur condicionalis, si contractus principalis sit condicionalis. 39. nu. 33.
 Traditio clandestina & quaevis alia facta à domino sufficit ad translationem dominij, nisi ea sit condicionalis. 38. nu. 30. & 39. nu. 33.
 Traditio est ultima contractus perfectio. 199. nu. 114.
 Traditio habet necessariam consequentiam ad contractum. ibid. nu. 116.
 Traditio non habet vim fidei habitae de pretio, cum praecessit tantum promissio vendendi. 768. nu. 53.
 Traditione acquiritur dominium, quamvis contractus venditionis nondum sit perfectus. 772. numer. 68. & 774. nu. 76.
 Traditio rei facta venditione habet vim fidei habitae de pretio. 775. nu. 78.
 Transcribere pro reuendere. 621. nu. 1.
 Transactio venditoris prodest emptori. 134. nu. 131.
 Transigi an possit super feudo. 245. nu. 60. & 246. numer. 66. & seq.
 Transactio an sit proprie contractus. 245. numer. 61. & 246. nu. 65.
 Transactio transfert dominium, & usucapiendi conditionem producit, si ex ea dimittatur res ei, qui ante non possidebat. alias minime. 245. nu. 62.
 Transactio an sit species alienationis. 246. nume. 65. & quat. sequen.
 Transigi an possit super alimentis debitis ex contractu inter viuos vi testamenti praecedentis. 594. nu. 4.
 Translatio dominij potest causam praecedere. 247. numero 67.
 Translatio in aliam personam fit cum omnibus oneribus. 494. nu. 2.
 Tributes qui dicantur. 105. nu. 19.
 Tribuni avari. 293. nu. 8.
 Tributa praeterita possunt peti à praeterito etiam possessore. 497. nu. 7.
 Tullius nonnunquam non tam propriis nominibus quam notioribus usus est. 90. nu. 6.
 Tunica propior pallio. 108. nu. 30. in fin.
 Tutior via semper eligenda. 378. nu. 9.
 Turpitudinem aut fraudem suam allegans an audiat.

ALPHABETICA.

eur. 35. nu. 15. & 171. nu. 10. & 172. nu. 14. & 25. & 283. nu. 72
Tutor non potest repudiare hereditatem sine decreto.
78. nu. 83
Tutor an possit alienare molendinum. 81. nu. 93
Tutor aut curator an possit ex transactione rem minoris dimittere adversario, qui eam non possidebat. 247. nu. 70. & seq.
Tutoris apocha de solutione debiti pupillaris creditur etiam finita tutela. 288. nu. 93
Tutor nomine tutorio agere debet. 383. nu. 3
Tutor an obliget pupillum ex sola confessione recepta per curiam. 719. nu. 12
Tutor an possit facere pactum revocandi ex interuallo. 756. nu. 1
An autem in ipso contractu. ibi. nu. 2. & seq.
Tutor & curator aut alius administrator an possit debitori prorogare tempus solutionis debiti. 760. numero 18
Tyberij iussum iudicium. 77. nu. 77. in fi.
V *Agabundus ubi & quomodo citari possit. 370. numero 34*
Variare an liceat domino, qui semel elegit aut laudima, aut rei retentionem. 459. nu. 7
Sed quid si in electione deceptus fuit fraude emptoris. 460. nu. 8
Quid si alterius. ibid.
Vasallus siue clientela alicui cedi an possit, inuito vasallo. 481. nu. 78
Vasallus non cadit emphyteus ob simulatam venditionem. 24. nu. 13
Vasallus an possit in emphyteusim dare feudum, ea lege ut utile dominium non transeat. 41. nu. 38
Vasallus vendens cum pacto redimendi, an postea princeps feudum. 793. nu. 155
Vasallus an possit vendere fructus futuros feudi. 68. nu. 42. & 70. nu. 47
Vasallus qui renuntiavit feudum agnato, an moriente eo sine liberis, admittatur ad idem feudum. 112. numero 45
Vasallus non est in mora petendi inuestituram, quoad patitur controuersiam de feudo. 182. nu. 38
Vasallus an possit super feudo transigere. 245. nu. 60. & 246. nu. 66. & seq.
Vasallus debet nuncupatim petere inuestituram, nec sufficit domino narrare mortem patris ob quam inuestitura peti debet. 338. nu. 3
Vasallus si non possit reperire dominum, a quo inuestituram petat, sufficit id ipsum protestari. 380. nu. 19. in fine.
Vasallus an possit uni ex filiis feudum relinquere. 402. nu. 23. & duob. seq.
Vasalli fugam bello, qua domino non obstat, an sit punienda. 436. nu. 14
Vasallus vendens partem feudi an ea tantum parte cadat. 454. nu. 28. & 29
Vasallus si in remotiorem agnatum consentiente etiam proximiori feudum alienauerit, poterit medietatem alienationem reuocare. 483. nu. 3
Vasallus non potest filiis, aut aliis agnatis praeiudicare in feudo antiquo in nouo potest. 519. nu. 2
Vasallus an possit inuito domino feudum renuntiare. 546. nu. 6

Vasallus simpliciter iurans domino, videtur & eius hereditas iurasse, etiam si de illis non fiat mentio, nisi duxerit domino tantum. 659. nu. 3
Vasallus simpliciter alienans, & postea rem recuperas non excusatur. 674. nu. 19
Vasallus redimens feudum a se prius alienatum an excusetur. 711. nu. 21
Vasallus an possit excidere grandes arbores. 712. nu. 23
Vasallus non cadit feudo ob simplicem promissionem vendendi. 766. nu. 46
Vbi est opus factio verba non sufficiunt. 290. nu. 6
Vbiq; dictio recipit interpretationem de idoneitate. 64. nu. 25. & 65. nu. 30
Vbiq; dictio. 636. nu. 11
Vestigalia recte dicuntur quas rentas vulgo vocamus. 51. numero 2
Vestigialis ager quis dicatur. ibid.
Vestigalia preteriti temporis peti possunt ab eiusdem temporis possessore. ibid.
Vestigial illicitum & iniustum fraudare licitum. 23. numero 69
Vestigial annuum sequitur naturam fundi, ratione cuius debetur. 537. nu. 78. & multis seq.
Vendere in certis casibus tenemur uni potius quam alteri. 6. nu. 15
Vendere etiam simpliciter in quibuscumq; casibus cogimur. ibid. & 314. nu. 1
Venditio conditionalis an censeatur perfecta venditio. 37. nu. 23. & seq. & 38. nu. 27
Venditio rescindi non debet inuito emptore etiam ex rescripto principis, nec si duplum pretium offeratur. 9. nu. 23
Venditio iniusta grauis est, & iniuriosa venditori. ibi.
Venditor potest sibi reservare manum iniectionem in rem venditam, & creditam, si pretium non soluitur. 40. 35
Venditor redimens ex pacto redimendi, an teneatur locutioni interim facta ab emptore. 709. nu. 14
Venditor qui non tenetur de emptione, an sit testis idoneus in causa emptoris. 10. nu. 26
Vendere viliori pretio nemo cogendus est, etiam si alias vendere cogatur, nisi in casu necessitatis. 11. nu. 28
Venditionis verbum quam late pateat. 3. nu. 1
Venditio propria & stricta intelligitur, cum de pretio sit mentio. ibid.
Venditio quoque proprie intelligitur in dispositione contrarius commune, aut alias stricta & odiosa. ibid. numero 2
Vendere a testatore iussu satisfacit vendendo, etiam si non tradat. 14. nu. 41
Vendere promittens sub pena, non incidit in penam, si vendidit, & non tradidit. ibid.
Venditio censeatur facta etiam nondum translato dominio. ibid.
Vendere cum effectu accipi debet. 43. nu. 46. in prin.
Vendens & non tradens an excusetur a pena commissi. ibid. & seq.
Vendens & non tradens excusatur a pena statuti prohibentis alienare in extraneum. ibid. nu. 48
Venditio facta extraneo contra statum, si factio cui res tradatur, valet ea venditio. ibid.
Venditio sicut consensu perficitur ante traditionem perfectione essentia. 48. nu. 50

Vende-

T A B V L A

Vendere damnatus intelligitur iusto pretio. 267. nu. 2
Vendere si quis tenetur ex pacto vel statuto consorti potius quam alteri, an intelligatur iusto pretio, etiam si alius offerat maius. ibid. nu. 3. 4. & 5
Vendere coactus a lege vel statuto non tenetur fide habere de pretio. 314. nu. 1
Venditio ex communi usu loquendi intelligitur de propria & stricta venditione. 32. nu. 3
Venditionis appellatio de valida tantum intelligitur. ibid. nu. 5
Venditione inuvalida facta non debentur landimia, aut gabella. 33. nu. 7
Venditio simulata non est venditio. 34. nu. 12
Venditio ita fieri potest, ne vendens teneatur de euictio. ne. 36. nu. 20
Sed hoc casu an venditor teneatur ad pretium. ibid. & iterum 414. nu. 10. & seq.
Venditio condicionalis ante conditionem non est perfecta venditio. 36. n. 22. vide tamen 183. n. 45. & 184. n. 48
Venditione condicionali facta non competit ius prelationis domino, nec landimia, nec cadit res in commissum ante impletam conditionem. 37. nu. 23
Nisi processum sit ad traditionem. 39. nu. 32
Venditio condicionalis perfecta est quantum ad poenitentiam pertinet, ut scilicet alter altero iniusto poenitere non possit. 38. nu. 27. & 183. nu. 45
Venditio condicionalis secuta traditione transfert dominium. 38. nu. 30. & seq.
Venditio non est, si actum est, ne dominium transeat in emptorem, sed vel locatio, vel pignus, vel emphyteusis. 40. nu. 36
Venditor potest sibi reservare manus iniectionem, si pretium non solvatur. ibid.
Venditio censetur facta pretio conuenuto, etiam nondum numerato. 42. nu. 43
Venditio non consistit inter patrem & filium. ut nec inter dominum & seruum proprium. 116. nu. 59
Venditio attribuitur vendenti, non consentienti. 129. nume. 107
Vendere an aliud sit quam vendenti consentire. ibi. & sequen.
Venditio ita potest fieri ne dominium transeat nisi post mortem venditoris. 200. nu. 118.
Venditio fortius declaratur quando pretium precedit traditionem, quam est diuerso. 237. nu. 26
Venditionem perfectam qua sequuntur an faciant eam presumti simulatam, ut qua procedunt. ibid.
Venditio an presumatur simulata ex restitutione pretij. 239. nu. 37
Venditio non est cum quis vendit pro libra vel marcha auri. 241. nu. 44
Venditione prohibita prohibetur & locatio ad longum tempus. 250. nu. 82
Venditio ad tempus presumitur facta in fraudem. 251. nume. 88
Venditio rescindi potest ob eam rem cuius contemplatione facta est. 282. 69
Venditio in sacris literis pro donatione. 461. nu. 1. le ij.
Quid autem de iure communi. ibid.
Venditio plurium rerum facta vno pretio non potest ratificari quantum ad vnam tantum. 448. nu. 1
Venditio si facta fuerit plurium mancipiorum quorum vnum est mortuosum, omnia redibuntur. ibi. nu. 3

Venditio plurium rerum facta vno pretio, vna esse censetur, ut si propter vnam resoluitur, & in alia quodque resoluitur. 449. nu. 6
Vnus haredum emptoris offerendo partem pretij, partem rei non consequitur. ibid. nu. 6
Venditio plurium rerum facta vno contractu, sed singulis pretijs in singulas res diuisis, non censetur esse vna venditio, sed plures. 452. nu. 20
Et hoc casu si in vna re sit laso ultra dimidiam iusti pretij, in illa tantum habet locum rescissio. ibid.
Quomodo tamen id intelligatur videbis. ibid.
Et ex illo contractu debentur tot gabella, quot sunt res. ibid.
Quid autem si vno pretio res plures sint vendite, sed quod postea in singulas res diuiditur. ibi. nu. 21
Quid est diuerso si pretium fuit diuisum in singulas res, sed postea vnum ex omnibus coactum. 452. nu. 22
Sed quid si constet quod his casibus emptor, aut venditor non erat empturus, aut venditurus, nisi omnes res simul. 453. nu. 23. & 24
Venditio que ab herede fit iussu testatoris, necessaria est. 594. nu. 3
Venditio facta in testamento habet vim contractus inter viuos. 595. nu. 7
Venditio quum rescinditur ex l. ij. C. de rescindend. vend. an redeat ad venditorem cum seruitutibus, aut hypothecis, aut aliis oneribus impositis ab emptore, an libera. 315. nu. 6. & duob. seq.
Venditio pro perfecta habetur, quantum ad iuris effectum, si ab eo cui facta est promissio vendendi offeratur pretium. 774. nu. 74
An autem hoc casu coperat rei vendicatio. ibi. n. 75
Vendens cum alio censetur ei consentire. 166. nu. 256
Vendens fundum qui postea euincitur, an teneatur ad alium fundum aequiualentem. 616. nu. 3
Venditor ipse, qui alienauit contra prohibitionem testatoris factam, ne res exiret extra familiam, an possit reuocare eam alienationem. 109. nu. 31. & 111. nu. 42. & 43
Venditor non tenetur emptorem defendere cum res iure speciali euincitur. 109. nume. 34. vide tamen 603. nume. 44
Venditor quantum in se est, alienum se a re facit. 110. nume. 38
Venditor non est suusius consanguineus. 111. nu. 40
Venditor re euicta tenetur in id quod interest. 414. nume. 10
Venditor qui duobus vendidit cum pacto redimendi, an ab altero partem ipsius poterit redimere. 455. nu. me. 31
Venditor tenetur de euictione, & se in id sollemniter obligare, etiam si dictum non sit. 502. nu. 4
Venditio an permutatio potius esse censetur in dubio & data paritate pretij & speciei. 506. nu. 13. & multis seq.
Venditio & permutatio vtra fauorabilior sit. ibid. nu. 13. & iterum 512. nu. 33
Venditio secundum artem est. 510. nu. 26
Venditor postremus re euicta an recta possit agere de euictione contra primum venditorem. 620. nu. 118
Venditor promittens de suo facto tantum, an de facto haredum promittere censetur. 660. nu. 4. & 661. nu. me. 8

Et alio

ALPHABETICA.

Et an is de factio quoquo predecessoris teneatur. 660.nu.5. & 661.nu.8
Venditor potest totam rem retinere, donec desit unus nummus ex integro pretio. 723.nu.24
Venditio ita facta, ut res sit inempta, nisi statuto die fuerit solutum pretium, erit ea res inempta, si desit unus nummus ex solutione integri pretij, ibid.
Sed quomodo hac intelligatur. 725.nu.29
Venditor non tenetur ad traditionem rei, donec solutum sit integrum pretium. 774.nu.72
Veniens ab intestato habet tacitam voluntatem defuncti. 464.nu.9
Vera rerum vocabula iam pridem amissa. 88.nu.1
Verba intelligenda sunt cum effectu. 33.nu.8
Verbum deficiunt, deficit & dispositio. 110.nu.39. & 238.nu.32. sterimque 304.nu.15
Verbum, continendi, an significet proprietatem. 159. numero 230
Verba, ad omnem petitionem, an tollant praescriptionem. 181.nu.33
Verba, toties quoties, quam vim habent, ibi, & seq.
Verba simpliciter prolata intelliguntur naturaliter non civiliter. 204.nu.7
Verba generalia comprehendunt casus fauorabiles. 254.nu.96
Verba generalia arctatissima sive restrictissima easdem causas fauorabiles restringunt. 255.nu.101
Verbum unum in eodem loco potest diversimode diversis respectibus interpretari. 271.nu.22
Verba statuti si non conveniunt, non habet locum statutum. 304.nu.15
Verbis statuti inherendum, nec ab eis recedendum, ibi. nume. 15
Verba magis deferuntur naturae contractus, quam e contrario. 527.nu.35
Verbum nullum in contractibus debet censi appositum sine virtute aliquid operandi. 640.nu.24. & 645.nu.45
Verbum, creditur, significat fictionem. 658.nu.27
Verbum, inest & insit, est significatum veritatis, ibi. nu. 28. & seq.
Verbum, est & sit, est eiusdem significationis, ibid.
Verba statutorum non debent esse supernacua. 684.nu.mero 2.
Verba etiam statutorum debent accipi & intelligi in potentiori significato. 685.nu.8
Sed id quomodo intelligatur. 693.nu.41
Verisimilitudo in primis inspicienda est, cum tractatur de quibus nummis intelligitur. 284.nu.74
Veritas rerum non mutatur hominum denominatione. 527.nu.34. & seq.
Etiam si Papa ita denominavit, d. nu. 34
Verus status autoritas. 375.nu.52
Vicini an tantum de proximioribus intelligantur. 106.nu.21. & 107.nu.25
Vicinus si ex statuto habeat ius retrahendi, & plures res eodem contractu & pretio fuerint venditae, potest eam tantum retrahere, quae sibi vicina est. 456.nume.2.
Vicinus, qui ex statuto non potest retrahere rem alienam, id ius alteri cedere non potest. 462.nu.1
Nisi & rem vicinam, ratione cuiusdam ius competit, transferat. 474.nu.39. & seq.

Victus victorian tenetur reddere salarium advocati, qui gratis patrocinatus est. 268.nu.11. & 269.nu.12. & iterum. 498.nu.5. & duo. seq.
Vinci statim satis est, quod a duobus litigare. 353.nu.20
Videtur, verbum denotat fictionem & improprietatem. 31.nu.2. in fin.
Vigilantibus & non dormientibus iura subveniunt. 637.nu.12
Vincenij Mediol. antiqui doct. laus. 147.nu.185
Virgilius ex Cicerone quadam in usum suum desumpsit. 390.nu.2
Vir & uxor affines non sunt, sed principium affinitatis. Idem tamen iuris in utroque est ac in ipsis affinibus. 296.nu.7. circa fi.
Sitamen sit eadem utriusque ratio, ibid. nu. 8
Viro iuranti uxorem a se carnaliter cognitam creditur, sed uxor poterit probare contrarium. 321.nu.3
Vir & uxor correlatinae sunt, & dispositum in uno habet locum in altero, si eadem ratio sit. 362. numero 3 & 4
Vir uxorem defendit, non uxor virum, ibid. nu. 5
Viri consanguinei licet sint affines uxoris, non tamen sunt consanguinei ipsius, nec e contrario. 424. nume. 16
Vir & uxor inuicem non sunt consanguinei, ibid.
Vir bonus, id est iudex. 514.nu.1
Vir & uxor cum simul donant rem viri, ipse vir tantum donare censetur, non uxor, ibid. nu. 2
Vir & uxor cum simul vendunt & sciuntur recepisse pecuniam, uter eorum recepisse videatur, & quantum. 516.nu.4.5. & 517.nu.6
Ultra, dictio exclusivane sit, an inclusiva. 217. nu. 68
Ultra citraque, ibid. nu. 69
Utro citraque, ibid.
Utro citro, sine coniunctione, ibid.
Umbrosum dies. 202.nu.1
Uniuersalis verborum vis. 63.nu.21. & multis seq.
Unus testimonio an credatur in suo facto. 242.nu.47. & quatuor seq.
Vna eademque res an diversis iure censi possit. 271. nu. 21. & duo. seq. & 375.nu.51
An & ea possit operari diversos effectus, ibid.
Vnus an sit numerus. 295.nu.1. & 296.nu.7
Vna nuntiatio non sufficit pluribus locis & operibus. 298.nu.16. in fi. & 588.nu.1
Cuius ratio redditur. 239.nu.24
Vna voce potest interponi autoritas duobus actibus. 119.nu.73
Vna forma & sollemnitas an sufficiat multis actibus. eod. nu. 73. & multis seq. innotet etiam praeced.
Vna sollemnitas an sufficiat multis testamentis. 299.nu.20. & multis seq.
Vna subscriptio unumque sigillum an faciat authenticos plures contractus, ibid.
Vno ex pluribus arbitris vel iudicibus impedito, ceteri procedere non possunt. 608. nu. 63
Vnius victoria in individuis ceteris prodest, ibid. numero 64
Vna absolutio an sufficiat duabus excommunicationibus. 688.nu.21. & 698.nu.67
Vna abolitio an sufficiat pluribus bannis. in iisdem locis. An pluribus accusationibus. d. nu. 21
Vna appellatio non sufficit duabus sententiis, ibid.

Vna

T A B V L A

Vna citatio vel alia iurisdictionis perpetuatio an sufficiat pluribus causis, ibid. & d. nu. 67
Vna aditio an sufficit diuersis hereditatibus, & pluribus causis, d. nu. 21. atque etiam d. nu. 67
Vna poena non sufficit pluribus delictis, ibid.
Vni debito plures compensationes fieri non possunt, ibidem.
Vnus vir etiam à pluribus & diuersis procurator constitutus non habet plures voces in consilio. 689. num. 22 in fi.
Vnum idemque tempus non operatur effectum circa duos actus, quorum vnus successine venit ad alterum. 690. nu. 31
Vna stipulatio sufficit pluribus pactis. 698. nu. 67
Vna stipulatio nouat plures obligationes, ibi.
Vna numeratione tolluntur plures obligationes, ibi.
Vna acceptatio sufficit pluribus stipulationibus, ibi.
Vnum familie exercicande iudicium sufficit pluribus hereditatibus, ibid.
Vnum iudicium pro socio pluribus societatibus, ibid.
Vna contestatio pluribus libellis, ibid.
Vna comparitio pluribus citationibus, ibid.
Vna item comparitio pluribus contumaciis purgandis, ibidem.
Vnus contractus vestrendis duobus pactis, ibid.
Vnus libellus satis est pluribus actoribus atque etiam pluribus reis, pluriusque ac diuersis causis, ibid.
Vnusque processus. 699. eod. nu. 67
Vnum instrumentum pluribus obligationibus, ibi.
Et pluribus contractibus, ibid.
Vnum tempus dualis poenis, ibid.
Vno actu possunt plures baptizari, ibid.
Vno actu plures insurgunt excommunicationes, ibid.
Vna iniuria plures pluribus competunt actiones, ibi.
Vnum beneficium potest cum pluribus permutari, ibidem.
Vnius appellatio prodest pluribus, ibid.
Vna insinuatio satis est multis rebus donatis, ibi.
Vna fidelia duos parietes dealbare, ibid.
Vno actu possunt fieri plures citationes, ibid. nume. 68. in fin.
Volenti non fit iniuria neque dolus. 4. nu. 17.
Voluntarium censetur quod à voluntate originem habet. 234. nu. 13. in fi.
Voluntaria aut necessaria quæ dicantur. 333. nu. 60. & 335. nu. 66. & seq.
Voluntas factus declaratur. 774. nu. 76
Vox vnus neque condemnat, neque iustificat. 355. num. 1. le ij.
Vsq; dictio an exclusiua sit, an inclusiua. 216. nu. 66.
Vsucapio rei sua non procedit, si sua sit irrenocabiliter, alias secus. 687. nu. 13. & 693. nu. 45
Vsfructus an sit pars fundi. 72. nu. 55. & seq.
Vsfructuarius an censetur esse dominus, ibid. nu. 56
Vsfructus an inter mobilia computetur. 73. nu. 57. & duobus seq.
Vsfructus pupilli sine decreto alienari non potest, ibi. nume. 57
Vsfructus an super rebus ecclesia constitui potest, ibid.
Vsfructus bonorum immobilium non excusat à satisfactione, ibid. nu. 61
Vsfructus extinctus an renouare possit, ibi. nu. 60.

& 74. nu. 62. cum multis seq.
Vsfructuarius nomine proprietarij non suo renuntiare potest. 383. nu. 3
Vsfructuarius missus in possessionem vicinarij ad idum damni infecti causa, iure domini possidet, nec quicquam amittit finis vsfructu. 386. nu. 18
Vsfructus cedi non potest fructuum tamen commoditas cedi potest. 475. nu. 43
Vsfructuarius potest sine mandato rei vendicationem intentare. 577. nu. 19
Vsfructuarius an sit vocandus, cum quid sit in proprietate, quod ei potest obesse. 666. nu. 29
Vsfructus non exinguitur, nec confunditur per acquisitionem renouabilem domini. 686. nu. 10
Vsfructuarius an teneatur stare locationi facta à proprietario. 710. nu. 16
Vsfructuarius an, & quando possit succidere grandes arbores. 712. nu. 24.
Vsfructuarius qui facit impensas gratia percipiendorum fructuum, & antequam perceperit fructus finitus est vsfructus, an poterit eius heres repetere eas impensas. 737. nu. 10
Vsura centesima cuiusmodi sit. 55. nu. 18
Vsura semisses. 56. eo. nu. 18.
Vsura olim mensura, ibid.
Vsura non est id quod interest etiam ex mutuo. 283. numero 71
Et an id procedat in lucro cessante, ibid.
Vsurario non prodest praescriptio aut sententia pro eo lata. 643. nu. 36. 37. & 38
Vsurarium exceptio an impediat executionem instrumenti, quod ex statuto habet executionem paratam. 643. nu. 38. in fi.
Vsura non debentur ex pacto vendendi ob pretium nondum solutum. 768. nu. 51
Vsura est acquirere fructus sine causa. 771. num. 65. & sequen.
Vsurarius contractus in dubio non censetur. 786. nume. 128
Vsurarius praesumitur esse contractus, qui non est in usu bonorum virorum. ibid. nu. 131
Vsura an & quando ad legitimum modum sunt reducenda. 790. nu. 145
Vsuras qui soluit, an repetere possit. 392. nu. 152
Vsurarum repetitio an sponte remitti possit, ibi. nu. 153
Vsus iurisdictionis ante impletam conditionem delegationis non perpetuat ipsam iurisdictionem. 37. nume. 24
Vsus vel vsfructus eius rei, quæ alienari prohibetur, censetur non potest. 68. nu. 41
Vterus pro nato habetur ad suum commodum. 121. n. 77
Vtero competit in integrum restitutio, ibid.
Vtero quoque competit actio negotiorum gestorum, ibid.
Vtero item competit bonorum possessio contra tabulas, ibid.
Vterus mittitur in possessionem legatorum, & ei directo & per fideicommissum relinquere potest, ibi.
Vterus succedit in dignitatibus hereduariis, ibi.
Vtero prestanda est fidelitas, ab eoque petenda iniestitura, ibid.
Vtero curator dari potest, ibid.
Sed ita ut eo nato ipse curator suo munere illico decedat, ibi. nu. seq.

Vtero

ALPHABETICA.

*Vt*ero an tutor dari possit, ibi. nu. 75. & seq.

*Vt*erus non est in potestate patris, ibid. nu. 78.

*Vt*erus non est suus patri, ibid.

*Vt*erus non rumpit testamentum donec natus sit. Sed si nascatur rumpit, & obstat ceteris remotioribus. ibidem.

*Vt*erus an sit homo an animal. ibi.

*Vt*erus, an possit subrogari in locum Decurionis demortui. 122. 80

*Vt*ile per inutile vitiatur in indiuiduis. 608. nu. 64

*Vt*ilis a contractus ecclesie inspicitur tempore contractus, quicquid postea contingat. 754. nu. 10

*Vt*ile per inutile non vitiatur in contractibus etiam in eodem membro, cum res diuidua est. Atque etiam in usuris. 790. nu. 145. & seq.

*Vt*a non est affinis viro. 111. nu. 40

*Vt*or marito donare non potest, ita nec filio eius, 100. 60

*Vt*or odem it ex pecunia viri suum facit. licet teneatur quantum locupletior facta est. 117. nu. 64.

*Vt*or est donare filio mariti, si ipsi marito non quarrir. 119. nu. 74

*Vt*or a sumitur statim scire, quod vir scit. 362. numeri

*Vt*or amor ceteros antecedit. ibid. nu. 5

*Vt*or ibet mediam partem eorum qua vir in suo fundo iquirir. 441. nu. 1

*Vt*or n habeat partem rerum consolidatarum cum seu mariti constante matrimonio. 536. nu. 72

*Vt*or a teneatur stare locationi facta à viro, ibid.

F I N I S.

